፲፤ ስለ ፡ መቅናትም ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ የሚሰማ ፡
አይደለምና ፡ የሚያንጐራጕሩትም ፡ ነገር ፡
ከርሱ ፡ አይሠወርም ።
፲፩፤ ከማይረባ ፡ እንጕርጕሮ ፡ ተጠበቁ ፡ ከሐሜትም ፡
እንደበታችሁን ፡ ከልክሉ ፡ ቀስ ፡ ብለው ፡ የተ
ናገሩት ፡ ነገር ፡ በከንቱ ፡ አይነገርምና ፡ እንደ ፡
ፍላፃም ፡ የሚወጋ ፡ ሐሰት ፡ የሚናገር ፡ አፍ ፡
ሰውነት ፡ ይጐዳልና ።
፲፪፤ እንደበታችሁን ፡ ከሐሜት ፡ ከልክሉ ፡ ሕይወ
ታችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመሻት ፡ ለሞት ፡
አትቅኑት ።
፲፫፤ እግዚአብሔር ፡ ሞትን ፡ አልፈጠረምና ፡ ነዋሪ ፡
ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ፍጥረትን ፡ ፈጥሯልና ፡ የሰዎች ፡
ጥፋት ፡ ደስ ፡ አያሰኘውምና ።
፲፬፤ በጃችሁ ፡ ሥራ ፡ ሞትን ፡ አታምጡ ፡ የሰውም ፡
መፈጠር ፡ ለድኅነት ፡ ነውና ፡ በነርሱ ፡ ዘንድ ፡
ሁሉን ፡ የሚያጠፋ ፡ የሞት ፡ መርዝ ፡ ኃጢአት ፡
አልነበረምና ፡ ሕይወት ፡ የማታልፍ ፡ ስለ ፡ ሆነች ።
፲፭፤ ለመቃብርም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ግዛት ፡ አልነበ
ረምና ።
፲፮፤ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ በቃል ፡
ጠሩት ፡ ባልንጀራም ፡ አደረጉት ፡ በዚሁም ፡
ጠፉ ።
፲፯፤ የርሱ ፡ ወገን ፡ መሆን ፡ ይገባቸዋልና ፡ ከርሱ ፡
ጋራ ፡ መሐላን ፡ ተማማሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ የቀና ፡ ነገር ፡ ሳያስቡ ፡ በአእምሮዋቸው ፡
እንዲህ ፡ አሉ ፡ አነዋወራችን ፡ ጥቂት ፡ ነውና ፡
የሚያሳዝንም ፡ ነውና ።
፪፤ ለሰውም ፡ ሞት ፡ መድኀኒት ፡ የለውምና ፡ የታ
ወቀም ፡ ሆኖ ፡ ከመቃብር ፡ የተመለሰ ፡ የለምና ።
እኛ ፡ ግን ፡ በከንቱ ፡ ተፈጥረናልና ፡ ከተፈጠር
ንም ፡ በኋላ ፡ እንዳልተፈጠርን ፡ እንሆናለንና ፡
በፍንጫችን ፡ ያለ ፡ ትንፋሻችንም ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡
ነውና ። ልቡናችንን ፡ በማንዋወጥ ፡ ያለች ፡
ሰውነታችንም ፡ እንደ ፡ ምጣድ ፡ ብልጭል
ጭታ ፡ ናትና ።
፫፤ ነፍሳችን ፡ ከሰውነታችን ፡ ከተለየች ፡ በኋላ ፡
ትቢያ ፡ ይሆናል ፡ ሰውነታችንም ፡ እንደ ፡ ጉም ፡
ሽንት ፡ ይበተናልና ።
፬፤ ስማችንም ፡ በሞትንበት ፡ ወራት ፡ ይዘነጋልና ፡
ማንማን ፡ ሥራችንን ፡ የሚያስበው ፡ የለምና ፡
አነዋወራችንም ፡ እንደ ፡ ዳመና ፡ ያልፋልና ፡
እንደሚበተን ፡ ጉምም ፡ ነውና ፡ ከፀሐይ ፡ እግር ፡
ከጥዕዩም ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡ ረቂቅ ፡ ውርጭ ፡
ሆኗልና ።
፭፤ አነዋወራችንም ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ያልፋልና ፡ ይህ ፡
የተዘጋጀ ፡ ስለሆነ ፡ በሞታችን ፡ መከልከል ፡
የለውም ፡ ማንማንም ፡ አይመልሰውምና ።
፮፤ ኑ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ እናድርግ ። በሕፃንነታችን ፡
ወራት ፡ ሳለን ፡ ከዚህ ፡ ይህ ፡ ቀረን ፡ በማለት ፡
በሰውነታችን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘንን ፡ ሥራ ፡
እናድርግ ።
ብዙ ፡ ወይንንም ፡ እንጠጣ ፡ የሚሸት ፡ ሽቱንም ፡ ፯፤
እንቀባ ፡ ደመና ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አይለፈን ።
ሰውነታችን ፡ ሳይጠፋ ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ እና ፰፤
ድርግ ። በትዕቢታችን ፡ ከምናደርገው ፡ ተድላ ፡
ደስታ ፡ አንድ ፡ የማይሆን ፡ ሰው ፡ ማንማን ፡
አይኑር ።
ከኛ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የማይገባው ፡ ሰው ፡ አይ ፱፤
ኑር ፡ በየጊዜው ፡ ይህን ፡ እንተው ፡ እርሱ ፡ ዕድ
ላችን ፡ ነውና ፡ ይኸውም ፡ ርስታችን ፡ ነውና ፡
የስንፍናን ፡ ነገር ፡ ሥርዓት ፡ አድርገን ፡ እናኑር ፡
እውነተኛውን ፡ ደኃ ፡ እንቀማ ፡ ለባልቴትም ፡ ፲፤
አንራራ ። ቀኑ ፡ ዘመኖቹ ፡ ብዙ ፡ ከሆነ ፡
ከሽማግሌው ፡ ሽበት ፡ የተነሣ ፡ አንፈር ።
እንሥረቅ ፡ እንቀማ ፡ የማይል ፡ ልቡና ፡ ደካማ ፡ ፲፩፤
ይባላልና ፡ የቀና ፡ ነገርን ፡ ሳያስቡ ፡ በአእምሮ
ዋቸው ፡ ይህ ፡ ቅሚያችን ፡ እውነተኛ ፡ ሕግ ፡
ይሁነን ፡ አሉ ።
የበሕርይ ፡ አምላክ ፡ ክርስቶስን ፡ ኑ ፡ እንግደ ፲፪፤
ለው ፡ አሉ ፤ በኛ ፡ ጭንቅ ፡ የጸና ፡ ሆኖብናልና ፡
ሥራችንንም ፡ ይቃወመዋልና ፡ ሕግ ፡ በማጣ
ታችን ፡ ያሽሚጥጠናልና ፡ የትምህርታችን ፡
በደልነቱን ።
እግዚአብሔርንም ፡ ማወቅ ፡ በኔ ፡ አለ ፡ ይላልና ፡ ፲፫፤
የእግዚአብሔርም ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፡ ይላልና ።
ልቡናችንንም ፡ የሚዘልፍ ፡ ሆኗልና ። ፲፬፤
በመልአኩ ፡ በኛ ፡ ጭንቅ ፡ ሆኖብናልና ፡ አነዋ ፲፭፤
ወሩም ፡ ከፍጡራን ፡ ጋራ ፡ አይመሳሰልምና ፡
ሥራውም ፡ ልዩ ፡ ነውና ።
በርሱ ፡ ዘንድም ፡ የተናቅን ፡ ሆንናልና ፡ ከኃጢ ፲፮፤
አት ፡ እንዲርቁ ፡ ከሥራችንም ፡ ይርቃልና ። የደ
ጋግ ፡ ሰዎች ፡ መጨረሻቸውን ፡ ያመሰግናልና ፡
እግዚአብሔርም ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይመካ
ልና ፡ ኑ ፡ እንግደለው ፡ አሉ ።
ነገሩም ፡ ቀዋሚ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንደ ፡ ከመልኩ ፡ ፲፯፤
ማማር ፡ የተነሣ ፡ በመከራ ፡ እንፈትነው ፡ አሉ ።
የእግዚአብሔር ፡ ደገኛ ፡ የባሕርይ ፡ ልጅ ፡ ከሆነ ፡ ፲፰፤
ያድነው ፡ ከሚቃወሙትም ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡
ያድነው ።
ቅንነቱን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ እየሰደብን ፡ በመ ፲፱፤
ከራ ፡ እንመርምረው ።
እንደ ፡ ቃሉ ፡ ረዳት ፡ ይሆነው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፳፤
የከፋ ፡ የተዋረደ ፡ ሞትን ፡ እንፍረድበት ፡ አሉ ።
ይህን ፡ ነገር ፡ አሰቡ ፡ ክፋታቸው ፡ የልብ ፡ ስው ፳፩፤
ሮች ፡ አድርጋቸዋለችና ፡ በዚህም ፡ ሳቱ ።
እግዚአብሔር ፡ ሰውሮ ፡ ለጻድቁ ፡ የሚሰጠ ፳፪፤
ውን ፡ አላወቁም ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ የሚያገኘውን ፡
ዋጋ ፡ ተስፋ ፡ አላደረጉም ።
በርሱ ፡ አምሳል ፡ ያለ ፡ ኃጢአት ፡ ሰውን ፡ ፈጥ ፳፫፤
ሮታልና ፡ ነውር ፡ የሌለባቸው ፡ ንጹሐት ፡ ነፍ
ሳት ፡ የሚቀበሉት ፡ ብዙ ፡ ክብርን ፡ አላወቁም ።
በዲያብሎስ ፡ ቅንዓት ፡ ሞት ፡ መጣ ፡ ወደዚህ ፡ ፳፬፤
ዓለምም ፡ ገባ ።
ከዚህ ፡ ከዲያብሎስ ፡ እድል ፡ የሆኑትን ፡ ሰዎች ፡ ፳፭፤
ይፈትናል ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ እጅ ፡ ናት ፡ የኃጢአተኞች ፡ መከራ ፡ አላ
ገኛቸውም ።
፪፤ ላላዋቆች ፡ ዓይኖች ፡ ግን ፡ የሞቱ ፡ መሰሉ ፡ በሞ
ትም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ መውጣታቸው ፡ ክፋት ፡
እንዳለባቸው ፡ ተቆጠረ ።
፫፤ ሞታቸውም ፡ ጥፋት ፡ መሰለ ፡ እነርሱ ፡ ግን ፡
በተድላ ፡ በደስታ ፡ አሉ ።
፬፤ በሰው ፡ ፊት ፡ ሞቱ ፡ ቢባል ፡ አለኝታቸው ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሞት ፡ የሌለበት ፡ ፍጽ
ምት ፡ ሕይወት ፡ ናት ።
፭፤ ጥቂት ፡ መከራ ፡ ተቀብለው ፡ በብዙ ፡ ክብር ፡
ይዘጋጃሉ ። እግዚአብሔር ፡ ፈትኗቸዋልና ፡ እነ
ርሱ ፡ የተገቡ ፡ ሆነው ፡ አገኛቸው ።
፮፤ ወርቅ ፡ በጎዶ ፡ እንዲፈተን ፡ በመከራ ፡ ፈትኖ ፡
የአሮንን ፡ ዕጣን ፡ እንደ ፡ ተቀበለ ፡ እንደዚያ ፡
ተቀበላቸው ።
፯፤ በክብር ፡ በሚጐበኙበትም ፡ ወራት ፡ እንደ ፡
ፀሐይ ፡ ያበራሉ ፡ በብር ፡ ላይ ፡ የወደቀ ፡ የብረት ፡
ፍንጣሪ ፡ እንዲሰፋ ፡ በክብር ፡ እየሰፉ ፡ ይሄዳሉ ።
፰፤ ሕዝቡን ፡ አሕዛቡን ፡ ይገዛሉ ፡ እግዚአብሔ
ርም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይነግሥላቸዋል ።
፱፤ በርሱ ፡ የሚያምኑ ፡ ሰዎች ፡ የቀና ፡ ሕጉን ፡ ይወ
ድዳሉ ። ጸጋ ፡ ክብር ፡ ለወዳጆቹ ፡ ነውና ፡ የጉ
ላም ፡ መጐብኘት ፡ ለወዳጆቹ ፡ ነውና ፡ ወዳጆቹ ፡
እነዚህ ፡ በርሱ ፡ ፍቅር ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ።
እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ እን
ዳሰቡ ፡ ክፉ ፡ ፍርድን ፡ ያገኛሉ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡
፲፤ ያቀለሉ ፡ ሰዎች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ራቁ ።
፲፩፤ ጥበብን ፡ ምክር ፡ ዕዝናትን ፡ የሚንቁ ፡ ሰዎች ፡
ጐስቋሎች ፡ ናቸው ። አለኝታቸውም ፡ ከንቱ ፡
ነው ፡ ድካማቸውና ፡ መከራቸውም ፡ ጥቅም ፡ የሌ
ለው ፡ ነው ።
፲፪፤ ሥራቸውም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡ ሚስቶቻቸውም ፡
አላዋቆች ፡ ናቸው ፡ ልጆቻቸውም ፡ ጠማሞች ፡
ናቸው ።
፲፫፤ ትውልዳቸውም ፡ የተረገመ ፡ ነው ፡ ነውር ፡
ነቀፋ ፡ የሌለበት ፡ የኃጢአት ፡ ምንጣፍ ፡ የማ
ታውቅ ፡ መካን ፡ ሴት ፡ የተደነቀች ፡ ከኃጢአት ፡
የነፃች ፡ ናትና ፡ ይህች ፡ እንዲህ ፡ ያለችው ፡ ሴት ፡
ነፍሳት ፡ በሚጐበኙበት ፡ ጊዜ ፡ ዋጋዋን ፡ ታገኛ
ለች ።
፲፬፤ የተመረጠች ፡ የሃይማኖት ፡ ዋጋ ፡ ይሰጠዋልና ፡
በሚወደድ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ዕድሉ ፡
ይሰጠዋልና ፡ ባበለ ፡ ዘሩ ፡ ኃጢአት ፡ ያልሠራ ፡
በእግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ያላሰበ ፡
ጃንደረባም ፡ ዋጋውን ፡ ያገኛል ።
፲፭፤ የደግ ፡ ሰው ፡ የድካሙ ፡ ዋጋ ፡ ክብር ፡ ነውና ፡
የነፍስም ፡ ጌጥ ፡ ነው ፡ በውቀት ፡ ለጸና ፡ አባት
ነቱ ፡ ጥፋት ፡ የለበትም ።
፲፮፤ ያመንዝራ ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ ከቍጥር ፡ የጐደሉ ፡
ይሆናሉ ። ሕግ ፡ ተላልፎ ፡ ከኃጢአት ፡ ምንጣፍ ፡
የተወለደ ፡ ልጅም ፡ ይጠፋል ።
በዚህም ፡ ዓለም ፡ አነዋወራቸው ፡ ምንም ፡ ቢበዛ ፡ ፲፯፤
ምንም ፡ ከመኖር ፡ አይቈጠርም ፡ አባትነታቸ
ውም ፡ በፍጻሜያቸው ፡ የጐሰቈለ ፡ ይሆናል ።
ፈጥነው ፡ ቢሞቱ ፡ ኃጢአታቸው ፡ በተመረመ ፲፰፤
ረበት ፡ ቀን ፡ አለኝታ ፡ መረጋጋት ፡ የላቸውም ።
የበደለኛ ፡ ልጅ ፡ ፍጻሜዋ ፡ ክፉ ፡ ነውና ። ፲፱፤

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ከበጎነት ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ አለመውለድ ፡ ፍጹም ፡ ፩፤
ሥራ ፡ ነው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የታወ
ቀች ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ስም ፡ አጠራሯም ፡ ሕይ
ወት ፡ ነው ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሳለች ፡ በሰው ፡ ዘንድ ፡ ያከብሯ ፪፤
ታል ፡ ከሞተችም ፡ በኋላ ፡ ፈጽመው ፡ ይወዷ
ታል ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ኃጢአትን ፡ ድል ፡ የመ
ንግሥቷን ፡ ዋጋ ፡ የማያልፍ ፡ ክብርን ፡ አግኝታ ፡
በወዲያ ፡ ዓለም ፡ ትኖራለች ።
እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ፫፤
ብዛት ፡ አይረባም ፡ የክፉ ፡ ልጅ ፡ አባት ፡ እናቷ ፡
በደግነት ፡ አይታወቅም ፡ ጽኑ ፡ አነዋወርንም ፡
አታደርግም ።
ከልጆቿም ፡ ጽኑ ፡ ልጅ ፡ ቢወለድ ፡ ሳያድግ ፡ ፬፤
ሞት ፡ ያጠፋዋል ፡ በሞት ፡ ሥልጣንም ፡ ይጠ
ፋል ።
ልጆቿ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ ሳያደርሱ ፡ ያጠፋሉ ። ፭፤
ጊዜው ፡ አይደለምና ፡ ልጃቸውም ፡ ለመሥዋዕ
ትነት ፡ የማይገባ ፡ ከንቱ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
ለምንም ፡ ለምንም ፡ አይረባም ፡ ከክፉ ፡ ሰዎች ፡ ፮፤
የሚወለዱ ፡ ልጆችም ፡ በኃጢአታቸው ፡ በተ
መረመሩ ፡ ጊዜ ፡ ለናት ፡ አባታቸው ፡ ክፋት ፡
ምስክሮች ፡ ናቸው ።
ደግ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ለመሞት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ፯፤
በዕረፍት ፡ ይኖራል ።
የእድግና ፡ መክበር ፡ በቀን ፡ ብዛት ፡ በዘመኖ ፰፤
ችም ፡ ቍጥር ፡ አይደለም ።
ሽበትስ ፡ የሰው ፡ ዕውቀቱ ፡ ነው ፡ የዕርግናም ፡ ፱፤
ዘውዱ ፡ ያለ ፡ ነውር ፡ መኖር ፡ ነው ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚወድ ፡ ሰው ፡ ይወደዳል ፡ ፲፤
በኃጢአተኞች ፡ መካከል ፡ ሳለም ፡ በሞት ፡ ይሄ
ዳል ።
ክፋት ፡ ዕውቀትን ፡ ሳትለውጥበት ፡ ይህም ፡ ፲፩፤
ባይሆን ፡ ሐሰት ፡ ሰውነቱን ፡ ሳታስትበት ፡
በሞት ፡ ተነጥቆ ፡ ይሄዳል ።
የክፋት ፡ ቅንዓት ፡ በጎ ፡ ሥራዎችን ፡ ያጠፋልና ፡ ፲፪፤
ወጪ ፡ ወራጅ ፡ ፈቃድም ፡ የዋህ ፡ ልቡናን ፡
ያሳዝናልና ፡ በሞት ፡ ፈጥኖ ፡ ይሄዳልና ።
ሰውነቱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተወደደች ፡ ፲፫፤
ሆናለችና ፡ በጥቂት ፡ ዘመንም ፡ ቢሞት ፡ ብዙ ፡
ዘመን ፡ ጨረሰ ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ኃጢአት ፡ ከሚሠራበት ፡ ፲፬፤
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ በሞት ፡ ቸኵሎ ፡ ሄደ ፡ ይህን ፡
ግን ፡ ልዩ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ አይተው ፡ ልብ ፡ አላ
ደረጉትም ።

፲፭፡ የእግዚአብሔር፡ፍርዱ፡ለወዳጆቹ፡ነውና፡
በይቅርታውም፡መጐብኘቱ፡ለመረጣቸው፡
ሰዎች፡ነውና።
፲፮፡ የዚህን፡ትርጓሜ፡በልቡናቸው፡አላሳደሩ
ትም። ደግ፡ሰው፡ግን፡ከሞተ፡በኋላ፡በደ
ኅንነት፡ሳሉ፡እግዚአብሔርን፡የዘነጉ፡ሰዎ
ችን፡ይገዛል። ጐልማሳ፡ሰውም፡ፈጥኖ፡
በሞተ፡ጊዜ፡በደል፡በተደረገበት፡የዕርግና፡
ዘመናቸው፡የበዛ፡እግዚአብሔርን፡የዘነጉ፡
ሰዎችን፡ይገዛል።
፲፯፡ ብልህ፡የሆነ፡የደጉን፡ሰው፡ሞት፡አይተው፡
ልብ፡አያደርጉትምና፡ስለርሱም፡ምንምን፡
እንደ፡መከረ፡እግዚአብሔርም፡ወደርሱ፡
ለምንም፡ለምንም፡እንደ፡ቀረበው፡አያውቁ
ምና፡አይተው፡ይጠቃቀሱበታል።
፲፰፡ እሳቸውን፡ግን፡እግዚአብሔር፡ይስቅባቸዋል።
፲፱፡ ከዚህም፡በኋላ፡ለጐሰቈለ፡ሞት፡ይሆናሉ፡
ለዘለዓለምም፡ሙታን፡ለሚሰድቡት፡ስድብ፡
ይሆናሉ፡ነፍሳቸውን፡ከሥጋቸው፡ፈጽሞ፡
ይለያቸዋልና፡ቃል፡ሳይናገሩቸው፡በፊታ
ቸው፡የወደቁ፡ሆነው፡ይገኛሉ። ከበትነታ
ቸው፡ያውኩቸዋል፡ለዘለዓለሙ፡እንደ፡
ምድረ፡በዳ፡ምድር፡ይሆናሉ። የተጨነቁም፡
ይሆናሉ፡ስም፡አጠራራቸውም፡ይጠፋል።
፳፡ የፈሩ፡ሆነው፡በኀጢአታቸው፡ለመወቀስ፡
ይቀርባሉ፡ኀጢአታቸውም፡ተገልጾ፡በፊታ
ቸው፡ሆኖ፡ይዘልፋቸዋል።

ምዕራፍ፡፭።

፩፡ መከራ፡ባጸኑበት፡ድካሙንም፡በከዱ፡የተ
ናገረው፡ወንጌልንም፡በናቁ፡በአይሁድ፡ፊት፡
ያን፡ጊዜ፡ክርስቶስ፡በብዙ፡መገለጥ፡ይቀመ
ጣል።
፪፡ በክፉ፡ማስፈራትና፡በግርማ፡ሆኖ፡በዩት፡
ጊዜ፡ይታወከሉ፡ድንቅ፡ስለሚሆን፡ትንሣኤ
ውም፡ይደነቃሉ።
፫፡ እያዘኑም፡በጨነቀም፡ልቡና፡እየተከዙ፡
ይሬጮሁ፡ቀድሞ፡በሰነፎች፡በኛ፡ዘንድ፡መሳ
ቂያን፡ማሽሟጠጫን፡የሆነው።
፬፡ ሥራውንም፡ስንፍና፡ሞቱንም፡የተናቀ፡ያደ
ረግንበት፡ይህ፡ነውን፡ይላሉ።
፭፡ እስበሳቸው፡እንዴት፡የእግዚአብሔር፡ልጅ፡
ሆነ፡ርስቱ፡መንግሥተ፡ሰማያትስ፡እንዴት፡
በሐዋርያት፡ሆነች።
፮፡ ከቀና፡ሕግ፡ወጥተን፡ሳትን፡የክርስቶስ፡ብር
ሃን፡ረድኤቱ፡አልተገለጠልንም፡ክርስቶስም፡
ለኛ፡አልተወለደልንም።
፯፡ ጥፋትና፡ከሀደትን፡በሥራችን፡መላንም፡ከጻ
ድቃን፡ከምድረ፡በዳ፡ወደ፡ሆነች፡ወደ፡ገሃ
ነምም፡ተፈርዶብን፡ሄድን። የእግዚአብሔር
ንም፡ሕግ፡አላወቅንም።
፰፡ ይህ፡ትዕቢት፡ምን፡ጠቀመን፡ከትዕቢት፡
ጋራ፡ያለ፡የአሬትስ፡ባለጠግነት፡ምን፡አመ
ጣልን።

ይህ፡ሁሉ፡እንደ፡ጥላ፡አላፊ፡ኖሮ፡ፈጥኖ፡ ፱፡
እንደሚጠፋ፡ወሬ፡እንደሚሄድ።
ውኃ፡በምላቱ፡እንደሚነጥቀው፡ያለፈበት፡ ፲፡
መንገዱም፡እንደማይገኝ፡በማዕበሉ፡መከከል፡
አካሉ፡የሄደበት፡መንገድ፡እንዳይገኝ፡መር
ከብ።
በነፋስ፡መከከል፡የሚሄድ፡ዎፍ፡የሄደበት፡ ፲፩፡
ፍለጋው፡እንዳይገኝ። በበረረ፡ጊዜ፡ቀሊል፡
ነፋስን፡የተከተለ፡አድርጎታልና፡ፈጥኖም፡
በመሄዱ፡ይከፍለዋልና፡ከነፋን፡ስብርብር፡
አድርጎ፡ፈጥኖ፡ይሄዳልና፡ከሄደም፡በኋላ፡
በነፋሱ፡ውስጥ፡የሄደበት፡ምልክቱ፡እንደማ
ይገኝ።
ይህም፡ባይሆን፡የተወረወረ፡ፍላፃም፡ነፋስ፡ ፲፪፡
ተከፍሎበታልና፡በጊዜዋ፡ጊዜ፡ተመልሶ፡
እንደ፡ቀድሞው፡ሆኗልና፡በነፋሱ፡ውስጥ፡
የሄደበት፡እንዳይታወቅ።
እንደዚሁ፡እኛም፡በተነሣን፡ጊዜ፡ጠፋን። ፲፫፡
በክፋታችን፡ጠፋን፡እንጂ፡በጎ፡ምልክትን፡ ፲፬፡
እናይ፡ዘንድ፡አልተገባንም።(አሠረ፡ርግዘ
ቱን፡)
እግዚአብሔርን፡የሚዘነጉ፡ሰዎች፡አለኝታ ፲፭፡
ቸው፡ነፋስ፡እንደሚበትነው፡ትቢያ፡በነፋስ፡
እንደ፡ረቂቅ፡ውርጭም፡በነፋስ፡እንደሚ
ጠፋ፡እንደ፡ጢስም፡አንድ፡ቀን፡አድሮ፡
እንደሚሄድ፡መጻተኛ፡ስመ፡አጠራር፡ነውና፡
በክፋታችን፡ጠፋን፡እንጂ፡በጎ፡ምልክትን፡
እናይ፡ዘንድ፡አይገባንም።
ደግ፡ሰዎች፡ግን፡የቀኑ፡ሆነው፡ለዘለዓለም፡ ፲፮፡
ይኖራሉ፡በእግዚአብሔርም፡ዘንድ፡ዋጋ
ቸው፡የጸና፡ነው፡አሳባቸውም፡በእግዚአብ
ሔር፡ዘንድ፡ጸንቶ፡ይኖራል።
በሥልጣኑ፡ይሠውራቸዋልና፡በኃይሉም፡ ፲፯፡
ይረዳቸዋልና፡ስለዚህ፡ነገር፡ክብር፡ያለው፡
መንግሥትን፡ጌጥ፡ያለው፡አክሊልን፡ከእግ
ዚአብሔር፡እጅ፡ይቀበላሉ።
ለአምልኮቱ፡የቀናበት፡የሚዳ፡ጸብቱን፡ ፲፰፡
ፈጽሞ፡ይይዛል፡ጠላቶቹን፡ለመበቀል፡
(ግብጻውያን፡)ፍጥረቱን፡የሚዳ፡ጸብት፡
ያደርጋታል።(ኤርትራ፡)
የውነተኛ፡ጥሩርንም፡ይለብሳል፡ማድላት፡ ፲፱፡
የሌለበት፡በርበሩን፡ይደፋል።
የማይሸነፍ፡የውነተኛ፡ጋሻንም፡ይይዛል። ፳፡
የሚቆርጥ፡መዓቱ፡ሰይፍን፡ያስላል፡ሙሴ፡ ፳፩፡
ከእግዚአብሔር፡ጋራ፡ሆኖ፡ግብጻውያንን፡
ተጣልቶ፡ይዋጋል።
ፈጥኖ፡ያገኛቸው፡ዘንድ፡በሳቱ፡በግብጻው ፳፪፡
ያን፡ላይ፡እንደ፡መብረቅ፡የሚያስፈራ፡
መዓቱ፡በደል፡ነጐድ፡ቀንቶ፡ይሄድባቸዋል።
ጻድቃን፡እስራኤል፡ግን፡እንዳማረ፡ቀስተ፡
ደመና፡አከባበብ፡ከበው፡ረድኤቱን፡በማግ
ኘት፡ያመሰግናሉ።
ከመዓቱም፡በደል፡ነጐድ፡ደንጊያም፡ፈጥኖ፡ ፳፫፡
በረዶ፡ያወርዳል። የበሕሩም፡ውኃ፡በሳቸው፡

ይበሳጭባቸዋል፡ፈሳሾችም፡ተነዋውጠው፡
ፈጥነው፡ይከቧቸዋል።
፳፬፡ ኃይል፡ያለው፡ነፋስ፡ይቀዋወማቸዋል፡ነፋስ፡
እንደ፡መሆኑ፡ድርቅ፡ያደርጋቸዋል፡ኃጢ
አት፡ምድሩን፡ሁሉ፡ታጠፋለችና፡ክፋም፡
መሥራት፡የኃያላኑን፡ዙፋን፡ያጠፋልና፡
ይበትናቸዋል።

ምዕራፍ፡፮።

፩፡ የዚህ፡ዓለም፡ነገሥታት፡ስሙ፡የምድር፡
ዳርቻን፡የምትገዙ፡መኳንንትም፡ልብ፡አድ
ርጋችሁ፡እወቁ።
፪፡ ምድርን፡የምትገዙ፡በሠራዊትም፡ብዛት፡
የምትታበዩ፡ስሙ።
፫፡ እግዚአብሔር፡ጽንዕን፡ሰጥቷችኋልና፡ይህም፡
ጽናችሁ፡ከልዑል፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡
የተገኘ፡ነውና፡ምግባራችሁንም፡የሚመረ
ምራችሁ፡እርሱ፡ነውና፡ምክራችሁንም፡
መርምሮ፡ያውቃልና።
፬፡ እናንተ፡እውነት፡የምትፈርዱ፡መልክተኞች፡
ስትሆኑ፡የቀና፡ፍርድን፡እንዴት፡አትፈርዱ፡
ሕጉንስ፡እንዴት፡አልጠበቃችሁ፡በእግዚአ
ብሔር፡ሥራ፡እንዴት፡ጸንታችሁ፡አልኖራ
ችሁ፡ተብሎ፡ይፈረድባችኋልና፡ስሙ።
፭፡ ፈጥኖ፡የሚቀዋወማችሁ፡ድንጋፄ፡በላያችሁ፡
ያመጣል፡ለመኳንንቱ፡የተቆረጠ፡ፍርድ፡
ያደረጋልና።
፮፡ ለደኃው፡ግን፡ሥላሴ፡ከቸርነት፡ሥራ፡የተ
ነሣ፡ያቃልሉለታል። ኃይለኞች፡ሰዎችን፡
ግን፡ጽኑ፡ምርመራ፡ይመረምሯቸዋል።
፯፡፰፡ እግዚአብሔር፡ታናሹና፡ታላቁን፡ስለ፡ፈጠረ፡
እግዚአብሔር፡ፊት፡አይቶ፡አያደላምና።
የባለጸጋውን፡መከበር፡አያፍርምና፡እንደዚ
ሁም፡እስቦ፡ገዢውንም፡ተገዢውንም፡ይሠ
ራራቸዋል።
፱፡ በባለጸጎች፡ግን፡ጽኑ፡ምርመራ፡ይደርስባቸ
ዋል።
፲፡ ክፉ፡የምትሆኑ፡ሰውንም፡የምትበድሉ፡መኳ
ንንት፡ሆይ፡ጥበቤን፡ታውቁ፡ዘንድ፡በመ
ከራ፡እንዳትሰነካከሉ፡ነገሬ፡ለናንተ፡ነው።
፲፩፡ እውነተኛ፡ትእዛዙን፡አውቀው፡የሚጠብቁ፡
በውነት፡ይከብራሉና፡የተማሩትም፡ሰዎች፡
ይቅርታን፡ያገኛሉና።
፲፪፡ እንግዴህ፡ወዲህ፡ነገሬን፡ውደዱት፡ይቅር
ታን፡ቸርነትንም፡ታገኙ፡ዘንድ፡ተመከሩ።
፲፫፡ ጥበብ፡ፈጽማ፡የጐላች፡ናት፡ሥርዓቷም፡
አያልፍም፡የሚወዷትም፡ሰዎች፡ፈጥነው፡
ያዋታል፡የሚፈልጓትም፡ሰዎች፡ያገኙአታል።
፲፬፡ ለሚወዷትም፡ሰዎች፡ትደርስላቸዋለች፡እስ
ቀድማም፡ትገለጥላቸዋለች።
፲፭፡ በደጃፉ፡ስትጠብቀው፡ሁልጊዜ፡እርሱ፡ያገኛ
ታልና፡ወደርስዋ፡የሚገሠግሥ፡ሰው፡አይ
ደክምም።
፲፮፡ እርስዋን፡ማሰብ፡የውቀት፡ፍጻሜ፡ነውና።

ፈጥኖ፡ስለርሷ፡የሚተጋ፡ሰው፡ያለ፡ኃዘን፡
ይኖራል።
የሚገባትን፡ሰዎች፡ይህቺ፡ስትፈልጋቸው፡ ፲፯፡
ትመጣለችና። በመንገድም፡ድንገት፡ተሥላ፡
አምራ፡ትታያቸዋለችና፡በፍጹም፡እውቀት፡
ትገናኛቸዋለች።
የዘጠኙ፡ቃል፡አበጋዝ፡ኢታምልክ፡ቀዋሚ፡ ፲፰፡
ነውና፡እሷንም፡መውደድ፡በዚችም፡ሕጊ
ቱን፡ማስተንተን፡እሷን፡መውደድ፡ነውና።
እሷንም፡መውደድ፡ሕጓን፡መጠበቅ፡ነውና፡ ፲፱፡
ሕጓንም፡መስማት፡መረዳት፡ሕይወተ፡ነፍስ፡
ነውና።
ሕይወተ፡ነፍስም፡ሰውን፡ወደ፡እግዚአብ ፳፡
ሔር፡የቀረበ፡ታደርጋለችና።
ጥበብንም፡መውደድ፡ወደ፡መንግሥት፡ታደ ፳፩፡
ርሳለችና።
አሕዛብን፡የምትገዙ፡መኳንንት፡ዙፋንን፡ ፳፪፡፳፫፡
ሹመትን፡መንግሥትን፡ከወደዳችሁ፡ለዘለዓ
ለሙ፡ትነግሡ፡ዘንድ፡ጥበብን፡አክብሯት፡
ጥበብ፡ምንድናት፡እንደ፡ምንስ፡ነበረች፡
እኔ፡እነግራችኋለሁ፡የተሠወረ፡ምሥጢሯ
ንም፡ከንቶ፡አልሠውርም። ከጥንት፡ጀምሮ፡
አኳኋኗን፡መርምሬ፡እርሷን፡ማወቅ፡የተገ
ለጸ፡አደርጋለሁ፡እንጂ፡እውነቱን፡ነገር፡
አልተላለፍም።
ምቀኛ፡በሚቀናበት፡ቅናት፡ጸንቼ፡አልኖ ፳፬፡
ርም
የመምህራን፡ብዛት፡የዓለም፡መድኃኒት፡ስለ፡ ፳፭፡
ሆነ፡እንዲህ፡ያለ፡ሰው፡ከጥበብ፡ጋራ፡አንድ፡
አይሆንምና፡ጸንቼ፡አልኖርም።
አዋቂም፡ንጉሥ፡ለሠራዊቱ፡ጠበቃ፡ነውና፡ ፳፮፡
በቃሌ፡ተመከሩ፡ትረባላችሁ።

ምዕራፍ፡፯።

እንደ፡ሰው፡ሁሉ፡በሞት፡የተካከልኩ፡ ፩፡
እኔ፡ፈራሽ፡ሰው፡ነኝና፡አስቀድሞ፡የተፈ
ጠረ፡የምድራዊ፡የአዳም፡ልጅም፡ነኝና፡
በናቴ፡ማኅፀንም፡ሥጋ፡ሆኜ፡ተቀርጫለሁና።
በመገናኘት፡ጊዜ፡መኝታን፡በመውደድና፡ ፪፡
ከበት፡በሚከፈል፡ዘር፡አሥር፡ወር፡በደም
ነት፡ረግቼ፡ተቀምጫለሁና።
በተፈጠርኩም፡ጊዜ፡እኔ፡እንደ፡ሰው፡ሁሉ፡ ፫፡
ነፍስን፡ነስቻለሁና፡ወደ፡ምድርም፡ወርጃለ
ሁና። ሙቼ፡በሚያለቅሱልኝ፡አምሳል፡አስ
ቀድሜ፡ልቅሶን፡አለቀስኩ።
ከነገሥታቱ፡መወለዴ፡ልዩ፡የሆነ፡የለምና፡ ፬፡፭፡
በጨርቅ፡ተጠቅልዬ፡እያነጠነጥኩ፡አደግሁ።
የሰው፡ሁሉ፡ከወዲያ፡ዓለም፡ወዲህ፡ዓለም፡ ፮፡
አመጣጡ፡አንዲት፡ናትና፡መወለዱም፡ከሁሉ፡
የተካከለ፡ነውና።
ስለዚህ፡ነገር፡ለመንኩ፡ዕውቀት፡ተሰጠኝ፡ ፯፡
ለመንኩ፡ጥበብን፡የሚገልጽ፡መንፈስ፡ቅዱስ፡
አደረብኝ።
ከመንግሥት፡አገዛዝ፡ከዙፋንም፡ይልቅ፡አከ ፰፡

በርኋት ፡ በርሷ ፡ ዘንድ ፡ ብዕልን ፡ እንደ ፡ ኢምን
ንት ፡ አደረግኋት ።
፱፡ ወርቅ ፡ ሁሉ ፡ በርሷ ፡ ዘንድ ፡ የተናቀ ፡ ነውና ፡
በርሷም ፡ ብሩ ፡ እንደ ፡ ጭቃ ፡ ነውና ፡ ዋጋ ፡
በሌለው ፡ ዕንቍ ፡ መሰልኋት ።
፲፡ በደኅንነት ፡ ከመኖር ፡ ከደም ፡ ግባትም ፡ ፈጽሜ ፡
ወደድኋት ። ከርሷ ፡ ከሚወጣ ፡ ብርሃን ፡ አይወ
ሰንም ፡ አይጠፋምና ፡ ስለ ፡ ብርሃን ፡ ፈንታ ፡
ትሆነኝ ፡ ዘንድ ፡ መረጥኋት ።
፲፩፡ ከርሷ ፡ ጋር ፡ አንድነት ፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ተድላ ፡
ደስታዎች ፡ መጡልኝ ፡ ቍጥር ፡ የሌለው ፡ ባለ
ጠግነት ፡ በርሷ ፡ መጣልኝ ።
፲፪፡ ይቺ ፡ ጥበብ ፡ የነዚህ ፡ ሁሉ ፡ አበጋዛቸው ፡
ናትና ፡ በሁሉ ፡ ደስ ፡ አለኝ ። ከዚህ ፡ አስቀድሞ ፡
የነዚህ ፡ ሁሉ ፡ አሳባቸው ፡ ጥበብ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡
አላወቅሁም ፡ ነበር ።
፲፫፡ ይህን ፡ በወቅሁ ፡ ጊዜ ፡ ያለምቀኝነት ፡ ያለቅናት ፡
እርሷን ፡ አስተምራለሁ ፡ ምሥጢሯንም ፡ አል
ሠውርም ።
፲፬፡ ለሰውም ፡ የማያልቅ ፡ ድልብ ፡ ናት ፡ ገንዘብ ፡
ያደረጓት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ ያርሰው ፡ ሀብትን ፡ የምትገልጽ ፡ የም
ክር ፡ ዕገዛናት ፡ ሥራ ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ወዳጅ ፡ ሆኑ ።
፲፭፡ ለኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚወደውን ፡ ነገር ፡
እናገር ፡ ዘንድ ፡ ሰጠኝ ። ወደ ፡ ጥበብ ፡ የሚመራ ፡
ነውና ፡ የመምህራንንም ፡ ሥራ ፡ የሚያቀና ፡
ነውና ፡ ለሚሰጠው ፡ ሰው ፡ የሚገባውን ፡ አሳብ ፡
አስብ ፡ ዘንድ ፡ ሰጠኝ ።
፲፮፡ እኛ ፡ ሁላችን ፡ በጁ ፡ ስለ ፡ ተያዝን ፡ ነገራችንም ፡
ሁሉ ፡ ሥራችንንም ፡ ማወቅ ፡ መረዳት ፡ በጁ ፡
ተይዟልና ።
፲፯፡ ያለ ፡ ሐሰት ፡ ነዋሪ ፡ የሚሆን ፡ የውቀት ፡ ነገርን ፡
አስተማረኝ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖርበትን ፡
ሥርዓት ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ። የጨረቃና ፡ የፀሐ
ይን ፡ የከዋክብትንም ፡ ሥራ ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ።
፲፰፡ መጀመሪያውን ፡ መጨረሻውን ፡ የዘመኑን ፡ መከ
ከል ፡ የቀኑን ፡ መለዋወጥ ፡ የየጊዜውንም ፡ መለ
ዋወጥ ።
፲፱፡ የዘመኑንም ፡ መለዋወጥ ፡ የከዋክብትንም ፡ አነ
ዋወር ።
፳፡ የእንስሳንም ፡ ጠባይ ፡ የአራዊትንም ፡ ባሕርይ ።
የነፋሳትንም ፡ ምሥጢር ፡ የሰውንም ፡ አሳብ ።
እንጨቶችንም ፡ ለይቶ ፡ ማወቅ ፡ የሥራቸው
ንም ፡ ምሥጢር ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ አስተማረኝ ።
፳፩፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ የሚያስገኝ ፡ እርሱ ፡ ጥበብን ፡
አስተምሮኛልና ፡ የተገለጸውንና ፡ የተሠወረ
ውን ፡ ሁሉ ፡ አወቅሁ ።
፳፪፡ የተመሰገነ ፡ በልደት ፡ የሠለጠነ ፡ እውቀትን ፡
የሚገልጥ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በርሱ ፡ ህልው ፡
ነውና ። አካሉ ፡ አንድ ፡ ሲሆን ፡ በብዙ ፡ ይከፈ
ላል ፡ ረቂቅ ፡ የሚሆን ፡ አስተዳደሩም ፡ ፈጣኖ ፡
የሚሆን ፡ ሲያስተምርም ፡ ቃሉ ፡ የሚያምር ፡
አጥቂም ፡ የሚሆን ፡ ኃጢአት ፡ የሌለበት ፡ ድካ
ምም ፡ የሌለበት ፡ ቅድመ ፡ ዓለም ፡ የነበረ ፡
ጥንት ፡ የሌለው ፡ ቸርነትን ፡ የሚወድ ፡ አጥቂ ፡
የሚሆን ፡ ልደር ፡ በሰ ፡ ጊዜ ፡ የሚከለክለው ፡
የሌለ ።
በጎ ፡ ነገርን ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ወዳጅ ፡ የሚ ፳፫፡
ሆን ፡ ለጥበብ ፡ ስምምዋ ፡ የሚሆን ፡ በውነት ፡
አጥቂ ፡ የሚሆን ፡ ያለ ፡ ግዳጅ ፡ የሚሆን ፡ ሁሉን ፡
የሚችል ፡ ሁሉን ፡ የሚጐበኝ ፡ ንጹሐት ፡ በሆኑ ፡
ረቂቆችና ፡ ብልሆች ፡ በሆኑ ፡ ሰውነቶች ፡ የሚ
ያድር ።
የጥበብ ፡ አስተዳደር ፡ የማይጋውን ፡ በጋን ፡ ፳፬፡
የሚገለብጡት ፡ ይፈጥናልና ፡ አድራ ፡ የምታ
ነፃ ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ በሁሉ ፡ አድራ ፡ ትኖራለች ።
የእግዚአብሔር ፡ ወልድ ፡ የኃይሉ ፡ መግለጫ ፡ ፳፭፡
ናትና ፡ ሁሉን ፡ የያዘ ፡ የጌትነቱም ፡ መግለጫ ፡
ናትና ፡ መልኩ ፡ የታወቀ ፡ ምስጉን ፡ ንጹሕ ፡
የሚሆን ፡ የኃይሉ ፡ መግለጫ ፡ ናትና ። ስለዚህ ፡
ነገር ፡ ምንምን ፡ ኃጢአት ፡ የሚያገኛት ፡ የለም ።
የቀዳማዊ ፡ አብ ፡ ልጅ ፡ መግለጫ ፡ ናትና ፡ ይህች ፡ ፳፮፡
የማታልፍ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ የምትገ
ልጥ ፡ ናትና ።
ቸርነቱንም ፡ የምትገልጥ ፡ ናትና ፡ አንዲት ፡ ፳፯፡
ስትሆን ፡ ሁሉን ፡ ማድረግ ፡ ትችላለች ። በቅ
ድምና ፡ ሳለች ፡ ሁሉን ፡ ታድሳለች ፡ ከንዱ ፡
ትውልድ ፡ ወደንዱ ፡ ትውልድ ፡ ወርዳ ፡ በደጋ
ጎች ፡ ሰውነት ፡ ታድራለች ። ከጥበብ ፡ ጋራ ፡
ጸንቶ ፡ ከሚኖር ፡ ሰው ፡ በቀር ።
እግዚአብሔር ፡ የሚወደው ፡ የለምና ፡ መምህ ፳፰፡
ራኖችና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወዳጆች ፡ ታደርጋ
ቸዋለች ።
ከፀሐይ ፡ ይልቅ ፡ ታበራለችና ፡ ከከዋክብትም ፡ ፳፱፡
ብርሃን ፡ ሁሉ ፡ ትበልጣለችና ። ከብርሃን ፡ ጋራ ፡
በተመዘነች ፡ ጊዜ ፡ መንዝላው ፡ በፊቱ ፡ ትገኛ
ለች ።
ብርሃኑን ፡ ሌሊት ፡ ይለውጠዋልና ፡ ጥበብን ፡ ፴፡
ግን ፡ ምንምን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አይበረታባትምና ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

ከዳርቻ ፡ እስከ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ከጨለማ ፡ ፩፡
ድና ፡ ታበራለች ፡ በቸርነቷም ፡ ሁሉን ፡ ትሠራ
ለች ። ይህቺን ፡ ጥበብን ፡ ወደድኋት ፡ ከሕፃንነ
ቴም ፡ ጀምሬ ፡ ፈለግኋት ።
እኔም ፡ እጥሐዳት ፡ ዘንድ ፡ ወደድሁ ። ፪፡
የመዘመዷ ፡ ቸርነት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያቀ ፫፡
ርባልና ፡ ደግም ፡ ግብሯን ፡ የምወድ ፡ ሆንኩ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ምሥጢር ፡ ለማወቅ ፡ መከር ፡ ፬፡
ናትና ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እርሱ ፡ ወደዳት ፡ ከፍ
ጥረቱም ፡ ሁሉ ፡ ትበልጣለች ።
እርሷም ፡ ከለች ፡ ዘንድ ፡ ብዕል ፡ ናት ፡ በዚህ ፡ ፭፡
ዓለም ፡ ገንዘብ ፡ በደረጓት ፡ ሰዎች ፡ ከሁሉ ፡ ትመ
ረጣለች ።
ሁሉን ፡ የምታደርግ ፡ ጥበብን ፡ የሚበልጣት ፡ ፮፡
ምንድነው ፡ እውቀትም ፡ ቢደረግ ፡ በርሷ ፡ ነው ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሉት ፡ ከርሷ ፡ የሚበልጥ ፡ ፯፡
ብልሀ ፡ ማነው ። እውነት ፡ ነገርን ፡ የወደደ ፡

ሰውም ፡ ቢኖር ፡ በርሷ ፡ ነው ፡ ድካሟ ፡ ያማረ ፡
ነውና ፡ ጥበብና ፡ ንጽሕናን ፡ ጽንዕንና ፡ እውነ
ትን ፡ ደኅንችንና ፡ ትሩፋትን ፡ ታስተምራለች ።
ከርሷ ፡ የሚሻልና ፡ የሚጠቅም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ምንምን ፡ የለም ፡ የሰው ፡ ሕይወት ፡ ናት ።
፰፡ ደኅንችንና ፡ ብዙ ፡ እውቀትን ፡ ያወቀ ፡ ሰው ፡
ቢኖር ፡ በርሷ ፡ ነው ። ያለፈውንም ፡ የሚመ
ጣውንም ፡ ያወቀ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ በሷ ፡ ነው ።
ፈጥኖ ፡ መተርጐምና ፡ የነገር ፡ መልስንም ፡ ቢያ
ውቅ ፡ በሷ ፡ ነው ። ተአምራትንና ፡ ምልክቱ
ንም ፡ አስቀድሞ ፡ ቢያውቅ ፡ የዘመኖችንና ፡ የሰዓ
ቶችንም ፡ መለዋወጥ ፡ ቢያውቅ ፡ በሷ ፡ ነው ።
፱፡ ለበጎ ፡ ነገር ፡ የምትገሥጽና ፡ የምትመክር ፡ ትካ
ዝንና ፡ ኃዘንን ፡ የምታስተው ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡
አውቄ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ልትኖር ፡ እኔ ፡ እይዛት ፡
ዘንድ ፡ ወደድሁ ።
፲፡ እሷን ፡ ስለ ፡ ያዝኩ ፡ ሕፃን ፡ የምሆን ፡ እኔ ፡
በብዙ ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ ምስጋናን ፡ በሊቃውን
ትም ፡ ዘንድ ፡ መከበርን ፡ አገኘሁ ።
፲፩፡ ለመፍረድ ፡ አንደበቴ ፡ የሰላ ፡ ልቡናዬ ፡ ነገር ፡
የበላ ፡ ሆነ ። በኃያላኑም ፡ ፊት ፡ ተደነቅሁ ።
፲፪፡ ዝም ፡ ስል ፡ ታግሠው ፡ ይጠብቁኝ ፡ ነበር ፡ ስና
ገርም ፡ ይሰሙኝ ፡ ነበር ። መናገርም ፡ ባበዛ ፡
አፋቸውን ፡ በጃቸው ፡ ይዘው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ።
፲፫፡ ስለሷ ፡ አለመሞትን ፡ አገኘሁ ፡ ከኔ ፡ በኋላም ፡
በሚነሡም ፡ ሰዎች ፡ ለዘለዓለም ፡ መታሰቢያን ፡
ተውኩ ።
፲፬፡ ሕዝቡን ፡ እሠራራ ፡ ነበር ፡ አሕዛብም ፡ ይገዙ
ልኝ ፡ ነበር ።
፲፭፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ የሚያስደነግጡ ፡ መኳን
ንት ፡ ዝናዬን ፡ ሰምተው ፡ ይፈሩኝ ፡ ነበር ። በሸ
ንጎ ፡ ደግ ፡ ሆኜ ፡ እታይ ፡ ነበር ፡ በጠብም ፡ ጊዜ ፡
የጸናሁ ፡ ሁኜ ፡ እታይ ፡ ነበር ።
፲፮፡ ከሷ ፡ ጋራ ፡ መኖር ፡ ኃዘን ፡ የለበትምና ፡ ወደ
ሷም ፡ ኃዘን ፡ አይቀርብምና ፡ ከዘመቻ ፡ ወደ ፡
ቤቴ ፡ በተመለስኩም ፡ ጊዜ ፡ በርሷ ፡ አርፍ ፡ ነበር ።
፲፯፡ ከፍጹም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ በቀር ፡ ኃዘን ፡ ወደ
ርሷ ፡ አይቀርብምና ።
፲፰፡ ይህንን ፡ በአእምሮዬ ፡ ሳወጣ ፡ ሳወርድ ፡ ኖርኩ ።
በልቡናዬም ፡ በሷ ፡ እታገላለሁ ፡ የጥበብ ፡
ተዘምዶዋ ፡ ያለመሞት ፡ ነውና ፡ ከኃጢአት ፡
መንጻት ፡ እንዳይቻለኝ ፡ አውቄ ፡ በሷ ፡ በል
ቡናዬ ፡ እተጋለሁ ።
፲፱፡ እርሷንም ፡ በመውደድ ፡ በጎ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡
አለና ፡ በጁ ፡ ሥራም ፡ የማያልቅ ፡ ብዕል ፡ አለና ፡
ምሥጢሯን ፡ በመመልከት ፡ የውቀት ፡ ትእም
ርት ፡ ያገኛልና ፡ ከሷም ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ በመ
ሆን ፡ የሚያስመካ ፡ ነገር ፡ ይገኛልና ፡ ሙሽራ ፡
ልትሆነኝ ፡ አገባት ፡ ዘንድ ፡ ስፈልጋት ፡ አገሩን ፡
ሁሉ ፡ ዞርኩ ።
፳፡ አዋቂ ፡ ልጅ ፡ የምሆን ፡ እኔ ፡ ዞርኩ ፡ ሰውነ
ቴም ፡ በጎ ፡ ሆነችልኝ ።
፳፩፡ ደግ ፡ ነኝና ፡ ንጹሕ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ሥጋዋ ፡ ገባሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ እሷን ፡ ካልሰጠኝ ፡ ከኃጢአት ፡
መንጻት ፡ እንዳይቻለኝ ፡ በወቅሁ ፡ ጊዜ ። ምክር ፡
ከጥበብ ፡ የነተማ ፡ ሆነ ፡ ይህቺም ፡ ስጦታ ፡ ለማንም ፡
ለማንም ፡ እንደሆነች ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ፈጽሜ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመንኩ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

በፍጹም ፡ ልቡናዬ ፡ እንዲህ ፡ አልኩ ፡ ያባቴ ፡ ፩፡
ፈጣሪ ፡ የቸርነት ፡ ባለቤት ።
በቃልህ ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ የፈጠርከ ፡ ባንተ ፡ ፪፡
ትእዛዝ ፡ የተፈጠረ ፡ አዳም ፡ በጥበብህ ፡ ሰውን ፡
እንዲገዛ ፡ ያደረግኸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዲ
ኖር ፡ በቸርነቱ ፡ ዓለምን ፡ እንዲሠራ ።
በውነት ፡ በቀና ፡ ልቡና ፡ ፍርድን ፡ እንዲፈርድ ፡ ፫፡
ያደረግኸው ።
በኪሩቤል ፡ አድራ ፡ የምትኖር ፡ ጥበብን ፡ ስጠኝ ። ፬፡
ከባሮችህ ፡ መካከል ፡ አትለየኝ ፡ የሴት ፡ ባሪያህ ፡ ፭፡
ልጅ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝና ፡ ኃይል ፡ የደከመ ፡ ሰው ፡
የምሆን ፡ ዘመኔ ፡ ያነሰኝ ፡ ሕጉን ፡ ፍርዱን ፡ ለማ
ወቅ ፡ ትሑት ፡ አእምሮ ፡ የምሆን ፡ እኔ ፡ የሴት ፡
ባሪያህ ፡ ልጅ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝና ፡ ከባሮችህ ፡
አትለየኝ ።
ከሰው ፡ ልጆችም ፡ ፍጹም ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ፮፡
በሷ ፡ ነው ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ የምትገኝ ፡ ጥበብ ፡
ከሱ ፡ ከራቀች ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡
በሆነ ፡ ነበርና ።
አንተ ፡ ለወገኖቼ ፡ ንጉሥ ፡ አድርገህ ፡ መረጥ ፯፡
ኸኝ ፡ ሴሴት ፡ ልጆችህና ፡ ለወንዶች ፡ ልጆች
ህም ፡ ገዢ ፡ አደረግኸኝ ።
በመመስገኛህ ፡ በታ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ይሠራ ፡ ፰፡
በማረፊያህም ፡ አገር ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ባዘጋ
ጀኸው ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ ተብለህ ፡
በምትመሰገንበት ፡ ጽርሐ ፡ አርያም ፡ አምሳል ፡
መሠዊያህ ፡ ይሠራ ፡ አልኩ ።
ካንተ ፡ ጋራ ፡ ያለች ፡ ጥበብ ፡ ሥራህን ፡ ታውቅ ፡ ፱፡
ነበር ፡ ዓለምንም ፡ በፈጠርከ ፡ ጊዜ ፡ ነበረች ፡
በፊትህ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝህ ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ለትእዛዝህም ፡ የቀናው ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ትረዳ ፡ ነበር ።
ተነሥታ ፡ ትመጣ ፡ ዘንድ ፡ ከክበሩ ፡ ሰማዮች ፡ ፲፡
ከጌትነትህ ፡ ዙፋን ፡ ወደኔ ፡ ላካት ። ከኔ ፡ ጋራ ፡
ትኖር ፡ ትደክም ፡ ዘንድ ፡ ደስ ፡ ለሚያሰኝህ ፡
ምንምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ልወቅ ።
አንተ ፡ የምታውቀውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ታውቃ ፲፩፡
ለችና ።
ንጹሕ ፡ አድርጋ ፡ ወደ ፡ ሥራዎች ፡ ሁሉ ፡ ትም ፲፪፡
ራኝ ፡ በክብሯ ፡ ትጠብቀኝ ፡ ሥራዬ ፡ ሁሉ ፡ የተ
ወደደ ፡ ይሁን ፡ ወገኖችህን ፡ በውነት ፡ ልግዛ ፡
ላባቶቼ ፡ ዙፋኖችም ፡ የተዘጋጀሁ ፡ ልሁን ።
የእግዚአብሔርን ፡ ምክር ፡ የሚያውቅ ፡ ሰው ፡ ፲፫፡
ማነው ።
የሟቾች ፡ አሳባቸው ፡ ፈራሽ ፡ ነውና ፡ አሳባቸ ፲፬፡
ውም ፡ ጐፃጐፅ ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚ
ወደውን ፡ አስበ ፡ የሚያውቅ ፡ ማነው ።
የሚፈርስ ፡ ሥጋ ፡ ነፍስን ፡ ያሸንፋታል ፡ ያፈዛ ፲፭፡

ታልና፡ምድራዊ፡ሥጋ፡ልብን፡ያደነቍራ
ታልና።
፲፮፤ በብዙ፡ትጋት፡በብዙ፡ግዳጅ፡በጭንቅ፡ብን
መረምር፡በምድር፡የሚሠራውን፡ሥራ፡እና
ገኛለን፡በጃችን፡የምንዳስሰውን፡ሥራ፡በድ
ካም፡እናገኛለን። በሰማይ፡ያለውን፡ሥራ፡
ግን፡ማን፡መረመረው፡ምክርህንስ፡ማን፡
አወቀ።
፲፯፤ አንተ፡ጥበብን፡የሰጠኸው፡ካልሆነ፡የከበረ፡
የሆነ፡መንፈስ፡ቅዱስንም፡ወደሱ፡የላክህለት፡
ካልሆነ፡ምክርህን፡ማን፡አወቀ።
፲፰፤፲፱፤ በዚህ፡ዓለም፡ያሉ፡ሰዎች፡ሥራቸው፡ስለ
ዚች፡ቀናበቸው፡ደስ፡የሚያሰኝህም፡ነገር፡
ሰዎች፡በጥበብ፡አወቁ፡በዚችም፡ዳኑ።

ምዕራፍ፡፲።

፩፤ ይቺ፡ጥበብ፡ብቻውን፡አስቀድሞ፡የተፈ
ጠረ፡አዳምን፡ጠበቀችው። ከተፈጠረም፡
በኋላ፡እንደ፡አደራ፡ዕቃ፡ጠበቀችው፡ከራሱ፡
ኃጢአትም፡አዳነችው።
፪፤ ፈጽሞ፡ይገዛ፡ዘንድ፡ኃይልንም፡ሰጠችው።
፫፤ በደለኛ፡የሚሆን፡ሰው፡ከሷ፡በራቀ፡ጊዜ፡
ወንድሞቻቸውን፡ከሚገድሉ፡ሰዎች፡ጋራ፡
በእግዚአብሔር፡መዓት፡ጠፋ።
፬፤ ዳግመኛ፡ምድር፡በማየ፡አይህ፡በጠፋች፡
ጊዜ፡ጥበብ፡ኖኅን፡አዳነችው፡በተናቀ፡እን
ጨት፡ዕቃም፡አሻገረችው።
፭፤ አሕዛብ፡ወደ፡ጥመትና፡ወደ፡ክፋት፡ቅመም፡
ተጨልጠው፡በሔዱ፡ጊዜ፡አብርሃምን፡አመ
ለከተችው፡ያለነውርና፡ያለነቀፋም፡ለእግ
ዚአብሔር፡ቢገዛ፡ጠበቀችው። በቸርነት፡
የጸና፡ልጁንም፡ጠበቀች።
፮፤ ከሚጠፉ፡እግዚአብሔርን፡ከሚዘነጉ፡ሰዎች፡
ለይታ፡ይቺ፡ጥበብ፡ሎጥን፡አዳነች፡በም
ስቱ፡አገሮች፡ላይ፡እሳት፡በወረደ፡ጊዜ፡በመ
ሸሽ፡አዳነችው።
፯፤ ለክፋታቸው፡ምስክር፡ልትሆን፡እስከ፡ዛሬ፡
ድረስ፡ምድረ፡በዳ፡ሆና፡ስትጤስ፡አለች፡
ተክሎቿም፡በጊዜዋ፡ጊዜ፡ቢያፈሩ፡ፍጹ
ማን፡ያልሆኑ፡ናቸው። ያላመነች፡ሰውነትም፡
መታሰቢያ፡ሆኖ፡የሚታይ፡የጨው፡ደንጊያ፡
ሆና፡ቆመች። (ብእሲተ፡ሎጥ፡)
፰፤ እለዚህ፡ትእዛዙን፡የተላለፉ፡ናቸውና፡የበ
ደሉትን፡በደል፡መሠወር፡እንዳልተቻላቸው፡
መጠን፡ለስንፍናቸው፡መታሰቢያን፡በዚህ፡
ዓለም፡ተዉ፡እንጂ፡እንደ፡ሰብአ፡ትካት፡
የደረሰባቸውን፡መዓት፡በማወቅ፡እንደዚያ፡
የጠፋ፡አይደለም።
፱፤ ጥበብስ፡የሚያገለግሏትን፡ሰዎች፡ከድካም፡
አዳነች።
፲፤ ይህች፡ከወንድሙ፡ቍጣ፡የተነሣ፡የሸሸ፡
ደግ፡ሰው፡ያዕቆብን፡ወደ፡ቀና፡መንገድ፡መራ
ችው። የእግዚአብሔርንም፡መንግሥት፡አሳ
የችው፡(ሰዋስወ፡ወርቅ፡) መላእክትንም፡
ማወቅ፡ሰጠችው፡ከድካሙ፡የተነሣ፡ብዕሉን፡
አበዛችለት።
ከሚቀሙት፡ከሚበረታቱበትም፡ሰዎች፡ ፲፩፤
ጠበቃ፡ሆና፡ቆመችለት።
ረዳችው፡ጠበቀችው፡ከጠላቶቹም፡እንደ፡ ፲፪፤
አደራ፡ዕቃ፡ጠበቀችው፡ከከበቡት፡ሰዎ
ችም፡አዳነችው። ለእግዚአብሔር፡በበጎ፡
መገዛት፡ከሁሉ፡እንዲጸና፡ያውቅ፡ዘንድ፡
ጽኑ፡ገድልን፡በሰጠችው፡ጊዜ፡ስም፡አመ
ጣችለት።
ይህቺ፡ጥበብ፡ወደ፡ግብፅ፡አብራው፡ወረ ፲፫፤
ደች፡እንጂ፡በተሸጠ፡ጊዜ፡ደግ፡ሰው፡ዮሴ
ፍን፡አልተለየችውም፡ከኃጢአትም፡አዳነ
ችው።
በተበረታቱበትም፡ሰዎች፡ላይ፡ግዛትንና፡የመ ፲፬፤
ንግሥትን፡ሹመት፡እስክታመጣለት፡ድረስ፡
በታሠረበትም፡አልተለየችው። የናቁትና፡
ከብላይ፡በሪያ፡ያሉት፡የወንድሞቹንም፡ሐሰ
ታቸውን፡ገለጠችባቸው። የዘለዓለምንም፡
ሹመት፡ሰጠችው።
ይህቺም፡ጥበብ፡ደግ፡ወገን፡እስራኤልን፡ ፲፭፤፲፮፤
አዳነች፡በእግዚአብሔር፡ባሪያ፡በሙሴ፡ሰው
ነት፡አድራ፡ከሚያስጨንቁ፡ከአሕዛብ፡ነውር፡
ነቀፋ፡የሌለው፡ልጅን፡አዳነች፡(እስራኤልን፡)
በተአምራትና፡በአምልኮት፡ብዙ፡ነገሥታ
ትን፡ተቀዋወመች።
የድካማቸውንም፡ዋጋ፡ሰጠቻቸው፡የተደነቀ፡ ፲፯፤
መንገድንም፡መራቻቸው፡በቀን፡ጥላ፡ሆነቻ
ቸው፡በሌሊትም፡ስለከዋክብት፡ብርሃን፡
ፈንታ፡ብርሃን፡ሆና፡አበራችላቸው።
የተፈራ፡ባሕርንም፡አሻገረቻቸው፡በሰፊ፡ ፲፰፤
ውኃ፡መካከልም፡አሳለፈቻቸው።
ጠላቶቻቸውን፡ግን፡አሰጠመች፤ እስራኤልን፡ ፲፱፤
ግን፡ከጥልቅ፡ባሕር፡አወጣቻቸው።
ስለዚህ፡ነገር፡እስራኤል፡እግዚአብሔርን፡ ፳፤
የዘነጉ፡ግብፃውያንን፡ማረኩ። አቤቱ፡የከበረ፡
ስምህንም፡አመሰገኑ።
ጥበብ፡የዲዳዎችን፡አፍ፡ገልጣለችና፡የሕፃና ፳፩፤
ቶችንም፡አንደበት፡ቀንቶ፡የሚናገር፡አድ
ርጋለችና፡አርበኛ፡አሸናፊ፡የምትሆን፡ሥል
ጣንህንም፡አንድነት፡አመሰገኑ።

ምዕራፍ፡፲፩።

ክቡር፡በሚሆን፡በነቢዩ፡ሥልጣን፡ሥራ ፩፤
ቸውን፡እርሱ፡አቅንቷልና፡ማንምማን፡ወዳ
ልኖረበት፡ምድረ፡በዳ፡ሄደው፡ኖሩ።
በሰው፡ጫማ፡ባልተረገጠች፡በታም፡የድን ፪፤
ኳኖቻቸውን፡ከስማ፡ተከሉ።
አርበኞችን፡ተቀዋወሟቸው፡ጠላቶችንም፡ ፫፤
ተበቀሏቸው።
ተጠምተው፡ለመኑህ፡ከቡልጪት፡ደንጊያ፡ ፬፤
ውኃ፡ተሰጣቸው።
ከጽኑ፡ድንጊያም፡ጽማቸውን፡ሊያርቅላቸው፡ ፭፤
ውኃ፡ተሰጣቸው። ጠላቶቻቸው፡ግብፃውያን፡

ለዚህ፡ሥራ፡ተቀጡ፡ጠፉ።
፮፤ በመከራው፡ተይዘው፡በተጨነቁ፡ጊዜ፡ለነ
ዚህ፡ግን፡በዚህ፡አምሳል፡በጎ፡ነገር፡አደረግ
ህላቸው።
፯፤ ስለማይጐድል፡እኒህ፡ግብፃውያን፡በሞቱት፡
ልጆች፡ደም፡ስለ፡አደፈረሱ፡ወንዝ፡ምንጭ፡
ፈንታ።
፰፤ ሕፃናትን፡ለምትገድል፡ለግብፅ፡ዘለፋ፡ሊሆ
ንበት፡ነግ፡ሠልስት፡ያለማለት፡ፈጥነህ፡ያፈ
ሰስከውን፡ብዙ፡ውኃ፡ሰጠኻቸው።
፱፤ ከተጠሙ፡በኋላ፡በተፈታተኑህ፡ጊዜ፡እንደ
ዚሁ፡በሚቀዋወሙህ፡በእስራኤል፡ፈረድህ።
፲፤ እነሱ፡ግን፡በምሕረትህ፡ዳኑ፡ሕግህን፡የዘነጉ፡
እስራኤል፡በተፈረደባቸው፡ጊዜ፡ግብፃው
ያን፡በመዓት፡እንደ፡ተቄጡ፡አወቁ።
፲፩፤ እነዚህን፡እስራኤልን፡እንደሚቀጣ፡አባት፡
መከርኻቸው።
፲፪፤ እኒህን፡ግብፃውያንን፡ግን፡ርኅራኄ፡እንደሌ
ለው፡ንጉሥ፡ተከትለህ፡በረበርህ፡በዚህ፡ርኅ
ራኄ፡በሌለው፡ንጉሥ፡አምሳል፡አጠፋኻ
ቸው።
፲፫፤ እጥፍ፡ኀዘን፡አግኝታቸዋለችና፡በሀገራቸ
ውም፡ሳሉ፡በሀገራቸውም፡ሳይኖሩ፡ግብፃው
ያንን፡አሳዘንሃቸው። ክፉ፡ፈርዖን፡አውቆት፡
ያለፈ፡ዘጠኙ፡መቅሠፍት፡ሞተ፡በኵርን፡
የሚያሳስብ፡ነበር።
፲፬፤ በመከራቸው፡ለእስራኤል፡በጎ፡ነገር፡እንዳ
ደረገላቸው፡በሰሙ፡ጊዜ፡እነሱም፡ከእግዚ
አብሔር፡የተገኘ፡ደስታ፡አደረጉት።
፲፭፤ ዳግመኛም፡በክፋታቸው፡ቀድሞ፡በባሕር፡
የጣሉት፡ሙሴን፡ምድያም፡ሄዶ፡አጡት፡
ከዚህም፡በኋላ፡ዋዛ፡በሚሆን፡በትንኝ፡ጠፉ።
የዘጠኙ፡መቅሠፍት፡ፍጻሜ፡ከሚሆን፡ከሞተ፡
በኵር፡የተነሣ፡ግብፃውያን፡አደነቁ፡ጻድቃን፡
እስራኤል፡እንደ፡ተጠማ፡ግብፃውያን፡የተ
ጠሙ፡አይደሉም።
፲፮፤ አእምሮ፡ስለሌላት፡ስለ፡ልቡናቸው፡ክፋት፡
በዚች፡በሳቱ፡ጊዜ፡የተናቀ፡ከንቱ፡የሚሆን፡
ስጦታ፡የማይናገር፡እንስሳን፡አምልከዋልና።
፲፯፤ ሰው፡በበደለበት፡ሥራ፡እንዲፈረድበት፡
ያውቁ፡ዘንድ፡የማይናገር፡ብዙ፡እንስሳን፡
አመጣህባቸው።
፲፰፤ ሁሉን፡ለሚችል፡ለሥልጣንህ፡አይሳነውምና።
ቍጡ፡የሆኑ፡አንበሶችንና፡ብዙ፡ጅቦችን፡
ታመጣባቸው፡ዘንድ፡እምኀበ፡አልቦ፡ዓለ
ምን፡ለፈጠረች፡ለሥልጣንህ፡አይሳናትምና።
፲፱፤ ይህም፡ባይሆን፡ድንገት፡የተፈጠሩ፡የማይ
ታወቁ፡የሚያላልብና፡የሚፋጅ፡እሳትን፡
የሚተነፍሱ፡ይህም፡ባይሆን፡የሚከረፋ፡
የጢስ፡መዓዛን፡የሚተነፍሱ፡ይህም፡ባይሆን፡
ክፉ፡ከሚሆን፡ያይናቸው፡የብረት፡ፍንጣሪ፡
የመሰለ፡በግ፡በግ፡የሚያደርጉ፡መዓትን፡
የተመሉ፡አውሬዎችን፡ታመጣ፡ዘንድ፡አይ
ሳናትምና፡ሳይሳናት።
መልክቸው፡አስፈራርቶ፡በጠፋቸው፡ነበር፡ ፳፤
እንጂ፡ያጠፋቸው፡ዘንድ፡የሚችል፡ክፋታ
ቸው፡መቻያነታቸው፡ብቻ፡አይደለም፡መዓ
ትን፡የተመሉ፡አውሬዎችን፡ታመጣ፡ዘንድ፡
አይሳናትም፡ሳይሳናት።
በቃልህ፡በሞት፡አስወጥተህ፡ስትሰዳቸው፡ ፳፩፤
ሥልጣንህን፡በምትገልጽበት፡ኃይልም፡ስታ
ጠፋቸው፡ያለዚህም፡በንድ፡ምልክት፡ይጠፋ፡
ዘንድ፡በተገባቸው፡ነበር፡እንጂ፡እንዲህ፡
እንዲህ፡ለምታደርግ፡ለሥልጣንህ፡አይሳና
ትምና፡ሳይሳናት።
ሁልጊዜ፡የከሃሊነትህ፡ገናንነት፡ከንተ፡ጋር፡ ፳፪፤
አለና፡ነገር፡ንግ፡ሁሉን፡በልክ፡በመጠን፡
ሠራህ፡በፊትህ፡ዓለሙ፡ሁሉ፡እንደ፡ሚዛን፡
አንደበት፡ውልብልቢት፡ማለዳ፡በምድር፡ላይ።
እንደ፡ወረደች፡እንደ፡ጠል፡ጠብታም፡በፊ ፳፫፤
ትህ፡የተናቀ፡ነውና፡የጸናች፡ሥልጣንህን፡
የሚቀዋወማት፡ማነው።
አንተ፡ሁሉን፡የምትችል፡ነህና፡ሁሉን፡ይቅር፡ ፳፬፤
ትላለህ፡ለንስሐ፡እያቆየኸው፡የሰውንም፡ኃጢ
አት፡ቸል፡ትላለህ።
በዚህ፡ዓለም፡ያሉትን፡ሰዎች፡ሁሉን፡ትወ ፳፭፤
ዳለህ፡ጠልተህ፡የፈጠርከው፡የለምና፡ከፈጠ
ርኸው፡ፍጥረት፡ምንም፡ምን፡የምትንቀው፡
የለም።
አንተ፡ከጠላኸውማ፡በፊትህ፡እንዴት፡በጸና፡ ፳፮፤
ነበር። ከጠላኸው፡አንተ፡ካልወደድኸውስ፡
ምንምን፡ባልፈጠርኸውም፡ነበር። አንተ፡
ወደህ፡ያልፈጠርኸው፡ካልሆነ፡እንዴት፡በተ
ጠበቀ፡ነበር።
ለፍጥረቱም፡ሁሉ፡ትራራለህ፡ይቅር፡ትላለህ። ፳፯፤

ምዕራፍ፡፲፪።

ሰው፡ወዳጅ፡የምትሆን፡አቤቱ፡ጥበብ፡ ፩፤
ያንተ፡ገንዘብ፡ናትና። ጥፋት፡የሌለበት፡ሕይ
ወትህ፡መንፈስ፡ቅዱስም፡በዓለሙ፡ሁሉ፡
አለና።
ስለዚህ፡ነገር፡በኃጢአት፡የተሰነካከሉትን፡ ፪፤
ሰዎች፡ለፍርድ፡እንዲመች፡ጥቂት፡ጥቂት፡
እያልክ፡ትዘልፋቸዋለህ፡ከክፋታቸው፡ርቀው፡
ኃጢአታቸውን፡በተረዱት፡ጊዜ፡አቤቱ፡ያም
ኑብህ፡ዘንድ፡የበደሉትን፡በደል፡እያሳሰ
ብክ፡ትገሥጻቸዋለህ።
የተጠላ፡የሚሆን፡ስር፡የመማሰቸውን፡ቅጠል፡ ፫፤፬፤
የመበጠሰቸውን፡ሥራ፡ጠልተህ፡ከውነት፡
የራቀ፡በዓላቸውንም፡ጠልተህ።
ያለርኅራኄ፡ልጆቻቸውን፡መግደላቸውንም፡ ፭፤
ጠልተህ። የሰዎች፡ሆድ፡ዕቃቸውን፡እሳት፡
ሊበላው፡ማሰናበታቸውንም፡ጠልተህ፡በከነ
ዓን፡የሚኖሩ፡የቀደሙ፡የሰብአ፡ከነዓንን፡
ሥራ፡ጠልተህ፡የጌትነትህን፡ምሥጢር፡
ማወቅ፡ከልቡናቸው፡ርቋልና።
ሥጋቸውን፡ማቃጠላቸውን፡ደማቸውን፡ማፍ ፮፤
ሰሳቸውን፡ጠልተህ፡ከማንም፡ከማንም፡

ረዳት ፡ የሌላት ፡ ሰውነትን ፡ ይገድላሉና ፡ ይህ
ንን ፡ ጠልተህ ።
፯ የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ እስራኤል ፡ ከገሩ ፡
ሁሉ ፡ በንተ ፡ ዘንድ ፡ የከበረች ፡ በነርሱ ፡ የም
ትገባ ፡ ከነዓንን ፡ ይይዙ ፡ ዘንድ ፡ በባቶቻችን ፡
ሥልጣን ፡ ታጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደህልና ።
፰ ነገር ፡ ግን ፡ ሌላውን ፡ ሰው ፡ ይቅር ፡ እንድትል ፡
እነርሱንም ፡ ይቅር ፡ አልኸቸው ። እነርሱን ፡
ጥቂት ፡ ጥቂት ፡ እያሉ ፡ ሊያጠፉ ፡ ከወገኖችህ ፡
አስቀድሞ ፡ የትንኝ ፡ ወራሪ ፡ በላክህ ፡ ጊዜ ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ሌላውን ፡ ይቅር ፡ እንድትል ፡ ይቅር ፡
አልክ ።
፱ ይህም ፡ በይሆን ፡ በየወገኖቻቸው ፡ ይማርኳ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ የከነ
ዓንን ፡ ሰዎች ፡ በደጋጎች ፡ በእስራኤል ፡ እጅ ፡
ትጥላቸው ፡ ዘንድ ፡ አይሳንህም ፡ ነበርና ፡ ሳይ
ሳንህ ፡ ይህም ፡ በይሆን ፡ ለክፉዎች ፡ አውሬ
ዎች ፡ ትሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ አይሳንህም ፡ ነበርና ፡
ሳይሳንህ ፡ ይህም ፡ በይሆን ፡ በንድ ፡ ቃል ፡ አገ
ዘህ ፡ ታጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ አይሳንህም ፡ ነበርና ፡
ሳይሳንህ ።
፲ ለነዚህ ፡ የንስሐ ፡ ዘመን ፡ ሰጥተህ ፡ ይህ ፡ ጥፋታ
ቸው ፡ በጥቂት ፡ በጥቂት ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ፈር
ደህ ፡ ይህንንም ፡ ማድረግህ ፡ አነዋወራቸው ፡
ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ክፋታቸውም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡
እንደ ፡ ሆነ ።
፲፩ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ የተረገሙ ፡ ልጆች ፡ ናቸውና ፡
ልቡናቸውም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ የማይመለስ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ሳታውቅ ፡ አይደለም ፡ ለበደሉበት ፡
ኃጢአታቸው ፡ መዋሰለ ፡ ንስሐ ፡ የምትሰጣ
ቸው ፡ ማንንም ፡ አፍረህ ፡ አይደለም ። ለምን ፡
እንዲህ ፡ አደረግህ ፡ የሚልህ ፡ ማነው ፡ ፍርድ
ህንስ ፡ የሚቀዋወመው ፡ ማነው ።
፲፪ ነገር ፡ ሠርቶ ፡ የሚያጣላህ ፡ አንተ ፡ የፈጠርኻ
ቸው ፡ አሕዛብስ ፡ ስለ ፡ ጠፉ ፡ የሚመራመርህ ፡
ማነው ።
፲፫ የፈረድህ ፡ በግፍ ፡ እንዳይደለ ፡ ትገልጥ ፡ ዘንድ ፡
ስለ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ የሚያስብ ፡ ካንተ ፡ በቀር ፡
ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ የለምና ፡ ስለ ፡ በደለኞች ፡ ሰዎች ፡
ለመከራከር ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ የሚደርስ ፡ ዳኛ ፡
ማነው ።
፲፬ አንተ ፡ ሁሉን ፡ በውነት ፡ የምታዘጋጅ ፡ እውነ
ተኛ ፡ ነህና ፡ ስለ ፡ ፈረድክባቸው ፡ ሰዎች ፡ እያ
ማህ ።
፲፭ ንጉሥም ፡ ቢሆን ፡ ዳኛም ፡ ቢሆን ፡ ሹምም ፡
ቢሆን ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ በጠብ ፡ ለመተያየት ፡ አይ
ችልም ። ትፈርድ ፡ ዘንድ ፡ ከነሀሊነትህ ፡ የተ
ነሣ ፡ ለመፍረድ ፡ የማይገባ ፡ ልዩ ፡ ሥራን ፡ አደ
ረግህ ።
፲፮ ከሀሊነትህ ፡ የቸርነት ፡ መጀመሪያ ፡ ነውና ፡
ሁሉን ፡ መፍጠርህ ፡ ሁሉን ፡ መግዛትህ ፡ ሁሉን ፡
ይቅር ፡ እንድትል ፡ ያደርግሃል ።
፲፯ የከሀሊነትህን ፡ ጭራሽ ፡ ለማያውቅ ፡ በፈርዖን ፡
ኃይልህን ፡ ገልጠሃልና ፡ በማያምኑ ፡ በግብፃው
ያንም ፡ ገልጠኻልና ፡ በመደፋፈራቸው ፡ ምክ
ንያት ፡ ትዘልፋቸዋለህ ።
አንተ ፡ በየዋህነት ፡ የምትፈርድ ፡ አዋቂ ፡ ዳኛ ፡ ፲፰
ስትሆን ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ከሀሊነት ፡ አለና ፡
መቸም ፡ መች ፡ ልትፈርድብን ፡ ወደህ ፡ ከብዙ ፡
ቸርነት ፡ ጋራ ፡ ታኖረናለህ ።
ርኅሩኅ ፡ ሰው ፡ ወዳጅ ፡ እስራኤል ፡ የተወደ ፲፱
ደን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ በእንደዚህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡
ወገኖችህ ፡ እስራኤልን ፡ ይቅር ፡ አልክ ። ለል
ጆችህ ፡ ለእስራኤል ፡ በጎ ፡ አለኝታ ፡ አደረግህ ።
አንተ ፡ ለበደለኛ ፡ ንስሐን ፡ ትሰጣለህና ፡ ልጆ
ችህ ፡ እስራኤልን ፡ ተናገርኻቸው ።
ለሞት ፡ የሚገቡ ፡ እኒህ ፡ የልጆችህ ፡ ጠላቶች ፡ ፳
ክሉ ፡ ዘንድ ፡ በእንዲህ ፡ ያለ ፡ ትዕግሥት ፡
የፈረድህ ፡ ዘመንን ፡ የሰጠኻቸው ፡ ከክፉ ፡ ነገር ፡
ይድኑበት ፡ ዘንድ ፡ ፍኖት ፡ ንስሐንም ፡ የሰጠኻ
ቸው ።
ለበጎ ፡ ተስፋ ፡ መሐላን ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡ ለሰጠ ፳፩
ሀቸው ፡ ለልጆችህ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ተጠንቅቀህ ፡
ትፈርድላቸው ፡ ይሆን ፡ እኛን ፡ እየመከርህ ።
በፈረድህባቸው ፡ ጊዜ ፡ ቸርነትህን ፡ እናስብ ፡ ፳፪
ዘንድ ፡ አንተንም ፡ እንመስል ፡ ዘንድ ፡ ጠላቶቻ
ችንን ፡ በብዙ ፡ መቻያ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ወዲህም ፡
እኛን ፡ እየመከርህ ፡ ጠላቶቻችንን ፡ ታጠፋለህ ።
በፈረድህብንም ፡ ጊዜ ፡ ይቅርታህን ፡ ተስፋ ፡ ፳፫
እናደርጋለን ፡ በኃጢአት ፡ በስንፍና ፡ ዘመንን ፡
የኖሩ ፡ በደለኞች ፡ ሰዎችን ፡ በዚህ ፡ ቀጣህ ።
በጠገባቸው ፡ ያሉ ፡ የተዋረዱ ፡ ከብቶችን ፡ አማ ፳፬
ልክት ፡ እያሉ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ በስሕተት ፡ ሥራ ፡
ተጐድተዋልና ፡ በየራሳቸው ፡ ኃጢአት ፡ ፈረ
ድህባቸው ።
እውቀት ፡ እንደሌላቸው ፡ እንደ ፡ ልጆች ፡ አሰት ፡ ፳፭
ተናገሩ ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ አእምሮ ፡ እንደሌላ
ቸው ፡ እንደ ፡ ሕፃናት ፡ ስለሆኑ ፡ እንደ ፡ ጥዛቸው ፡
መጠን ፡ መቻያን ፡ በነሳቸው ፡ አመጣህ ።
ፈርያ ፡ በመጣው ፡ በሥሩ ፡ መቅሠፍት ፡ ከልተ ፳፮
መለሱ ፡ በገኛቸው ፡ መከራ ፡ እነዚህ ፡ አንጐራ
ጕረዋልና ፡ ቸልም ፡ ብለዋልና ፡ የበሕርይ ፡ አም
ላክ ፡ የሚሆን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ አምባሻ ፡
ስጥመትን ፡ ይቅመሱ ።
አማልክት ፡ ብሏቸው ፡ በኒህ ፡ በጣዖታቱ ፡ በተ ፳፯
ፈረደባቸው ፡ ጊዜ ፡ ቀድሞ ፡ የከዱት ፡ ፈጣሪያ
ቸውን ፡ ያውቁታል ፡ እርሱ ፡ ፈጣሪያቸው ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ በውነት ፡ ያውቁታል ። ስለዚህም ፡
ነገር ፡ ያሥሩ ፡ መቅሠፍት ፡ ፍጻሜ ፡ የሚሆን ፡
ስጥመት ፡ ደረሰባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

እግዚአብሔርን ፡ የማወቅ ፡ አጕዳደል ፡ በል ፩
ቡናቸው ፡ ያለባቸው ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በውነት ፡
ከንቱ ፡ ናቸውና ፡ በኒህ ፡ በሚታዩ ፡ ፍጥረቶች ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለ ፡ እርሱን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡
ተሳናቸው ፡ ሥራውንም ፡ እያዩ ፡ እኒህ ፡ ፈጣሪ
ያቸውን ፡ አላወቁም ።

፪ ፈጥኖ ፡ የሚነፍስ ፡ ነፋስንና ፡ እሳትን ፡ የሚዘሩ ፡
ከዋክብትንም ፡ ገንትቶ ፡ የሚሄድ ፡ ውኃን ፡
ለዓለሙ ፡ ሊያበሩ ፡ የተፈጠሩ ፡ ከዋክብትንና ፡
ፀሐይን ፡ አማልክትን ፡ አስመሰሏቸው ፡ እንጂ ፡
ፈጣሪያቸውን ፡ አላወቁም ።
፫ በብርሃናቸው ፡ ማማር ፡ ደስ ፡ ባላቸው ፡ ጊዜ ፡
እንደዚህን ፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይን ፡ አማልክት ፡
ካደረጉዋቸው ፡ ብርሃን ፡ የፈጠረ ፡ እርሱ ፡ ይህ
ንን ፡ ፍጥረት ፡ ፈጥሯልና ፡ የነዚህ ፡ ፈጣሪ ፡
ፈጽሞ ፡ እንዲበልጥ ፡ ይወቁ ።
፬ ከብርሃናቸውና ፡ ከሙቀታቸው ፡ የተነሣ ፡ ከተደ
ነቁስ ፡ የፈጠራቸው ፡ እርሱ ፡ ፈጽሞ ፡ እንዲበ
ልጥ ፡ ልብ ፡ ያድርጉ ።
፭ አከናውኖ ፡ የፈጠራቸው ፡ ሰዎች ፡ ፀሐይ ፡ ጨረ
ቃን ፡ አይተው ፡ የፈጠራቸው ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ በፀሐይ ፡ በጨረቃ ፡ የመሰሉት ፡ በውኑ ፡
የፀሐይ ፡ የጨረቃ ፡ ብርሃን ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ አለ ።
፮ ነገር ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ ጋራ ፡ ዳግመኛ ፡ በሳቸው ፡
ያለ ፡ ነቀፋ ፡ ጥቂት ፡ አይደለም ፡ በሳቱ ፡ ጊዜ ፡
ፈጣሪን ፡ እየፈለጉት ፡ ያገኙትም ፡ ዘንድ ፡ እየ
ወደዱ ፡ ፀሐይ ፡ ጨረቃን ፡ ወደ ፡ መመርመር ፡
ተመልሰው ፡ እነሳቸው ፡ በፈለጉት ፡ ነበር ፡
ተብሎ ፡ ይፈረድባቸዋልና ፡ እንጂ ፡
፯ በነሱ ፡ ያለ ፡ ነቀፋ ፡ ጥቂት ፡ አይደለም ፡ የሚ
ታዩ ፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይ ፡ ያማሩ ፡ የተወደዱ ፡
ናቸውና ፡ ፀሐይ ፡ ጨረቃን ፡ በማየት ፡ አበቁ ።
፰ ዳግመኛም ፡ ምክንያታቸው ፡ ብዙ ፡ ነው ።
፱ ዓለምን ፡ ማወቅ ፡ መረዳት ፡ እስኪገባቸው ፡
ድረስ ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ በዚህስ ፡ ሥራ ፡ ይህን ፡
ያህል ፡ ከተቻላቸው ።
፲ የፀሐይና ፡ የጨረቃን ፡ ፈጣሪ ፡ መርምረው ፡ ያገ
ኙት ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ አልተቻላቸው ፡ ተብሎ ፡
ይፈረድባቸዋልና ፡ እነሳቸውስ ፡ ጐስቋሎች ፡
ናቸው ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራን ፡ በሥራ ፡ መራ
ቀቅ ፡ ከብርና ፡ ከወርቅ ፡ የሠሯቸውን ፡ አማል
ክት ፡ ብለው ፡ ያመሰገኑ ፡ የነዚህ ፡ በሥራም ፡
አለኝታቸው ፡ አላፊ ፡ ነው ። የእንስሳን ፡ ምስል ፡
የሚረባ ፡ የሚጠቅም ፡ የቀደመ ፡ የእጅ ፡ ሥራ ፡
የሚሆን ፡ ድንጊያውንም ፡ አማልክት ፡ ያለው ፡
ያመሰገኑ ፡ የነዚህ ፡ አለኝታቸው ፡ አላፊ ፡ ነው ።
፲፩ የቆመውን ፡ የተጋደመውን ፡ እንጨት ፡ የሚ
ጠርብ ፡ ጠራቢ ፡ ቢኖር ፡ በጎ ፡ ሆኖ ፡ የበቀለውን ፡
እንጨት ፡ ቋርጦ ፡ ቅርፊቱን ፡ ሁሉ ፡ ጠርበ
ታልና ።
፲፪ በጎ ፡ አድርጎ ፡ ተራቆበታልና ፡ ለኑሮ ፡ አገልጋይ ፡
ሊሆን ፡ የሚረባ ፡ ዕቃን ፡ አድርጎ ፡ ሠርቶታልና ፡
ለምግብ ፡ አገልጋይ ፡ ሊሆን ፡ በማውጣጣት ፡
ሥራውን ፡ ጠርበ ፡ ጨርሷልና ፡ ይህን ፡ ሸጦ ፡
ለውጦ ፡ ጠገበ ።
፲፫ ዳግመኛ ፡ ለምንም ፡ ለምን ፡ ከማይረባ ፡ እን
ጨት ፡ የተረፈ ፡ ጉማጁን ፡ ይኸውም ፡ ቈጥር
ጥር ፡ ያለ ፡ ነው ፡ ከሥሩ ፡ እስከ ፡ ጫፉ ፡ ድረስ ፡
ሁለንተናው ፡ ጠማማ ፡ ነው ፡ ሥራውን ፡ በማስ
ተንተን ፡ ወስዶ ፡ ጠርቦ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በበዘነ
በት ፡ ቀን ፡ ቀረጸው ፡ በሰው ፡ አምሳልም ፡ መሰ
ለው ።
ከንቱ ፡ በሚሆን ፡ በእንስሳ ፡ ምስልም ፡ አስመ ፲፬
ሰለው ፡ ጥቁር ፡ ቀለም ፡ ቀባው ። በጣቱም ፡ ቀይ ፡
ቀለም ፡ አግብቶ ፡ ቀይ ፡ አደረገው ። የሱ ፡ እድፍ ፡
የሚሆን ፡ ቀለምንም ፡ አገባው ።
ለሱ ፡ የሚገባው ፡ ተመትቶ ፡ የተሠራ ፡ ቤት ፡ ፲፭
ሠራ ፡ በሠራለት ፡ በታ ፡ አኖረው ፡ ከኖራው ፡
አስጠግቶ ፡ በብረት ፡ ቸነከረው ።
ምስል ፡ ነውና ፡ የሚረዳው ፡ ይፈልጋልና ፡ ፲፮
ራሱን ፡ መርዳት ፡ እንዳይችል ፡ አውቆ ፡ እንዳ
ይወድቅበት ፡ አስተነተነ ።
እንደዚህ ፡ አድርጎ ፡ ሠርቶ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ፲፯
ገንዘቡ ፡ ስለ ፡ ሚስቱ ፡ ስለ ፡ ልጆቹ ፡ ይለምናል ፡
ነፍስ ፡ ከሌለው ፡ ከጣዖቱ ፡ ጋራ ፡ ሲነጋገር ፡ አያ
ፍርም ።
ከበሽተኛ ፡ ከጣዖቱ ፡ ዘንድ ፡ የድኅነትን ፡ ነገር ፡ ፲፰
ይለምናል ። ስለ ፡ ሕይወትም ፡ ምውት ፡ ጣዖ
ትን ፡ ይለምናል ፡ አእምሮ ፡ ከሌለው ፡ ከጣዖቱ ፡
ዘንድ ፡ የንብረትን ፡ ነገር ፡ ይማልዳል ፡ ይለም
ናል ።
የመንገድንም ፡ አካሄድ ፡ ነገር ፡ ይንቀሳቀስ ፡ ፲፱
ዘንድ ፡ የማይቻለው ፡ አንዲት ፡ እርምጃን ፡ ከማ
ይራመድ ፡ ከጣዖቱ ፡ ዘንድ ፡ ይለምናል ። የሥ
ራንና ፡ የብዕልን ፡ ነገር ፡ ገንዘብ ፡ የማግኘትን ፡
ነገር ፡ ይለምናል ። የእጅን ፡ ሥራ ፡ ለማቅናት ፡
እጆቹ ፡ ምንምን ፡ ከማይሠሩ ፡ ከጣዖቱ ፡ ዘንድ ፡
ይለምናል ። ሥራንም ፡ ማፋጠን ፡ ከርሱ ፡ ይፈ
ልጋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

ክፉ ፡ በሆኑ ፡ በማዕበላቱ ፡ መካከል ፡ ሊሔድ ፡ ፩
ወዶ ፡ በመርከብ ፡ ሰውን ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ በላከ ፡
ጊዜ ፡ ዳግመኛ ፡ ይለምናል ፡ ከምትሸከመው ፡
ከመርከቢቱ ፡ የሚደክም ፡ ከሚዋረድ ፡ ከጣ
ዖቱ ፡ ዘንድ ፡ ይለምናል ።
ትርፍ ፡ በመውደድ ፡ ይህንን ፡ ጣዖቱን ፡ ሠርቶታ ፪
ልና ፡ ብልህም ፡ በጥበቡ ፡ ሠርቶታልና ፡ ከምት
ሸከመው ፡ ከመርከቢቱ ፡ ከሚደክም ፡ ከሚዋ
ረድ ፡ ከጣዖት ፡ ዘንድ ፡ ይለምናል ።
መምህር ፡ አብ ፡ ሆይ ፡ ያንተ ፡ ሥልጣን ፡ ግን ፡ ፫
ሁሉን ፡ ትሠራራለች ፡ በባሕር ፡ መንገድን ፡ ሰጥተ
ሃልና ፡ በውነት ፡ ሁሉን ፡ ማዳን ፡ እንዲቻልህ ፡
መጠን ፡ በሞገዱ ፡ መካከል ።
ጽኑ ፡ ፍለጋን ፡ ታሳያለህና ፡ ወደ ፡ መርከብም ፡ ፬
በማውጣት ፡ ኖኅን ፡ አድነሃልና ።
የጥበብህ ፡ ምሥጢርዋ ፡ የበዘነ ፡ እንዳይሆን ፡ ፭
ስለወደድክ ፡ ዳግመኛ ፡ ያለመርከብ ፡ አሳልፈሃ
ልና ፡ (እስራኤል ፡) ያንተ ፡ ሥልጣን ፡ ግን ፡
ሁሉን ፡ ትሠራራለች ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሰዎች ፡
ሰውነታቸውን ፡ በተናቀ ፡ በተዋረደ ፡ እንጨት ፡
ይታመናሉ ፡ በታላቅና ፡ በታናሽ ፡ መርከብ ፡
በሞገዱም ፡ መካከል ፡ ተሻግረው ፡ ይድናሉ ።
ቀድሞም ፡ ትዕቢተኞች ፡ የሚሆኑ ፡ ረዓይት ፡ ፮

በጠፋ ፡ ጊዜ ፡ የዓለም ፡ ተስፋ ፡ የሚሆን ፡ ኖኅ ፡
በመርከብ ፡ ሸክም ፡ ሆኖ ፡ ተጠግቶ ፡ ዳነ ፡ በንተ ፡
ሥልጣን ፡ ተቀሥሮ ፡ የሰውንም ፡ ዘርዕ ፡ ለዓለም ፡
ተወ ።
፯፡ ጽድቅ ፡ በሚሠራበት ፡ ገንዘብ ፡ ይህ ፡ መርከብ ፡
ተባርኳልና ፡ በመርከብ ፡ ዳነ ።
፰፡ በስንፍና ፡ የተሠራ ፡ ይህ ፡ ጣዖቱ ፡ ግን ፡ የተረ
ገመ ፡ ነው ፡ የሠራውም ፡ የተረገመ ፡ ነው ፡ ይህ ፡
ሥራ ፡ የሚጠፋ ፡ ሥራ ፡ ነውና ፡ የሚጠፋ ፡
አምላክ ፡ ተባለ ።
፱፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሥራውና ፡ ሠሪው ፡
በትክክል ፡ ስለተጠሉ ።
፲፡ የተሠራው ፡ ሥራ ፡ ከሠሪው ፡ ጋራ ፡ ይፈረድ
በታልና ።
፲፩፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በአሕዛብ ፡ ጣዖት ፡ ምርመራ ፡
ይደረጋል ።
፲፪፡ ይህ ፡ ጣዖቱ ፡ ሰውን ፡ ለማጥፋት ፡ ተሠርቷልና ፡
ለሰዎችም ፡ ሰውነቶች ፡ መሰናክል ፡ ሆኖ ፡ ተሠ
ርቷልና ፡ ለሰነፎች ፡ ሰዎች ፡ እግረ ፡ ልቡናቸ
ውን ፡ ሊያሰናክል ፡ ተሠርቷልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡
ምርመራ ፡ ይሆናል ፡ የዝሙት ፡ መጀመሪያው ፡
ጣዖት ፡ ልሥራ ፡ ብሎ ፡ ማሰብ ፡ ነውና ።
፲፫፡ ይህን ፡ ጣዖቱን ፡ ማግኘት ፡ የሰውነት ፡ ጥፋት ፡
ነው ። ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ አልነበረምና ፡ ለዘለዓ
ለሙም ፡ አይኖርምና ።
፲፬፡ በሞት ፡ ተንጥቀው ፡ የመሄዳቸውን ፡ ፍጻሜ ፡
የሚያፋጥን ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ከንቱ ፡ ሰው ፡ በሚሆን ፡
በክብሩ ፡ ምክንያት ፡ ከንቱ ፡ ጣዖት ፡ ወደዚህ ፡
ዓለም ፡ ገባ ።
፲፭፡ ልጁ ፡ ሕፃን ፡ ሳለ ፡ ፈጥኖ ፡ በሞት ፡ ስለ ፡ ተነጠቀ ፡
ሲሩሁ ፡ ላንድ ፡ ልጁ ፡ ይፃፃር ፡ ያለቅስ ፡ ነበርና ፡
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጣዖት ፡ መሥራትን ፡ አሰቡ ።
ለሞተ ፡ ሰው ፡ ክብሩ ፡ ቀድሞ ፡ የሠሩለት ፡ ምስ
ሉን ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ አምላክ ፡ አድርገው ፡ አከበ
ሩት ። ለኃጢአት ፡ የተገዙ ፡ ሰዎች ፡ በገሃድ ፡
በዓል ፡ አደረጉለት ፡ በምሥጢርም ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ሠሩለት ።
፲፮፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በዘመን ፡ መራቅ ፡ የዝንጋኤና ፡
የበደል ፡ ልማድ ፡ ሥርዓት ፡ ሆኖ ፡ ተያዘ ፡ እንደ ፡
ሕግም ፡ አድርገው ፡ ጠበቁት ። ክፉዎች ፡ በሆኑ ፡
በመኳንንት ፡ ትእዛዝም ፡ ጣዖታትን ፡ አመለኳ
ቸው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ቢያከብሯቸው ፡ የማይቻ
ላቸው ፡ ሰዎችንም ፡ አመለኳቸው ።
፲፯፡ በሩቅ ፡ አሉና ፡ መልክቸውንም ፡ ቀረጡ ። መልኩ ፡
በሩቅ ፡ ላለ ፡ በነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ክቡር ፡ ለሚሆን ፡
ለንጉሥ ፡ የሌለውን ፡ እንዳለ ፡ አድርገው ፡ የጎላ ፡
ሥልጣን ፡ ሠሩለት ።
፲፰፡ ተግተውም ፡ ይለምናሉ ። ስሕተታቸውንም ፡
ያላወቁ ፡ ሰዎች ፡ በአምልኮታቸው ፡ ጸኑ ። የእ
ግዚአብሔርንም ፡ ክብር ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡
ወደሚሆን ፡ ወደ ፡ ጣዖቱ ፡ መለሱ ።
፲፱፡ ዳግመኛ ፡ የሚገዛ ፡ ንጉሡን ፡ አድልቶ ፡ ደስ ፡
ያሰኘው ፡ ዘንድ ፡ የሚወድ ፡ አለ ። በሚያምር ፡
በሚበልጥ ፡ ገንዘብ ፡ ምስሉን ፡ በመሥራት ፡
ተራቀቀ ።
በሥራውም ፡ መልክ ፡ ማማር ፡ ደስ ፡ ስላላቸው ፡ ፳፡
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡ ተሳቡ ፡ ከጥቂትም ፡
ቀን ፡ አስቀድሞ ፡ በትንሽ ፡ ክብር ፡ የነበረ ፡
ሰውን ፡ ዛሬ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ አምላክ ፡ አደረጉት ።
በችግር ፡ በግድ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ተገዝቷልና ፡ ፳፩፡
ይህ ፡ ጣዖቱ ፡ ለሰው ፡ መሰናክል ፡ ሆነ ፡ ለሥራ ፡
ቢሆኑ ፡ ከሚጠቅሟቸው ፡ ከደንጊያና ፡ ከእን
ጨት ፡ ጋራ ፡ አንድነት ፡ የሌለው ፡ የፈጣሪን ፡
ስም ፡ ለደንጊያና ፡ እንጨቶች ፡ አደረጉ ።
እግዚአብሔርን ፡ ከለማወቃቸው ፡ ጋራ ፡ ስሕተ ፳፪፡
ታቸው ፡ አልበቃቸውምና ፡ ልጆቻቸውን ፡ ለጣ
ዖት ፡ ይሠዋሉና ።
ይህን ፡ ያህል ፡ ዘመን ፡ በስንፍና ፡ የኖሩ ፡ በጽኑ ፡ ፳፫፡
ሰልፍ ፡ ሳሉ ፡ እንዲህ ፡ ክፉ ፡ የሚሆን ፡ ጣዖትን ፡
ገናና ፡ አምላክ ፡ ያደረጉት ፡ የፍቅር ፡ አምላክም ፡
ያሉት ፡ እነዚህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከለማወቃ
ቸው ፡ ጋራ ፡ ስሕተታቸው ፡ አልበቃቸውም ።
ዳግመኛ ፡ የተሠወረ ፡ ምሥጢርንም ፡ ይሠራሉ ፡
እንጂ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡ ከሕጋቸው ፡ ወጥተው ፡
በሌላ ፡ ሥርዓት ፡ እየተቀበዘበዙ ፡ ያስቡ ፡ ዘንድ ።
በልንጀራ ፡ በልንጀራውን ፡ ይገድለዋል ፡ እንጂ ፡ ፳፬፡
ይህም ፡ ባይሆን ፡ ያባብለዋል ፡ በሽተኛም ፡ በሚ
ያደርገው ፡ ገንዘብ ፡ ተስፋ ፡ ይሰጠዋል ፡ እንጂ ፡
ፈጽመው ፡ ሕጋቸውን ፡ የግቢ ፡ ሥራቸውን ፡
አልጠበቀም ።
ሥራዎቻቸው ፡ ሁሉ ፡ ደም ፡ ከማፍሰስ ፡ ጋራ ፡ ፳፭፡
ነፍስ ፡ ከመግደል ፡ ጋራ ፡ ከመስረቅ ፡ ጋራ ፡ ከሐ
ሰት ፡ ጋራ ፡ ከጥፋት ፡ ጋራ ፡ ምስጋናን ፡ ከማጕ
ደል ፡ ጋራ ፡ ከለማመን ፡ ጋራ ፡ በሐሰት ፡ ከመ
ማል ፡ ጋራ ።
በጎውን ፡ ሰው ፡ ከማወክ ፡ ጋራ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፳፮፡
የሚሰጠውን ፡ ዋጋ ፡ ከለማሰብ ፡ ጋራ ፡ ሰውነትን ፡
ከማስተዳደፍ ፡ ጋራ ። ፍጥረትን ፡ ከመለወጥ ፡
ጋራ ፡ የግቢን ፡ ሥርዓት ፡ ከማፍረስ ፡ ጋራ ፡ ከም
ንዝር ፡ ጋራ ፡ ከሚያጸይፍ ፡ ሥራ ፡ ጋራ ፡ የተቀ
ላቀለ ፡ ነው ።
ስም ፡ የሌላቸው ፡ ጣዖቶችን ፡ ማምለክ ፡ የክ ፳፯፡
ፋት ፡ ሁሉ ፡ መጀመሪያ ፡ ነውና ፡ የኃጢአትም ፡
ፍጻሜ ፡ ነውና ፡ የሚያመልኳቸው ፡ ሰዎች ፡ እን
ደነዚህ ፡ ደስ ፡ ቢላቸው ፡ አእምሮአቸውን ፡ ያጣ
ሉና ፡ ልጆቻቸውን ፡ ይሠዋሉ ።
ይህም ፡ ባይሆን ፡ ሐሰት ፡ ነገርን ፡ ይናገራሉ ፡ ፳፰፡
ይህም ፡ ባይሆን ፡ ይሞት ፡ በቃውን ፡ ያድናሉ ፡
ይህም ፡ ባይሆን ፡ በሐሰት ፡ ፈጥነው ፡ ይምላሉ ።
ሁሉን ፡ እንደሚያውቅ ፡ እንደ ፡ ፈጣሪ ፡ ቃል ፡ ፳፱፡
እውቀት ፡ ያላቸው ፡ እነዚህ ፡ ነፍስ ፡ የሌለው ፡
ሐሰተኛ ፡ ድዳ ፡ ጣዖትን ፡ ይታመናሉና ፡ በዚህ ፡
በጣዖቱ ፡ ቢምሉ ፡ ይፈርድባቸው ፡ ዘንድ ፡
ተስፋ ፡ አያስቡምና ።
በውነት ፡ የሚሆን ፡ መቻያ ፡ አንድነት ፡ ያገኛቸ ፴፡
ዋል ፡ ጣዖቱን ፡ በተመለከቱ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አስበዋልና ፡ የፈጣሪን ፡
እውነተኛ ፡ ሕጉን ፡ ንቀው ፡ አቃለው ፡ በግፍ ፡

በሐሰት ፡ ምለውበታልና ።
፴፩፡ እውነት ፡ የሚሆን ፡ መቻያ ፡ ያገኛቸዋል ። በኃ
ጢአታቸው ፡ የተፈረደባቸውን ፡ ፍርድ ፡ ለማ
ሳለፍ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ኃይሉን ፡ ይገልጥብናል ፡
ሲሉ ፡ የማሉ ፡ አይደለምና ። ሁለጊዜ ፡ ሰውን ፡
በሚበድሉ ፡ በወንጀላቸው ፡ ላይ ፡ መቻያ ፡ ትም
ጣባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፡ አንተ ፡ ፈጣሪያችን ፡ ግን ፡ ቸር ፡ ነህ ፡ ይቅር ፡
ባይ ፡ ነህ ፡ የምትታገሥ ፡ ነህ ። ከሀሊነትህን ፡
እያወቅን ፡ ብንበድል ፡ ባንበድልም ፡
፪፡ ያንተ ፡ ወገኖች ፡ ነንና ፡ በቸርነትህ ፡ ሁሉን ፡ ትሠ
ራለህ ። ነገር ፡ ግን ፡ ያንተ ፡ ወገኖች ፡ እንደ ፡
ሆንን ፡ እናውቃለንና ።
፫፡ አንተንም ፡ ማወቅ ፡ ፍጹም ፡ ክብር ፡ ናትና ፡ አን
ተንም ፡ ማወቅ ፡ የነፍስ ፡ ሕይወት ፡ ናትና ።
፬፡ የሰው ፡ ጥበብ ፡ የሚሆን ፡ በጣዖት ፡ ክፉ ፡ ልቡና ፡
አያስተንምና ፡ ይኸውም ፡ የሌለው ፡ ጌጥ ፡
ያለው ፡ ድካም ፡ ነው ፡ ቀለም ፡ በመቀባት ፡
መልክቸው ፡ የሚለዋወጥ ፡ የሰው ፡ ሥራ ፡ የሚ
ሆን ።
፭፡ ወዶ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ አላዋቂን ፡ ሰው ፡ መል
ካቸው ፡ የሚስበው ፡ አያስተንምና ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ነፍስ ፡ መንቀሳቀስ ፡ የሌለው ፡ ምውት ፡ ጣዖ
ትን ፡ ይወዳል ።
፮፡ እኒህ ፡ ክፉትን ፡ የሚወዱ ፡ ናቸው ፡ ወደው ፡
ለሚሠሩዋቸው ፡ ለሚያመልኳቸውም ፡ እንደ
ዚህ ፡ ያለ ፡ ተስፋ ፡ ይገባቸዋል ።
፯፡ ሠራተኛ ፡ የለሰለሰ ፡ ጭቃን ፡ በለወሰ ፡ ጊዜ ፡
ከኛ ፡ ላንዱም ፡ ላንዱም ፡ ሁሉ ፡ ሊያገለግል ፡
የሚገባውን ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ሥራ ፡ ይሠራል ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ከዚያ ፡ ከጭቃ ፡ ንጹሕ ፡ ለሆኑ ፡ ሥራ
ዎች ፡ አገልጋይ ፡ ሊሆን ፡ ንጹሕ ፡ ሥራዎችን ፡
ይሠራል ፡ ለሌላዎችም ፡ ሥራዎች ፡ በነዚህ ፡
አምሳል ፡ እንደነዚህ ፡ አድርጎ ፡ ይሠራል ፡ የነ
ዚህ ፡ ሁሉ ፡ ሥራቸው ፡ ያንዱም ፡ ያንዱን ፡
ፈቃድ ፡ ለመፈጸም ፡ ነው ። ይህንንም ፡ ጭቃ ፡
የሚሠራ ፡ ሰው ፡ እውነት ፡ ፍርድን ፡ የሚፈ
ርድ ፡ ዳኛ ፡ ነው ።
፰፡ ለክፋት ፡ የሚደክም ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ከዚያ ፡ ከጭቃ ፡
ከንቱ ፡ ጣዖትን ፡ ይሠራል ። ይህም ፡ ከጥቂት ፡
ቀን ፡ አስቀድሞ ፡ ከምድር ፡ ተሠራ ፡ ከጥቂት ፡
ቀንም ፡ በኋላ ፡ ከርሷ ፡ ወደ ፡ ተገኘው ፡ ወደ ፡
ምድር ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ አለው ። ስለሰውነቱ ፡
ፍርድ ፡ ይመረምሩታል ። (ሥላሴ ፡)
፱፡ ፈጽሞ ፡ ይደክም ፡ ዘንድ ፡ አለውና ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ ትጋቱ ፡ ሳያውቅ ፡ አይ
ደለም ። ወርቅና ፡ ብርን ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡
ይቀዋወማቸው ፡ ናስንም ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡
ይመስላቸው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ አነዋወሩ ፡
ጥቂት ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሳያውቅ ፡ አይደለም ።
ይህን ፡ የጕሰቈለ ፡ ጣዖትን ፡ ከሠራ ፡ በኋላ ፡
ክብርን ፡ ይሰጠዋል ።
የእንደዚህ ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ ልቡናው ፡ አመድ ፡ ፲፡
ነው ፡ አለኝታውም ፡ ከመሬት ፡ ይልቅ ፡ አለኝ
ታው ፡ ይጐሰቈላል ፡ የፈጠረውን ፡ የምታሠለ
ጥን ፡ አዋቂ ፡ የደመ ፡ ነፍስንም ፡ ሕይወት ።
የምትሆን ፡ ነፍስን ፡ ያዋሀደው ፡ ፈጣሪውን ፡ ፲፩፡
አላወቀምና ፡ ፈጽሞ ፡ አነዋወሩ ፡ ከጭቃ ፡
ይልቅ ፡ ይናቃል ።
ነገር ፡ ግን ፡ እነዚህ ፡ ዘመናችንን ፡ ዋዛ ፡ ፈዛዛ ፡ ፲፪፡
አድርገው ፡ አሰቡ ፡ አነዋወራችንንም ፡ ለትርፍ ፡
ምልክት ፡ አደረጉት ፡ ጣዖት ፡ ስላጣሁ ፡ ይጨን
ቀኛል ፡ ብሏልና ። ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይከብራል ፡
ጣዖት ፡ ይገዛል ።
በምድር ፡ ከሚታየው ፡ ፈጥኖ ፡ ከሚጠፋው ፡ ፲፫፡
ከእንጨት ፡ የተቀረጠ ፡ ጣዖትን ፡ ሠርቷልና ።
ከሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ይህ ፡ እንዲከፋ ፡ ፈጽሞ ፡
ታወቀ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉም ፡ አላዋቆች ፡ ጐስቋሎች ፡ ፲፬፡
ናቸው ፡ ከተማረኩ ፡ ወገኖች ፡ የሚሆኑ ፡ እነ
ዚህ ፡ ሁሉ ፡ ከእውቀት ፡ የተለዩ ፡ ናቸው ፡ በጣ
ዖቱ ፡ የጸኑ ፡ ሰዎች ፡ ከሕፃናቱ ፡ ሰውነት ፡ ይልቅ ፡
ስንፍናን ፡ ያበዛሉ ።
መሥራት ፡ የማይቻላቸው ፡ የአሕዛብን ፡ ጣዖ ፲፭፡
ቶች ፡ አማልክት ፡ አድርገው ፡ አሰበዋልና ፡ በዓ
ይናቸው ፡ ማየት ፡ በፍንጫቸው ፡ ነፍስን ፡ ለማ
ሽተት ፡ በጆሮአቸው ፡ መስማት ፡ በጆቻቸው ፡
ጣት ፡ መዳሰስ ፡ የማይቻላቸው ፡ እግሮቻቸ
ውም ፡ ከመሔድ ፡ የበዘኑ ፡ የአሕዛብን ፡ ጣዖ
ቶች ፡ አማልክት ፡ አድርገው ፡ አሰበዋልና ፡
ከሕፃናቱ ፡ ሰውነት ፡ ይልቅ ፡ ስንፍናን ፡ ያበዛሉ ።
ሰው ፡ ሠርቷቸዋልና ፡ ከአዳም ፡ የተከፈለ ፡ ፲፮፡
ሰውም ፡ ሠርቷቸዋልና ፡ አስመስሎ ፡ አምላ
ክን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ አይቻለውምና ።
እሱ ፡ ፈራሽ ፡ በስባሽ ፡ ሲሆን ፡ ኃጢአት ፡ በሚ ፲፯፡
ስማማው ፡ እጅ ፡ ምውት ፡ ጣዖትን ፡ ይሠራል ፡
እሱ ፡ ደኅነኛ ፡ ነውና ፡ እነዚህ ፡ ግን ፡ ፈጽሞ ፡
ደኅነኞች ፡ አይደሉምና ፡ ከነዚህ ፡ ከጣዖቶቹ ፡
ስለ ፡ ተሻለ ፡ ጣዖት ፡ ይሠራል ።
እንስሳዎችንም ፡ በስንፍና ፡ አማልክት ፡ ያደረ ፲፰፡
ጓቸው ፡ እንዚህ ፡ በስንፍና ፡ ያመልኳቸዋል ።
እነዚህን ፡ ግን ፡ በልቡና ፡ ቢመረምሯቸው ፡
ከሌሎች ፡ አማልክት ፡ ይከፋሉ ።
ፈቃዱን ፡ መፈጸም ፡ የወደደ ፡ ሰው ፡ ከነዚህ ፡ ፲፱፡
በንዱ ፡ እንስሳ ፡ አካል ፡ እነሆ ፡ ፈቃዱን ፡ ፈጸመ ፡
በንዱ ፡ ወነጀለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ክብሩ ፡ ምስ
ጋናው ፡ በዚህ ፡ ርቋልና ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

ይገባቸዋልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡ ፩፡
በሚመስሉ ፡ አጋንንት ፡ ጠፉ ፡ በብዙ ፡ በሚሆኑ ፡
ትንኞች ፡ ክፉ ፡ የሚሆኑ ፡ እነዚህ ፡ ተጨነቁ ።
በጠላቶቻቸው ፡ ፊት ፡ ለወዳጆችህ ፡ በጎ ፡ አደ ፪፡
ረግህላቸው ፡ ፈቃዳቸውን ፡ ሊፈጽሙበት ፡
ምግብ ፡ ሊሆናቸው ፡ ታናሽ ፡ ሰጠኋቸው ።
ጣዕሙ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ መናንም ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡

ሰጠኋቸው ።
፫ ስለዚያ ፡ ግን ፡ መብልን ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ በወ
ደዱ ፡ ጊዜ ፡ ነገር ፡ በነሳቸው ፡ ስለተላከባቸው ፡
ከመብላት ፡ ወደ ፡ አለመብላት ፡ ይመለሳሉ ፡
የዘወትር ፡ ልማድ ፡ የሚሆን ፡ ምግብን ፡ ናቁ ።
እነሱ ፡ ግን ፡ ጭንቅ ፡ ባገኛቸው ፡ ጊዜ ፡ ጥቂ
ትም ፡ ወራት ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ጣዕሙ ፡ ልዩ ፡ ለሆን ፡
ምግብ ፡ ተዘጋጁ ።
፬ ቸልተኞች ፡ ክፉዎች ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ ያለርኅራኄ ፡
በነሱ ፡ ላይ ፡ መቻያ ፡ ያደርስባቸው ፡ ዘንድ ፡
ጠላቶቻቸውም ፡ ብቻቸውን ፡ እንደ ፡ ተጨነቁ ፡
እኒህ ፡ ያው ፡ ዘንድ ፡ ሙሴ ፡ ጸልዮ ፡ አምጥቶብ
ቸዋልና ፡ የዘወትር ፡ የሚሆን ፡ ምግብ ፡ ናቁ ።
፭ ክፉዎች ፡ የሚሆኑ ፡ የአራዊት ፡ ቍጣ ፡ ቢመጣ
ባቸው ፡ ክፉዎች ፡ በሚሆኑ ፡ በምድር ፡ አው
ሬዎች ፡ አነከከስ ፡ ቢያልቁ ።
፮ ጥቂት ፡ ወራት ፡ ይቀጡ ፡ ዘንድ ፡ ታወኩ ፡ እንጂ ፡
ለዘለዓለሙ ፡ የጸናባቸው ፡ አይደለም ፡ የሕግህን ፡
ሥርዓት ፡ ያሳስባቸው ፡ ዘንድ ፡ ይህም ፡ ምል
ክት ፡ ድኅነት ፡ ሆናቸው ።
፯ ከነዚህ ፡ ድኖ ፡ የተመለሰ ፡ ሰው ፡ ሁሉን ፡ የም
ታድን ፡ ሆይ ፡ በንተ ፡ ስለ ፡ አመነ ።
፰ ዳነ ፡ እንጂ ፡ በማየት ፡ ብቻ ፡ የዳነ ፡ አይደለም ፡
በዚህ ፡ ፈተንካቸው ።
፱ የተቆናጣጭ ፡ ዝንብና ፡ ያንበጣ ፡ አነካከስ ፡ እነ
ዚህን ፡ አጥፍቷቸዋልና ፡ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡
የምታድን ፡ አንተ ፡ እንደ ፡ ሆንክ ፡ አሳመንክ
ቸው ። በእንደዚህ ፡ ያለ ፡ ምሳሌ ፡ ልትፈርድብ
ቸው ፡ ይገባቸዋልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ለነፍሳቸውም ፡
ድኅነት ፡ አላገኙም ።
፲ በልጆችህ ፡ በእስራኤል ፡ ግን ፡ መርዝ ፡ ያለው ፡
የእባቦች ፡ ጥርስ ፡ በታዘዘ ፡ ጊዜ ፡ ቸርነትህ ፡
መጥቶላቸዋልና ፡ አዳናቸው ።
፲፩ ሕግህን ፡ ለማሰብ ፡ ይህንን ፡ መከራ ፡ ቀምሰዋ
ልና ። ፈጥነው ፡ በጽኑ ፡ ክህደት ፡ እንዳይወ
ድቁ ፡ ተአምራትህን ፡ ከማሰብ ፡ ወጥተው ፡ በመከ
ራና ፡ በሌላ ፡ ሥራ ፡ እንዳይወድቁ ፡ ፈጥነው ፡ ዳኑ ።
፲፪ አቤቱ ፡ ሁሉን ፡ የሚያድን ፡ ቃልህ ፡ አዳናቸው ፡
እንጂ ፡ የሚጠጡት ፡ እንጨት ፡ የሚቀቡት ፡
አስማት ፡ ያዳናቸው ፡ አይደለም ።
፲፫ ለሕይወትና ፡ ለሞት ፡ ሥልጣን ፡ አለህና ፡ ወደ ፡
መቃብር ፡ ታወርዳለህ ፡ ከመቃብርም ፡ ታወ
ጣለህ ።
፲፬ ሰው ፡ ግን ፡ በክፉ ፡ ይገድላል ፡ ነፍስ ፡ ከሥጋ ፡
ከተለየ ፡ በኋላ ፡ አይመለስም ፡ ከሥጋዋ ፡ የተለ
የች ፡ ነፍስ ፡ አትመለስም ።
፲፭ ከሥልጣንህ ፡ ግን ፡ ሸሽቶ ፡ መዳን ፡ አይቻልም ፡
ሸሽቼ ፡ አመልጣለሁም ፡ ማለት ፡ አይገባም ።
፲፮ ሕግህን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ እንዳከዱህ ፡ በወቅህ ፡
ጊዜ ፡ በሥልጣንህ ፡ ኃይል ፡ ተቀጥተው ፡ ጠፉ ።
በበረድና ፡ ልዩ ፡ በሆነ ፡ ዝናም ፡ ያለመገታትና ፡
ያለርኅራኄ ፡ በወረደ ፡ በሰማይ ፡ ሽሽቱ ፡ ጠፉ ፡
በእሳትም ፡ ጠፉ ።

ድንቅስ ፡ ሊመረምሩት ፡ የማይቻል ፡ ሥራ ፡ ፲፯
ይህ ፡ እሳት ፡ ለደጋጎች ፡ ረዳት ፡ ነውና ፡ በውኃ ፡
የሚጠፋ ፡ እሳት ፡ ሁሉ ፡ በውኃው ፡ መከከል ፡
ተደረገ ፡ ሠለጠነ ።
እግዚአብሔርን ፡ በዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ የተላከ ፡ ፲፰
የእሳት ፡ ማቃጠልን ፡ እንስሳትን ፡ እንዲያቃ
ጥል ፡ የለመደ ፡ ሆኗልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይህንን ፡
በዩ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ እንዲጠፉ ፡
ያውቃሉ ።
በደለኛ ፡ የምትሆን ፡ የግብፅ ፡ ፍሬን ፡ ያጠፋ ፡ ፲፱
ዘንድ ፡ የእሳቱ ፡ ሠራዊት ፡ በውኃው ፡ መከከል ፡
ፈጽሞ ፡ ይነድ ፡ ነበር ።
ስለዚህ ፡ ስለ ፡ ፍሬው ፡ ፈንታ ፡ ያለቆችን ፡ ፳
ምግብ ፡ መገባቸው ፡ ያለድካም ፡ በሰማይ ፡ የተ
ዘጋጀ ፡ ከሚጣፍጠው ፡ ሁሉ ፡ ጣዕሙ ፡ የሚበ
ልጥ ፡ ጣዕሙን ፡ ሁሉ ፡ የሚያስንቅ ፡ ኅብስትን ፡
ሰደድክላቸው ።
የሰማያዊው ፡ መልክህ ፡ አርአያው ፡ መና ፡ ለል ፳፩
ጆችህ ፡ የፍቅርህን ፡ ምልክት ፡ ገለጠ ፡ ከዚህ ፡
ከመናው ፡ ለሚበላው ፡ ሰው ፡ ጣዕሙ ፡ ይዘዋ
ወር ፡ ነበር ፡ ከምግቦችም ፡ ወገን ፡ ያሰቡትም ፡ የወ
ደዱትን ፡ ለመፈጸም ፡ ፈጽሞ ፡ ያገለግላቸው ፡
ነበር ።
ውርጭና ፡ በረድ ፡ ከእሳት ፡ ጋራ ፡ ጸንተው ፡ ፳፪
ቆሙ ፡ እሳቱቱ ፡ በበረዱ ፡ መከከል ፡ እየነደደች ፡
በዝናሞችም ፡ መከከል ፡ በግ ፡ በግ ፡ እያለች ፡
ግብፃውያን ፡ የዘሩትን ፡ ፍሬያቸውን ፡ ፈጽማ ፡
እንዳጠፋች ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ አልቀለጡም ።
እስራኤል ፡ ዳግመኛ ፡ ይህን ፡ በተመገቡ ፡ ጊዜ ፡ ፳፫
ራሳቸው ፡ የሚመገቡትን ፡ እርሻቸውን ፡ ተወ ።
ሁሉን ፡ የፈጠርህ ፡ ፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ላንተ ፡ ያገ ፳፬
ለግላልና ። የሚመልክ ፡ መቻያህን ፡ በግብፃው
ያን ፡ ላይ ፡ ታመጣለህ ፡ ወዲህም ፡ በንተ ፡ ወደ
ሚታመኑ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ይደርስ ፡ ዘንድ ፡
መናን ፡ ትሰጣለህ ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ስጦታህ ፡ መና ፡ ወደ ፡ ሥራው ፡ ፳፭
ሁሉ ፡ እየተለዋወጠች ፡ በለመኑት ፡ በወደዱት ፡
ምግብ ፡ ሁሉ ፡ ታገለግል ፡ ነበር ።
አቤቱ ፡ በንተ ፡ ያመኑ ፡ ሰዎችን ፡ ቃልህ ፡ ይጠ ፳፮
ብቃቸዋል ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ የሚመገበው ፡ ልዩ ፡
ልዩ ፡ የሆነ ፡ የዘር ፡ ፍሬ ፡ ብቻ ፡ እንዳይደለ ፡
የወደድካቸው ፡ ልጆችህ ፡ እስራኤልን ፡ ያውቁ ፡
ዘንድ ፡ እየተለዋወጠች ፡ ታገለግላቸው ፡ ነበር ።
ብላሽ ፡ ሊሆን ፡ እሳት ፡ የሚያጠፋው ፡ መና ፡ ፳፯
በጥቂት ፡ ፀሐይ ፡ ሙቀት ፡ ሞቆ ፡ ቀልጧልና ።
የሌሊነትህ ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ አንተን ፡ ፳፰
እናመሰግን ፡ ዘንድ ፡ ፀሐይ ፡ ከወጣ ፡ ዘንድ ፡
ወዳንተም ፡ እለምን ፡ ዘንድ ፡ ፀሐይ ፡ ወደኛ ፡
ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ይፈልጋልና ።
አንተን ፡ የማያመሰግን ፡ አለኝታው ፡ እንደ ፡ ፳፱
ክረምት ፡ ውርጭ ፡ የሚቀልጥ ፡ እንደማይረባ ፡
እንደሚያጸይፍ ፡ እንደ ፡ እጅ ፡ እጣቢ ፡ ውኃ ፡
የሚፈስ ፡ ስለ ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩ ፍርድህ ፡ ጽኑ ፡ ነውና ፡ ለመናገርም ፡ የሚያ
ስጨንቅ ፡ ነውና ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የፈጣሪ ፡ ትም
ህርት ፡ የሌላቸው ፡ ሰውነቶች ፡ ሳቱ ።
፪ ግብፃውያን ፡ ደግ ፡ ወገን ፡ እስራኤልን ፡ በያዙ ፡
ጊዜ ፡ በተበረታቱባቸውም ፡ ጊዜ ፡ ረዥም ፡
በሚሆን ፡ በሌሊት ፡ ጨለማ ፡ እነዚህ ፡ ግብፃው
ያን ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከቤታቸው ፡ መከታ ፡ ስር ፡
ታሥረው ፡ ተግዘዋልና ። የበደሉትን ፡ በደላቸ
ውን ፡ አስበው ፡ የዘለዓለም ፡ ከሚሆን ፡ አገልግ
ሎት ፡ ሥርዓት ።
፫ የሸሹ ፡ ሆነው ፡ ተገኙ ፡ በውስጡ ፡ ብርሃን ፡
በሌለበት ፡ ቤት ፡ በጨለማ ፡ ተሠውሮ ፡ አን
ዱም ፡ አንዱም ፡ ይዘነጋ ፡ ነበር ፡ ተበተኑ ፡
እጅግ ፡ እየተደነቁ ፡ በድንጋጤ ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡
ሰም ፡ ቀለጡ ።
፬ አመንዝራ ፡ የሚሆን ፡ ዲያብሎስ ፡ ያለድንጋጤ ፡
ይጠብቃቸው ፡ ዘንድ ፡ አልቻለም ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ሰውነት ፡ ስግጥጥ ፡ ስግቀቀ ፡ የሚያደርግ ፡ ታላቅ ፡
የሚሆን ፡ የቃል ፡ ድምፅ ፡ ያውከቸው ፡ ጀመር ።
ክፉ ፡ የሆነ ፡ የምትሐቱ ፡ መልክ ፡ ፊቱ ፡ ያዘነ
ውን ፡ ሁሉ ፡ አጠፋ ።
፭ የእሳቱም ፡ ብርሃን ፡ አንዲት ፡ ሰዓት ፡ ያበራ ፡
ዘንድ ፡ አልቻለም ። ለዚች ፡ ሌሊት ፡ ጨለማ ፡
ሊያበሩ ፡ የተፈጠሩ ፡ የሚያበሩ ፡ ከዋክብትን ፡
ብርሃን ፡ ያበራ ፡ ዘንድ ፡ አልተቻለውም ።
፮ የሥራይ ፡ ሥራ ፡ የሚሆን ፡ የስንፍና ፡ ድካምን ፡
በደረጉ ፡ ጊዜ ፡ ከሚታዩ ፡ ከስታና ፡ ከዶግ ፡ ተገ
ኝቶ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚታይ ፡ እሳት ፡ ግር
ማው ፡ ፍጹም ፡ የሚሆን ፡ እሳት ፡ ድንገት ፡ ታያ
ቸው ፡ እንጂ ፡ የእሳት ፡ ብርሃን ፡ ያበራ ፡ ዘንድ ፡
አልቻለም ።
፯ ይኸውም ፡ በግብፃውያን ፡ ዘለፋ ፡ ሊሆንባቸው ፡
የወርቅ ፡ የብር ፡ ትዕቢት ፡ ነው ።
፰ በመከራ ፡ የተያዘች ፡ የሰውነት ፡ ድንጋጤዋን ፡
መታወኳን ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ የሰጡ ፡ እነ
ዚህን ፡ የሚያውክ ፡ ዘጠኙ ፡ መቅሠፍት ፡ ምን
ምን ፡ ባያስፈራቸው ፡ ዋዛ ፡ የሚሆን ፡ የትንኝ ፡
ማስፈራት ፡ አጥፍቷቸዋልና ።
፱ ከፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ በሚያንስ ፡ ከነፋስ ፡ የትነሣ ፡
ከሰው ፡ ፊት ፡ በሚበር ፡ በትንኝ ፡ አስወጥቶ ፡
ሰደዳቸው ፡ የደነገጡም ፡ ሆነው ፡ አሸሻቸው ።
በነፋስ ፡ አካል ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ከሚሸሽ ፡
ከትንኙ ፡ የተነሣ ፡ መቆም ፡ አልተቻላቸውም ።
፲ ሥላሴ ፡ ምስክር ፡ የሚሆኑበት ፡ በሱ ፡ ላይ ፡ የሚ
ፈርዱበት ፡ የክፉ ፡ ፈርዖን ፡ ሥራው ፡ ዓመፅ ፡
ነውና ። ሁልጊዜ ፡ እሱ ፡ ከሙሴ ፡ ትእዛዝን ፡
ይቀበላል ፡ ለልቡናው ፡ እየታወቀው ፡ ዕው
ቀት ፡ በለው ፡ ልቡናም ፡ እየተመለከተ ፡ ወዲ
ህም ፡ የጥመት ፡ የክፋት ፡ ሥራ ፡ ይሠራል ።
፲፩ በልቡናው ፡ በዚህ ፡ በሚያጠፋኝ ፡ በዚህ ፡ ያጠ
ፋኛል ፡ ብሉ ፡ መቅሠፍቱን ፡ ያስብ ፡ ነበር ፡
እንጂ ፡ ምንም ፡ ፍርሃት ፡ ያደረጉ ፡ አይደለምና ፡

የጥመት ፡ ሥራን ፡ ይሠራል ።
ጥቂት ፡ የልቡና ፡ ጥርጥር ፡ ቢኖርህ ፡ ባለማ ፲፪
ወቅ ፡ ነው ፡ በስንፍናም ፡ ነው ፡ ለፍርድም ፡
መንገድ ፡ የምትሰጥ ፡ ናት ፡ ተብላ ፡ ፈጽማ ፡
የምትታሰብ ፡ ነበረች ።
እርሷን ፡ መታገስ ፡ የማይቻል ፡ ከምታስጨንቅ ፡ ፲፫
ከሲኦል ፡ በውነት ፡ የወጣች ፡ ያች ፡ ሌሊት ፡
ከነርሱ ፡ በውነት ፡ የሸፈነቻቸው ፡ ጊዜ ፡ እር
ሷን ፡ ቀን ፡ ተኝተው ፡ ነበር ።
የሚያስደነግፁ ፡ አጋንንት ፡ አስደንግፁዋቸዋ ፲፬
ልና ። ምትሐቱን ፡ በማሳየት ፡ ያጥፏቸው ፡
አሉ ፡ የሰውነትንም ፡ አለኝታ ፡ የሚያደክም ፡
አለ ፡ ያላሰቡት ፡ ያልተጠራጠሩት ፡ ፍርሃት ፡
ድንጋጤ ፡ ድንገት ፡ ደረሰባቸው ።
በዚህ ፡ ያለው ፡ ማን ፡ ማን ፡ የሆነው ፡ ሁሉ ፡ እን ፲፭
ዲህ ፡ ነው ፡ የተኛም ፡ ቢሆን ፡ በግር ፡ ብረት ፡
ታሥሮ ፡ በሥር ፡ ቤት ፡ የሚጠበቅም ፡ ቢሆን ፡
ያለ ፡ እግር ፡ ብረት ፡ የሚጠበቅም ፡ ቢሆን ።
አራሽም ፡ ቢሆን ፡ እረኛም ፡ ቢሆን ፡ ምድርን ፡ ፲፮
በማረስ ፡ የሚደክም ፡ ምንደኛም ፡ ቢሆን ፡ በም
ድረ ፡ በዳ ፡ ተቀምጦ ።
በሌሊት ፡ ጨለማ ፡ ወገናቸው ፡ ሁሉ ፡ ስለታ ፲፯
ሠረ ፡ ፍጻሜ ፡ የሌላት ፡ የተገናኘችው ፡ የምታ
ስጨንቅ ፡ ያችን ፡ መከራ ፡ ታግሷልና ፡ በዚያ ፡
ያለው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ማን ፡ ማን ፡ የሆነው ፡ ሰው ፡
እንዲህ ፡ ነው ፡ ያገኛቸውም ፡ ምትሐት ፡ እን
ዲህ ፡ ነው ፡ የሚያፏጭ ፡ ምትሐት ፡ ነው ፡ ከሚ
ጋርዱ ፡ ጭፍቅ ፡ ክሉ ፡ ከዛፎች ፡ የተነሣ ፡
ድምጡ ፡ ያማረ ፡ የሚፎች ፡ ቃል ፡ ነው ። ዜማ
ቸው ፡ ካማረ ፡ ከወፎች ፡ ድምፁ ፡ የተነሣ ፡ ነው ።
ገንትቶ ፡ የሚሔድ ፡ የውኃ ፡ ሽሽቱ ፡ ድምጥም ፡ ፲፰
ነው ፡ በማስፈራት ፡ የሚገለባበጡ ፡ የዋሻዎች ፡
ድምጥም ፡ ነው ፡ የሚሮጡ ፡ ሩጫቸውም ፡ የማ
ይታይ ፡ የከብቶች ፡ ሩጫ ፡ ነው ። በሚያስፈራ ፡
በታላቅ ፡ ቃል ፡ የሚጮሁ ፡ የአውሬዎችም ፡
ቃል ፡ ነው ፡ ከአውሬዎችና ፡ ከአዕዋፍ ፡ ቃል ፡
የተነሣ ፡ እስበሳቸው ፡ ድምጥን ፡ ለዋውጠው ፡
የሚመልሱ ፡ የሚያስፈሩ ፡ የተራራዎችም ፡
ድምፁ ፡ ነው ። አስደንግጦ ፡ ያጠፋቸው ፡ መከራ ፡
እንዲህ ፡ ነው ።
ዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ በሚያበራ ፡ ብርሃን ፡ ያበራ ፡ ነበ ፲፱
ረና ፡ ያለ ፡ መከልከልና ፡ ያለበዘን ፡ ሥራውን ፡
ይጨርስ ፡ ነበርና ።
እነዚህን ፡ ግን ፡ ብቻቸውን ፡ ያገኛቸው ፡ ዘንድ ፡ ፳
ያለው ፡ የገሃነም ፡ ጨለማ ፡ ምሳሌ ፡ የሚሆን ፡
የጸና ፡ የሌሊት ፡ ጨለማ ፡ ጠወራቸው ፡ እነር
ሱም ፡ ለራሳቸው ፡ ከጨለማ ፡ የሚጸኑ ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

በወዳጆችህ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ግን ፡ ፩
ደገኛ ፡ ብርሃን ፡ ይበራ ፡ ነበር ፡ እነዚያ ፡ ሁሉ ፡
ቃላቸውን ፡ ይሰሙ ፡ ነበር ፡ መልካቸውን ፡
ግን ፡ አያዩም ፡ ነበር ።
እነዚያ ፡ የሚወዷቸው ፡ እስራኤልን ፡ ይደበድ ፪

ቧቸው ፡ ነበርና ። የተበደሉ ፡ እስራኤልንም ፡
መከራ ፡ ስለ ፡ አጸኑባቸው ፡ እስበሳቸው ፡ ይመ
ሰጋገኑ ፡ ነበር ።
፫፡ እሊህ ፡ ግን ፡ በተላከላቸው ፡ ለሚያድን ፡ ስጦታ ፡
ደስ ፡ አላቸው ፡ የማይታወቅ ፡ ጐዳናን ፡ ይመራ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ የእሳት ፡ ምሰሶ ፡ ዋጋቸውን ፡
ሰጣቸው ።
፬፡ በሚወደድ ፡ መንገድም ፡ የሚበራ ፡ ፀሐይን ፡
ሰጣቸው ። የማይጠፋ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ይሰጥ ፡
ዘንድ ፡ ያለው ፡ የሕግህ ፡ ዋጋህ ፡ ያላቸው ፡ ልጆ
ችህ ፡ እስራኤልን ፡ አሥረው ፡ አግዘዋቸዋልና ፡
ብርሃንን ፡ ያጡ ፡ ዘንድ ፡ በጨለማም ፡ ይታሠሩ ፡
ዘንድ ፡ ለኒህ ፡ ለግብፃውያን ፡ ግን ፡ ይገባቸ
ዋል ።
፭፡ የደጋጎች ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ይገድሉ ፡
ዘንድ ፡ በሰቡ ፡ በመከሩ ፡ ጊዜ ፡ ለዘለፋ ፡ ሊሆን
ባቸው ፡ አንዱ ፡ ልጅ ፡ ወድቆ ፡ ዳነ ። ብዙ ፡
ልጆቻቸውን ፡ በዚህ ፡ በሙሴ ፡ አጠፋሀ ፡ ወገና
ቸውን ፡ ሁሉ ፡ በሰፊ ፡ ውኃ ፡ አጠፋሀ ።
፮፡ የተማማሉበትን ፡ መሐላ ፡ ከጠቀ ፡ በኋላ ፡ ይቺን ፡
በፍቅር ፡ ያስቧት ፡ ዘንድ ፡ አባቶቻችን ፡ ያቺን ፡
ሌሊት ፡ አወቋት ።
፯፡ ለወገኖችህ ፡ ለእስራኤል ፡ ድኅነትን ፡ አደርገህ ፡
እስራኤልን ፡ ለሚጣሉ ፡ ለግብፃውያን ፡ ጥፋ
ትን ፡ አደርገህ ፡ ወገኖችህ ፡ እስራኤልን ፡ በረ
ድኤት ፡ ተቀበልካቸው ።
፰፡ እስራኤልን ፡ የሚጣሉ ፡ ግብፃውያንን ፡ እንዳ
ጠፋሀቸው ፡ በጠራኸን ፡ ጊዜ ፡ እንደዚሁ ፡ አከ
በርከን ።
፱፡ አገልጋዮችህ ፡ ደጋግ ፡ የሚሆኑ ፡ እስራኤል ፡
ያማረ ፡ የተወደደ ፡ መሥዋዕትን ፡ ይሠዉ ፡
ነበረና ፡ በመስማማት ፡ የጌትነትህን ፡ ሕግ ፡ በል
ቡናቸውም ፡ አሳደረዋልና ። በዚህ ፡ አምሳል ፡
ደጋጎች ፡ እስራኤል ፡ ተድላ ፡ ደስታውን ፡ ተቀ
በሉ ፡ መከራውን ፡ ግን ፡ ለሚገባቸው ፡ ለግብ
ፃውያን ፡ ሰጠህ ።
፲፡ አባቶቻችን ፡ ግን ፡ አንተን ፡ እያመሰገኑ ፡ ተድላ ፡
ደስታውን ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ፡ ነገራቸው ፡ ሳይተ
ባበር ፡ ከጠላቶች ፡ ልቅሶ ፡ ጩኸት ፡ ጋራ ፡ ቃላ
ቸው ፡ ይገናኝ ፡ ነበር ። በሮችም ፡ ስለ ፡ ልጆቻ
ቸው ፡ የልጆቻቸውን ፡ ድምፅ ፡ ያደምጡ ፡ ነበር ።
፲፩፡ የበሪያውም ፡ ቅጣት ፡ ከጌታው ፡ ጋራ ፡ በመቅ
ሠፍት ፡ ተካከለ ።
፲፪፡ ጭፍራውም ፡ ከንጉሡ ፡ ጋራ ፡ ይች ፡ መከራ ፡
የተካከለ ፡ ሆኖ ፡ አገኘቻቸው ። ሁሉም ፡ በንድ
ነት ፡ ብንድ ፡ ምስል ፡ ሞቱ ። በንዲት ፡
ሰዓት ፡ የከበረች ፡ ፍጥረታቸው ፡ ፈጽማ ፡ ጠፍ
ታለችና ፡ ደኅነኞች ፡ የሞቱትን ፡ ሰዎች ፡ ይቀብ
ሯቸው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ አልተቻላቸው ፡ ቍጥር ፡
የሌላቸው ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አስከሬኖች ፡ ነበሩ ።
፲፫፡ ስር ፡ ስለ ፡ ማሱ ፡ ቅጠል ፡ ስለበጠሱ ፡ ሁሉም ፡ የመ
ጣባቸውን ፡ መቅሠፍት ፡ አላመኑምና ፡ ግብፃው
ያን ፡ በበኵር ፡ ልጃቸው ፡ መጥፋት ፡ እስራኤል ፡
የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ እንደሆኑ ፡ አወቁ ።
ሁሉን ፡ የምትገዛ ፡ ዝምታና ፡ ፀጥታ ፡ ዓለሙን ፡ ፲፬፡
ሁሉ ፡ በሸፈኑችው ፡ ጊዜ ።
አሸናፊ ፡ አርበኛና ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ ተጋ ፲፭፡
ዳይ ፡ የሚሆን ፡ ቃልህ ፡ ያቺን ፡ ሌሊት ፡ ተበቀ
ለዋታልና ።
ያለማድላት ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዝህ ፡ ፲፮፡
የተሳለ ፡ ሰይፍን ፡ ታጥቆ ፡ ከሰማይ ፡ ወርዶ ፡
መንግሥት ፡ በላቸው ፡ በግብፃውያን ፡ መከ
ከል ፡ በቆመ ፡ ጊዜ ፡ ደዌያቸው ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡
ተመላ ፡ ከሰማይ ፡ ወርዶ ፡ ተጫናቸው ፡ ከምድ
ርም ፡ አጠፋቸው ።
ክፉዎች ፡ በሆኑ ፡ በላሞች ፡ ምትሐት ፡ ያንጊዜ ፡ ፲፯፡
አጠከቻቸው ፡ ያላሰቧት ፡ ድንጋፄም ፡ በላያቸው ፡
ሠለጠነችባቸው ።
ከነዚህ ፡ እኩሌታው ፡ የሞተ ፡ ሆኖ ፡ በሌላ ፡ ፲፰፡
በታ ፡ የሚወድቅ ፡ አለ ፡ የሚሞቱበትን ፡ ምክ
ንያት ፡ አስቀድሞ ፡ ገለጠላቸው ።
ክፉ ፡ ነገር ፡ ስለምንም ፡ እንዳያገኛቸው ፡ እን ፲፱፡
ዳያጠፋቸውም ፡ በለማወቅ ፡ እንዳይሆኑ ፡ ያወ
ኳቸው ፡ ላሞች ፡ አስቀድመው ፡ ይህነን ፡ ነግረ
ዋቸዋልና ፡ ገለጹላቸው ።
ከእስራኤልም ፡ አስቀድሞ ፡ ለሞት ፡ የሚያበቃ ፡ ፳፡
መከራ ፡ ያገኛቸው ፡ አሉ ። ዘምድረ ፡ በዳ ፡ እን
ዲህ ፡ ሆነ ፡ መቅሠፍቱ ፡ ከነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡
አጠፋ ።
ነውር ፡ የሌለበት ፡ ሰው ፡ አሮን ፡ ይኸውም ፡ ፳፩፡
ልመና ፡ የሚያደርግበት ፡ ዕጣን ፡ የሚያጥንበት ፡
የሚያገለግልበት ፡ ልብሰ ፡ መትከፍ ፡ ነው ፡
የሚዳ ፡ ፀብቱን ፡ ይዞ ፡ ፈጥኖ ፡ ተግቷልና ፡ ነገር ፡
ግን ፡ መዓቱ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ኃጢአታቸውን ፡
ለማቃለል ፡ ባለሟልነትን ፡ አገኘ ፡ መዓቱን ፡
ተቀዋወመ ፡ መቅሠፍቱንም ፡ ጸጥ ፡ አደረገ ፡
በዚህ ፡ ያንተ ፡ መልክተኛ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ራሱን ፡
አስታወቀ ።
የሚያጠፋ ፡ የቸነፈሩን ፡ ወገን ፡ አሸነፈ ፡ ቃል ፡ ፳፪፡
ኪዳናቸውንና ፡ ያባቶቻቸውን ፡ መሐላ ፡ በማ
ሳሰብ ፡ በሚያጠፋ ፡ ቃልህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ይኸ
ውን ፡ በሥጋዊ ፡ ኃይል ፡ በሚዳ ፡ ፀብት ፡ ሥራ ፡
አይደለም ።
ብዛታቸው ፡ የማይቆጠር ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እስ ፳፫፡
በሳቸው ፡ በወደቁ ፡ ጊዜ ፡ በበሽተኞቹና ፡ በደ
ኅነኞቹ ፡ መከከል ፡ ከቆመ ፡ በኋላ ፡ መዓቱ ፡ ጸጥ ፡
ብሏልና ፡ ይኸውም ፡ በሥጋዊ ፡ ኃይል ፡ በሚዳ ፡
ፀብት ፡ ሥራ ፡ አይደለም ።
ለደኅነኞች ፡ መንገድ ፡ ለየ ፡ የዓለሙ ፡ ክህነት ፡ ፳፬፡
በልብሱ ፡ ጫፍ ፡ ላይ ፡ አለና ፡ በሕርይ ፡ ከሚ
በል ፡ ሰንቀኑ ፡ የተቀረጹ ፡ የአበውም ፡ ስም ፡
በጫንቃው ፡ ላይ ፡ አለና ፡ ያንተም ፡ ስም ፡ በራሱ ፡
ኩፌት ፡ ላይ ፡ አለና ።
የሚያጠፉ ፡ ቸነፈሮች ፡ በዚህ ፡ ራቁ ፡ እነዚህም ፡ ፳፭፡
ሥራዎች ፡ አስፈሯቸው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ መቅሠ
ፍቱ ፡ በበቃ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩፡ ያለርኅራኄ ፡ ፈጽማ ፡ እስክታጠፋቸው ፡ድረስ ፡
እግዚአብሔርን ፡ በዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ግን ፡
መዓትህ ፡ ጠና ። የሚደረግ ፡ ሥራቸውን ፡ አስ
ቀድመው ፡ አውቀዋልና ።
፪፡ በነዚያ ፡ ላይ ፡ ግን ፡ መዓትህ ፡ ጠናች ፡ እነዚያ ፡
ከመሔድ ፡ መልሰዋቸዋልና ፡ ዳግመኛም ፡ በች
ኮላ ፡ ሰደዋቸዋልና ። በተጸጸቱ ፡ ጊዜ ፡ በሩጫ ፡
ጠበጠቡ ፡ በፊታቸው ፡ ኤርትራ ፡ አለና ፡ ብለ
ውም ፡ ተከሷቸው ።
፫፡ ገና ፡ በልቅሶ ፡ ሳሉ ፡ በአስከሬኖቻቸው ፡ መቃ
ብር ፡ ላይ ፡ ሲያለቅሱ ፡ ሲጮሁ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡
የስንፍና ፡ አሳብ ፡ ሰቧቸዋልና ፡ ሊሄዱ ፡ ዘንድ ፡
ከነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ማልደው ፡ አስወጥተው ፡ የሰ
ደዷቸውን ፡ እንደ ፡ ከበለሉ ፡ ሰዎች ፡ ይከተሏ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ በመሮጥ ፡ ጠበጠቡ ።
፬፡ የተጋቧት ፡ የመከራ ፡ መጨረሻ ፡ ወደሚሆን ፡
ወደዚህ ፡ ሥራ ፡ ሳበቻቸው ፡ (ስጥመት ፡) ዝን
ጋኤ ፡ አሳታቸው ፡ ከሥሩ ፡ መቅሠፍቶች ፡ የጐ
ደለውን ፡ ይፈጽሙ ፡ ይሞሉ ፡ ዘንድ ፡ ያገኛቸ
ውን ፡ መከራ ፡ አላሳቡም ።
፭፡ ወገኖችህ ፡ ድንቅ ፡ መንገድን ፡ ሔዱ ፡ እነዚህ ፡
ግን ፡ ክፉ ፡ ሞትን ፡ አገኙ ።
፮፡ መላዋ ፡ ኤርትራ ፡ ከወገኖቿ ፡ ከማዕበሏና ፡ ከሞ
ገዷ ፡ ጋራ ፡ ያለክፉት ፡ በደኅንነት ፡ ልጆችህ ፡
እስራኤል ፡ ይጠበቁበት ፡ ዘንድ ፡ ወዲህ ፡ የታ
ዘዘችበትን ፡ ትእዛዝ ፡ ዳግመኛ ፡ እያገለገለች ፡
በሰብአ ፡ ትከት ፡ መቅሠፍት ፡ ተመስላለችና ፡
እሊህ ፡ ግን ፡ ልዩ ፡ ሞትን ፡ አገኙ ።
፯፡ ደመና ፡ እስራኤልን ፡ የምትጋርድ ፡ ሆነች ፡
ኤርትራ ፡ ከቀድሞዋ ፡ ይልቅ ፡ የረጋች ፡ ሆና ፡
ታየች ፡ የደረቀችቱም ፡ ምድር ፡ የሰፋች ፡ መስክ ፡
ሆና ፡ ታየች ፡ በኤርትራ ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ መሰ
ናክል ፡ የሌለው ፡ መንገድ ፡ ታየ ።
፰፡ በከበረች ፡ ታላቅ ፡ በሆነች ፡ በሥልጣንህ ፡ ተሠ
ውረው ፡ ወገኖችህ ፡ ሁሉ ፡ በሔዱባት ፡ ጽኑ ፡
በሆነ ፡ ማዕበል ፡ መካከል ፡ የለመለመ ፡ መስክ ፡
ታየ ፡ አቤቱ ፡ ያዳንካቸው ፡ አንተን ፡ ሲያመሰግኑ ።
፱፡ እነዚያ ፡ እንደ ፡ ፈረሶች ፡ እንደ ፡ ጊዎች ፡ እየዘ
ለሉ ፡ አመስግነውሃልና ፡ ሥራቸውንም ፡ በማ
ማፀን ፡ አስበውሃልና ፡ ይህን ፡ ድንቅ ፡ ሥራህን ፡
በዩ ፡ ጊዜ ፡ ይቺን ፡ ሥልጣንህን ፡ አመስግናት ።
፲፡ አገራቸው ፡ የእንስሳ ፡ ፍጥረትን ፡ ታስገኝ ፡ ስለ ፡
ነበረ ፡ ፈንታ ፡ ተቈናጣጭ ፡ ዝንብን ፡ እንዴት ፡
አስገኘች ፡ ባሕርስ ፡ በሰፊ ፡ ውኃ ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡
ፍጥረትን ፡ ታስገኝ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ፈንታ ፡ ተስ
ፀን ፡ እንዴት ፡ አስገኘች ።
፲፩፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ መናውን ፡ በመጉብከቸው ፡ ጊዜ ፡
እንግዳ ፡ የሚሆን ፡ የአዕዋፍ ፡ ፍጥረትን ፡ አዩ ፡
የወደዱትን ፡ የተድላና ፡ የደስታን ፡ ምግብን ፡
በተመኙ ፡ በለመኑ ፡ ጊዜ ።
፲፪፡ ልቡናቸውን ፡ ለማረጋጋት ፡ ከባሕር ፡ ውስጥ ፡
ብዙ ፡ ድርጭት ፡ ወጣላቸው ፡ ከመብረቆች ፡
ያራቀች ፡ አስቀድሞ ፡ በተደረገው ፡ በዘጠኙ ፡
መቅሠፍት ፡ ሠራዊት ፡ የምትመስል ፡ መቅሠ
ፍት ፡ በግብፃውያን ፡ ላይ ፡ መጣች ።
ነገር ፡ ግን ፡ ይኸውም ፡ ክፉ ፡ ነው ፡ እንግዳ ፡ መጥላ ፲፫፡
ትን ፡ ፈጽመው ፡ ስለ ፡ ወደዱ ፡ በክፉታቸው ፡ እን
ደሚገባ ፡ እነዚያ ፡ በውነት ፡ ተፈርዶባቸዋልና ፡
በግብፃውያን ፡ መቅሠፍት ፡ መጣችባቸው ።
ከሩቅ ፡ አገር ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ እሊህ ፡ እስራኤል ፡
ግን ፡ የማያውቋቸው ፡ የገበያንን ፡ ሰዎች ፡ ተቀ
በሉ ። በጎ ፡ ነገር ፡ ሊያደርጉላቸው ፡ ሲጠቅማ
ቸው ፡ ከነሱ ፡ ዘንድ ፡ እንግዳ ፡ የሆኑ ፡ እስራኤልን ፡
እኒያ ፡ ግብፃውያን ፡ ግን ፡ በጭንቅ ፡ ገዟቸው ።
በሥራቸው ፡ መጉብኛ ፡ መመርመሪያ ፡ ይሆና ፲፬፡
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የተፈረደባቸው ፡
በዚህ ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ ከነሱ ፡ ዘንድ ፡ እን
ግዳ ፡ የሆኑ ፡ እስራኤልን ፡ ግብፃውያን ፡ በጭ
ንቅ ፡ ተቀብለዋቸዋልና ።
እሊህ ፡ እስራኤል ፡ ግን ፡ ደጋግነት ፡ ካላቸው ፡ ፲፭፡
ከእስራኤል ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ የሆኑ ፡ የገበያንን ፡
ሰዎች ፡ በክብር ፡ ተቀበሉ ።
በብዙ ፡ ጭንቅ ፡ መከራን ፡ በጸኑባቸው ፡ ጊዜ ፡ ፲፮፡
ከደጋጎች ፡ ደጃፍ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተሰበሰቡ ፡
እንደነዚያ ፡ ሰዎች ፡ ብርሃን ፡ በማጣት ፡ ጠፉ ፡
በጥልቅ ፡ ጨለማ ፡ ድንገት ፡ ተግዘዋልና ፡ ከነዚ
ያም ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ሁሉ ፡ የቤቱን ፡ የደጃ
ፉን ፡ መግቢያ ፡ መንገድ ፡ ይፈልግ ፡ ነበር ።
ፀሐይ ፡ ጨረቃ ፡ ከባሕርያቸው ፡ ተለውጠውብ ፲፯፡
ቸው ፡ ነበርና ። የዜማውን ፡ ነገር ፡ በማወቅ ፡
የበገና ፡ ስም ፡ እንዲለወጥ ፡ የቀና ፡ ሆኖ ፡ እን
ዲህ ፡ ጸንቶ ፡ እንዲኖር ፡ በማየት ፡ ፈጽሞ ፡ የሚ
ሰፈር ፡ ሥራ ፡ በየወገናቸው ፡ የተፈጠሩ ፡ ፀሐይ ፡
ጨረቃ ፡ ተለውጠውባቸዋልና ፡ አንዱም ፡ አን
ዱም ፡ ይፈልግ ፡ ነበር ።
በደረቅ ፡ ያሉ ፡ ፍጥረቶች ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ተመ ፲፰፡
ልሰዋልና ፡ (ግብፃውያን ፡) በውኃ ፡ የሚኖሩ ፡
የሚዋኙ ፡ የተሳቦች ፡ አነዋወር ፡ ወደ ፡ ምድር ፡
ተመልሷልና ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ የደጃፉን ፡
መግቢያ ፡ መንገድ ፡ ይፈልግ ፡ ነበር ።
እሳቱም ፡ በውኃው ፡ ውስጥ ፡ ፈጽሞ ፡ በረታ ፡ ፲፱፡
ውኃውም ፡ የባሕርዩን ፡ ፍጥረት ፡ ሠወረ ።
ፈጥኖ ፡ የሚጠፋ ፡ የእሳቱም ፡ ሙቀት ፡ ሥራው ፡ ፳፡
ባይደለ ፡ በውኖች ፡ መካከል ፡ ወዲያ ወዲህ ፡
እያለ ፡ እየተመላለሰ ፡ የከብቶችን ፡ ሥጋ አላ
ቃጠለም ። የማይጠፋ ፡ የፍጥረት ፡ ወገን ፡ እሳ
ትም ፡ ፈጥኖ ፡ የሚጠፋ ፡ ውርጭንም ፡ አላቀለ
ጠውም ። በሥራው ፡ ሁሉ ፡ ከቤቱ ፡ የወገኖች
ህን ፡ ፈጽመህ ፡ ክብር ፡ አብዝተሃልና ። በሁሉ ፡
አክብረሃቸዋልና ፡ ወደኛ ፡ የመጣውን ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ ቸርነትህን ፡ አላራቅህብንም ፡ እኛንም ፡
በየጊዜው ፡ ቸል ፡ አላልከንም ፡ በየቦታው ፡
ሁሉ ፡ አንተ ፡ ትኖራለህ ።
ለእግዚአብሔር ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ምስጋና ፡ ይግ
ባውና ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡
ሰሎሞን ፡ የተናገረው ፡ ጥበብ ፡ መላ ፡ ተፈጸመ ።

የሦስቱ ልጆች መዝሙር

፩ በጕድጓድ ፡ እሳት ፡ መካከልም ፡ ተመላለሱ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ፈጽመው ፡ አመሰገኑት ።

፪ አዛርያም ፡ በእሳቱ ፡ መካከል ፡ ቁሞ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ጸለየ ÷ በእሳቱም ፡ መካከል ፡ ምስጋናን ፡ ጀመረ ፡—

፫ የአባቶቻችን ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ÷ ስምህም ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ አለ ።

፬ በመጣህብን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ጻድቅ ፡ ነህና ፤ ሥራህ ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ነው ÷ ሥርዓትህም ፡ ሁሉ ፡ የቀና ፡ ነው ÷ ፍርድህም ፡ ሁሉ ፡ እውነት ፡ ነው ።

፭ ባደረግህብን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ፍት ፡ ርት ፡ አደረግህ ፤ በእውነተኛ ፡ ፍርድህ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታችን ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ መከራ ፡ አምጥተህብናልና ፡ በከበረች ፡ በአባቶቻችን ፡ አገር ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ፍት ፡ ርት ፡ አደረግህ ። የተውነህ ፡ እኛ ፡ በድለናል ፤ ስተናልና ፡ በሁሉ ፡ በደልን ፤ ትእዛዝህንም ፡ አልሰማንም ፤

፮ በጎ ፡ ረድኤት ፡ ይደረግልን ፡ ዘንድ ፡ እንዳዘዝኸን ፡ ሕግህን ፡ አልጠበቅንም ÷ ትእዛዝህንም ፡ አላደረግንም ።

፯ ያመጣህብንን ፡ ያደረግህብንን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ በእውነተኛ ፡ ፍርድህ ፡ አደረግህብን ።

፰ ኃጢአተኞች ፡ ወንጀለኞች ፡ በሚሆኑ ÷ ከአንተ ፡ ፈጽመው ፡ በራቁ ፡ በጠላቶቻችን ፡ እጅ ፡ ጣልኸን ፤ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ዓመፀኛ ፡ ክፉ ፡ በሆነ ፡ በብልጣሶርም ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ ጣልኸን ።

፱ አሁንም ፡ አፋችንን ፡ ከፍተን ፡ እናመሰግን ፡ ዘንድ ፡ አገባባችን ፡ አይደለም ፡ በምንፈራህ ፡ በኛ ፡ በባሪያዎችህ ፡ የተደረገብንን ፡ ጕስቍልናችንና ፡ ኃፍረታችንን ፡ እይተህ ።

፲ ስሜ ፡ ይቅር ፡ በይ ፡ ነው ፡ ስላልህ ፡ ፈጽመህ ፡ ለመከራ ፡ አትስጠን ፡ ቃል ፡ ኪዳንህንም ፡ አትለውጥብን ።

፲፩ ስለ ፡ ባለምዋልህ ፡ ስለ ፡ ይስሐቅና ፡ ስለ ፡ ወዳጅህ ፡ ስለ ፡ አብርሃም ፡ ስላከበርኸው ፡ ስለ ፡ ያዕቆብም ፡ ቸርነትህን ፡ ከእኛ ፡ አታርቅ ፤

፲፪ እነርሱ ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ጥቂቶች ፡ ነበሩና ፡ ልጆቻቸውን ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ አሸዋና ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ኮከብ ፡ ታበዛላቸው ፡ ዘንድ ፡ ታበዛላቸዋለህ ።

ስለ ፡ ተናገርሃቸው ፡ ስለ ፡ እነዚህ ፡ ቸርነትህን ፡ ከእኛ ፡ አታርቅ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታችን ፡ በሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ ዛሬ ፡ የጐሰቈልን ፡ ሆን ። ፲፫

በዚህ ፡ ወራት ፡ አለቃ ፡ የለም ፡ ነቢዩም ፡ የለም ፡ ንጉሡም ፡ የለም ፡ ቍርባንም ፡ መሥዋዕትም ፡ ዕጣን ፡ የሚያሸትቱ ፡ ካህናትም ፡ የሉም ፡ በየዋህ ፡ ልቡና ፡ በቀና ፡ ሰውነት ፡ ተቀበልልን ፡ ፲፬

እንጂ ፤ ይቅርታህን ፡ ያገኙ ፡ ዘንድ ፡ በፊትህ ፡ ሃይማኖት ፡ የሚያጸኑበት ፡ አገር ፡ የለም ። ፲፭

የላሞችንና ፡ (ሙሴ ፡ አሮን ፡) የጊደሮችን ፡ (ዳዊት ፡ ሰሎሞን ፡) የሰቡ ፡ የበዙ ፡ በጎችንም ፡ (ኢዮስያስ ፡) መሥዋዕት ፡ እንደ ፡ ተቀበልህ ÷ መሥዋዕታችንም ፡ ዛሬ ፡ በፊትህ ፡ እንደዚያ ፡ ይሁን ። ያመኑብህ ፡ ሁሉ ፡ እንዳያፍሩ ፡ መሥዋዕታችን ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ፍጹም ፡ ይሁን ። ፲፮

አሁንም ፡ በፍጹም ፡ ልቡናችን ፡ እናምንሃለን ፡ እንፈራሃለን ፡ አታሳፍረን ፡ እንጂ ፤ ገጸ ፡ ረድኤትህንም ፡ እንፈልጋለን ። ፲፯

ከቍጣ ፡ ወደ ፡ ምሕረት ፡ እንደ ፡ መመለስ ፡ መጠን ፡ ይቅርታህን ፡ አድርግልን ፡ እንደ ፡ ቸርነትህም ፡ ብዛት ፡ በታምራትህ ፡ ከመከራው ፡ አድነን ፤ አቤቱ ÷ ለስምህ ፡ ምስጋናን ፡ ስጥ ። ፲፰

በኛ ፡ በባሪያዎችህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የሚያደርጉ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩ ፡ በቀማቸውም ፡ ሁሉ ፡ ይጐስቍሉ ፡ ኃይላቸውም ፡ ይድከም ፤ ፲፱

በዓለሙ ፡ ሁሉና ፡ ለሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገንህ ፡ ፈጣሪ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ይወቁ ፡ አለ ። ፳

እነዚያም ፡ ብላቴናዎች ፡ በንጉሥ ፡ ዘንድ ፡ ነገር ፡ ሠርተው ፡ ማጣላታቸውን ፡ አልተዉም ፡ በእሳቱም ፡ ድኝ ፡ አደሮማር ፡ የወይን ፡ አረግ ፡ ቍልቋል ፡ ቅንጭብ ፡ የባሕር ፡ አረፋ ፡ ጨመሩ ። ፳፩

ነበልባሉም ፡ ከጕድጓድ ፡ አርባ ፡ ዘጠኝ ፡ ክንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ። ፳፪

እሳቱም ፡ እየተመላለሰ ፡ በክለዳውያን ፡ ምድጃ ፡ (ጕድጓድ ፡) አጠገብ ፡ ያገኘውን ፡ ሁሉ ፡ ያቃጥል ፡ ነበር ። ፳፫

እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክም ፡ ከአናንያና ፡ ከአዛርያ ፡ ከሚሳኤልም ፡ ጋር ፡ ወደሚነደው ፡ ወደ ፡ እሳቱ ፡ ምድጃ ፡ ወርዶ ፡ በጕድጓድ ፡ ያለውን ፡ እሳት ፡ መታው ÷ ፳፬

የእሳቱንም ፡ ነበልባል ፡ እንደ ፡ ቀዘቀዘ ፡ ነፋስ ፡ ፳፭

አደረገው ፤ እነዚያንም ፡ ሰዎች ፡ እሳቱ ፡ ምንም ፡ አልነካቸውም ÷ የራሳቸውን ፡ ጠጕር ፡ አልለበለባቸውም ÷ አላስጨነቃቸውም ።

፳፮ ያን ፡ ጊዜም ፡ እነዚያ ፡ ሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በአንድ ፡ አፍ ፡ ፈጽመው ፡ አመሰገኑ ፤ በእሳት ፡ ጕድጓድ ፡ መካከል ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገኑት ።

፳፯ የአባቶቻችን ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ፤ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለሙም ፡ የከበረ ፡ ነው ።

፳፰ የከበረ ፡ የጌትነቱ ፡ ስምም ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ፤ የተመሰገነ ፡ ነው ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ የከበረ ፡ ነው ።

፳፱ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ ተብለህ ፡ በምትመሰገንበት ፡ በጽርሐ ፡ አርያም ፡ አንተ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ፤ ለዘላለሙ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ።

፴ በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ ሆነህ ፡ የውቅያኖስ ፡ ጥልቆችን ፡ የምታይ ፡ አንተ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ፤ የተመሰገንህ ፡ ነህ ÷ ለዘላለሙም ፡ የከበርህ ፡ ነህ ።

፴፩ በጌትነትህም ፡ ዙፋን ፡ አንተ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ፤ የተመሰገንህ ፡ ነህ ÷ ለዘላለሙም ፡ የከበርህ ፡ ነህ ።

፴፪ ከሰማዮች ፡ በላይ ፡ ባለ ፡ ሰማይም ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፤ አንተ ፡ ለዘላለሙ ፡ ፈጽመህ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ።

፴፫ እግዚአብሔር ፡ የፈጠራቸው ፡ ፍጥረቶች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለሙም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ነው ።

፴፬ ሰማዮች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለሙም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ነው ።

፴፭ እግዚአብሔር ፡ የፈጠራቸው ፡ መላእክት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለሙ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

፴፮ ከሰማዮች ፡ በላይ ፡ ያሉ ፡ ውኆች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ ለዘላለሙ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

፴፯ የእግዚአብሔር ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

፴፰ ፀሐይ ፡ ጨረቃ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

፴፱ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ኮከቦች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

፵ የበጎ ፡ ጠል ፡ የበጎ ፡ ዝናም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

፵፩ ነፋሶች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

እሳት ፡ ዋዕይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፵፪

መዓልትና ፡ ሌሊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፵፫

የክፉ ፡ ጠል ፡ የክፉ ፡ ጤዛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፵፬

ብርድ ፡ ውርጭ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፵፭

ብርሃን ፡ ጨለማ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፵፮

ደጋ ፡ ቆላ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፵፯

በረድ ፡ ጉም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፵፰

መብረቅ ፡ ደመና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፵፱

ምድር ፡ እግዚአብሔርን ፡ ታመሰግነዋለች ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፶

ተራሮች ፡ ኮረብቶች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፶፩

በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚበቅሉ ፡ አትክልት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፶፪

ጥልቆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፶፫

ባሕር ፡ ፈሳሾች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፶፬

በውኃ ፡ ውስጥ ፡ የሚመላለስ ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፶፭

በሰማይ ፡ የሚበሩ ፡ ወፎች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፶፮

አራዊት ፡ እንስሳት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፶፯

የአዳም ፡ ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ÷ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፶፰

እስራኤል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ ፶፱

እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
፹፬ እግዚአብሔር ፡ የሾማቸው ፡ ከህናት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
፹፭ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
፹፮ የጻድቃን ፡ ሰውነታቸውና ፡ ልቡናቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
፹፯ የቀና ፡ ልቡና ፡ ያላቸው ፡ ጻድቃን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
አናንያ ፡ አዛርያ ፡ ሚሳኤል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ። ፹፰
እግዚአብሔር ፡ ከሞትና ፡ ከሲኦል ፡ እጅ ፡ (ከመቃብር ፡ አፍ) አድኖናልና ፥ ከሚነድድ ፡ ከምድጃው ፡ እሳት ፡ አስጥሎናልና ፥ ከነበልባሉም ፡ መካከል ፡ አውጥቶናልና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዙ ፡ ስሙንም ፡ አመስግኑት ፥ ቸርነቱ ፡ ለዘላለም ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ቸር ፡ ነውና ። ፹፱
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ፡ አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑት ፤ ከአማልክት ፡ በላይ ፡ ላለ ፡ አምላክ ፡ ተገዙ ፥ አመስግኑት ፥ ቸርነቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡ ተገዙለት ። ፺

ተረፈ ዳንኤል

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፤ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ ሙቶ ፡ በባቶቹ ፡ መቃብር ፡ ከተቀበረ ፡ በኋላ ፡ የፋርሱ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡ መንግሥቱን ፡ ያዘ ።
፪፤ ዳንኤልም ፡ የንጉሡ ፡ የቂሮስ ፡ እልፍኝ ፡ አሽከር ፡ ነበር ፡ ከባለሟሎቹም ፡ ሁሉ ፡ እሱ ፡ ይከብር ፡ ነበር ።
፫፤ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ የሚያመልኩት ፡ ምስል ፡ ነበር ፡ ምግቡንም ፡ ሁልጊዜ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ጫን ፡ በሚፈጅ ፡ ቻል ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መስፈሪያ ፡ ስንዴ ፡ አርባ ፡ በግ ፡ ሰባት ፡ ፊቀን ፡ ወይን ፡ እያወጣጡ ፡ ይሰጡት ፡ ነበር ።
፬፤ ንጉሡም ፡ ያመልከው ፡ ነበር ፡ ሁልጊዜም ፡ ወደሱ ፡ እየሄደ ፡ ይሰግድለት ፡ ነበር ፡ ዳንኤል ፡ ግን ፡ ለፈጣሪው ፡ ይሰግድ ፡ ነበር ። ንጉሡም ፡ ዳንኤልን ፡ ለቤል ፡ የማትሰግድ ፡ ለምንድነው ፡ አለው ።
፭፤ ዳንኤልም ፡ ንጉሡን ፡ እኔስ ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ የፈጠረ ፡ በሕያውነት ፡ የሚኖር ፡ ፈጣሪዬን ፡ አመልከዋለሁ ፡ እንጂ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ የሠራው ፡ ጣዖትን ፡ አላመልክም ፡ ፍጥረትን ፡ ሁሉ ፡ የሚገዛ ፡ እሱ ፡ ነው ፡ አለው ።
፮፤ ንጉሡም ፡ ቤል ፡ ሕያው ፡ ያልሆነ ፡ አምላክ ፡ ይመስልሃልን ፡ እየነጋ ፡ እንዲበላ ፡ እንዲጠጣ ፡ አታይምን ፡ አለው ።
፯፤ ዳንኤልም ፡ በንጉሡ ፡ ሳቀበት ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፡ ይበላል ፡ ይጠጣል ፡ እያሉ ፡ አያስቱህ ፡ ይህስ ፡ ውስጡ ፡ ጭቃ ፡ ላዩ ፡ ናስ ፡ ነው ፡ ፈጽሞ ፡ አይበላም ፡ አይጠጣም ፡ አለው ።
፰፤ ንጉሡም ፡ ተቈጣ ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱንም ፡ ጠርቶ ፡ ይህንን ፡ የቤልን ፡ ምግብ ፡ ማንም ፡ እንዲበላው ፡ ካልነገራችሁኝ ፡ ትሞታላችሁ ።
፱፤ ቤል ፡ እንዲበላ ፡ ዳንኤልን ፡ ብትረቱልኝ ፡ ግን ፡ ቤልን ፡ የሰደበ ፡ ዳንኤል ፡ ይሞታል ፡ አላቸው ፡ ዳንኤልም ፡ ንጉሡን ፡ እንዳልክ ፡ ይሁን ፡ አለው ።
፲፤ ከሴቶችና ፡ ከልጆች ፡ በቀር ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱ ፡ ሰብዓ ፡ ይሆኑ ፡ ነበር ፡ ዳንኤልና ፡ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ጣዖቱ ፡ ቤት ፡ ሄዱ ።
፲፩፤ ካህናተ ፡ ጣዖቱም ፡ እነሆ ፡ እኛ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ እንሔዳለን ፡ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ማዕዱን ፡ ሥራ ፡ ወይኑንም ፡ ቀድተህ ፡ አዘጋጅተህ ፡ አኑር ፡ ደጃፉን ፡ ዘግተህ ፡ በማኅተምህ ፡ አትመው ።
፲፪፤ ሲነጋም ፡ ገሥግሠህ ፡ ሂድ ፡ ቤል ፡ ሁሉን ፡ በልቶ ፡ ቢገኝ ፡ እንጂ ፡ ሳይበላ ፡ ቢገኝ ፡ እኛ ፡ እንሞታለን ፡ በልቶ ፡ ቢገኝ ፡ ግን ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ሐሰትን ፡ የተናገረ ፡ ዳንኤል ፡ ይሞታል ፡ አሉት ።
፲፫፤ እነሱ ፡ ግን ፡ የሚያደርጉትን ፡ ያውቃሉ ፡ በማዕዱ ፡ በታች ፡ የተሠራ ፡ ጕዳና ፡ ነበራቸው ፡ ሁልጊዜ ፡ በዚያ ፡ እየገቡ ፡ ይበሉ ፡ ይጠጡ ፡ ነበር ።
፲፬፤ እነሱ ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ ለቤል ፡ የሚበላውን ፡ አዘጋጀ ፡ ዳንኤልም ፡ ብላቴናውን ፡ አመድ ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘው ፡ በንጉሡ ፡ ብቻ ፡ ፊት ፡ በቤቱ ፡ ሁሉ ፡ ነሰነሰው ፡ ከወጡም ፡ በኋላ ፡ ደጃፉን ፡ ዘግተው ፡ ዳንኤልም ፡ ንጉሡ ፡ በማኅተም ፡ አተሙት ።
፲፭፤ እነሱ ፡ ከሄዱ ፡ በኋላ ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱ ፡ እንደ ፡ ልማዳቸው ፡ ከልጆቻቸው ፡ ጋራና ፡ ከሚስቶቻቸው ፡ ጋራ ፡ ሌሊት ፡ ገብተው ፡ ሁሉንም ፡ በሉ ፡ ጠጡ ።
፲፮፤ ዳንኤልና ፡ ንጉሡም ፡ ሲነጋ ፡ ገሥግሠው ፡ ሄዱ ።
፲፯፤ ንጉሡም ፡ ዳንኤልን ፡ ማኅተምህ ፡ ደኅና ፡ ነውን ፡ አለው ፡ ዳንኤልም ፡ ንጉሥ ፡ አወን ፡ ደኅና ፡ ነው ፡ አለው ።
፲፰፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ደጃፉን ፡ በከፈተ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱ ፡ ማዕዱን ፡ ፈጽመው ፡ በልተውት ፡ አገኘ ፡ ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡ ደነፋ ፡ ቤል ፡ አንተ ፡ ገናና ፡ ፈጣሪ ፡ ነህ ፡ ተንኰልም ፡ የለብህም ፡ አለ ።
፲፱፤ ዳንኤልም ፡ ሳቀበት ፡ ንጉሡን ፡ ያዘው ፡ ወደ ፡ ውስጥም ፡ እንዳይገባ ፡ ከለከለው ፡ እስኪ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተመልከት ፡ ይህ ፡ የምን ፡ ፍለጋ ፡ ይመስልሃል ፡ አለው ።
፳፤ ንጉሡም ፡ የሴቶችና ፡ የወንዶችን ፡ የልጆችን ፡ ፍለጋ ፡ አያለሁ ፡ አለ ፡ ንጉሡም ፡ ተቈጣ ።
፳፩፤ ያንጊዜም ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱን ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ሚስቶቻቸውንም ፡ ያዛቸው ፡ በማዕዱ ፡ የተዘጋጀውን ፡ ይበሉ ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ የሚገቡበትን ፡ ሰርጥ ፡ ጕዳና ፡ አሳዩት ።
፳፪፤ ንጉሡም ፡ ገደላቸው ፡ ለዳንኤልም ፡ ቤልን ፡ ሰጠው ፡ ዳንኤልም ፡ ሰበረው ፡ ቤቱንም ፡ አፈረሰው ።
፳፫፤ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ የሚያመልኩት ፡ ዘንዶም ፡ ነበር ።
፳፬፤ ንጉሡም ፡ ዳንኤልን ፡ ይህንንም ፡ ናስ ፡ ነው ፡ ትለዋለህን ፡ እነሆ ፡ ደኅኛ ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ ይበላል ፡ ይጣጠል ፡ ደኅና ፡ አምላክ ፡ አይደለም ፡ ትለው ፡ ዘንድ ፡ አትችልም ፡ ስገድለት ፡ አለው ።
፳፭፤ ዳንኤልም ፡ በሕያውነት ፡ የሚኖር ፡ ፈጣሪ ፡ እሱ ፡ ነውና ፡ ለፈጣሪዬ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እሰግዳለሁ ።
፳፮፤ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ይህን ፡ ዘንዶ ፡ ያለ ፡ ሰይፍና ፡ ያለ ፡ በትር ፡ እገድለው ፡ ዘንድ ፡ አሰናብተኝ ፡ አለው ፡ ንጉሥም ፡ ዳንኤልን ፡ አሰናብቼሃለሁ ፡ አለው ።
፳፯፤ ዳንኤልም ፡ ጠጕርና ፡ አደሮ ፡ ማር ፡ ስብ ፡ አምጥቶ ፡ አንድነት ፡ ቀቀለው ፡ ልሁሉህ ፡ አደረገው ፡ ለዘንዶውም ፡ ባፉ ፡ አጐረሰው ፡ ያም ፡ ዘንዶ ፡ በጐረሰው ፡ ጊዜ ፡ ተሰንጥቆ ፡ ሞተ ፡ ዳንዳኤም ፡ ጣዖታችሁን ፡ እዩ ፡ አላቸው ።
፳፰፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጡ ፡ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ በነገር ፡ ተመለሱ ፡ ቤልን ፡ ሰበረ ፡ ካህናቱንም ፡ ገደለ ፡ ዘንዶውንም ፡ ገደለ ፡ ንጉሥ ፡ መንግሥቱን ፡ ተቀማ ፡ ተቀማ ፡ አሉ ።
፳፱፤ ዳንኤል ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ ኑ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ እንሂድ ። ይህ ፡ ካልሆነ ፡ እንገድልሃለን ፡ ገንዘብህንም ፡ እንዘርፍሃለን ፡ ቤትህንም ፡ በእሳት ፡ እናቃጥላለን ፡ እንለዋለን ፡ አሉ ። ንጉሥም ፡ እጅግ ፡ እንዳስጨነቁት ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ለንጉሡም ፡ ግድ ፡ በሆነበት ፡ ጊዜ ፡ ዳንኤልን ፡ ሰጣቸው ።
፴፤ ወደ ፡ አንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ጣሉት ፡ በዚያም ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ተቀመጠ ።
፴፩፤ በዚያም ፡ ሰባት ፡ አንበሶች ፡ ነበሩ ። ሁልጊዜ ፡ ሁለት ፡ ሰው ፡ ሁለት ፡ በግ ፡ ይመግቧቸው ፡ ነበር ፡ ያንጊዜ ፡ ግን ፡ ዳንኤልን ፡ ይበሉት ፡ ዘንድ ፡ ምንምን ፡ አልሰጧቸውም ፡ ነበር ።
፴፪፤ ነቢዩ ፡ ዕንባቆምም ፡ በይሁዳ ፡ ነበር ፡ የምስር ፡ ንፍሮ ፡ አስቀቀለ ፡ እንጀራ ፡ አስጋገረ ፡ በቅርጫት ፡ አድርጎ ፡ እህል ፡ ለሚያጭዱ ፡ ሰዎች ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሄደ ።
፴፫፤ እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክም ፡ ዕንባቆምን ፡ ይህንን ፡ ምሳ ፡ በባቢሎን ፡ በአንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ላለ ፡ ለዳንኤል ፡ ውሰድ ፡ አለው ።
፴፬፤ ዕንባቆምም ፡ አቤቱ ፡ ባቢሎንን ፡ አላውቅም ፡ የአንበሶችም ፡ ጕድጓድ ፡ ወዴትም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላውቅም ፡ አለው ።
፴፭፤ እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክም ፡ ጉተናውን ፡ ያዘው ፡ በራሱም ፡ ጸጕር ፡ ተሸክሞ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኃይል ፡ በባቢሎን ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ አንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ አደረሰው ።
፴፮፤ ዕንባቆምም ፡ አሰምቶ ፡ ጮኸ ፡ ዳንኤል ፡ ዳንኤል ፡ እግዚአብሔር ፡ የሰጠህ ፡ ይህንን ፡ ምሳ ፡ ተቀበል ፡ አለ ።
፴፯፤ ዳንኤልም ፡ ወዳጆቹን ፡ የማይዘነጋቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ አሰበኝን ፡ አለ ።
፴፰፤ ዳንኤልም ፡ ተነሥቶ ፡ ተቀብሎ ፡ በላ ፡ እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክም ፡ ዕንባቆምን ፡ ያንጊዜ ፡ ወዳገሩ ፡ መለሰው ።
፴፱፤ ንጉሡም ፡ በሰባተኛዪቱ ፡ ቀን ፡ መጥቶ ፡ ለዳንኤል ፡ አለቀሰለት ፡ ወደ ፡ አንበሶቹም ፡ ጕድጓድ ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ዳንኤልን ፡ በአንበሶቹ ፡ መካከል ፡ ተቀምጦ ፡ አየው ።
፵፤ ንጉሡም ፡ ቃልን ፡ አሰምቶ ፡ ጮኸ ፡ የዳንኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ገናና ፡ ነህ ፡ ያላንተም ፡ ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ የለም ፡ አለ ።
፵፩፤ ዳንኤልንም ፡ ያንጊዜ ፡ ከአንበሶቹ ፡ ጕድጓድ ፡ አወጣው ። ዳንኤልን ፡ ይገድሉት ፡ ዘንድ ፡ የወደዱ ፡ እነዚያን ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ይዘው ፡ በአንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ጣላቸው ፡ አንበሶቹም ፡ ያንጊዜ ፡ በፊቱ ፡ በሏቸው ።
፵፪፤ ያንጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ የሚያድን ፡ እሱ ፡ ነውና ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ምልክትን ፡ ድንቅ ፡ ተአምራትን ፡ ያደርጋልና ፡ ዳንኤልንም ፡ ከአንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ አድኖታልና ፡ ሁሉም ፡ የዳንኤልን ፡ ፈጣሪ ፡ ያምልኩት ፡ አለ ።

ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡ ነቢዩ ፡ ዳንኤል ፡ የተናገረው ፡ ነገር ፡ ተፈጸመ ።

መጽሐፈ ፡ ኩፋሌ ።

በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚመላለሱት ፡ ዘመኖች ፡
ሁሉ ፡ ሰባት ፡ ሰባት ፡ ተብለው ፡ የሚቆጠሩ ፡
የዘመኖችን ፡ ሥራ ፡ ለማወቅ ፡ አምልኮቱና ፡
ሕጉ ፡ የሚነገርባቸውን ፡ የዘመኖችን ፡ አከ
ፋፈል ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።
ሕጉ ፡ ትእዛዙ ፡ የተጻፈባቸውን ፡ ሁለቱን ፡ የዕ
ንቍ ፡ ጽላት ፡ ይቀበል ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡
ሙሴን ፡— ወደ ፡ ተራራው ፡ ራስ ፡ ውጣ ፡ እንዳ
ለው ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ በደብረ ፡ ሲና ፡ ለሙሴ ፡
እንደ ፡ ነገረው ፡ የዘመኑን ፡ አከፋፈል ፡ ነገር ፡
የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ በወጡበት ፡
በመጀመሪያው ፡ ዘመን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። በሦስ
ተኛው ፡ ወር ፡ ፥ ያ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ ስድ
ስተኛው ፡ ቀን ፥ እግዚአብሔር ፡— ከእኔ ፡ ዘንድ ፡
ወደዚህ ፡ ተራራ ፡ ውጣ ፥ በጻፍኹውም ፡ መጠን ፡
ልብ ፡ ታስደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ሕጉና ፡ ሥርዓቱ ፡
የተጻፈባቸውን ፡ ሁለቱን ፡ የዕንቍ ፡ ጽላት ፡ እሰ
ጥሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ለሙሴ ፡ ተናገረ ።
፪ ሙሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደሚገለጥበት ፡
ተራራ ፡ ወጣ ። የእግዚአብሔርም ፡ ብርሃን ፡
በደብረ ፡ ሲና ፡ ተገለጠ ። ስድስት ፡ ቀንም ፡
ደመና ፡ ጋረደው ።
፫ በሰባተኛይቱም ፡ ቀን ፡ በደመና ፡ መካከል ፡ ሆኖ ፡
ሙሴን ፡ ጠራው ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ብርሃን ፡
በተራራው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ሲነድድ ፡
አየ ።
፬ ሙሴም ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ አርባ ፡
ሌሊት ፡ ተቀመጠ ። እግዚአብሔርም ፡ ያለፈው
ንም ፡ የሚመጣውንም ፡ ሕጉ ፡ የሚጠበቅበትን ፥
አምልኮቱ ፡ የሚነገርበትን ፥ የዘመኑንም ፡ ሁሉ ፡
አከፋፈል ፡ ነገር ፡ አመለከተው ።
፭ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ እኔ ፡ በምነግርህ ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ ልብህን ፡ አኑር ። በአንተና ፡ በእኔ ፡ መካ
ከል ፡ በደብረ ፡ ሲና ፡ ዛሬ ፡ በልጆቻቸው ፡ የሚ
ደረገውን ፤ እኔ ፡ የምሠራውን ፡ ሥርዓት ፡ ለማ
ስፈረስ ፡ ስለ ፡ ሠሩት ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
ተለየኋቸው ፡ ልጆቻቸው ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡
በመጽሐፍ ፡ ጻፈው ፡ አለው ።
ይህ ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ በመጣባ ፮
ቸው ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ይናገራል ። በፈረድሁባ
ቸው ፡ ሁሉ ፡ በሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ከእነርሱ ፡
ይልቅ ፡ እኔ ፡ እውነተኛ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያው
ቃሉ ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ያለሁ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
ያውቃሉ ።
አንተም ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ የነገርሁህን ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ፯
ነገር ፡ ጻፍ ። እኔ ፡ ቍጣቸውን ፡ አውቃለሁና ፥
ማርና ፡ ወተትን ፡ የምታስገኝ ፡ አገርን ፡ ለልጆ
ቻችሁ ፡ እሰጣለሁ ፡ ብዬ ፡ ለአብርሃምና ፡ ለይስ
ሐቅ ፡ ለያዕቆብም ፡ ወደ ፡ ማልሁላቸው ፡ አገር ፡
ሳላገባቸው ፡ ከሣደ ፡ ልቡናቸው ፡ ጽኑ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አውቃለሁና ፡ በልተው ፡ ጠግበው ፡ ከመ
ከራቸው ፡ ሁሉ ፡ ወደማያድናቸው ፡ ወደ ፡ ልዩ ፡
ጣዖት ፡ ይመለሳሉና ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ጻፍ ፡ አለው ።
ይህች ፡ መጽሐፍ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ሥርዓት ፡ ፰
ትሁንባቸው ። እኔ ፡ የማዝዛቸውን ፡ ትእዛዜን ፡
ሁሉ ፡ ይዘነጋሉና ፥ አሕዛብንም ፡ ተከትለው ፡
ወደ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ይሄዳሉና ፥ ለጣዖቶቻቸ
ውም ፡ ይገዛሉና ፡ በእነርሱ ፡ መከራንና ፡ ጭን
ቅን ፡ ጦርን ፡ ለማምጣትም ፡ መሰናክል ፡ ይሆ
ንባቸዋል ።
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ በመከራ ፡ ተይዘው ፡ ይጠፋሉ ፡ ፱
በጠላቶቻቸውም ፡ እጅ ፡ ይወድቃሉ ። ትእዛዜ
ንና ፡ ሥርዓቴን ፥ የመሐላዬንም ፡ በዓላት ፡ ሰን
በታትንም ፥ በመካከላቸውም ፡ የለየሁትን ፡
ንዋየ ፡ ቅድሳቴን ፤ ስሜ ፡ በእርሱ ፡ ይጠራ ፡
ዘንድ ፡ ያደርበትም ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ መካ
ከል ፡ ያከበርሁትን ፡ ቤተ ፡ መቅደሴንና ፡ ድንኳ
ኔን ፡ ትተዋልና ፡ ይጠፋሉ ።
ከረብታን ፡ መስጊድን ፡ ጣዖትን ፡ ሠርተው ፡ ለመ ፲
ሳት ፡ እየራሳቸው ፡ ይሰግዳሉ ። ልጆቻቸው
ንም ፡ ለአጋንንት ፥ በልቡናቸው ፡ ስተው ፡ ለሠ
ሩትም ፡ ጣዖት ፡ ሁሉ ፡ ይሠዋሉ ፤ አዳኝባቸው ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ነቢያትን ፡ እሰድዳለሁ ።
ነገር ፡ ግን ፡ አይሰሙም ፤ ነቢያትንም ፡ ይገድ
ላሉ ።

፲፩ ሕግን ፡ የሚሹ ፡ ሰዎችንም ፡ ይገድሉአቸዋል ፤
ከአገርም ፡ አስወጥተው ፡ ይሰድዱአቸዋል ፤
ሁሉን ፡ ያበዝናሉ ፡ በፊቴም ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡
መሥራት ፡ ይጀምራሉ ።
፲፪ ከእነርሱም ፡ ፊቴን ፡ እመልሳለሁ ፤ ለመበዝበ
ዝና ፡ ለመማረክ ፡ ለመዘረፍ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡
በአሕዛብ ፡ እጅ ፡ እጥላቸዋለሁ ፤ ከኢየሩሳሌ
ምም ፡ መካከል ፡ አርቃቸዋለሁ ፤ በአሕዛብም ፡
አገር ፡ እበትናቸዋለሁ ።
፲፫ ሕጌን ፡ ሁሉ ፥ ትእዛዜንም ፡ ሁሉ ፥ ፍርዴንም ፡
ሁሉ ፥ ሥርዓቴንም ፡ ሁሉ ፡ ይዘነጋሉ ። የወ
ሩን ፡ መባቻና ፡ ሰንበትን ፥ በዓሉንና ፡ ኢዮቤ
ልዩን ፡ ሥርዓቱንም ፡ ይዘነጋሉ ።
፲፬ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በፍጹም ፡ ሰውነታቸውና ፡
በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ በፍጹም ፡ እውቀታ
ቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመለ
ሳሉ ። እኔም ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ እሰ
በስባቸዋለሁ ።
፲፭ እገለጥላቸው ፡ ዘንድ ፡ ይፈልጉኛል ። በፍጹም ፡
ሰውነታቸውና ፡ በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ በፈለ
ጉኝም ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ በእውነት ፡ ብዙ ፡ ፍቅርን ፡
እገልጥላቸዋለሁ ፥ በፍጹም ፡ ሰውነቴና ፡ በፍ
ጹም ፡ ልቡናዬም ፡ ወደ ፡ ቀና ፡ ሕግ ፡ እመል
ሳቸዋለሁ ።
፲፮ ለመርገም ፡ ያይደለ ፡ ለበረከት ፡ ይሆናሉ ፤
፲፯ ተገዥ ፡ ያይደሉ ፡ ገዥ ፡ ይሆናሉ ፤ በመካከላ
ቸውም ፡ የምመሰገንበትን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡
እሠራለሁ ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ እኖ
ራለሁ ፤ አባታቸው ፡ እሆናቸዋለሁ ፤ እነርሱም ፡
በሚገባ ፡ በእውነት ፡ ልጆቼ ፡ ይሆናሉ ፤ ፈጣሪ
ያቸው ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ፡ ፈጽሜ ፡
አልለያቸውም ፡ አለው ።
፲፰ ሙሴም ፡ በግምባሩ ፡ ተደፍቶ ፡ ጸለየ ፤ እንዲ
ህም ፡ አለ ፡— አቤቱ ፡ ፈጣሪዬ ፥ በልቡናቸው ፡
ስሕተት ፡ ጸንተው ፡ እንዲኖሩ ፡ ማደሪያዎችህ ፡
የሆኑ ፡ ወገኖችህን ፡ አትተው ። ይገዙአቸው ፡
ዘንድ ፡ አንተንም ፡ እንዲበድሉ ፡ ያደርጓቸው ፡
ዘንድ ፡ በጠላቶቻቸው ፡ በአሕዛብ ፡ እጅ ፡ አት
ጣላቸው ።
፲፱ አቤቱ ፥ ይቅርታህ ፡ በወገኖችህ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ይበል ፥ የቀና ፡ ልቡናንም ፡ ፍጠርላቸው ።
በፊትህ ፡ ለማጣላት ፥ ከባለምዋልነትህም ፡
ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ከእውነተኛው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
ለማሰነካከል ፡ የሰይጣን ፡ መንፈስ ፡ አይሠልጥ
ንባቸው ።
፳ እነርሱስ ፡ በታላቅ ፡ ኃይልህ ፡ ከግብጽ ፡ ሰዎች ፡
እጅ ፡ ያዳንኻቸው ፡ ወገኖችህና ፡ ማደሪያዎችህ ፡
ናቸው ። ንጹሕ ፡ ልቡናን ፡ ፍጠርላቸው ። የተ
ቀደሰ ፡ መንፈስንም ፡ አሳድርባቸው ፥ ከዛሬ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙም ፡ ድረስ ፡ በኃጢአ
ታቸው ፡ አይሰነካከሉ ።
፳፩ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡—
እኔ ፡ ክርክራቸውንም ፡ አሳባቸውንም ፡ አው
ቃለሁ ፤ ከሣደ ፡ ልቡናቸውም ፡ ጽኑ ፡ ነው ።
የአበቶቻቸውን ፡ ኃጢአት ፡ ፍዳና ፡ የራሳቸ
ውን ፡ ኃጢአት ፡ ፍዳ ፡ እስኪያውቁ ፡ ድረስ ፡
አይሰሙም ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በፍጹም ፡ ቅንነትና ፡ በፍጹም ፡ ፳፫
ልቡና ፡ በፍጹም ፡ ሰውነትም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
ይመለሳሉ ። የልጆቻቸውን ፡ ልቡና ፡ ቈላፍነ
ትና ፡ የልቡናቸውን ፡ ቈላፍነት ፡ እቈርጣለሁ ።
ንጹሕ ፡ ልቡናን ፡ እፈጥርላቸዋለሁ ።
ከዚያች ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ፳፬
እኔን ፡ ከመከተል ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እንዳይመለሱ ፡
አነጻቸዋለሁ ፤ ልቡናቸውም ፡ እኔን ፡ ትከተላ
ለች ፤ ትእዛዜንም ፡ ሁሉ ፡ ይፈጽማሉ ።
አባት ፡ እሆናቸዋለሁ ፥ እነርሱም ፡ ልጆች ፡ ፳፭
ይሆኑኛል ፤ ሁሉም ፡ የሕያው ፡ አምላክ ፡
ልጆች ፡ ይባላሉ ። አለቃ ፡ ሁሉ ፡ ሰውም ፡
ያውቃቸዋል ። እነርሱ ፡ ልጆቼ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፥
እኔም ፡ በሚገባና ፡ በእውነት ፡ አባታቸው ፡ እንደ ፡
ሆንሁ ፡ እንድወድዳቸውም ፡ ያውቋቸዋል ።
አንተም ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ እኔ ፡ የምነግር ፳፮
ህን ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፥ የፊቱንና ፡ የኋላውን ፥
ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ያለውንም ፥ ሕጉ ፡ አምልኮቱ ፡
በሚነገርበት ፡ በዓመት ፡ ቍጥር ፡ እስከ ፡ ዘላ
ለም ፡ ድረስ ፡ የሚሆነውን ፡ የዘመኑን ፡ አከፋ
ፈል ፡ ሁሉ ፥ እኔ ፡ ወርጄ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ እስክኖር ፡ ድረስ ፡ የሚደረገው
ንም ፡ ሁሉ ፡ ጻፍ ፡ አለው ።
መልአክ ፡ ገጹንም ፡— ዓለም ፡ ከተፈጠረ ፡ ፳፯
ጀምሮ ፡ ለዘላለም ፡ የምመሰገንበትን ፡ ቤተ ፡
መቅደስ ፡ በመካከላቸው ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ለሁሉ ፡ ተገልጦ ፡ እስኪ
ታይ ፡ ድረስ ፡ የሚሆነውን ፡ ለሙሴ ፡ ጻፍለት ፡
አለው ።
የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፥ ለያ ፳፰
ዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አባት ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፥
በደብረ ፡ ጽዮንም ፡ ለዘላለም ፡ ገዥ ፡ እንደ ፡
ሆንሁ ፡ ሁሉ ፡ ያውቃል ፤ ጽዮን ፡ የምትባል ፡
ኢየሩሳሌምም ፡ የከበረች ፡ ትሆናለች ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

በእስራኤል ፡ ሠራዊት ፡ ፊት ፡ የሚሄድ ፡ ፩
መልአክ ፡ ገጹም ፡ የዘመኖች ፡ አከፋፈል ፡ የተ
ጻፈበትን ፡ ጽላት ፡ ያዘ ።
ይኸውም ፡ ለሕግና ፡ ለምስክርነት ፡ በሱባዔ ፡ ፪
የሚቈጠረው ፡ የዘመኑ ፡ አከፋፈል ፡ ከዓለም ፡
ፍጥረትና ፡ አዲስ ፡ ፍጥረት ፡ ከተፈጠረበት ፡
ቀን ፡ ጀምሮ ፥ ሰማያትና ፡ ምድር ፥ ፍጥረታቸ
ውም ፡ ሁሉ ፡ የሰማይ ፡ ሠራዊት ፡ እንደ ፡ መሆ
ናቸው ፡ እስኪታደሱ ፡ ድረስ ፡ ያለው ፡ የተጻ
ፈበትን ፤
የምድር ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ መሆናቸውም ፡ ፫
የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ በኢየሩሳሌምና ፡
በደብረ ፡ ጽዮን ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፥ ከእስራ
ኤል ፡ ለተመረጡ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለደኅንነት ፡
ለሰላምና ፡ ለበረከት ፡ ሊሆኑ ፡ ብርሃናትም ፡

እስኪታደሱ ፡ ድረስ ፤ ከዚህች ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡
ምድር ፡ ጸንታ ፡ በምትኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
እንደዚሁ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ የሚደረገው ፡ ሁሉ ፡
የተጻፈበትን ፡ ጽላት ፡ ያዝ ።
፬፤ መልአክ ፡ ገጹም ፡ ሙሴን ፡ በእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ታዝዘ ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡—
የፍጥረትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጻፍ ፤ እግዚአብሔር ፡
አምላክ ፡ በስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ፍጥረቱን ፡
ሁሉ ፡ ፈጥሮ ፡ እንደ ፡ ጨረሰ ፤
፭፤ በሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እንዳረፈ ፤ ከዕለታቱም ፡
ሁሉ ፡ እንደ ፡ ለያት ፤ ለሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ምል
ክት ፡ አድርጎ ፡ እንዳኖራት ፡ ጻፍ ፡ አለው ። በመ
ጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ በላይ ፡ ያሉ ፡ ሰማዮችን ፡
ፈጥሮአልና ፤ ምድርንም ፡ ውኃዎችንም ፡ በፊቱ ፡
የሚያገለግል ፡ ፍጥረትንም ፡ ሁሉ ፡ ፈጥሮአ
ልና ።
፮፤ መላእክተ ፡ ገጽንም ፤ የሚያመሰግኑ ፡ መላእክ
ትንም ፤ በእሳት ፡ አካል ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡
መላእክትንም ፤ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ አካል ፡
ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትንም ፤ በውርጭና ፡
በበረድ ፡ አካል ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክት
ንም ፤
፯፤ በውኃ ፡ ላይ ፡ በመብረቅና ፡ በነጐድጓድ ፡ ላይ ፡
የተሾሙ ፡ መላእክትንም ፤ በነፋሳት ፡ ላይ ፡
የተሾሙ ፡ መላእክትን ፤ በቍርና ፡ በውርጭ ፡
በመጸውና ፡ በክረምት ፡ በበጋና ፡ በጸደይ ፡
በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ባሉ ፡ ነፋሳት ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትን ፤ በወንዙ ፡ ሁሉ ፡
በብርሃንና ፡ በጨለማ ፡ እግዚአብሔር ፡ በባሕ
ርይ ፡ እውቀቱ ፡ በዘጋጃቸው ፡ በምሽትና ፡ በመ
ንጋት ፤ ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትን ፡ ፈጥሮአ
ልና ። የፍጥረትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጻፍ ፡ ብሎ ፡
ነገረው ።
፰፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ ፍጥረቱን ፡ አይተን ፡ ስለ ፡ ፈጠ
ረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ፈጽመን ፡ አመ
ሰገንነው ፤ በመጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ታላ
ላቆች ፡ ፍጥረቶችን ፡ ፈጥሮአልና ።
፱፤ በሁለተኛይቱም ቀን ፡ በሐኖስና ፡ በውቅያኖስ ፡
መካከል ፡ ጠፈርን ፡ ፈጥሮአልና ፤ በዚያችም ፡
ቀን ፡ ውኃዎች ፡ ተከፍለው ፡ እኵሌቶቹ ፡ ወደ ፡
ላይ ፡ ወጥተዋልና ፤ እኵሌቶቹ ፡ ከጠፈር ፡
በታች ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ መካከል ፡
ወርደዋልና ፡ በሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ይህን ፡ ብቻ ፡
ሥራ ፡ ሠራ ።
፲፤ በሦስተኛይቱም ፡ ቀን ፡— ውኃዎች ፡ ከምድር ፡
ላይ ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ቦታ ፡ ሄደው ፡ ይወሰኑ ፡
ምድርም ፡ ትገለጥ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡
አደረገ ።
፲፩፤ ውኃዎችም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ እንደዚሁ ፡ አደ
ረጉ ። ከምድር ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ቦታ ፡
ሄደው ፡ ከዚህ ፡ ከጠፈር ፡ በታች ፡ በውቅያኖስ ፡
ተወሰኑ ፤ ምድርም ፡ ተገለጠች ።
፲፪፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ በየመወሰኛቸው ፡ የባሕር ፡
ጥልቆችን ፡ ፈጠረላት ፤ ፈሳሾችንም ፡ ሁሉ ÷
የውኃዎችንም ፡ መወሰኛዎች ÷ በተራራዎች ፡
ሥር ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ምንጮች ፡ ሁሉና ፡
በተራራዎች ፡ ሥር ፡ ያሉ ፡ የውኃዎችን ፡ መወ
ሰኛዎች ፡ ሁሉ ÷ በምድር ፡ ያሉ ፡ የውኃዎች
ንም ፡ ጕድጓድ ፡ ሁሉ ፡ ፈጠረላት ። በየዘሩ ፡
የሚዘራውንም ፡ ዘር ፤ የሚበላውንም ፡ ዘር ፡
ሁሉ ፤ የሚያፈሩ ፡ እንጨቶችንም ፡ ዛፎችንም ÷
በገነት ፡ ለተድላ ፡ ደስታ ፡ የተፈጠሩ ፡ ተክሎች
ንም ፤ በሦስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እነዚህን ፡ አራቱን ፡
ታላላቆች ፡ ፍጥረቶች ፡ ፈጠረ ።
በአራተኛይቱም ፡ ቀን ፡ ጨረቃንና ፡ ፀሐይን ፡ ፲፫፤
ከዋክብትን ፡ ፈጥሮ ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ያበሩ ፡
ዘንድ ፡ በጠፈር ፡ አኖራቸው ። ሌሊትንና ፡ ቀን
ንም ፡ እስገዛቸው ፤ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡
መካከል ፡ ለመለየት ፡ ድምበር ፡ አደረጋቸው ።
እግዚአብሔርም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ምል ፲፬፤
ክት ፡ እንዲሆን ፡ ለሱባዔዎችና ፡ ለቀኖች ÷ ለበዓ
ሎችና ፡ ለወሮች ÷ ለኢዮቤላትና ፡ ለዘመኖች ÷
በዓመት ፡ ለሚመላለሱ ፡ ሰዓቶች ፡ ሁሉ ፡ ምል
ክት ፡ እንዲሆን ፤ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ መካ
ከል ፡ ድምበርን ፡ እንዲለይ ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡
የሚበቅለውና ፡ የሚያድገው ፡ ሁሉ ፡ ይድን ፡
ዘንድ ፡ ለማዳን ፡ ፀሐይን ፡ ፈጠረ ፤ በአራተኛ
ይቱ ፡ ቀን ፡ እነዚህን ፡ ሦስቱን ፡ ፍጥረቶች ፡
ፈጠረ ።
በአምስተኛይቱም ፡ ቀን ፡ በጥልቅ ፡ ውኃዎች ፡ ፲፭፤
መካከል ፡ ያሉትን ፡ ታላላቆች ፡ አንበሪዎችን ፡
ፈጠረ ። ይህ ፡ ሁሉ ፡ መጀመሪያ ፡ በሥልጣኑ ፡
ተፈጥሮአልና ፤ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ሁሉ ÷ በው
ኃዎችም ፡ ውስጥ ፡ የሚመላለስ ፡ ፍጥረት ፡
ሁሉ ÷ የሚበሩ ፡ ወፎች ፡ ሁሉና ፡ ዓሣዎችም ፡
ወገኖቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተፈጥረዋልና ፤
ፀሐይም ፡ ሕይወት ፡ ሊሆናቸው ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ፲፮፤
ወጥቶአልና ÷ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚኖር ፡ ፍጥረ
ትም ፤ በምድር ፡ በሚበቅለውም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
በሚያፈራውም ፡ እንጨት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በሥ
ጋዊ ፡ በደማዊ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ወጥቶአልና ፤ በአ
ምስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እነዚህን ፡ ሦስቱን ፡ ፍጥረ
ቶች ፡ ሁሉ ፡ ፈጠረ ።
በስድስተኛይቱም ፡ ቀን ፡ እንስሳትንና ፡ አራዊ ፲፯፤
ትን ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚመላለሰውንም ፡
ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ፈጠረ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

ይህን ፡ ሁሉ ፡ ፍጥረት ፡ ከፈጠረ ፡ በኋላ ፡ ፩፤
አንድ ፡ ሰውን ፡ ፈጠረ ፤ ሴትና ፡ ወንድን ፡ አድ
ርጎ ፡ ፈጠራቸው ፤ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ባለው ፡
ፍጥረትና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ ፍጥረት ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ አሠለጠነው ። በአራዊትና ፡ በአዕ
ዋፍም ፡ ላይ ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚመላለሰው ፡
ፍጥረት ፡ ሁሉና ፡ በእንስሳት ፡ ላይ ፤ በዓለ
ሙም ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ አሠለጠነው ፤ በስ
ድስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እነዚህን ፡ አራቱን ፡ ፍጥረ
ቶች ፡ ፈጠረ ።

፪፤ የተፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ፍጥ
ረት ፡ ሆነ ፤ በስድስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ በምድርና ፡
በሰማይ ፡ በጥልቁና ፡ በባሕሩ ፡ ውስጥ ፡ በጨ
ለማና ፡ በብርሃን ፡ መካከል ፡ በዓለምም ፡ ላይ ፡ ያለ
ውን ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ፈጥሮ ፡ ጨረሰ ።
፫፤ ስድስት ፡ ቀን ፡ ሥራ ፡ ሠርተን ፡ በሰባተኛይቱ ፡
ቀን ፡ ከሥራችን ፡ ሁሉ ፡ ዕረፍት ፡ የምናደርግ ፡
እንሆን ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ በዓል ፡ የምትሆን ፡
ሰባተኛይቱን ፡ ቀን ፡ ምልክት ፡ አድርጎ ፡ ሰጠን ።
፬፤ የሚያመሰግኑ ፡ መላእክት ፡ ሁሉና ፡ መላእክተ ፡
ገጽ ፡ ሁሉ ፡ እነዚህ ፡ ሁለቱ ፡ ብዙ ፡ ወገኖች ፡
ናቸው ። በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ይህንን ፡ እናከብር ፡ ዘንድ ፡ አዘዘን ።
፭፤ እንዲህም ፡ አለን ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡ ከአሕዛብ ፡
መካከል ፡ ወገኖቼን ፡ እለያቸዋለሁ ፤ ቀዳሚት
ንም ፡ እንዳከበርኋት ፡ አከብራቸዋለሁ ። ለእኔ ፡
እለያቸዋለሁ ፤ እንደዚህ ፡ አከብራቸዋለሁ ።
፮፤ ልጆቼ ፡ ይሆናሉ ÷ እኔም ፡ አባትን ፡ እሆናቸ
ዋለሁ ፤ ከየሁት ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ የያዕቆብን ፡
ልጅ ፡ መረጥሁት ፤ ለእኔ ፡ የበኵር ፡ ልጅ ፡ አድ
ርጌ ፡ ጻፍሁት ፤ ለዘላለሙም ፡ አከበርሁት ።
፯፤ ከሥራ ፡ ሁሉ ፡ ያርፉበት ፡ ዘንድ ፡ በሱባዔ ፡ የም
ትቈጠር ፡ ቀዳሚትን ፡ አመለክታቸዋለሁ ።
በዓል ፡ በሚያከብሩበት ፡ ገንዘብ ፡ እንደዚሁ ፡
ምልክት ፡ አደረግሁበት ።
፰፤ እነርሱም ፡ በሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡
ለመብላት ፡ ለመጠጣት ፤ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ ለማመስገን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ በአን
ድነት ፡ በዓልን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ከአሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ ተለይቶ ፡ የሚታይ ፡ ወገን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡
ለይቶ ፡ እንዳከበረው ፡ ምልክት ፡ አደረገ ።
፱፤ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድ
ርጎ ፡ የሚቀበለው ፡ መሥዋዕት ፡ ያርግ ፡ ዘንድ ፡
በፊቱ ፡ መሥዋዕትን ፡ ሠዋ ፤ ከአዳም ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ያዕቆብ ፡ ድረስ ፡ ያሉ ፡ አበው ፡ ሀያ ፡
ሁለት ፡ ናቸው ። እስከ ፡ ሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡
ድረስ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ፍጥረትን ፡ ፈጠረ ። ይህም ፡
የከበረና ፡ የተለየ ፡ ሰንበቱ ፡ ነው ። ያም ፡ የከ
በረና ፡ የተለየ ፡ ነው ።
፲፤ ይህ ፡ ከዚህ ፡ ጋር ፡ ለምስጋና ፡ በረከት ፡ ሆነ ።
ሰባተኛይቱን ፡ ቀን ፡ ቀድሞ ፡ ለይቶ ፡ እንዳከበ
ራት ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ የከበሩና ፡ የተለዩ ፡ ሕጉ
ንና ፡ አምልኮቱን ፡ የሚጠብቁ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡
ለዚህ ፡ ተሰጠው ።
፲፩፤ በመጀመሪያይቱ ፡ ሱባዔ ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡
በስድስት ፡ ቀን ፡ የተፈጠረውንም ፡ ፍጥረት ፡
ሁሉ ፡ ፈጠረ ። እግዚአብሔር ፡ ለፍጥረቱ ፡
ሁሉ ፡ የከበረች ፡ በዓል ፡ የምትደረግበት ፡ ቀንን ፡
ሰጠ ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሥራን ፡ ሁሉ ፡ የሚሠ
ራበት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ÷ የሚሽ
ራትም ፡ ሰው ፡ ሞትን ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፲፪፤ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ።
እነርሱ ፡ ያችን ፡ ዕለት ፡ ይጠብቁ ፡ ያከብሩአ
ትም ፡ ዘንድ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ እንዳይሠሩባት ፡
እንዳይሽሩአትም ፡ ከዕለታት ፡ ሁሉ ፡ እርስዋ ፡
የከበረች ፡ ናትና ።
የሚሽራትም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡ ይሙት ፤ ፲፫፤
የተባረከችና ፡ የተቀደሰች ፡ ቀን ፡ ናትና ፡ የእስ
ራኤል ፡ ልጆች ፡ በትውልዳቸው ፡ ይህችን ፡ ቀን ፡
እንዲጠብቁ ፡ ከምድርም ፡ እንዳይጠፉ ፡ ሥራን ፡
የሚሠራበት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለሙ ፡ ሞትን ፡
ይሙት ።
የሚጠብቃት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከሥራም ፡ ሁሉ ፡ ፲፬፤
የሚያርፍበት ፡ ሰው ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
እኛ ፡ የተቀደሰና ፡ የተባረከ ፡ ይሆናል ።
ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡— የዚህችን ፡ ቀን ፡ ፍር ፲፭፤
ድዋን ፡ ፈጽመህ ፡ ንገር ፤ በዓልን ፡ ያድርጉባት ፤
የማይገባ ፡ ሥራን ፡ ለመሥራትም ፡ የተዘጋጁ ፡
እንዳይሆኑ ፡ በልቡናቸው ፡ ስሕተት ፡ አይተ
ዋት ፤ የሚታየውን ፡ ፈቃዳቸውን ፡ ለእርስዋ ፡
ለማድረግ ፡ የሚበላውን ፡ የሚጠጣውን ፡ ሁሉ ፡
ያዘጋጁባት ፡ ዘንድ ፡ ንገራቸው ።
ውኃን ፡ ለመቅዳት ፡ በአደባባያቸው ፡ ሸክሙን ፡ ፲፮፤
ሁሉ ፡ ለማግባት ፡ ለማውጣት ፡ የተዘጋጁ ፡ ሁነው ፡
አይታዩ ፤ እነርሱም ፡ በስድስት ፡ ቀን ፡ በቤታ
ቸው ፡ ያላዘጋጁትን ፡ ሥራ ፡ አይሥሩ ።
በኢዮቤልዩ ፡ ከሚቈጠር ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ ተለ ፲፯፤
ይታ ፡ የከበረች ፡ ናትና ፡ በዚህች ፡ ቀን ፡ ከአ
ንዱ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ቤት ፡ አያውጡባት ፡
አያግቡባት ። በምድር ፡ ዕረፍት ፡ ያደርጉባት ፡
ዘንድ ፡ ለሥጋዊ ፡ ለደማዊ ፡ ሁሉ ፡ ሳይታወቅ ፡
እኛ ፡ በሰማይ ፡ ዕረፍት ፡ አደረግንባት ።
ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔርም ፡ አከበራት ፤ ፲፰፤
ከእስራኤል ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ዕረፍት ፡ ሊያደርግ
ባት ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ አልመረጠም ፤ በልቶ ፡
ጠጥቶ ፡ በምድር ፡ ዕረፍትን ፡ ሊያደርግባት ፡
ለእርሱ ፡ ብቻ ፡ ሰጠው ።
ከቀኑ ፡ ሁሉ ፡ ተለይታ ፡ ለበረከትና ፡ ለመከበር ፡ ፲፱፤
ለማመስገኛም ፡ ልትሆን ፡ ይህችን ፡ ቀን ፡ የፈ
ጠረ ፡ የሁሉ ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ አከበ
ራት ። ይህ ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ሥርዓት ፡ ለእስራኤል ፡
ልጆችና ፡ ለትውልዳቸው ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡
ሆኖ ፡ ተሰጠ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ከሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ፩፤
በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ታዘን ፡ እንስሳትን ፡
ሁሉና ፡ አራዊትን ፡ ሁሉ ÷ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚ
መላለሰውን ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉና ፡ አዕዋፍን ፡
ሁሉ ÷ በውኃውም ፡ ውስጥ ፡ የሚመላለሰውን ፡
ፍጥረት ፡ ሁሉ ÷ በየወገናቸው ፡ በየመልካቸው ፡
ወደ ፡ አዳም ፡ አመጣን ።
በመጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ አራዊትን ÷ በሁለተኛ ፪፤
ይቱ ፡ ቀን ፡ እንስሳትን ÷ በሦስተኛይቱ ፡ ቀን ፡
አዕዋፍን ÷ በአራተኛይቱ ፡ ቀን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
የሚመላለሰውን ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ÷ በአምስተ
ኛይቱም ፡ ቀን ፡ በውኃ ፡ ውስጥ ፡ የሚመላለሰ
ውን ፡ ፍጥረት ፡ አመጣን ። አዳምም ፡ በየስማ

ቸው ፡ ጠራቸው ፤ ስማቸውም ፡ አዳም ፡ እን
ዳወጣላቸው ፡ እንደዚያው ፡ ሆነ ።
፫፤ በእነዚህ ፡ በአምስቱ ፡ ቀኖች ፡ አዳም ፡ ይህን ፡
ሁሉ ፡ ፍጥረት ፥ በምድር ፡ ያለውንም ፡ ፍጥ
ረት ፡ ሁሉ ፥ ሴትና ፡ ወንድ ፡ ሆነው ፡ ያይ ፡ ነበር ።
በምድር ፡ ያለውን ፡ ወገንንም ፡ ሁሉ ፡ ያይ ፡
ነበር ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ብቻውን ፡ ነበረ ። እንደ ፡
እርሱ ፡ ያለ ፡ ረዳትንም ፡ ለእርሱ ፡ ያገኘው ፡ ማግ
ኘት ፡ የለም ።
፬፤ እግዚአብሔርም ፡ ለኛ ፡ እንዲህ ፡ አለን ፡— እንደ ፡
እርሱ ፡ ያለ ፡ ረዳትን ፡ እንፍጠርለት ፡ እንጂ ፡
አዳም ፡ ብቻውን ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ አገባብ ፡ አይ
ደለም ፡ አለ ፤ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔር ፡ በአ
ዳም ፡ እንቅልፍን ፡ አመጣበት ፤ እርሱም ፡ ተኛ ።
፭፤ ከአጥንቶቹ ፡ መካከል ፡ አንድ ፡ አጥንት ፡ አን
ሥቶ ፡ ሔዋንን ፡ ፈጠራት ። የዚህችም ፡ የሔ
ዋን ፡ መፈጠርዋ ፡ ከአጥንቶች ፡ መካከል ፡ ነው ፤
ስለ ፡ እርስዋም ፡ ፋንታ ፡ ሥጋን ፡ ሞላ ። ሰው ፡
አደረጋት ። አዳምንም ፡ ከእንቅልፉ ፡ አነቃው ፤
፮፤ አዳምም ፡ በስድስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ከእንቅልፉ ፡
ነቅቶ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጣት ፥
አወቃትም ። እርሱም ፡— ከእኔ ፡ ከባልዋ ፡ ተገ
ኝታለችና ፡ ይህች ፡ የአጥንቴ ፡ ፍላጭ ፡ የሥ
ጋዬ ፡ ቍራጭ ፡ ናት ፤ ሚስት ፡ ትሁነኝ ፡ አለ ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ባልና ፡ ሚስት ፡ አንድ ፡ አካል ፡
ይሆናሉ ።
፯፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ሰው ፡ እናትና ፡ አባቱን ፡
ትቶ ፡ ሚስቱን ፡ ይከተላል ፤ ከእርስዋም ፡ ጋር ፡
አንድ ፡ ይሆናል ፤ ሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ አካል ፡
ይሆናሉ ።
፰፤ በመጀመሪያይቱ ፡ ሱባዔ ፡ አዳም ፡ ተፈጠረ ፤
ሁለተኛይቱም ፡ ሱባዔ ፡ ሔዋንን ፡ ፈጥሮ ፡ አሳ
የው ፤ ስለዚህም ፡ በአደፍነት ፡ ጊዜ ፡ ወንድ ፡
ልጅ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ እንዲጠበቅ ፡ ሴት ፡ ልጅም ፡
ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ እንድትጠበቅ ፡ ሥርዓት ፡
ተሠራ ።
፱፤ በተፈጠረበት ፡ ምድር ፡ ለአዳም ፡ አርባ ፡ ቀን ፡
ከተፈጸመለት ፡ በኋላ ፡ ይገዛትም ፡ ይጠብቃ
ትም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ገነት ፡ አስገባነው ። ሚስቱ
ንም ፡ በሰማንያ ፡ ቀን ፡ አስገባናት ።
፲፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኤዶም ፡ ወደምትባል ፡ ወደ ፡
ገነት ፡ ገባች ፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ብት
ወልድ ፡ ቀድሞ ፡ አዳም ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቆይቶ ፡
እንደ ፡ ተፈጠረ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በአራስነትዋ ፡
ትቆይ ፡ ዘንድ ፤ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ቀንም ፡ ንጽሕ ፡
በሚሻ ፡ ደምዋ ፡ ትቆይ ፡ ዘንድ ፤ ወንድ ፡ ልጅ ፡
ለምትወልድ ፡ ሴት ፡ በጽላተ ፡ ሰማይ ፡ ሥርዓት ፡
ተጻፈ ።
፲፩፤ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ አትንካ ፤ ለወንድ ፡ ልጅ ፡
የታዘዘውን ፡ ይህንን ፡ ቀን ፡ እስክትፈጽም ፡
ድረስ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡ እንዳትገባ ፡
ሥርዓት ፡ ተጻፈ ። ሴት ፡ ልጅ ፡ ብትወልድ ፡
ቀድሞ ፡ ሔዋን ፡ ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ ቆይታ ፡ እንደ ፡
ተፈጠረች ፡ ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ በአራስነትዋ ፡
ትቆይ ፤ ሠላሳ ፡ ስድስት ፡ ቀንም ፡ ንጽሕ ፡ በሚሻ ፡
ደምዋ ፡ ትቆይ ፤ ሁሉም ፡ ሰማንያ ፡ ቀን ፡ ይሆ
ናሉ ።
እነዚህን ፡ ሰማንያ ፡ ቀኖች ፡ ከጨረሰች ፡ በኋላ ፡ ፲፪፤
ገነት ፡ ከዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ የከበረች ፡ ናትና ፥ በው
ስጥዋም ፡ የበቀለው ፡ እንጨት ፡ ሁሉ ፡ የከበረ ፡
ነውና ፡ ወደ ፡ ገነት ፡ አገባናት ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሴት ፡ ልጅና ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ፲፫፤
ለምትወልድ ፡ ሴት ፡ የእነዚህ ፡ ቀኖች ፡ ሥርዓት ፡
ተሠራ ፤ ለሴት ፡ ልጅና ፡ ለወንድ ፡ ልጅ ፡ የታ
ዘዙ ፡ እነዚህ ፡ ቀኖች ፡ እስኪፈጸሙ ፡ ድረስ ፡
ንዋየ ፡ ቅድሳትን ፡ ሁሉ ፡ አትንካ ፡ ወደ ፡ መቅ
ደስም ፡ አትግባ ። እስራኤል ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
ይጠብቀው ፡ ዘንድ ፡ የተጻፈው ፡ ሕግና ፡ ሥር
ዓት ፡ ይህ ፡ ነው ።
በመጀመሪያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ኢዮ ፲፬፤
ቤልዩ ፡ አዳምና ፡ ሚስቱ ፡ በገነት ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡
ሲገዙ ፥ ሕጉንም ፡ ሲጠብቁ ፡ ኖሩ ። ሥራንም ፡
አስተማርነው ፤ ለማገልገል ፡ ተገልጠ ፡ የሚታ
የውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ስናስተምረው ፡ ኖርን ፤
እርሱም ፡ ሲያገለግል ፡ ኖረ ።
እርሱ ፡ ግን ፡ ዕራቁቱን ፡ ነበረ ፤ ዕራቁቱንም ፡ ፲፭፤
እንደ ፡ ሆነ ፡ አያውቅም ፡ ነበር ፥ አያፍርም ፡
ነበር ። ተክልንም ፡ ከአራዊትና ፡ ከወፎች ፡ ከእ
ንስሳትም ፡ ይጠብቅ ፡ ነበር ፤
ሬፍውን ፡ ለቅሞ ፡ ይበላ ፡ ነበር ፤ በልቶም ፡ የተ ፲፮፤
ረፈውን ፡ ለእርሱም ፡ ለሚስቱም ፡ ያኖር ፡ ነበር ፤
የሚጠብቀውንም ፡ ያኖር ፡ ነበር ፤ ጠንቅቆ ፡
ቈጥሮ ፡ በዚያ ፡ የፈጸማቸው ፡ ሰባቱ ፡ ዘመን ፡
በለቀ ፡ ጊዜ ።
ሁለተኛውም ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ ሰባተ ፲፯፤
ኛው ፡ ቀን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚሄድ ፡ እባብ ፡
መጥቶ ፡ ወደ ፡ ሔዋን ፡ ቀረበ ። በምድር ፡ ላይ ፡
የሚሄድ ፡ እባብ ፡ ሔዋንን ፡— በገነት ፡ ካሉ ፡
እንጨቶች ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡—
ከእርሱ ፡ አትብሉ ፡ ብሎ ፡ ያዘዛችሁ ፡ ምንድር ፡
ነው ? አላት ።
እርስዋም ፡ እንዲህ ፡ አለችው ፡— እግዚአብ ፲፰፤
ሔር ፡— በገነት ፡ ካለ ፡ እንጨት ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡
ብሉ ፥ በገነት ፡ መካከል ፡ ካለ ፡ ከዕፀ ፡ በለስ ፡
ፍሬ ፡ ግን ፡ አትብሉ ፥ እንዳትሞቱ ፡ በእጃች
ሁም ፡ አትንኩ ፡ አለን ።
በምድር ፡ ላይ ፡ የሚሄድ ፡ እባብም ፡ ሔዋንን ፡— ፲፱፤
ከእርሱ ፡ በበላችሁበት ፡ ቀን ፡ ዓይኑ ፡ ልቡና
ችሁ ፡ እንዲበራ ፡ አምላክም ፡ እንድትሆኑ ፡
ክፉውንና ፡ በጎውንም ፡ እንድታውቁ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ያውቃልና ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሞትን ፡
የምትሞቱ ፡ አይደለም ፡ አላት ።
ሔዋንም ፡ እንጨቱ ፡ ያማረ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥ ለማየ ፳፤
ትም ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፥ ፍሬውንም ፡ ለመብላት ፡
ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በየች ፡ ጊዜ ፡
ከእርሱ ፡ ቈርጣ ፡ በላች ። ሰውነትዋንም ፡ በቀደ
መው ፡ በበለሱ ፡ ቅጠል ፡ ሸፈነች ። ለአዳምም ፡
ሰጠችው ፡ እርሱም ፡ በላ ። ዓይኖቹም ፡ አዩ ፤

ዕራቁቱን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ የበለስ ፡
ቅጠል ፡ አምጥቶ ፡ ሰፍቶ ፡ ደኮ ፡ አድርጎ ፡ ሰውነ
ቱን ፡ ሸፈነ ።
፳፩፤ እግዚአብሔርም ፡ የምድርን ፡ እባብ ፡ ረገመው ፤
ለዘላለሙም ፡ ፈረደበት ።
፳፪፤ ሔዋንንም ፡ የምድር ፡ እባብ ፡ የነገራትን ፡ ነገር ፡
ሰምታ ፡ ዕፀ ፡ በለስን ፡ በልታለችና ፡ ፈረደበት ፤
ኀዘንሽን ፡ ፃር ፡ ጋርሽንም ፡ ፈጽሜ ፡ አበዛዋ
ለሁ ፤ አገዝንሽ ፡ ተክዘሽ ፡ ልጅን ፡ ውለጂ ፡ ከወለ
ድሽም ፡ በኋላ ፡ መመለሻሽ ፡ ወደ ፡ ባልሽ ፡
ይሁን ፤ እርሱም ፡ ይግዛሽ ፡ አላት ።
፳፫፤ አዳምንም ፡— የሚስትህን ፡ ነገር ፡ ሰምተህ ፡
ከእርሱ ፡ እንዳትበላ ፡ ከዘዝሁህ ፡ ከዚያ ፡ ከዕፀ ፡
በለስ ፡ በልተሃልና ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ምድር ፡ የተ
ረገመች ፡ ትሁን ፤ እሾህና ፡ አሜከላ ፡ ይብቀል
ብህ ፡ አንተ ፡ ከምድር ፡ ተገኝተሃልና ፡ ወደ ፡
ምድርም ፡ ትመለሳለህና ፡ ከእርስዋ ፡ ወደ ፡ ተገ
ኘህባት ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ እስክትመለስ ፡ ድረስ ፡
ጥረህ ፡ ግረህ ፡ እንጀራህን ፡ ብላ ፡ አለው ።
፳፬፤ የቁርበት ፡ ልብስን ፡ አልብሶ ፡ ከገነት ፡ አሰናበ
ታቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፤ አዳም ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ከገነት ፡ ሲወጣ ፡ በጎ ፡
መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ እንዲቀበለው ፡ ሰጣን ፥ ቀን
ዓት ፥ ልባንጃ ፥ ስንቡል ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ፡ ዐሐይ ፡
ሲወጣ ፡ ሰውነቱን ፡ በሰወረበት ፡ ቀን ፡ በጥ
ዋት ፡ ዓጠነ ።
፪፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ የእንስሳትና ፡ የአራዊት ፡ ሁሉ ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚመላለሰው ፡ ፍጥረትና ፡ የወ
ፎች ፡ የሚንቀሳቀሰውም ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡
አፍ ፡ በአንድ ፡ አንደበት ፡ ከመናገር ፡ ተከለከለ ።
ከዚያ ፡ አስቀድሞ ፡ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ ጋር ፡
በአንድ ፡ አንደበትና ፡ በአንድ ፡ ቋንቋ ፡ ይናገሩ ፡
ነበርና ።
፫፤ በኤዶም ፡ ገነት ፡ የሚኖረውን ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡
ፍጥረትን ፡ ሁሉ ፡ ከገነት ፡ አስወጥቶ ፡ አሰናበተ ።
፬፤ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ በየተፈጥሮ
አቸውና ፡ በየወገናቸው ፡ ወደ ፡ ተፈጠሩላቸው ፡
ቦታ ፡ ተበተኑ ።
፭፤ ለአዳም ፡ ብቻ ፥ ከእንስሳትና ፡ ከአራዊት ፡ ሁሉ ፡
ተለይቶ ፥ ሰውነቱን ፡ ይሸፍን ፡ ዘንድ ፡ ልብስን ፡
ሰጠው ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሥርዓቱን ፡ ፍርድ ፡
የሚያውቁ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሰውነታቸውን ፡ እን
ዲሰውሩ ፡ እንጂ ፡ አሕዛብ ፡ እንደሚገለጡ ፡
እንዳይገልጡ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ።
፮፤ በአራተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ሔዋንና ፡ አዳም ፡
ከኤዶም ፡ ገነት ፡ መጥተው ፡ በተፈጠሩበት ፡
ኤልዳ ፡ በምትባል ፡ አገር ፡ ኖሩ ። አዳምም ፡
የሚስቱን ፡ ስም ፡ ሔዋን ፡ አላት ፡ እስከ ፡ መጀ
መሪያው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ድረስ ፡ ልጅ ፡ አልነበሩ
ቸውም ።
፯፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በግብር ፡ አወቃት ፤ እርሱ ፡ ግን ፡
በኤዶም ፡ ገነት ፡ እንደ ፡ ተማረ ፡ ምድርን ፡ ያር
ሳት ፡ ይቈፍራት ፡ ነበር ።
በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ኢዮቤ ፰፤
ልዩ ፡ ቃየንን ፡ ወለደችው ፤ በአራተኛው ፡
ሱባዔ ፡ አቤልን ፡ ወለደችው ፡ በአምስተኛው ፡
ሱባዔ ፡ ልጅዋን ፡ አዋንን ፡ ወለደቻት ።
እግዚአብሔር ፡ ከአቤል ፡ እጅ ፡ መሥዋዕትን ፡ ፱፤
ተቀብሎአልና ፥ በቃየን ፡ እጅ ፡ ግን ፡ መሥዋ
ዕትን ፡ አልተቀበለምና ፤ በሦስተኛው ፡ ኢዮ
ቤልዩ ፡ መጀመሪያ ፡ ቃየን ፡ አቤልን ፡ በምድረ ፡
በዳ ፡ ገደለው ፤ በግፍ ፡ ስለ ፡ ሞተ ፡ እየተከሰሰ ፡
ደሙ ፡ ከምድር ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ጮኸ ።
በግፍ ፡ ስለ ፡ ገደለው ፡ ስለ ፡ አቤል ፡ እግዚአብ ፲፤
ሔር ፡ ቃየንን ፡ ዘለፈው ፤ የወንድሙ ፡ የአቤ
ልን ፡ ደም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ስላፈሰሰ ፡ ዘመኑን ፡
አረዘመበት ፤ በምድርም ፡ ረገመው ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ወንድሙን ፡ በተንኰል ፡ የሚገ ፲፩፤
ድል ፡ ሰው ፡ የተረገመ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በሰማይ ፡
ጽላት ፡ ተጻፈ ። ያዩ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡— ይሁን ፡
ይደረግ ፡ አሉ ። አይቶም ፡ ያልተናገረ ፡ ሰው ፡
እንደ ፡ እርሱ ፡ የተረገመ ፡ ይሁን ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እኛ ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ በፊ ፲፪፤
ለማና ፡ በብርሃን ፡ በሁሉም ፡ የሚደረገውን ፡
ኀጢአት ፡ ሁሉ ፡ በፈጣሪያችን ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ እንናገር ፡ ዘንድ ፡ መጣን ፡ አሉ ፤
ሔዋንና ፡ አዳምም ፡ ስለ ፡ አቤል ፡ አራት ፡ የዘ
መን ፡ ሱባዔ ፡ ሲያለቅሱ ፡ ኖሩ ።
በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ፲፫፤
ደስ ፡ አለው ። ዳግመኛም ፡ አዳም ፡ ሔዋንን ፡
በግብር ፡ አወቃት ፤ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደች
ለት ። ቃየን ፡ ስለ ፡ ገደለው ፡ ስለ ፡ አቤል ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሁለተኛ ፡ ልጅ ፡
ተክልን ፡ ብሎአልና ፡ ስሙን ፡ ሴት ፡ አለው ፤
የአቤልም ፡ ምትክ ፡ ማለት ፡ ነው ።
በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ልጁን ፡ አዙራን ፡ ወለ ፲፬፤
ዳት ፤ ቃየንም ፡ እኅቱ ፡ አዋን ፡ ሚስት ፡ ትሆ
ነው ፡ ዘንድ ፡ አገባት ፤ በአራተኛውም ፡ ኢዮ
ቤልዩ ፡ መጨረሻ ፡ ሄኖንን ፡ ወለደችለት ።
በአምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪያው ፡ ፲፭፤
ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ቤቶች ፡ ተሠሩ ። ቃየንም ፡ ከተማ ፡ ሠራ ፡ ስም
ዋንም ፡ በልጁ ፡ በሄኖሕ ፡ ስም ፡ ጠራት ።
አዳምም ፡ ሚስቱ ፡ ሔዋንን ፡ በግብር ፡ አወ ፲፮፤
ቃት ። ዳግመኛም ፡ ዘጠኝ ፡ ልጆችን ፡ ወለደች
ለት ።
ሴት ፡ በአምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተ ፲፯፤
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ እኅቱን ፡ አዙራን ፡ ሚስት ፡ አድ
ርጎ ፡ አገባት ።
በአራተኛውም ፡ ዓመት ፡ ሄኖስን ፡ ወላደችለት ። ፲፰፤
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በመ
ሐላ ፡ ጊዜ ፡ መጥራት ፡ የጀመረ ፡ እርሱ ፡ ነው ።
በሰባተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ፲፱፤
ሄኖስ ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ እኅቱ ፡ ኖአ
ምን ፡ አገባ ፤ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሦስተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ፤ ስሙንም ፡

ቃይናን ፡ አለው ።
፹፡ በስምንተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ መጨረሻ ፡ ቃይ
ናን ፡ እኅቱን ፡ ሙአሊሲትን ፡ ሚስት ፡ አድርጎ ፡
አገባ ፤ በዘጠኝኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪ
ያው ፡ ሱባዔ ፡ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሦስተኛው ፡
ዓመት ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ፤ ስሙንም ፡ መላል
ኤል ፡ አለው ።
፹፩፡ በአሥረኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡
መላልኤል ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ የአባ
ቱን ፡ ወንድም ፡ የበራኪሂልን ፡ ልጅ ፡ ዲናን ፡
አገባ ። በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡
ዓመት ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ፤ ስሙንም ፡
ያሮድ ፡ አለው ። በዘመኑ ፡ ትጉሃን ፡ የተባሉ ፡
የእግዚአብሔር ፡ አገልጋዮች ፡ የሚሆኑ ፡ የሴት ፡
ልጆች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የቀና ፡ ሥራንና ፡ ፍር
ድን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ሊያስ
ተምሩአቸው ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ወርደዋልና ።
፹፪፡ በአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ያሮድ ፡
ሚስት ፡ አገባ ፤ ስምዋም ፡ በረከ ፡ ይባላል ፤ ይህ
ችውም ፡ የአባቱ ፡ እኅት ፡ የራሱየል ፡ ልጅ ፡ ናት ፤
በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡
ሚስት ፡ አገባ ፤ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአራተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ወንድ ፡
ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ስሙን ፡
ሄኖክ ፡ አለው ፤ እርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ከተፈጠሩ ፡ ሰዎች ፡ ይልቅ ፡ መጽሐፍ
ንና ፡ ትምህርትን ፡ ጥበብንም ፡ ተማረ ።
፹፫፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በየወራቸው ፡ እንደ ፡ ሥርዓታ
ቸው ፡ የዘመኑን ፡ ጊዜ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡
ወራቸው ፡ ሥርዓት ፡ የሰማይን ፡ ምልክት ፡ በመ
ጽሐፍ ፡ ጻፈ ።
፹፬፡ እርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ምስክርን ፡ ጻፈ ። ለእስራ
ኤልም ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፡ አሰማባቸው ፤
በሱባዔ ፡ የሚቈጠሩ ፡ ቍጥሮችን ፡ እርሱ ፡ ተና
ገረ ፤ የዘመኖችንም ፡ ቀን ፡ እርሱ ፡ ተናገረ ፤
ወሮችንም ፡ ሠራ ፤ እኛ ፡ እንደ ፡ ነገርነው ፡ ዘመ
ኖችን ፡ የሚቈጥሩባቸው ፡ ሱባዔዎችንም ፡ ተና
ገረ ። የተደረገውን ፡ ገና ፡ የሚደረገውንም ፡
ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
በዘመናቸው ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ የሚ
ደረገውን ፡ ሌሊት ፡ በሕልሙ ፡ ራእይን ፡ አየ ፤
አወቀም
፹፭፡ ለምስክርነት ፡ ጻፈው ። በሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ በየትውልዳቸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ምስ
ክር ፡ ሊሆን ፡ አኖረው ።
፹፮፡ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ ሚስት ፡ አገባ ። ስምዋም ፡ አድኒ ፡
ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የዳንኤል ፡ ልጅ ፡ የአ
ባቱ ፡ እኅት ፡ ልጅ ፡ ናት ፤ ለእርሱ ፡ ሚስት ፡ ልት
ሆነው ፡ አገባት ።
፹፯፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ ወንድ ፡
ልጅ ፡ ወለደችለት ። ስሙንም ፡ ማቱሳላ ፡ ብሎ ፡
ጠራው ።
፹፰፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፈጣሪያቸውን ፡ ከሚያገለግሉ ፡
መላእክት ፡ ጋር ፡ ስድስት ፡ የኢዮቤላት ፡ ዘመኖ
ችን ፡ ኖረ ። በምድር ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ በሰማ
ይም ፡ ያለውን ፡ የፀሐይንም ፡ ሥልጣን ፡ አሳ
ዩት ።
ሁሉንም ፡ ጻፈ ። ከሰው ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ በኃጢ ፹፱፡
አት ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ በደል ፡ ለሠሩት ፡ ለትጉ
ሃን ፡ አዳኘባቸው ። እነዚህ ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡
ጋር ፡ ሊረክሱ ፡ በግብር ፡ አንድ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡
ጀምረዋልና ፡ ሄኖክ ፡ በሁሉም ፡ አዳኘባቸው ፡
አሰማባቸው ።
ከሰው ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ተነሥቶ ፡ ሄደ ። ፺፡
ለጌትነት ፡ ለክብር ፡ ወደ ፡ ኤዶም ፡ ገነት ፡ ወሰ
ድነው ፤ እነሆ ፡ በዚያ ፡ የዘላለም ፡ ቅጣትንና ፡
ቍርጥ ፡ ፍርድን ፡ የአዳምን ፡ ልጆች ፡ ኃጢ
አት ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ በዚያ ፡ ይጽፋል ።
ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ልጅ ፡ ያሰማ ፡ ዘንድ ፡ ቍርጥ ፡ ፺፩፡
ፍርድም ፡ እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ የሰ
ውን ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡
ለምልክት ፡ ተሰጥቶአልና ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ በኤ
ዶም ፡ አገር ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡ የጥፋት ፡ ውኃን ፡
አመጣ ።
ለእግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አራት ፡ ቦታ ፺፪፡
ዎች ፡ አሉትና ፡ እርሱም ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚ
ቀበለው ፡ ዕጣን ፡ በሠርክ ፡ አስቀድሞ ፡ በቀትር ፡
ጊዜ ፡ መቅደስን ፡ ዐጠነ ፤ እርሱ ፡ እነዚህም ፡ የኤ
ዶም ፡ ገነትና ፡ የምሥራቁ ፡ ደብር ፡ ይህ ፡ ዛሬ ፡
አንተ ፡ ያለህበትም ፡ ደብረ ፡ ሲና ፡ ናቸው ፤
ይህን ፡ ዓለም ፡ ለማንጻት ፡ በሚደረግ ፡ በአዲስ ፡
ሕግ ፡ ይነጻል ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ምድር ፡ ከኃጢአትና ፡ ከበ ፺፫፡
ደል ፡ ሁሉ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡
ዘመን ፡ ትነጻለች ።
በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ማቱሳላ ፡ ፺፬፡
ሚስቱን ፡ አድናን ፡ አገባ ፡ ይህችውም ፡ የአባቱ ፡
እኅት ፡ ልጅ ፡ የአዝራኤል ፡ ልጅ ፡ ናት ።
በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአንደኛው ፡ ዘመን ፡ ፺፭፡
ልጅ ፡ ወለደ ። ስሙንም ፡ ላሜህ ፡ አለው ።
በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተ ፺፮፡
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ ላሜህ ፡ ሚስት ፡ አገባ ፤ ስምዋም ፡
ቤቴናስ ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የአባቱ ፡ የእ
ኅት ፡ ልጅ ፡ የበራኪኤም ፡ ልጅ ፡ ናት ፤ ሚስት ፡
ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ አገባት ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

በዚህም ፡ ሱባዔ ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ፡ ከኀ ፩፡
ዘኔ ፡ ሁሉና ፡ ከሥራዬ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡
ከረገማት ፡ ምድር ፡ የሚያረጋጋኝ ፡ ነው ፡ ሲል ፡
ስሙን ፡ ኖኅ ፡ አለው ።
በአሥራ ፡ ዘጠኝኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ መጨረሻ ፡ ፪፡
በሰባተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡
አዳም ፡ ሞተ ። ልጆቹም ፡ ሁሉ ፡ በተፈጠረበት ፡
ምድር ፡ ቀበሩት ።
እርሱም ፡ አስቀድሞ ፡ በምድር ፡ ተቀበረ ። ፫፡
ከሺህ ፡ ዓመትም ፡ ሰባ ፡ ዓመትን ፡ አጐደለ ፤

ይህችውም ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንደ ፡ አንዲት ፡
ቀን ፡ ነበረች ።
፬፡ ከእርሱ ፡ በበላችሁበት ፡ ቀን ፡ ትሞታላችሁ ፡
ተብሎአልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ክፉ ፡ አውቀትን ፡
የሚያሳውቅ ፡ ዕፅን ፡ ስለ ፡ በላ ፡ ተጻፈ ፤ በእር
ስዋ ፡ ሞቶአልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የአንዲቱን ፡
ቀን ፡ ዓመቶች ፡ አልጨረሰም ።
፭፡ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ መጨረሻ ፡ ከአንድ ፡ ዓመት ፡
በኋላ ፡ ቃየን ፡ ሞተ ፡ ቤቱ ፡ በላዩ ፡ ተናደ ፡ በቤ
ቱም ፡ ውስጥ ፡ በድንጋዮቹ ፡ ሞተ ። አቤልን ፡
በድንጋይ ፡ ገድሎታልና ፡ በእውነት ፡ ፍርድ ፡
በድንጋይ ፡ ሞተ ።
፮፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ባልንጀራውን ፡ በገደለበት ፡
መግረያ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡
ተጻፈ ።
፯፡ በሀያ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ኖኅ ፡ ሚስት ፡
አገባ ። ስምዋም ፡ አምዛራ ፡ ይባላል ። ይህ
ችውም ፡ የእኅቱ ፡ ልጅ ፡ የራዚኤል ፡ ልጅ ፡
ናት ፡ ሚስት ፡ ልትሆነው ፡ አገባት ። በመጀ
መሪያው ፡ ዓመት ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባኤ ፡
በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ሴምን ፡ ወለደችለት ።
፰፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡
ያፌትን ፡ ወለደችለት ።
፱፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ይበዙ ፡ ዘንድ ፡
በጀመሩ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡
ተወለዱላቸው ። የእግዚአብሔር ፡ መላእክ
ትም ፡ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአንዲቱ ፡ ዓመት ፡
እነዚህን ፡ አዩአቸው ። እነዚያ ፡ ላዩአቸው ፡
መልከ ፡ መልካሞች ፡ ናቸውና ፡ ከመረጡአ
ቸው ፡ ሁሉ ፡ ሚስት ፡ ሊሆኑአቸው ፡ አገቡአ
ቸው ፤ ወንዶች ፡ ልጆችንም ፡ ወለዱላቸው ፡
እነዚህም ፡ ረዓይት ፡ ናቸው ።
፲፡ ኃጢአትም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በዛች ፤ ከሰው ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አራዊትና ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ እስከ ፡
ሰማይ ፡ ወፎችም ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እስከሚኖረ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ፡ የሥጋ ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ሥራ
ውን ፡ አከፋ ። ሁሉም ፡ ሥርዓታቸውንና ፡ ሥራ
ቸውን ፡ አጠፉ ። እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ይበላሉ ፡
ጀመር ። ኃጢአትም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በዛች ።
ለሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ የክፉ ፡ አሳብ ፡ ተሰጣቸው ፤
በዘመናቸው ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ነገር ፡ ተደረገ ።
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡ እነሆ ፡ ጠፍታ ፡ አያት ፤
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሥርዓትን ፡ አጠፋች ፡ ሁሉም ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በዚሁ ፡ ዓለም ፡ ያለ
ውን ፡ ሁሉ ፡ አከፉት ፡ ሰውንና ፡ በምድር ፡
ላይ ፡ የፈጠረውን ፡ የሥጋ ፡ ወገንን ፡ ሁሉ ፡
አጠፋዋለሁ ፡ አለ ።
፲፪፡ ኖኅ ፡ብቻ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በለምዋልነ
ትን ፡ አገኘ ። ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ የሰደዳቸውን ፡
መላእክቱን ፡ ግን ፡ ከሥልጣናቸው ፡ ለይቶ ፡
ፈጽሞ ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ተቆጣ ። በምድ
ርም ፡ ውስጥ ፡ አስረን ፡ እንገዛቸው ፡ ዘንድ ፡
አዘዘን ።
፲፫፡ እነርሱም ፡ እነሆ ፡ በመካከላቸው ፡ ብቻቸውን ፡
ተግዘዋል ፡ ከፊቱ ፡ በሰይፍ ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡
ከሰማይ ፡ በታችም ፡ ያርቃቸው ፡ ዘንድ ፡ በል
ጆቻቸው ፡ ላይ ፡ ቃል ፡ ወጣ ።
እነርሱ ፡ ሥጋውያን ፡ ናቸውና ፡ ረድኤቱ ፡ ፲፬፡
በሰው ፡ ላይ ፡ አያድርም ። ዘመናቸውም ፡ መቶ ፡
ሀያ ፡ ዘመን ፡ ይሁን ፡ አለ ።
እያንዳንዳቸው ፡ በልንጀሮቻቸውን ፡ ይገድሉ ፡ ፲፭፡
ዘንድ ፡ በመካከላቸው ፡ ሰይፍን ፡ ሰጣቸው ።
ሁሉም ፡ በሰይፍ ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ይህ
ንን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ ጀመሩ ፡ ከምድርም ፡
ጠፉ ፤ አባቶቻቸው ፡ ግን ፡ ጥፋታቸውን ፡ ያዩ ፡
ነበር ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ሥርዓታቸውን ፡ በፈረሱ ፡ ፲፮፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ፍርድ ፡ ሊደረግ ፡ የጸናች ፡
ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
በምድር ፡ ውስጥ ፡ ይገዛሉ ። ሥራቸውም ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የተገለጠ ፡ ነው ፤ ከበታቻ
ውም ፡ ሁሉን ፡ አጠፋ ፤ በኃጢአታቸው ፡ ሁሉ ፡
ያልተፈረደበት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ አልቀ
ረም ።
በሰውነታቸው ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ፲፯፡
እንዳይበድሉ ፡ ለፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ደግና ፡ እው
ነተኛ ፡ ኖኅን ፡ ፈጠረላቸው ፤ ሁሉም ፡ በየወ
ገኑ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ደግ ፡ ሥራ ፡ ይሠራል ።
የሁሉም ፡ ቅጣት ፡ ተዘጋጀ ፡ በሰማይም ጽላት ፡ ፲፰፡
ተጻፈ ። የሚሰወር ፡ በደልም ፡ የለም ፤ ሁሉም ፡
ጸንተው ፡ ይኖሩበት ፡ ዘንድ ፡ ከተሠራችላቸው ፡
ሥራቸው ፡ የተለወጡ ፡ ናቸው ።
ጸንተው ፡ በይኖሩበት ፡ ለፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ለየ ፲፱፡
ወገኑም ፡ ሁሉ ፡ ፍርድ ፡ ተጻፈ ። በምድርና ፡
በሰማይ ፡ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ በሲኦልም ፡
በጥልቅም ፡ በጨለማም ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የተሰ
ወረ ፡ የለም ።
መቻያቸው ፡ ሁሉ ፡ የተዘጋጀ ፡ ፈጽሞም ፡ የተ ፳፡
ጻፈ ፡ ነው ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ገናናውን ፡ እንደ ፡
ገናንነቱ ፡ ታናሹንም ፡ እንደ ፡ ታናሽነቱ ፡ አን
ዱንም ፡ አንዱንም ፡ እንደ ፡ ኃጢአቱ ፡ ይፈር
ድበታል ።
እርሱ ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡ የሚያደላ ፡ አይደለም ። ፳፩፡
ለአንዱም ፡ ለአንዱም ፡ ፍርድ ፡ እፈርዳለሁ ፡
ባለ ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ መማለጃን ፡ የሚቀበል ፡ አይ
ደለም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ አን
ዱም ፡ አንዱም ፡ መማለጃ ፡ ቢሰጥ ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡
አያደላም ፡ የእውነት ፡ ዳኛ ፡ ነውና ፡ ከእርሱ
መማለጃ ፡ አይቀበልም ።
ይህ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ተዘጋጅቶ ፡ ፳፪፡
ተጻፈ ። በእውነት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ከተመለሱ ፡
በደላቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ ይላቸዋል ። ኃጢ
አታቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ያስተሰርይላቸዋል ።
ከኃጢአታቸው ፡ ሁሉ ፡ የተመለሱ ፡ ሰዎች ፡ ፳፫፡
ሁሉ ፡ በዓመት ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ይቅር ፡
ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ተጻፈ ፡ ተዘጋጀ ። ከጥፋት ፡
አስቀድሞ ፡ ምክራቸውንና ፡ ሥርዓታቸውን ፡
በጠፉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ተጻፈ ።

፳፬፡ በእርሱ ፡ ደግነት ፡ ከጥፋት ፡ ውኃ ፡ ስላዳናቸው ፡
ልጆቹ ፡ እርሱ ፡ በለምዋልነትን ፡ አግኝቶአልና ።
ከኖኅ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ እነርሱ ፡ በለምዋልነትን ፡
አላገኙም ። በሥራው ፡ ሁሉ ፡ ልቡ ፡ እውነ
ተኛ ፡ ናትና ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ ታዘዘ ፡ ከተ
ሠራለት ፡ ሕግ ፡ ሁሉ ፡ አልወጣም ።
፳፭፡ እግዚአብሔርም ፡— በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለው ፡
ሁሉ ፡ ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አራዊትና ፡ እስከ ፡
እንስሳ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ እስከሚኖረውና ፡
እስከ ፡ ወፎችም ፡ ድረስ ፡ ይጥፉ ፡ አለ ።
፳፮፡ ከጥፋት ፡ ውኃ ፡ ያድነው ፡ ዘንድ ፡ ኖኅንም ፡
ለእርሱ ፡ መርከብን ፡ እንዲሠራ ፡ አዘዘው ።
፳፯፡ ኖኅም ፡ ዓመታት ፡ በሚቈጠሩበት ፡ በሁለተ
ኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባኤ ፡
በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ እንዳዘዘው ፡ ሁሉ ፡
መርከብን ፡ ሠራ ።
፳፰፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡
እስከ ፡ አሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
እርሱ ፡ ገባ ። ያገባንለትም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ መር
ከብ ፡ ገባ ።
፳፱፡ እግዚአብሔርም ፡ በአሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡
ማታ ፡ ጊዜ ፡ መርከቡን ፡ በውጪ ፡ ዘጋው ፤
እግዚአብሔር ፡ ሰባቱን ፡ የሰማይ ፡ ሸሸቴ ፡ ከፈተ ፤
ሰፊ ፡ የሆነ ፡ ጥልቁንም ፡ ውኃ ፡ በሰባ ፡ ስቍረት ፡
አወጣው ።
፴፡ ሸሸቴዎችም ፡ ከሰማይ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ አርባ ፡
ሌሊት ፡ ዝናብን ፡ ያወርዱ ፡ ዘንድ ፡ ጀመሩ ።
፴፩፡ የጥልቁም ፡ ምንጮች ፡ ዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ውኃን ፡
እስኪሞላ ፡ ድረስ ፡ ውኃዎችን ፡ ያወጡ ፡ ነበር ፤
ውኃዎችም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በዙ ፤ ውኃው ፡
በረጅሙ ፡ ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አሥራ ፡ አም
ስት ፡ ክንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።
፴፪፡ ውኃዎች ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አሉ ። መርከቢቱም ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ። በውኃውም ፡
ላይ ፡ ትመላለስ ፡ ነበር ፤ ውኃዎችም ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ አምስት ፡ ወር ፡ ማለት ፡ መቶ ፡
አምሳ ፡ ቀን ፡ ጸንተው ፡ ነበር ። መርከቢቱም ፡
ሄደች ÷ ከአራራት ፡ ተራራዎችም ፡ በአንዱ ፡
ሉባር ፡ በሚባል ፡ ተራራ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ዐረፈች ።
፴፫፡ በአራተኛውም ፡ ወር ፡ ሰፊ ፡ የሆነ ፡ የጥልቁ ፡
ምንጮች ፡ ተገቱ ። የሰማዩም ፡ ሸሸቴ ፡ ተገታ ።
፴፬፡ በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ የምድሩ ፡ ጥልቅ ፡
አፍ ፡ ሁሉ ፡ ተከፈተ ። ውኃዎችም ፡ ወደ ፡
ታችኛይቱ ፡ ጥልቅ ፡ ይወርዱ ፡ ጀመር ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፡ በአሥረኛው ፡ ወር ፡ መባቻም ፡ የተራሮች ፡
ራሶች ፡ ታዩ ፤ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻም ፡
ምድር ፡ ታየች ÷ ውኃዎችም ፡ በአምስተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡
ደረቁ ። በአሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ በሁለ
ተኛው ፡ ወር ፡ ምድር ፡ ደረቀች ።
፪፡ በሀያ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ መርከቢቱን ፡ ከፈታት ፤
ከውስጥዋም ፡ ወፎችንና ፡ አውሬዎችን ፡ ተሐ
ውስ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ አሰናበተ ። በሦስተ
ኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ኖኅ ፡ ከመርከብ ፡ ወጣ ።
በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ መሠዊያን ፡ ሠራ ፤ በም
ድርም ፡ ላይ ፡ ታየ ። ከኖኅ ፡ ጋር ፡ በመርከብ ፡
ካሉ ፡ በቀር ፡ በእርስዋ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ጠፍቶ
አልና ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ፡ ሠውቶ ፡ በደሙ ፡
የዓለሙን ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ አስተሰረየ ።
ስቡንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡ አጤሰ ። ላምን ፡ ፫፡
ፍየልንና ፡ የበግ ፡ አውራን ፡ ርግብንና ፡ ዋኖስ
ንም ፡ ሠውቶ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ስቡን ፡ አሻ
ተተ ። በዘይት ፡ የታሸ ፡ መሥዋዕትንም ፡ በእ
ርሱ ፡ ላይ ፡ ጨመረ ።
ደሙንም ፡ አምጥቶ ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ ቁንዶ ፡ በር ፡ ፬፡
በሬ ፡ ጨመረበት ። እግዚአብሔር ፡ የሚወደ
ውን ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አቀረበ ።
እግዚአብሔርም ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ተቀበ ፡ ፭፡
ለው ፤ ምድር ፡ ጸንታ ፡ በምትኖርበት ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ፡ የጥፋት ፡ ውኃ ፡ ምድርን ፡ እንዳያጠፋ ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ መሐላን ፡ ተማማለ ። አዝመ
ራና ፡ ዘር ፡ እንዳይለወጥ ÷ ክረምትና ፡ በጋ ፡
ሌሊትና ፡ ቀንም ፡ ሥርዓታቸውን ፡ ለዘላለሙ ፡
ፈጽመው ፡ እንዳይለውጡ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
መሐላን ፡ ተማማለ ።
እናንተም ፡ ብዙ ÷ በምድርም ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ ፮፡
ሁኑ ፤ በላይዋም ፡ ብዙ ÷ ለበረከትም ፡ ሁኑ ፤
በመንቀጥቀጣችሁና ፡ በመፍራታችሁ ፡ መካ
ከል ፡ በባሕርና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ባሉ ፡ አራዊት ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ፍርሃትን ፡ አመጣለሁ ።
ከብቶችንና ፡ አውሬዎችን ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ፯፡
ዓለም ፡ የሚኖረውንና ፡ በክንፍ ፡ የሚበሩትን ፡
በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ያሉ ፡ ዓሣዎችንም ÷ እነሆ ÷
ሰጠኋችሁ ፤ ሁሉን ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡
እህል ፡ ምግብ ፡ ሊሆናችሁ ፡ ሰጠኋችሁ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ደም ፡ የነፍስ ፡ ማደሪያ ፡ ነውና ፡ ፰፡
ከሰውነታችሁ ፡ መካከል ፡ ደማችሁን ፡ እንዳል
ፈልግ ፡ ከደም ፡ ጋር ፡ ብርንዶ ፡ አትብሉ ።
ከሰው ፡ እጅ ፡ የአውሬዎችን ፡ ደም ፡ እመረም
ራለሁ ። የሰውንም ፡ ደም ፡ ከሰዎች ፡ እጅ ፡ እመ
ረምራለሁ ፤ የሰውን ፡ ደም ፡ ያፈሰሰ ፡ ደሙ ፡
ይፈሳል ፤ እግዚአብሔር ፡ አዳምና ፡ ሔዋንን ፡
በእርሱ ፡ መልክ ፡ ፈጥሮአቸዋልና ፡ በሰው ፡ እጅ ፡
የፈሰሰ ፡ የሰውን ፡ ደም ፡ እመረምራለሁ ፤ እና
ንተም ፡ ብዙ ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡
ሁኑ ፡ አላቸው ።
ልጆቹና ፡ ኖኅም ፡ በሥጋው ፡ ሁሉ ፡ ያለ ፡ ብር ፡ ፱፡
ንዶውን ፡ ሁሉ ፡ እንዳይበሉ ፡ ማሉ ፤ ይህ ፡
ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
በዚህ ፡ ወራት ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡
ፈጣሪ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መሐላን ፡ ተማ
ማለ ።
ስለዚህ ፡ ነገር ÷ ሙሴ ÷ አንተም ፡ ከእስራኤል ፡ ፲፡
ልጆች ፡ ጋር ፡ በዚህ ፡ ወራት ፡ በተራራ ፡ በመ
ሐላ ፡ ላይ ፡ መሐላን ፡ ትማማል ፡ ዘንድ ፡ ተናገ
ረሀ ፤ እግዚአብሔር ፡ ለዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ከእነርሱ ፡

ጋር ፡ ስለ ፡ ተማማለበት ፡ መሐላ ፡ ነገር ፡ በላያ
ቸው ፡ ደምን ፡ ትረጫለህ ።
፲፩፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
የወፎችንና ፡ የአውሬዎችን ፡ ሥጋ ፡ ሁሉ ፡ እን
ዳትበሉ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ትጠብቁአት ፡ ዘንድ ፡
ይህች ፡ ምስክር ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ የተጻፈች ፡
ናት ።
፲፪፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
የአውሬን ፡ የወፎችንና ፡ የከብቶችን ፡ ሥጋ ፡
ብርንዶውን ፡ የበላ ፡ ሰው ፡ እርሱ ፡ ይጠፋል ፤
ልጆቹም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋሉ ።
፲፫፡ ስማቸው ፡ ጸንቶ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ልጆቻቸውም ፡
በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በፈጣሪያችን ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ጸንተው ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ብርንዶውን ፡
ሁሉ ፡ እንዳይበሉ ÷ ሙሴ ÷ አንተም ፡ የእስራ
ኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ።
፲፬፡ በቀኑ ፡ ሁሉ ፡ በመሠዊያው ፡ አንጻር ፡ በደም ፡
ስለ ፡ እናንተ ፡ እየለመኑ ፡ እንዲኖሩ ፡ ለልጅ ፡
ልጅ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ የዘላለም ፡ ሕግ ፡ ነውና ፡
ለዚህ ፡ ሕግ ፡ የዘመን ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ። ይጠ
ብቁት ፡ ዘንድ ፡ እንዳይጠፉም ፡ ማታና ፡ ጥዋት ፡
ስለ ፡ እነርሱ ፡ ሁልጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ኃጢአታቸውን ፡ ያስተሰርያሉ ።
፲፭፡ ዳግመኛ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጥፋት ፡ እንዳይደረግ ፡
ለልጆቹና ፡ ለኖኅ ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ምልክት ፡
ሰጣቸው ፤ ምድርን ፡ ለማጥፋት ፡ ዳግመኛ ፡
በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ጥፋት ፡ እንዳ
ይደረግ ፡ ለዘላለሙ ፡ የቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ምልክት ፡
ሊሆን ፡ ብርሃኑን ፡ በደመና ፡ ውስጥ ፡ ሥሎ ፡
አሳየ ።
፲፮፡ ፈጽሞ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ጽኑ ፡ መሐላ ፡ በዓመት ፡
በዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡ ወራት ፡ የቍ
ጥር ፡ በዓልን ፡ የሚያደርጉ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተሠራ ፤ በሰማይ ፡ ጽላትም ፡
ተጻፈ ።
፲፯፡ ይህችም ፡ በዓል ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ከተፈጠረ
በት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኖኅ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡
በሰማይ ፡ ስትሠራ ፡ ኖረች ፤ ይኸውም ፡ ሀያ ፡
ሰባት ፡ ኢዮቤልዩና ፡ አምስት ፡ የዓመት ፡ ሱባዔ ፡
ነው ፤ ልጆቹና ፡ ኖኅም ÷ ኖኅ ፡ እስከሚሞት
በት ፡ ቀን ፡ ድረስ ÷ ሰባት ፡ ኢዮቤልዩና ፡ አንድ ፡
የዓመት ፡ ሱባዔ ፡ ጠበቁት ።
፲፰፡ ኖኅ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ እስከ ፡ አብርሃም ፡
ዘመን ፡ ድረስ ፡ ልጆቹ ፡ ሕግን ፡ አፈረሱ ÷ ብር
ንዶውንም ፡ በሉ ። አብርሃም ፡ ብቻ ፡ ሕግን ፡
ጠበቀ ÷ ያዕቆብና ፡ ይስሐቅም ፡ እስከ ፡ አንተ ፡
ዘመን ፡ ድረስ ፡ ጠበቁት ። በዚህ ፡ ተራራ ፡ እስ
ከድሳቸው ፡ ድረስ ፡ በዘመንህም ፡ የእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ሕግን ፡ ዘነጉ ።
፲፱፡ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ፡
ይህችንም ፡ በዓል ፡ ትእዛዝ ፡ ለመፈጸም ፡ በዘ
መናቸው ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁአት ። በሱባዔ ፡ የም
ትደረግ ፡ በዓል ፡ ናትና ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡
በዚህ ፡ ወር ፡ ይህችን ፡ በዓል ፡ ያድርጉ ፡
የመጀመሪያውም ፡ አገዘመራ ፡ የሚሰበሰብባት ፡ ፳፡
በዓል ፡ ናትና ፡ በዓል ፡ ያድርጉ ። ይህችውም ፡
ሁለት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ የሚያደርጉባት ፡ ቀን ፡
ናት ። በየጊዜዋ ፡ ታደርጋት ፡ ዘንድ ፡ በጻፍሁ
ልህ ፡ በዚህ ፡ በመጀመሪያው ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡
ጽፌልሃለሁና ፡ ስለ ፡ እርስዋ ፡ ሥራዋ ፡ እንደ ፡
ተጻፈ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ ከዓመት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡
የሚያደርጉአት ፡ ይህች ፡ በዓል ፡ ለሰውና ፡ ለመ
ላእክት ፡ ናት ።
የታሰቡ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ÷ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፳፩፡
በየወገናቸው ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡
ወር ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ያደርጉአት ፡ ዘንድ ፡ ቍርባ
ኑንም ፡ ነገርሁህ ።
በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ÷ በአራተኛው ፡ ፳፪፡
ወር ፡ መባቻ ÷ በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ÷
በአሥረኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ እነዚህ ፡ የመታ
ሰቢያ ፡ ቀኖች ፡ ናቸው ። ለአራተኛውም ፡ ክፍለ ፡
ዓመት ፡ ጊዜ ፡ ያላቸውም ፡ ቀኖች ፡ ናቸው ፤
እነዚህም ፡ ለስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ የተጻፉ ፡
የተዘጋጁ ፡ ናቸው ።
እነርሱም ፡ ለእርሱ ፡ መታሰቢያ ፡ እስኪሆኑ ፡ ፳፫፡
ድረስ ፡ ኖኅ ፡ በዓላትን ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ለዘላለም ፡
ሠራቸው ።
በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ለራሱ ፡ መርከ ፡ ፳፬፡
ብን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ታዘዘ ፤ በእርስዋም ፡
ምድር ፡ ደረቀች ፡ መስኮቱንም ፡ ከፍቶ ፡ ምድ
ርን ፡ አየ ።
በአራተኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ሰፊ ፡ የሆነ ፡ ፳፭፡
የጥልቁ ፡ ምንጭ ፡ ደረቀ ። የሰማዩም ፡ ሸሸቴ ፡
ተገታ ።
በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ በምድር ፡ ያለ ፡ ፳፮፡
የምንጭ ፡ ጕድጓድ ፡ ሁሉ ፡ ተከፈተ ፤ ውኃዎ
ችም ፡ ወደ ፡ ታችኛው ፡ ጥልቅ ፡ ይወርዱ ፡
ጀመር ።
በአሥረኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ የተራሮች ፡ ራሶች ፡ ፳፯፡
ታዩ ÷ ኖኅም ፡ ደስ ፡ አለው ፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡
እነርሱን ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ መታሰቢያ ፡
ሊሆኑ ፡ በዓላት ፡ አደረጋቸው ። እነዚህ ፡ እን
ዲህ ፡ የተዘጋጁ ፡ ናቸው ፤ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ጽላ
ትም ፡ ያወጡአቸዋል ።
ከእነርሱ ፡ እንዲቱም ፡ እንዲቱም ፡ አሥራ ፡ ፳፰፡
ሦስት ፡ ሱባዔ ፡ ናቸው ፤ ከመጀመሪያይቱ ፡
እስከ ፡ ሁለተኛይቱ ፡ እስከ ፡ ሦስተኛይቱ ፡ እስከ ፡
አራተኛይቱ ፡ አሥራ ፡ ሦስት ፡ ሱባዔ ፡ ናቸው ።
ትእዛዝ ፡ የተጻፈባቸው ፡ ቀኖች ፡ ሁሉ ፡ ቀን ፡ ፳፱፡
የሚቈጠርባቸው ፡ አምሳ ፡ ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ ይሆ
ናሉ ። ፍጹም ፡ የሆነ ፡ ዓመቱ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡
ተቈጥሮ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ። ከዓመት ፡
እስከ ፡ ዓመት ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡
ሦስት ፡ ዓመት ፡ መተላለፍ ፡ የለውም ።
አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በዓመቱ ፡ ፴፡
በዚህ ፡ ቍጥር ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ አራት ፡
ቀንን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ እዘዛቸው ፡ የተቈጠረ ፡
ዓመትንም ፡ ይሁን ። ጊዜውንም ፡ ከቀኑ ፡ ከበ

ዓሉ ፡ አሳልፈው ፡ አጠፉት ። ሁሉ ፡ እንደ ፡ ምስ
ክርነታቸው ፡ ይደርስባቸዋልና ፡ ቀኑን ፡ እያስ
ቀሩ ፡ በዓሉንም ፡ እያጥፉ ።
፴፩፡ ቢተላለፉአቸው ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ትእዛዝም ፡
ባያደርጉአቸው ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ ጊዜ
ዎቻቸውን ፡ ያጠፋሉ ።
፴፪፡ ዓመታትም ፡ ከዚህ ፡ ወደዚያ ፡ ይለዋወጣሉ ፡
ጊዜዎችም ፡ ይጠፋሉ ፥ ዓመታቱም ፡ ይለዋወ
ጣሉ ፥ ሥርዓታቸውንም ፡ ያፈርሳሉ ፤ የእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ይዘነጋሉ ። የዓመ
ቶችንም ፡ ቍጥር ፡ አያገኙም ፤ ጊዜውንና ፡
የወሩን ፡ መባቻ ፡ ሱባዔውንም ፡ የዘመኑን ፡
ሥርዓት ፡ ሁሉ ፡ ያፈርሳሉ ።
፴፫፡ እኔ ፡ አውቃለሁና ፥ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እኔ ፡
እነግርሃለሁ ፥ መጽሐፉ ፡ በፊቴ ፡ እንዲህ ፡ ተጽ
ፎአልና ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የምነግርህ ፡ ከልቤ ፡ አው
ጥቼ ፡ አይደለም ፤ በዓሉን ፡ እንዳይረሱ ፡ ከሳቱ ፡
በኋላ ፡ አእምሮአቸውንም ፡ ካጡ ፡ በኋላ ፡ የቀኑ ፡
ቍጥር ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ።
፴፬፡ እርስዋ ፡ ጊዜዎችን ፡ ትለውጣለችና ፤ ከዓመታ
ቱም ፡ ለዓመት ፡ አሥር ፡ ቀን ፡ ትቀድማለችና ፤
በጨረቃ ፡ አኃዳደል ፡ ጨረቃን ፡ የሚመለከቱ ፡
ይሆናሉ ።
፴፭፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሥርዓትን ፡ ከለወጡ ፡ በኋላ ፡
ዓመታት ፡ ይመጡላቸዋል ፤ ምስክር ፡ የምት
ሆን ፡ ቀንንም ፡ የተናቀች ፡ ያደርጋሉ ። ንጹሑን ፡
ቀን ፡ ሁሉ ፡ ከረከሰው ፡ ቀን ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ያደ
ርጋሉ ፤ ሱባዔዎችንና ፡ ወራቶችን ፡ ቍጥሩንና ፡
በዓሉንም ፡ ይስታሉና ፤ የረከሰውንም ፡ ቀን ፡
ከንጹሑ ፡ ቀን ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ያደርጋሉ ።
፴፮፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እኔ ፡ አዝዝሃለሁ ፤ ልጆችህ ፡
አንተ ፡ ከሞትህ ፡ በኋላ ፡ ሥርዓትን ፡ ይለውጣ
ሉና ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ አራቱን ፡ ቀን ፡ ብቻ ፡
ዓመትን ፡ እንዳያደርጉ ፡ ታሰማቸው ፡ ዘንድ ፡
አሰማሃለሁ ።
፴፯፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሱባዔውንና ፡ የወሩን ፡ መባቻ ፡
በዓሉንና ፡ ጊዜውንም ፡ ይስታሉ ፤ ከሰው ፡ ሁሉ ፡
ጋር ፡ ብርንዶውን ፡ ሁሉ ፡ ይበላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባዔ ፡
በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ መርከብ ፡ ባረፈችበት ፡
ስሙ ፡ ሉባር ፡ በሚባል ፡ ከአራራት ፡ ተራሮች ፡
በአንዱ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ኖኅ ፡ ወይንን ፡ ተከለ ።
፪፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ በዚያ ፡ ዘመን ፡ በሰባተ
ኛው ፡ ወር ፡ ፍሬውን ፡ ለቀመ ። ከእርሱ ፡ ጠጅ ፡
ጥሎ ፡ በዕቃ ፡ አኖረው ፥ እስከ ፡ አምስተኛው ፡
ዓመት ፡ እስከ ፡ መጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
ጠበቀው ።
፫፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ይህችን ፡ ቀን ፡
በደስታ ፡ በዓል ፡ አደረገ ፥ ለእግዚአብሔርም ፡
መሥዋዕትን ፡ ሠዋ ። የራሱን ፡ ኃጢአት ፡ ያስ
ተሰርይ ፡ ዘንድ ፡ ከላሞች ፡ አንድ ፡ ወይፈንን ፥
አንድ ፡ የበግ ፡ አውራን ፥ ዓመት ፡ የሆናቸው ፡
ሰባት ፡ በጎችን ፥ አንድ ፡ የፍየል ፡ ጠቦትንም ፡
ሠዋ ።
ስለ ፡ ልጆቹም ፡ አስቀድሞ ፡ ጠቦትን ፡ ሠዋ ፤ ፬፡
ከደሙም ፡ በሠራው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ባለ ፡
በሥጋው ፡ ላይ ፡ አኖረ ። መሥዋዕት ፡ በሠዋ
በት ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ስቡን ፡ ሁሉ ፡ አጤሰ ።
የበግ ፡ አውራንና ፡ ላሙን ፡ በጎቹንም ፡ ሠውቶ ፡
ሥጋቸውን ፡ ሁሉ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ አኖረ ።
በዘይት ፡ የታሸ ፡ መሥዋዕታቸውን ፡ ሁሉ ፡ በላ
ያቸው ፡ አኖረ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ባለ ፡ በእ ፭፡
ሳቱ ፡ ላይ ፡ ወይኑን ፡ ረጨ ። አስቀድሞ ፡ ዕጣ
ኑን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ አኖረ ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ የሚወደውንም ፡ በጎ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዋ ።
መሥዋዕቱም ፡ ወደ ፡ ፈጣሪ ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ዐረገ ፤ ከዚህ ፡ ወይን ፡ ጠጥቶ ፡ እርሱን ፡
ደስ ፡ አለው ። ልጆቹንም ፡ ደስ ፡ አላቸው ።
በመሸ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ገብቶ ፡ ሰክሮ ፡ ፮፡
ተኛ ፤ በድንኳኑም ፡ ተኝቶ ፡ ዕርቃኑን ፡ ጣለ ።
ካምም ፡ አባቱ ፡ ኖኅን ፡ ዕራቁቱን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፯፡
አይቶ ፡ ወጥቶ ፡ በውጪ ፡ ላሉ ፡ ለሁለቱ ፡ ወን
ድሞቹ ፡ ነገራቸው ።
ሴም ፡ ልብሱን ፡ ይዞ ፡ ተነሣ ፤ ያፌትና ፡ እር ፰፡
ሱም ፡ ልብሳቸውን ፡ ከጫንቃቸው ፡ አውርደው ፡
አለበሱት ፥ ፊታቸውንም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ መል
ሰው ፡ የአባታቸውን ፡ ኀፍረት ፡ ሸፈኑ ።
ኖኅ ፡ ከእንቅልፉ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ታናሹ ፡ ልጁ ፡ ፱፡
በእርሱ ፡ ላይ ፡ ያደረገበትን ፡ ሁሉ ፡ አወቀ ፥
ልጁንም ፡ ረገመው ፤ የተረገመ ፡ ከንዓን ፡ ለወ
ንድሞቹ ፡ ተገዥ ፡ ባሪያን ፡ ይሁን ፡ አለ ።
ሴምን ፡ መረቀው ፤ የሴም ፡ ፈጣሪ ፡ ይመስገን ፡ ፲፡
አለ ፥ ከነዓንም ፡ ባሪያው ፡ ይሁን ፤ እግዚአ
ብሔርም ፡ የያፌትን ፡ አገር ፡ ያስፋለት ፡ አለ ፤
እግዚአብሔርም ፡ በሴም ፡ ድንኳን ፡ ይደር ፡
ከነዓንም ፡ ባሪያው ፡ ይሁን ፡ አለ ።
ካምም ፡ ታናሹን ፡ ልጁን ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡ ረገ ፲፩፡
መው ፡ አወቀ ። ልጁን ፡ ረግሞታልና ፡ ለእርሱ ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ሆነበት ፤ እርሱ ፡ ከአባቱ ፡ ተለየ ፤
ልጆቹም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ። እነዚህም ፡
ሚስጥሮምና ፡ ኵሽ ፡ ከነዓንና ፡ ፉድ ፡ ናቸው ።
ኖኅ ፡ አገርን ፡ አቀና ፡ የአገሪቱንም ፡ ስም ፡ በሚ
ስቱ ፡ ስም ፡ አኤልታማክ ፡ ብሎ ፡ ጠራት ።
ያፌትም ፡ አይቶ ፡ በወንድሙ ፡ ቀና ፤ እርሱም ፡ ፲፪፡
አገርን ፡ አቀና ፡ ስምዋንም ፡ በሚስቱ ፡ ስም ፡
አዶታኔሴስ ፡ ብሎ ፡ ጠራት ።
ሴም ፡ ግን ፡ ከአባቱ ፡ ከኖኅ ፡ ጋር ፡ ተቀመጠ ፤ ፲፫፡
በአባቱም ፡ ቃል ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ አገርን ፡
አቀና ፥ እርሱም ፡ በሚስቱ ፡ በሴዴቄተልባብ ፡
ስም ፡ ስምዋን ፡ ጠራ ።
እነዚህም ፡ ሦስቱ ፡ አገሮች ፥ እነሆ ፥ በሉባር ፡ ፲፬፡
ተራራ ፡ አቅራቢያ ፡ ናቸው ። ሴዴቄተልባብ ፡
በተራራው ፡ አንጻር ፡ በምሥራቅ ፡ ናት ፥
አኤልታማክም ፡ በሰሜን ፡ አንጻር ፡ ናት ፥ አዶ
ታኔሴስም ፡ በምዕራብ ፡ ናት ።

፲፰፡ እነዚህ ፡ የሴም ፡ ልጆችም ፡ ኤላምና ፡ አሶር ፡
አርፋክስድ ፡ ናቸው ፡ እነዚህም ፡ ጥፋት ፡
ከተደረገበት ፡ ከአራተኛው ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡
የተወለዱ ፡ ናቸው ። የሉድ ፡ ልጅ ፡ አራምም ፡
ኢያፌትን ፡ ወለደ ፥ ኢያፌትም ፡ ማጎግንና ፡
ጎሜርን ፡ ወለደ ፤ ኢዮአያም ፡ ቶቤልንና ፡ ሞስ
ክፍን ፡ ቴሬስን ፡ ወለደ ። የኖኅ ፡ ልጆች ፡ እነ
ዚህ ፡ ናቸው ።
፲፱፡ ኖኅም ፡ በሀያ ፡ ስምንተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ የል
ጆቹን ፡ ልጆች ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ ይሠሩ ፡
ዘንድ ፥ የሰውነታቸውንም ፡ ኀፍረት ፡ ይሸፍኑ ፡
ዘንድ ፥ የፈጠራቸው ፡ እግዚአብሔርንም ፡
ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፥ እናትና ፡ አባታቸውን ፡
ያከብሩ ፡ ዘንድ ፥ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ባልንጀ
ራውን ፡ ይወድ ፡ ዘንድ ፥ ሰውነታቸውንም ፡ ከኃ
ጢአትና ፡ ከዝሙት ፡ ከበደል ፡ ይጠበቁ ፡ ዘንድ ፡
ያገዛቸው ፡ ጀመር ።
፳፡ ትጉሃኑ ፡ ከታዘዘላቸው ፡ ሕግ ፡ ወጥተው ፡ በሰው ፡
ልጆች ፡ ኋላ ፡ ስላደረጉት ፡ ዝሙት ፡ በእነዚህ ፡
በሦስቱ ፡ ኃጢአቶች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጥፋት ፡
ተደርጎአልና ፡ ያገዛቸው ፡ ጀመር ።
፳፩፡ ከመረጡአቸው ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ሚስትን ፡
አገቡ ። አስቀድመው ፡ ኃጢአትን ፡ ሠሩ ።
ኃይለኞች ፡ የሆኑ ፡ ልጆችንም ፡ ወለዱ ፡ ሁሉም ፡
በመልክ ፡ አይመስሰሉም ።
፳፪፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ባልንጀራውን ፡ ይበላው ፡
ነበር ። አርበኛው ፡ አርበኛውን ፡ ገደለው ፤
ናፌልም ፡ ኢልዮንን ፡ ገደለው ፤ ኢልዮንም ፡
የሰውን ፡ ልጅ ፡ ገደለው ። ሰውም ፡ ባልንጀራ
ውን ፡ ገደለው ፤ ሁሉም ፡ በደልን ፡ ያደርግ ፡
ዘንድ ፡ በደል ፡ ወደ ፡ ማድረግ ፥ ንጹሕ ፡ ደም
ንም ፡ ያፈስ ፡ ዘንድ ፡ ንጹሕ ፡ ደምን ፡ ወደ ፡
ማፍሰስ ፡ ተመለሰ ። ምድርም ፡ በደልን ፡ ሞላች ፤
፳፫፡ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ ከበሉ ፡ በኋላ ፡ ወፎችንና ፡
አውሬዎችን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖረውንና ፡
የሚመላለሰውን ፡ ሁሉ ፡ ይበሉ ፡ ጀመር ።
፳፬፡ ብዙ ፡ ደም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ፈሰሰ ፤ የሰው ፡
ልቡናው ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ክፉ ፡ ነገርንና ፡ ከን
ቱን ፡ ያስብ ፡ ጀመር ።
፳፭፡ እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራቸው ፡ ከዚህ ፡
ዓለም ፡ ሁሉን ፡ አጠፋ ። በምድርም ፡ ስላፈሰ
ሱት ፡ ደም ፡ ሁሉን ፡ አጠፋ ፤ ልጆቼ ፡ እናንተና ፡
፳፮፡ እኔ ፡ ቀረን ፡ ከእኛም ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡
የገባው ፡ ሁሉ ፡ ቀረ ።
፳፯፡ በጥፋት ፡ ሥራ ፡ ጸንታችሁ ፡ ትኖሩ ፡ ዘንድ ፡
ጀምራችኋልና ፡ እናንተ ፡ በእውነት ፡ ሥራ ፡
ጸንታችሁ ፡ የምትኖሩ ፡ እንዳልሆናችሁ ፥
እነሆ ፥ እኔ ፡ የቀደመ ፡ ሥራችሁን ፡ አየሁ ።
አንዱም ፡ አንዱም ፡ ከባልንጀራችሁ ፡ ትለያላ
ችሁ ፡ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ ጋር ፡ ትቀናናላችሁ ።
፳፰፡ ልጆቼ ፡ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ ጋር ፡ አንድነት ፡ እንዳ
ትኖሩ ፡ እኔ ፡ አያለሁና ፡ ትለያያላችሁ ፤ አጋን
ንትም ፡ በልጆቻችሁና ፡ በእናንተ ፡ እነሆ ፡
ማሳት ፡ ጀመሩ ።
አሁንም ፡ እኔ ፡ ከሞትሁ ፡ በኋላ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፳፱፡
የሰውን ፡ ደም ፡ ታፈሳላችሁ ፡ ብዬ ፡ እኔ ፡ ስለ ፡
እናንተ ፡ እፈራለሁ ። የሰውን ፡ ደም ፡ የሚያፈ
ስስ ፡ ሁሉ ፡ ብርንዶንም ፡ የሚበላ ፡ ሁሉ ፥
ሁሉም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋሉና ፤ ብርንዶን ፡
የሚበላ ፡ ደምንም ፡ የሚያፈስስ ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ አይቀርምና ፡ እናንተም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡
ትጠፋላችሁ ።
ወደ ፡ መቃብር ፡ ይወርዳሉና ፥ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ፴፡
ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ሲኦልም ፡ ይወርዳሉና ፤ በጽና ፡
ሞት ፡ ነፍስም ተይዘው ፡ ጥልቅ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡
ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይወርዳሉና ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡
ልጅ ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ከሕይወት ፡ አይቀርለትም ።
በደሙ ፡ ሁሉ ፡ በዘመናችሁ ፡ ያረዳችሁት ፡ ፴፩፡
ደም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚወረወር ፡ የከብትና ፡
የአውሬም ፡ ደም ፡ በእናንተ ፡ አይገኝ ።
በምድር ፡ ላይ ፡ የሚፈሰውን ፡ ደም ፡ በመቅበር ፡ ፴፪፡
ስለ ፡ ሰውነታችሁ ፡ ምጽዋት ፡ መጽውቱ ፥
ብርንዶም ፡ ከሚበላ ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ አት
ሁኑ ። ብርንዶ ፡ እንዳትበሉ ፡ በፊታችሁ ፡ ሕጋ
ችሁን ፡ አጽኑ ። እኔ ፡ እንደዚህ ፡ ታዝዝ[ለ]ሁና ፡
ደሙን ፡ ቅበሩ ።
በእናንተ ፡ አሰማባችኋለሁ ፡ በልጆቻችሁም ፡ ፴፫፡
ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ አሰማባቸዋለሁ ፤ በምድር ፡
ላይ ፡ ደምን ፡ ከሚያፈስ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡
በሰውነታችሁ ፡ ደማችሁን ፡ የሚመራመሩአ
ችሁ ፡ እንዳይሆኑ ፡ ነፍስን ፡ ከሥጋ ፡ ጋር ፡ አት
ብሉአት ፤ ምድር ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ደምን ፡ በፈ
ሰሰ ፡ ሰው ፡ ደም ፡ የምትነጻ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ምድር ፡
በላይዋ ፡ ከፈሰሰ ፡ ደም ፡ አትነጻምና ፡ ነፍስን ፡
ከሥጋ ፡ ጋር ፡ አትብሉአት ።
አሁንም ፡ ልጆቼ ፡ ቃሌን ፡ ስሙኝ ፤ በዚህ ፡ ፴፬፡
ዓለም ፡ በእውነት ፡ ሥራ ፡ ጸንታችሁ ፡ ትኖሩ ፡
ዘንድ ፥ ክብራችሁም ፡ ከጥፋት ፡ ባዳነኝ ፡ በፈ
ጣሪዬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡
እውነተኛ ፡ ፍርድን ፡ ፍረዱ ።
እናንተም ፡ ሄዳችሁ ፥ እነሆ ፥ አገሮችን ፡ ታቀ ፴፭፡
ናላችሁ ፥ በውስጣቸውም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ያለውን ፡ ተክል ፡ ሁሉ ፡ ትተክላላችሁ ። ተክ
ሉም ፡ ሁሉ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ የሚያፈ
ራውን ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ ለመብላት ፡ የማይለቀም ፡
ይሆናል ።
በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ፍሬው ፡ ይለያል ፤ የፍ ፴፮፡
ሬውን ፡ መጀመሪያ ፡ የሚቀበለውን ፡ ምድርና ፡
ሰማይን ፡ በፈጠረ ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ይሠዋሉ ፡ ሁሉንም ፡ የዘይቱንና ፡ የወይ
ኑን ፡ መጀመሪያ ፥ የአዝመራውንም ፡ መጀመ
ሪያ ፡ በሚቀበል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አሰ
ተካክለው ፡ ይሠዋሉ ፤ የቀረውን ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በደብተራ ፡ አሪት ፡ የሚያገ
ለግሉ ፡ ካህናት ፡ መሥዋዕቱን ፡ በሚቀበልበት ፡
በመሠዊያው ፡ ፊት ፡ ይብሉት ።
ሄኖክ ፡ የአባታችሁን ፡ አባት ፡ ልጁን ፡ ማቱሳ ፴፯፡
ላን ፡ እንዲሁ ፡ አገዘታልና ፡ ማቱሳላም ፡ ልጁን ፡

ላሚህን ፡ አዝዞታልና ፡ ላሚህም ፡ እኔን ፡ ልጁን ፡
አባቶቹ ፡ ያዘዙትን ፡ ሁሉ ፡ አዝዞኛልና ፡ እና
ንተ ፡ በእውነት ፡ በሚገባ ፡ ተክላችሁን ፡ ሁሉ ፡
ትተወ ፡ ዘንድ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ዕረ
ፍትን ፡ አድርጉ ፤ እናንተም ፡ ትከብራላችሁ ፤
ተክላችሁም ፡ ሁሉ ፡ የበጀ ፡ ይሆናል ።
፴፫፡ እኔም ÷ ልጆቼ ፡ ሆይ ÷ ሄኖክ ፡ ልጁን ፡ እንዳዘ
ዘው ፡ አዛችኋለሁ ፤ በመጀመሪያው ፡ ኢዮቤ
ልዩ ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ በሰባተኛው ፡ ትውልድ ፡
ማቱሳላ ፡ እስከሚሞትበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ልጆ
ቹን ፡ የልጆቹንም ፡ ልጆች ፡ አሰምቶ ፡ አዘዘ ።
፴፬፡ በሀያ ፡ ዘጠነኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪ
ያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ አርፋ
ክስድ ፡ ሚስት ፡ አገባ ÷ ስምዋም ፡ ራሱአያ ፡
ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የኤላም ፡ ልጅ ፡ የሱ
ስን ፡ ልጅ ፡ ናት ። በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡
ሱባዔ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ÷ ስሙ
ንም ፡ ቃይናም ፡ አለው ፤ ልጁም ፡ አደገ ÷ አባ
ቱም ፡ መጽሐፍን ፡ አስተማረው ።
፴፭፡ አምበን ፡ የሚያዝዝበት ፡ ቦታንም ፡ ይፈልግ ፡
ዘንድ ፡ ሄደ ፡ የቀደሙ ፡ ሰዎች ፡ በድንጋይ ፡ የቀ
ረጹትን ፡ መጽሐፍ ፡ አገኘ ። በእርስዋም ፡ የተ
ጻፈውን ፡ አንብቦ ፡ ተረጐማት ። ጥንቆላን ፡ ጨረ
ቃንና ፡ ፀሐይን ፡ ከዋክብትንም ፡ በሰማይ ፡ ያለ ፡
ምልክትን ፡ ሁሉ ፡ በሚመለከቱ ፡ ገንዘብ ፡ ትጉ
ሃኑ ፡ ያስተማሩትን ፡ ትምህርትን ፡ ሁሉ ፡ በእር
ስዋ ፡ እንዳለ ፡ በእርስዋ ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡
ዘነጋ ።
፴፮፡ ጻፋት ÷ የእርስዋንም ፡ ነገር ፡ አልተናገረም ።
ስለ ፡ እርስዋ ፡ በእርሱ ፡ እንዳይቆጣ ፡ የእርስዋን ፡
ነገር ፡ ለመናገር ፡ ኖኅን ፡ ይፈራዋልና ።
፴፯፡ በሠላሳው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡
በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሚስትን ፡ አገባ ÷ ስም
ዋም ፡ ሚልካ ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የያፌት ፡
ልጅ ፡ የአበዳይ ፡ ልጅ ፡ ናት ።
፴፰፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች
ለት ፡— መልክትን ፡ ተልኬአለሁ ፡ ብሎአልና ፡
ስሙንም ፡ ሳላ ፡ አለው ፤ ሳላም ፡ አደገ ፡ ሚስ
ትንም ፡ አገባ ፤ ስምዋም ፡ ሙአክ ፡ ይባላል ፤ ይህ
ችውም ፡ የአባቱ ፡ እኅት ፡ የኬሴድ ፡ ልጅ ፡ ናት ።
፴፱፡ በሠላሳ ፡ አንደኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሚስ
ትን ፡ አገባ ። በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ልጅን ፡
ወለደችለት ÷ ስሙን ፡ ኤቦር ፡ አለው ። እርሱም ፡
ሚስትን ፡ አገባ ፤ ስምዋም ፡ አዙራድ ፡ ይባ
ላል ፤ ይህችውም ፡ የአብሮድ ፡ ልጅ ፡ ናት ።
፵፡ በሠላሳ ፡ ሁለተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በሦስተኛው ፡ ዘመን ÷ በስድስተኛው ፡
ዓመት ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በተወ
ለደበት ፡ ዘመን ፡ የኖኅ ፡ ልጆች ፡ ምድርን ፡ ሊካ
ፈሉ ፡ ጀምረዋልና ፡ ስሙን ፡ ፋሌክ ፡ አለው ፤
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ስሙ ፡ ፋሌክ ፡ ተባለ ፤ እርስ ፡
በእርሳቸው ፡ አስተካክለው ፡ ተካፈሉ ÷ ለኖ
ኅም ፡ ነገሩት ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

በሠላሳ ፡ ሦስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በፊቱ ፡ ፩፡
እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ለካምና ፡ ለሴም ፡ ለያፌት ፡ ርስት ፡
ልትሆናቸው ፡ ከአንደኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመ
ሪያው ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ከተላክን ፡
ከእኛ ፡ አንዱ ፡ ባለበት ፡ ምድርን ፡ ሦስት ፡ አድ
ርገው ፡ ከፈሉአት ፤ ልጆቹን ፡ ጠራ ፡ ልጆቻቸ
ውና ፡ እነርሱም ፡ ቀረቡ ÷ ሦስቱ ፡ ልጆቹ ፡ በያ
ዙት ፡ ዕጣ ፡ ምድርን ፡ ከፈሉ ።
እጃቸውን ፡ ዘርግተው ፡ ከአባታቸው ፡ ከኖኅ ፡ ፪፡
እጅ ፡ መጽሐፉን ፡ ተቀበሉ ። ርስት ፡ አድርጎ ፡
የሚይዘው ፡ የሴም ፡ ዕጣ ፡ ለልጆቹ ፡ ለልጅ ፡
ልጆቹም ፡ ለዘላለሙ ፡ በመጽሐፍ ፡ የአገሩ ፡
መካከል ፡ ወጣ ። አርበኞች ፡ ካሉበት ፡ ተራራ ፡
መካከል ፡ ከውኃውም ፡ መውጫ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ጤና ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ ወጣ ።
እድሉም ፡ በዚህ ፡ ወንዝ ፡ መካከል ፡ ወዳለ ፡ ፫፡
ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ይደርሳል ፤ ይህ ፡ ፈሳሽ ፡ ከእር
ስዋ ፡ እስከሚወጣበት ፡ እስከ ፡ ጥልቁ ፡ ውኃ ፡
እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ወደዚያ ፡ ይሄዳል ። ውኃ
ውም ፡ ወደ ፡ ሜአት ፡ ባሕር ፡ ይፈሳል ፤ ይህም ፡
ፈሳሽ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ይሄዳል ፤
በግራ ፡ በኩል ፡ ያለው ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለያፌት ፡
ደረሰ ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ያለውም ፡ አገር ፡
ሁሉ ፡ ለሴም ፡ ደረሰ ።
ወደ ፡ ክራሶ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ይሄዳል ። ፬፡
ይኸውም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ የሚደርስ ፡ ሕፅን ፡
ልሳን ፡ ነው ። ዕጣውም ፡ ወደ ፡ ታላቁ ፡
ባሕር ፡ ይደርሳል ። ይህች ፡ ባሕር ፡ ልሳነ ፡
ባሕረ ፡ ግብጽ ፡ ትባላለችና ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡
ወደምታሳይ ፡ ወደ ፡ ልሳን ፡ መግቢያ ፡ እስኪቀ
ርብ ፡ ድረስ ፡ አቅንቶ ፡ ይሄዳል ።
ከዚያም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ትዞነበላለች ÷ ወደ ፡ ፭፡
ታላቁ ፡ ባሕር ፡ መግቢያ ፡ ወደ ፡ ውኃውም ፡
ዳርቻ ፡ ትደርሳለች ÷ ወደ ፡ አፈራም ፡ ግራ ፡
ትደርሳለች ፤ ግዮን ፡ ወደሚባል ፡ ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡
እስክትቀርብ ፡ ድረስ ፡ ትደርሳለች ÷ ወደ ፡ ግዮ
ንም ፡ ውኃ ፡ ቀርባ ፡ ወደዚህም ፡ ፈሳሽ ፡ ዳርቻ ፡
ትደርሳለች ።
ወደ ፡ ገነት ፡ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ ቀኝ ፡ እስክትቀ ፮፡
ርብ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ትሄዳለች ፡
ከኤዶም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ምሥራቅ ÷ ከአገሩም ፡
ሁሉ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ÷ ይመለሳል ።
ስሙ ፡ ራፋ ፡ ወደሚባል ፡ ተራራ ፡ ምሥራቅ ፡
እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ይመጣል ፡ ወደ ፡ ጤና ፡
ፈሳሽ ፡ መውጫ ፡ ዳርም ፡ ይወርዳል ።
ይህችም ፡ እድል ፡ ለዘላለም ፡ ሊይዙአት ፡ በዕ ፯፡
ጣው ፡ ለሴም ÷ ለልጆቹ ÷ ለልጅ ፡ ልጆቹም ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ወጣች ። ይህ ፡ እድል ፡
የልጆቹና ፡ የሴም ፡ ዕጣ ፡ ነውና ፡ ኖኅም ፡ ደስ ፡
አለው ።
የሴም ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፤ ፰፡
እግዚአብሔርም ፡ በሴም ፡ ማደሪያ ፡ በረድኤት ፡

ይደር ፡ ብሎአልና ፡ በአፉ ፡ በትንቢት ፡ የተናገ
ረውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አሰበ ። ገነትም ፡ ከከበሩ ፡
የከበረች ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ማደሪያ ፡ እንደ ፡
ሆነች ፡ አውቆአልና ፡ ይመስገን ፡ አለ ፡ ደብረ ፡
ሲና ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መካከል ፡ ናት ፡ ደብረ ፡
ጽዮንም ፡ በምድር ፡ መካከል ፡ ናት ፡ እነዚህ ፡
ሦስቱ ፡ ሁሉ ፡ አንዱ ፡ በአንዱ ፡ አንጻር ፡ ለም
ስጋና ፡ ተፈጠሩ ።
፱፡ በአፉ ፡ ትንቢት ፡ እንዲናገር ፡ ያደረገውን ፡ የመ
ላእክት ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እስከ ፡ ዘላ
ለም ፡ ድረስ ፡ አመሰገነው ፡ የምርቃትና ፡ የበረ
ከት ፡ እድል ፡ ለሴም ፡ እንደ ፡ ደረሰው ÷ ለል
ጆቹ ፡ ለልጅ ፡ ልጆቹም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡
እንዳደረሳቸው ፡ አወቀ ።
፲፡ የኤርትራ ፡ ባሕር ፡ አገርና ፡ ኤዶም ፡ ሁሉ ፡
ህንደኬና ፡ ቀራንዮም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ደረሱት ፡
አወቀ ። ኤርትራ ፡ አውራጃውም ፡ የደጋውና ፡
የባሳንም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፤ የሳኔር ፡ አገር ፡ ሁሉና ፡
የከፍቱር ፡ ደሴቶች ፡ ሁሉ ፡ በግራ ፡ ያለ ፡ የአ
ሱር ፡ ተራራና ፡ አማና ፡ የአሱርና ፡ የኤላም ፡
አገር ፡ ሁሉ ÷ ሱሳና ፡ ባቢልም ፡ የአራራት ፡
አገር ፡ ሁሉና ፡ መእዳይም ፤ በግራ ፡ የአሱር ፡
ተራራ ፡ አውራጃና ፡ የባሕሩ ፡ ማዶ ፡ እነዚህ ፡
ሁሉ ፡ የሴም ፡ ዕጣዎች ፡ ናቸው ። ይህችም ፡
ኢየሩሳሌም ፡ የተባረከች ፡ ሰፊ ፡ አገር ፡ ናት ።
በውስጥዋም ፡ ያለ ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ያማረ ፡ ነው ።
፲፩፡ የካም ፡ ዕጣና ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡ ግዮን ፡ ማዶ ፡
በገነት ፡ ቀኝ ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ወጣ ÷
ወደ ፡ ሰሜንም ፡ ይደርሳል ። ዋዕይ ፡ ወደ ፡ ጸና
በት ፡ ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ይደርሳል ፤ በአጤል ፡ አን
ጻር ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ይደርሳል ። ወደ ፡
ማዕከክ ፡ ባሕር ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡
ወደ ፡ ፀሐይ ፡ መግቢያ ፡ ይደርሳል ። ይህች
ውም ፡ የሚጠፉው ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡
የሚወርድበት ፡ አገር ፡ ናት ። ወደ ፡ ግራ ፡ ወደ ፡
ጋዴት ፡ ዳርቻ ፡ ይወጣል ። ወደ ፡ ግዮን ፡ ፈሳሽ ፡
እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ ዳርቻ ፡
ወደ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ፈሳሽ ፡ ይመጣል ።
፲፪፡ ፈሳሽ ፡ ግዮንም ፡ በገነት ፡ ቀኝ ፡ እስኪቀርብ ፡
ድረስ ፡ ይሄዳል ። ለዘላለሙ ፡ የሚይዛት ፡ ለካም ፡
ለልጆቹም ፡ ለወገኖቻቸውም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
ድረስ ፡ በዕጣ ፡ የወጣች ፡ ይህች ፡ አገር ፡ ናት ።
፲፫፡ ለያፌትም ፡ ሦስተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ። ጤና ፡ ወደሚ
ባል ፡ ወንዝ ፡ ማዶ ፡ ወደ ፡ ፈሳሾች ፡ መውጫ ፡
ግራ ፡ ወጣ ። ወደ ፡ ግራው ፡ ምሥራቅ ÷ ወደ ፡
ጎግ ፡ አውራጃም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ምሥራቃቸ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ይደርሳል ፤ ከግራውም ፡ ወደ ፡
ግራው ፡ ይደርሳል ። ወደ ፡ ቁልጥ ፡ ተራራ ፡
ወደ ፡ ማኡት ፡ ባሕርና ፡ ወደ ፡ ግራውም ፡ ይደ
ርሳል ። ወደ ፡ ባሕሩ ፡ መውጫ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡
ወደ ፡ ጋዴት ፡ ምሥራቅም ፡ ይመጣል ። ወደ ፡
ፋራ ፡ መግቢያ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ይሄዳል ።
ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደ ፡ ማኡታ ፡ ባሕር ፡ ወደ
ሚሄድ ፡ ወደ ፡ አፌራግ ፡ ይመለሳል ፤ ወደ ፡
ውኃው ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ራፋ ፡ ተራራ ፡ እስኪቀ
ርብ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ወዕዳ ፡ ፈለግ ፡ ወደ ፡ ምሥ
ራቁ ፡ ግራ ፡ ይሄዳል ። ግራውንም ፡ ይዞረዋል ።
ለዘላለሙ ፡ በርስትነት ፡ ዕጣ ፡ የሚይዛት ÷ ለያ ፲፬፡
ፌት ፡ ለልጆቹም ፡ የወጣለት ፡ ምድር ፡ ይህች ፡
ናት ። ሰፊ ፡ የሚሆኑ ፡ አውራጃዎቹ ፡ አምስት ፡
ናቸው ። በግራ ፡ በኩል ፡ ያለች ፡ አገርም ፡ ሰፊ ፡
ናት ። ነገር ፡ ግን ፡ የያፌት ፡ አገር ፡ ቀዝቃዛ ፡
ናት ፤ የካምም ፡ አገር ፡ በረሀ ፡ ናት ÷ ከዋዕይና ፡
ከውርጭ ፡ ጋር ፡ የተቀላቀለች ፡ ናትና ፤ የሴም ፡
አገር ፡ ግን ፡ ቆላም ፡ ደጋም ፡ አይደለችም ።
ካም ፡ በልጆቹ ፡ መካከል ፡ አካፈለ ። መጀመሪያ ፡ ፲፭፡
ዕጣ ፡ ለኩሳ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወጣ ÷ ምዕራቡ ፡
ለምጽራይም ፡ ወጣ ÷ ምዕራቡም ፡ ለፉጥ ፡ ወጣ ÷
ምዕራቡም ፡ ለከነዓን ፡ ወጣ ፤ የባሕሩም ፡ መግ
ቢያ ፡ አንጻር ፡ የከነዓን ፡ ዕጣ ፡ ነው ።
ሴምም ፡ በልጆቹ ፡ መካከል ፡ አካፈለ ። መጀመ ፲፮፡
ሪያ ፡ ዕጣ ፡ ለኤላምና ፡ ለልጆቹ ፡ ወጣ ። ወደ ፡
ምሥራቅ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ የፈሳሹ ፡ የጤ
ግሮስ ፡ ምሥራቅ ፡ የህንደኬ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ከኤ
ርትራ ፡ ጋር ፡ በእጁ ፡ ነው ። የዲዳን ፡ ውኃ ፡ የሞ
ብሬ ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ የሱሳ ፡ አገር ፡ ሁሉና ፡
ኤላም ፡ እስከ ፡ ጤና ፡ ፈሳሽና ፡ እስከ ፡ ኤርትራ ፡
ባሕር ፡ ድረስ ፡ ዘበውእደ ፡ ፈርናክም ፡ ሁሉ ፡
በእጁ ፡ ነው ።
ለአሶርም ፡ ሁለተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ÷ ነነዌና ፡ የአ ፲፯፡
ሱር ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ሳድና ፡ ሰናዖርም ፡ እስከ ፡
ህንደኬ ፡ አቅራቢያ ፡ ድረስ ፡ ለእርሱ ፡ ሆኑ ።
ወደ ፡ ወድፋ ፡ ፈሳሽም ፡ ይደርሳል ።
ለአርፋክስድም ፡ ሦስተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ። የከላ ፲፰፡
ውዴዎን ፡ አውራጃ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለኤርትራ ፡
ባሕር ፡ የቀረበ ÷ የኤፍራጢስ ፡ ምሥራቅም ፡
ወደ ፡ ግብጽ ፡ እስከምታሳይ ፡ እስከ ፡ ልሳነ ፡
ባሕር ፡ አቅራቢያ ፡ ድረስ ፡ የምድረ ፡ በዳው ፡
ውኃ ፡ ሁሉ ፡ የሳኔርና ፡ የደጋው ፡ አገር ፡ አማ
ናም ፡ እስከ ፡ ኤፍራጢስ ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡
የእርሱ ፡ ዕጣ ፡ ነው ።
ለአራምም ፡ አራተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ፤ በኤፍራ ፲፱፡
ጢስና ፡ በጤግሮስ ፡ መካከል ፡ የመስጴጦምያ ፡
አገር ፡ ሁሉ ፡ በከላውዴዎን ፡ ግራ ፡ ወዳለ ፡
እስከ ፡ አሱር ፡ አቅራቢያ ፡ ድረስ ፡ የአራራትም ፡
አገር ፡ ሁሉ ፡ የአራም ፡ ዕጣ ፡ ሆነ ።
ለሉድም ፡ አምስተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ፤ የአሱር ፡ ፳፡
ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ እስኪቀ
ርብ ፡ ድረስ ፡ የእርሱ ፡ ዕጣ ፡ ነው ። ወደ ፡ ወን
ድሙ ፡ ወደ ፡ አሶር ፡ ዕጣ ፡ ወደ ፡ ምሥራቁም ፡
ይደርሳል ።
ያፌትም ፡ ምድረ ፡ ርስትን ፡ በልጆቹ ፡ መካከል ፡ ፳፩፡
ከፈለ ። መጀመሪያ ፡ ዕጣ ፡ ከግራው ፡ አንጻር ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጤና ፡ ፈሳሽ ፡ ድረስ ፡ ምሥራቅ ፡
ለሴሜር ፡ ወጣ ። በግራ ፡ በኩል ፡ የግራው ፡
ዙሪያ ፡ ሁሉ ፡ ለሜአት ፡ ባሕር ፡ እስኪቀርብ ፡
ድረስ ፡ ለማጎግ ፡ ወጣ ።
ከምዕራብ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ደሴቶች ፡ ድረስ ፡ ፳፪፡

እስከ፡ ደሴቶቹም፡ ዳርቻ፡ ድረስ፡ ለሁሉቱ፡
ወንድሞቹ፡ ሁሉ፡ ይይገዛ፡ ዘንድ፡ ለማዳይም፡
ደረሰ።
፳፫፡ ለኢዮአያንም፡ አራተኛ፡ ዕጣ፡ ወጣ፡ ደሴቱ፡
ሁሉ፡ በሉድም፡ አንጻር፡ ያሉ፡ ደሴቶችም፡
የእርሱ፡ ዕጣዎች፡ ናቸው።
፳፬፡ ለቶቤልም፡ እስከ፡ ሁለተኛይቱ፡ ልሳን፡ ድረስ፡
ወደ፡ ሉድ፡ ዕጣ፡ በምትቀርብ፡ በልሳን፡ መካ
ከል፡ አምስተኛ፡ ዕጣ፡ ወጣ። የሁለተኛይ
ቱም፡ ልሳን፡ አውራጃ፡ እስከ፡ ሦስተኛይቱ፡
ልሳን፡ ድረስ፡ ነው።
፳፭፡ ለሞሳክም፡ ስድስተኛ፡ ዕጣ፡ ወጣ። እስከ፡
ጋዲር፡ ምሥራቅ፡ እስኪቀርብ፡ ድረስ፡ የሦስ
ተኛይቱም፡ ልሳን፡ አውራጃ፡ ሁሉ፡ የእርሱ፡
ዕጣ፡ ነው።
፳፮፡ ለቲራስም፡ ሰባተኛ፡ ዕጣ፡ ወጣ። በባሕር፡
መከከል፡ ያሉ፡ ለካም፡ ዕጣ፡ የሚቀርቡ፡ ታላ
ላቅ፡ የሚሆኑ፡ አራቱ፡ ደሴቶች፡ የከማቱሪ፡
ደሴቶችም፡ በርስትነት፡ ዕጣ፡ ለአርፋክስድ፡
ልጆች፡ ወጣ፤ የኖኅም፡ ልጆች፡ ለልጆቻቸው፡
በአባታቸው፡ በኖኅ፡ ፊት፡ እንዲህ፡ አድርገው፡
ከፈሉ። በዕጣው፡ ያልወጣለትን፡ እድል፡
ይይዝ፡ ዘንድ፡ የወደደውን፡ አንዱንም፡ አን
ዱንም፡ አምሎ፡ ረገመ።
፳፯፡ ሁሉም፡ በራሳቸው፡ በልጆቻቸውም፡ ይደረግ፡
ይደረግ፡ አሉ። የሚያጸይፍ፡ ስለ፡ ሆነ፡ ስለ፡
ክፉ፡ ኃጢአታቸው፡ ሁሉ፤ ምድርን፡ የሚያ
ጸይፍ፡ ሥራንና፡ በደልን፡ ኃጢአትንና፡ ዝሙ
ትንም፡ ስለ፡ ሞሉአት፡ ፈጣሪ፡ እግዚአብሔር፡
በእሳትና፡ በሰይፍ፡ በሚፈረድባቸው፡ ገንዘብ፡
ቍርጥ፡ ፍርድ፡ እስከሚደረግበት፡ ቀን፡ ድረስ፡
በየወገናቸው፡ ይደረግ፡ ይደረግ፡ አሉ።

ምዕራፍ፡ ፲።

፩፡ በዚህ፡ ኢዮብልዩ፡ በሦስተኛው፡ ሱባዔ፡
የረከሱ፡ አጋንንት፡ የኖኅን፡ የልጅ፡ ልጆች፡
ያስቱአቸው፡ ጀመሩ፤ አእምሮአቸውን፡ እያ
ሳጡ፡ ያጠፉአቸው፡ ጀመሩ።
፪፡ የኖኅም፡ ልጆች፡ ወደ፡ አባታቸው፡ ወደ፡ ኖኅ፡
መጥተው፡ የሚያስቱና፡ የሚያደነቁሩ፡ የልጅ፡
ልጆቻቸውንም፡ የሚገድሉ፡ የአጋንንትን፡
ነገር፡ ነገሩት።
፫፡ ኖኅም፡ ወደ፡ ፈጣሪው፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡
ለመነ፤— ይቅርታህን፡ አድርገህ፡ ያዳንከኝ፤
ልጆቼንም፡ ከጥፋት፡ ውኃ፡ ያዳንካቸው፤
የጥፋትን፡ ልጅ፡ እንዳጠፋኸው፤ እንድጠ
ፋም፡ ያላደረግኸኝ፤ በእኔ፡ ላይ፡ ያለ፡ ይቅር
ታህ፡ ብዙ፡ ነውና፤ ቸርነትህም፡ በሰውነቴ፡
ተገልጣለችና፤ በሥጋ፡ ሁሉ፡ ያሉ፡ የነፍሳት፡
ፈጣሪ፡ ይቅርታህ፡ በልጆቼ፡ ላይ፡ ይገለጥ፤
የክፉ፡ አጋንንትም፡ ከዚህ፡ ዓለም፡ እንዳያጠ
ፉአቸው፡ በላያቸው፡ አይሠልጥኑ፡ አለ።
፬፡ አንተም፡ እኔን፡ አከብረኸ። የብዙ፡ ብዙ፡ እን
ሆን፡ ዘንድ፡ ምድርንም፡ እንሞላት፡ ዘንድ፤
ልጆቼንም፡ አብዛቸው። አንተም፡ የእነዚህ፡
ፍጥረቶች፡ አባቶቻቸው፡ ትጉሃኖች፡ ያደረጉ
ትን፡ ታውቃለህ። በሕይወት፡ ያሉትን፡ እነ
ዚህን፡ ረቂቃን፡ አጋንንት፡ ይህ፡ መቻያ፡ በማ
ይደረግበት፡ በገሃነም፡ አግዛቸው፤ እነርሱ፡ ክፉ
ዎች፡ ናቸውና፤ ለማጥፋትም፡ ተፈጥረዋልና፡
ፈጣሪዬ፡ የእኔን፡ የባሪያህን፡ ልጆች፡ አያጥፉ፤
በሕይወት፡ በሚኖሩ፡ ሰዎች፡ ነፍስም፡ አይሠ
ልጥኑ፤ አንተ፡ ብቻ፡ መቻያቸውን፡ ታውቃለ
ህና፡ ከዛሬ፡ ጀምሮ፡ እስከ፡ ዘላለም፡ ድረስ፡
በጻድቃን፡ ልጆች፡ ላይ፡ አይሠልጥኑ፡ አለ።
፭፡ ፈጣሪያችንም፡ ሁሉን፡ አስረን፡ እናግዝ፡
ዘንድ፡ አዘዘን። የአጋንንት፡ አለቃ፡ ሰይጣን፡
መጥቶ፤— አቤቱ፡ ፈጣሪዬ፤ ከእነርሱ፡ አጋን
ንትን፡ ከጥፋት፡ አስቀርልኝ፤ ቃሌን፡ ይስሙ፤
ከእነርሱ፡ ካልቀሩልኝ፡ በሰው፡ ልጆች፡ የፈ
ቃዴን፡ ሥልጣን፡ ማድረግ፡ አልችልምና።
እኔ፡ የማዛቸውንም፡ ሁሉ፡ ያድርጉ። የሰው፡
ልጆች፡ ኃጢአታቸው፡ ብዙ፡ ስለ፡ ሆነ፡ ከመ
ቻያዬ፡ አስቀድሞ፡ እነርሱ፡ ለማጥፋትና፡ ለማ
ሳት፡ ተፈጠሩ።
፮፡ በፊቱ፡ አሥረኛው፡ ነገድ፡ ይቅሩ፤ ዘጠኝኛው፡
ነገድ፡ ግን፡ መቻያ፡ ወዳለበት፡ ወደ፡ ገሃነም፡
ያውርዱአቸው፡ አለ። በቀና፡ ሥራ፡ ጸንተው፡
የሚኖሩ፡ እንዳይደሉ፡ በእውነት፡ ሥራም፡
የሚጣሉ፡ እንዳይደሉ፡ ያውቃልና፡ ለኖኅ፡
ፈውስ፡ የሚደረግባቸውን፡ ሁሉ፡ እናስተም
ረው፡ ዘንድ፡ ከእኛ፡ አንዱን፡ አዘዘው።
፯፡ እኛም፡ እንደ፡ ቃሉ፡ አደረግን፤ ፈጽመው፡
የክፉ፡ አጋንንትን፡ መቻያ፡ ባለበት፡ በገሃነም፡
አስረን፡ አጋዝን። አሥረኛውን፡ ነገድ፡ ግን፡
በሰይጣን፡ ትእዛዝ፡ በምድር፡ መቻያ፡ ይሆኑ፡
ዘንድ፡ አስቀረን። በምድር፡ እንጨቶችም፡
ያድን፡ ዘንድ፡ አጋንንት፡ ከሚያመጡት፡ ደዌ፡
የሚድንበትን፡ ሁሉ፡ ከሚያስቱበት፡ ጋር፡
ለኖኅ፡ ነገረው።
፰፡ ኖኅም፡ ፈውስ፡ በሚደረግበት፡ ወገን፡ ሁሉ፡
በመጽሐፍ፡ እንዳስተማርነው፡ ሁሉን፡ ጻፈ።
የኖኅን፡ ልጆች፡ እየተከተሉ፡ የሚያስቱ፡ ክፉ
ዎች፡ አጋንንትም፡ ተጋዙ።
፱፡ ከልጆቹ፡ ሁሉ፡ ይልቅ፡ ፈጽሞ፡ እርሱን፡ ይወ
ደው፡ ነበርና፡ የጻፋቸውን፡ መጻሕፍት፡ ሁሉ፡
ለታላቅ፡ ልጁ፡ ለሴም፡ ሰጠው። ኖኅም፡
እንደ፡ አባቶቹ፡ ሞተ፤ አራራት፡ በሚባል፡
አገር፡ በሉባር፡ ተቀበረ፤ በሕይወት፡ ዘጠኝ፡
መቶ፡ አምሳ፡ ዓመት፡ ጨረሰ። ይህም፡ አሥራ፡
ዘጠኝ፡ ኢዮቤልዩ፡ ሁለት፡ ሱባዔና፡ አምስት፡
ዓመት፡ ነው። በእውነተኛ፡ ሥራውና፡ በእ
ውነት፡ ፍጹም፡ ስለሚሆንበት፡ ሥራው፡ ከሄ
ኖክ፡ በቀር፡ ከሰው፡ ልጆች፡ በዚህ፡ ዓለም፡
ዘመንን፡ ያበዛ፡ የለም። ቍርጥ፡ ፍርድ፡ በሚ
ደረግበት፡ ቀን፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ ሥራውን፡
ሁሉ፡ ያስተምር፡ ዘንድ፡ ይህ፡ ዓለም፡ ጸንቶ፡
ባማኖርበት፡ ዘመን፡ ምስክር፡ ሊሆን፡ የሄኖክ፡

ፍጥረቱ፡ ደግ፡ ነውና።
፲፡ በሠላሳ፡ ሦስተኛው፡ ኢዮቤልዩ፡ ከሁለተኛው፡
ሱባዔ፡ በመጀመሪያው፡ ዓመት፡ ፋሌክ፡ ስምዋ፡
ሎምና፡ የሚባል፡ ሚስትን፡ አገባ፡ ይህችውም፡
የሲናዖር፡ ልጅ፡ ናት። በዚሁ፡ ሱባዔ፡ በአ
ራተኛው፡ ዓመት፡ ወንድ፡ ልጅን፡ ወለደች
ለት። ወደ፡ ምሥራቅ፡ ወደ፡ ሰናዖር፡ አገር፡
ስለ፡ ተሰደዱ፡ በሰናዖር፡ አገር፡ ግምብንና፡
አምባን፡ ይሠሩ፡ ዘንድ፡ የሰው፡ ልጆች፡ በጽኑ፡
ምክር፡ እነሆ፡ ክፉዎችን፡ ሆኑ፡ ብሎአልና፡
ስሙን፡ ራግው፡ አለው። ወደ፡ ሰማይ፡ እን
ወጣበታለን፡ ሲሉ፡ በዘመኑ፡ ግምብና፡ አም
ባን፡ እንሥራ፡ ብለው፡ አስበዋልና፡ ይሠሩ፡
ጀመር።
፲፩፡ በአራተኛው፡ ሱባዔ፡ ጡቡን፡ ሠርተው፡ በእ
ሳት፡ ተኰሱ። ጡቡም፡ እንደ፡ ድንጋይ፡
ሆነላቸው፡ የሚመርጉበት፡ ጭቃውም፡ ከባ
ሕር፡ በሰናዖር፡ አገርም፡ ከውኆች፡ ምንጭ፡
የሚወጣ፡ የባሕር፡ አረፋን፡ ሆነላቸው።
፲፪፡ በአርባ፡ ሦስት፡ ዓመት፡ ሠሩት። ፍጹም፡
ጡብ፡ አደርገው፡ ሲሠሩት፡ ኖሩ። ወርዱ፡
ሦስት፡ ክንድ፤ ቁመቱ፡ አሥር፡ ክንድ፤
አንድ፡ ወገን፡ የሚሆን፡ አቈልቋዩ፡ ሦስት፡
ክንድ፡ ነው። ቁመቱ፡ አምስት፡ ሺህ፡ ከአ
ራት፡ መቶ፡ ከሠላሳ፡ ሦስት፡ ክንድ፡ ከሁለት፡
ስንዝር፡ ወደ፡ ሰማይ፡ ወጣ። አቈልቋዩ፡
አሥራ፡ ሦስት፡ ምዕራፍ፡ ነው።
፲፫፡ ፈጣሪያችን፡ እግዚአብሔር፡ እኛን፡ እንዲህ፡
አለን፤— አንድ፡ ቋንቋ፡ የሆነ፡ ወገን፡ ግምብ፡
ይሠሩ፡ ጀመር፤ ኑ፡ አሁን፡ ከእነርሱ፡ ፈጽ
መን፡ እንዳናጠፉ፡ አንዱም፡ የአንዱን፡ ቋንቋ፡
እንዳይሰማ፤ ኑ፡ ወርደን፡ በቋንቋ፡ እንለያ
ቸው፡ በአሕዛብም፡ አገር፡ ይበተኑ፤ ከዚህ፡
በኋላ፡ ቍርጥ፡ ፍርድ፡ እስከሚደረግበት፡
ቀን፡ እንዲት፡ ምክር፡ ጸንታ፡ በላያቸው፡
አትኑር፡ አለን።
፲፬፡ እግዚአብሔር፡ ወርዶ፡ የሰው፡ ልጆች፡ የሠሩ
ትን፡ ነገር፡ ሁሉ፡ ለወጠ፤ ከዚህ፡ በኋላ፡ አንዱ፡
የአንዱን፡ ነገር፡ አልሰማም። ከዚያም፡ በኋላ፡
ግምብንና፡ መንደርን፡ መሥራት፡ ተዉ።
፲፭፡ በዚያ፡ ፈጣሪ፡ የሰውን፡ ልጆች፡ ቋንቋ፡ ለው
ጦአልና፡ ስለዚህ፡ ነገር፡ የሰናዖር፡ አገር፡ ሁሉ፡
የተበተኑበት፡ አገር፡ ተባለች፤ ከዚያም፡ በየ
አገሩ፡ ቋንቋቸው፡ በየወገናቸው፡ ተበተኑ።
፲፮፡ እግዚአብሔርም፡ ታላቅ፡ ነፋስን፡ አምጥቶ፡
ግምባቸውን፡ በምድር፡ ላይ፡ ገለበጠ፤ እነሆ፤
እርሱም፡ በሰናዖር፡ አገር፡ በባቢሎንና፡ በአ
ሦር፡ አገር፡ መካከል፡ ነው። ስምዋንም፡ ድቀት፡
አላት። በአራተኛው፡ ሱባዔ፡ በመጀመሪያው፡
ዓመት፡ በሠላሳ፡ አራተኛው፡ ኢዮቤልዩ፡ በእ
ርሱ፡ ትእዛዝ፡ ከሰናዖር፡ አገር፡ ተበተኑ።
፲፯፡ ካምና፡ ልጆቹ፡ ለእርሱ፡ ወደ፡ ተዘጋጀች፡
በደቡብ፡ አገር፡ በዕጣ፡ ወዳገኛት፡ አገር፡ ሄዱ።
ከነዓንም፡ እስከ፡ ግብጽ፡ ውኃ፡ መፍሰሻ፡
ድረስ፡ ያለችውን፡ የደጋውን፡ አገር፡ እጅግ፡
ያማረች፡ እንደ፡ ሆነች፡ አየ። ወደ፡ ርስቱ፡
አገር፡ ወደ፡ ባሕሩ፡ መግቢያ፡ አገር፡ አልሄ
ደም፤ በደጋው፡ አገር፡ ከምሥራቅ፡ ጀምሮ፡
እስከ፡ ምዕራብ፡ ድረስ፡ በባሕሩና፡ በደጋው፡
ዙሪያ፡ ኖረ።
፲፰፡ አባቱ፡ ካም፡ እና፡ ወንድሞቹ፡ ኩሳ፡ ሚጽሬ
ምም፤— የአንተ፡ ዕጣ፡ ባልሆነች፡ አገር፡ ኖረሃ
ልና፡ በዕጣም፡ አልወጣችልንምና፡ እንዲህ፡
አታድርግ፡ አሉት። እንደዚህ፡ ብታደርግ፡ ልጆ
ችህና፡ አንተ፡ በዚህ፡ ምድር፡ ትጠፋላችሁና፤
በጠብ፡ በክርክር፡ የተረገማችሁ፡ ትሆናላችሁ፤
ልጆችህም፡ በጠብ፡ ይጠፋሉ፤ አንተም፡ ፈጽ
መህ፡ ትጠፋለህ።
፲፱፡ ለሴምና፡ ለልጆቹ፡ በዕጣቸው፡ ወጥቶአልና፡
በሴም፡ አገር፡ አትኑር፤ አንተ፡ የተረገምህ፡ ነህ።
በአባታችን፡ በኖኅና፡ በከበረው፡ ፈራጅ፡ ፊት፡
ለመረገም፡ በመሐላ፡ ከተዘጋጀን፡ ከኖኅ፡ ልጆች፡
ሁሉ፡ ተለይተህ፡ አንተ፡ የተረገምህ፡ ትሆና
ለህ፡ አሉት። እርሱ፡ ግን፡ አልሰማቸውም፤
እርሱ፡ ከኤማት፡ ጀምሮ፡ እስከ፡ ግብጽ፡ መግ
ቢያ፡ ድረስ፡ በደጋው፡ አገር፡ ኖረ፤ ልጆቹም፡
እስከዚህ፡ ቀን፡ ድረስ፡ በዚያ፡ ኖሩ። ስለዚህ፡
ነገር፡ ይህች፡ አገር፡ የከነዓን፡ አገር፡ ተባለች።
፳፡ ያፌትና፡ ልጆቹ፡ ግን፡ ወደ፡ ባሕር፡ ሄዱ፡ እድ
ላቸው፡ በሆነ፡ አገርም፡ ኖሩ።
፳፩፡ ማዳይም፡ ውኃ፡ ያለባትን፡ አገር፡ አየ፤ ነገር፡
ግን፡ በፊቱ፡ ደስ፡ አላሰኘችውም። ከኤላምና፡
ከአሱር፤ የሚስቱ፡ ወንድም፡ ከሆነ፡ ከአርፋ
ክስድም፡ ለምኖ፡ እስከዚህች፡ ቀን፡ ድረስ፡
የሚስቱ፡ ወንድሞች፡ አቅራቢያ፡ በሚሆን፡
በመቄዶን፡ አገር፡ ኖረ። የልጆቹን፡ ቦታና፡
የእርሱን፡ ቦታ፡ ሜቄዶኒን፡ በአባታቸው፡ በማ
ዳይ፡ ስም፡ ጠሩው።
፳፪፡ በሠላሳ፡ አምስተኛው፡ ኢዮቤልዩ፡ በሦስተ
ኛው፡ ሱባዔ፡ በመጀመሪያው፡ ዓመት፡ ራግው፡
ስምዋ፡ ዑራ፡ የምትባል፡ ሚስትን፡ አገባ፤
ይህችውም፡ የኬሴድ፡ ልጅ፡ የዑር፡ ልጅ፡
ናት። ወንድ፡ ልጅን፡ ወለደችለት፡ ስሙንም፡
ሴሮሕ፡ አለው።
፳፫፡ በዚህ፡ ኢዮቤልዩ፡ በሰባተኛው፡ ሱባዔ፡ የኖኅ፡
ልጆች፡ ሰውን፡ ለመግደልና፡ ለመማረክ፤
አንዱም፡ አንዱም፡ ወንድሙን፡ ለመግደል፡
የሰውንም፡ ደም፡ በምድር፡ ላይ፡ ለማፍሰስ፤
ጽኑ፡ አምባዎችን፡ ግምብና፡ ቅጥርንም፡ ሠር
ተው፤ መዋጋት፡ ጀመሩ። አንዱ፡ ወገን፡ በአ
ንዱ፡ ወገን፡ ላይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ለማለት፡ በመንግ
ሥትም፡ ላይ፡ አስቀድሞ፡ ለመሾም፤ ሕዝቡ፡
በሕዝቡ፡ ፊት፡ አሕዛቡም፡ በአሕዛቡ፡ ፊት፡
ወደ፡ ሰልፍ፡ ለመሄድ፡ አገርም፡ ከአገር፡ ጋር፡
ለመጣላት፤ ሁሉም፡ ክፉ፡ ሥራ፡ ለመሥራት፡
መማረያንም፡ ለመግዛት፡ ለልጆቻቸውም፡ ሰል
ፍን፡ ለማስተማር፡ ይዋጉ፡ ጀመር። አንዱ፡
አገር፡ ከአንዱ፡ አገር፡ ጋር፡ ይመራረኩ፡ ጀመር።

ሴት ፡ ባሪያንና ፡ ወንድ ፡ ባሪያንም ፡ ይገዙ ፡
ጀመር ።
፳፬፤ የኬሴድ ፡ ልጅ ፡ ዑርም ፡ በከላውዴዎን ፡ ያለች ፡
ዑር ፡ የምትባል ፡ አምባን ፡ ሠራ ፥ ስምዋንም ፡
በአባቱ ፡ ስምና ፡ በእርሱ ፡ ስም ፡ ጠራ ። ጣዖቶ
ችን ፡ ሠሩ ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ መጥቶ ፡ ለራሱ ፡
ለሠራው ፡ ጣዖት ፡ ይሰግዳል ፥ ምስልንና ፡ ጣዖ
ትን ፡ ኃጢአትንም ፡ ይሠሩ ፡ ጀመር ፤ የከፉ ፡
አጋንንትም ፡ ኃጢአትንና ፡ በደልን ፡ ክህደት
ንም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ይረዱ ፡ ያስቱ ፡ ነበር ።
፳፭፤ የሚያጣላ ፡ ሰይጣንም ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ለማሠ
ራት ፡ ይበረታ ፡ ነበር ፤ ኃጢአትንና ፡ በደልን ፡
ሁሉ ፡ ፈጽሞም ፡ ለማጥፋት ፡ ክህደትን ፡ ሁሉ ፡
ለማሠራት ፡ በምድርም ፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡
ከእጁ ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ የአጋንንትን ፡ እጅ ፡ ይልክ ፡
ነበር ።
፳፮፤ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በደልንና ፡ ኃጢአትን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
መሥራት ፡ ተመልሶአልና ፥ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሴ
ሮሕ ፡ ስም ፡ ሴሮክ ፡ ተባለ ። አደገ ፤ ለሚስቱ ፡
እናት ፡ አባት ፡ አቅራቢያ ፡ በሆነ ፡ በከላውዴ
ዎን ፡ ዕጣ ፡ በዑር ፡ ኖረ ። ጣዖትንም ፡ ያመልክ ፡
ጀመር ፤ በሠላሳ ፡ ሰባተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአ
ምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
ሚስትን ፡ አገባ ፥ ስምዋም ፡ ሚልካ ፡ ይባላል ፤
ይህችውም ፡ የአባቱ ፡ የእኅት ፡ ልጅ ፡ የካቤር ፡
ልጅ ፡ ናት ፤ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡
ዓመት ፡ ናኮርን ፡ ወለደችለት ።
፳፯፤ አደገ ፡ በከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ በዑርም ፡ ኖረ ።
አባቱም ፡ ለማምዋረት ፡ በሰማይ ፡ ምልክትም ፡
ለመጠንቆል ፡ የከዋክብትን ፡ ቍጥርም ፡ አስተ
ማረው ።
፳፰፤ በሠላሳ ፡ ሰባተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በስድስተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሚስ
ትን ፡ አገባ ፥ ስምዋም ፡ ኢዮስካ ፡ ይባላል ።
ይህችውም ፡ የከለዳውያን ፡ ወገን ፡ የኔስቴግ ፡
ልጅ ፡ ናት ። በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡
ዓመት ፡ ታራ ፡ የሚባል ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለ
ደችለት ።
፳፱፤ የሚያጣላ ፡ ሰይጣንም ፡ ወፎችንና ፡ ቁራዎችን ፡
ምድርን ፡ ለማጥፋት ፥ በምድር ፡ ላይ ፡ የተዘራ
ውንም ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ሰደደ ። የሰውን ፡
ልጆች ፡ አዝመራቸውን ፡ ይቀሙ ፡ ዘንድ ፡ ሳያ
ርሱ ፡ ቁራዎች ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ዘሩን ፡ ይለ
ቅሙ ፡ ጀመር ። ወፎችና ፡ አሞራዎች ፡ ያስቸግ
ሩአቸው ፡ ነበርና ፥ ዘራቸውንም ፡ ይበሉባቸው ፡
ነበርና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ስሙን ፡ ታራ ፡ አለው ።
፴፤ ከወፎችም ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ ዓመቶች ፡ ድርቅ ፡
ይሆኑ ፡ ጀመር ፤ የእንጨቱንም ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡
ከዛፎች ፡ ላይ ፡ እየለቀሙ ፡ ይበሉ ፡ ነበር ፤ በዘ
መናቸው ፡ ከምድር ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ ጥቂትም ፡
ማዳን ፡ ቢችሉ ፡ በጽኑ ፡ ኃይል ፡ ነበር ። በሠ
ላሳ ፡ ዘጠኝኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ታራ ፡ ሚስት ፡
አገባ ፥ ስምዋም ፡ ኤድና ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡
የአባቱ ፡ የእኅቱ ፡ ልጅ ፡ የምትሆን ፡ የአብራም ፡
ልጅ ፡ ናት ። በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡
ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ። የልጁ ፡ ልጅ ፡
ሳይፀነስ ፡ ሙቶአልና ፡ ስሙን ፡ በእናቱ ፡ አባት ፡
ስም ፡ አብራም ፡ አለው ።
ያም ፡ ልጅ ፡ ጣዖታቱን ፡ በመከተል ፡ ኃጢአት ፴፩፤
ንም ፡ በመሥራት ፡ ሁሉ ፡ እንዲስት ፡ የምድ
ርን ፡ ስሕተት ፡ ያውቅ ፡ ጀመር ።
አባቱም ፡ መጽሐፍን ፡ አስተማረው ፤ የሁለት ፡ ፴፪፤
ሱባዔ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ። ከእርሱ ፡ ጋር ፡
በጣዖት ፡ እንዳይሰግድ ፡ አባቱን ፡ ከመከተል ፡
ተለየ ።
የሰዎች ፡ ልጆች ፡ ከሚበድሉት ፡ በደል ፡ ያድ ፴፫፤
ነው ፡ ዘንድ ፡ የተናቀ ፡ ጣዖቱን ፡ በመከተል ፡
ዕጣውም ፡ ወደ ፡ ስሕተት ፡ እንዳይሆን ፡ ሁሉን ፡
ወደ ፡ ፈጠረ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይለምን ፡
ጀመር ።
በምድር ፡ ዘርን ፡ ለመዝራት ፡ የሚዘሩበት ፡ ጊዜ ፡ ፴፬፤
ደረሰ ፤ ዘራቸውን ፡ ከአሞራዎች ፡ ይጠብቁ ፡
ዘንድ ፡ ሁሉም ፡ በአንድነት ፡ ወጡ ።
አብራምም ፡ ከወጡ ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ወጣ ። ፴፭፤
እርሱም ፡ የአሥራ ፡ አራት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡
ነበረ ፤ ብዙዎች ፡ ቁራዎችም ፡ ዘርን ፡ ይለቅሙ ፡
ዘንድ ፡ መጡ ። አብራምም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ሳያርፉ ፡ በፊታቸው ፡ ይሮጥ ፡ ነበር ፥ ዘርን ፡ ለመ
ልቀም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሳያርፉ ፡— ወደ ፡ መጣ
ችሁበት ፡ በታ ፡ ተመለሱ ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡
አትውረዱ ፡ እያለ ፡ ይጮህ ፡ ነበር ፤ እነርሱም ፡
ተመለሱ ።
በዚያችም ፡ ቀን ፡ ቁራዎችን ፡ ለመከልከል ፡ ፴፮፤
ሰውን ፡ አስቀመጡ ። አብራም ፡ ባለበት ፡ በዚያ ፡
እርሻ ፡ ሁሉ ፡ ከቁራዎቹ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ቁራ ፡
አላረፈም ።
በእርሻዎቹ ፡ ውስጥ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡ ፴፯፤
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሲጮኹና ፡ አሞራዎቹን ፡ ሁሉ ፡—
ተመለሱ ፡ ሲላቸው ፡ ይሰሙት ፡ ነበር ፤ በከላው
ዴዎን ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ ስሙ ፡ ገነነ ፡ ከበረ ።
የሚዘሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ ፴፰፤
እርሱ ፡ ይመጡ ፡ ነበር ። የዘሩ ፡ ወራት ፡ እስኪ
ፈጸም ፡ ድረስም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ይሄድ ፡ ነበር ።
ምድራቸውን ፡ ዘሩ ፥ በዚያም ፡ ዓመት ፡ የሚ
በቃ ፡ እህልን ፡ አገቡ ፤ በልተውም ፡ ጠገቡ ።
በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአንዱ ፡ ዓመት ፡ አብ ፴፱፤
ራም ፡ የበሬ ፡ ዕቃ ፡ ለሚሠሩት ፡ ሰዎች ፡ እን
ጨት ፡ መጥረብን ፡ አስተማራቸው ።
በምድር ፡ ላይ ፡ የበሬ ፡ ዕቃን ፡ ሠሩ ፤ በላዩ ፡ ፵፤
ዘርን ፡ ያኖር ፡ ዘንድ ፡ በድግሩ ፡ አንጻር ፡ እር
ፍን ፡ ሠራ ፥ ዘሩም ፡ በእርፉ ፡ ጫፍ ፡ ወርዶ ፡
በምድር ፡ ይሰወር ፡ ነበር ። ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ከአ
ሞራዎች ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ አልፈሩም ፡ ነበር ፤
በእርፉ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ ድግሩንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
አኖሩ ።
ዘርንም ፡ ዘሩ ፤ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ አብራም ፡ ፵፩፤
እንዳዘዛቸው ፡ ሁሉን ፡ አደረጉ ። ከዚያ ፡

በኋላ ፡ ከአሞራዎቹ ፡ የተነሣ ፡ አልፈሩም ።
፵፪፤ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡
አብራም ፡ አባቱ ፡ ታራን ፡— አባቴ ፡ ብሎ ፡
ጠራው ። እርሱም ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፥ እነሆ ፥ እኔ ፡
አለሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡— ምንም ፡ ምን ፡
ቃል ፡ እስትንፋስ ፡ የላቸውምና ፡ አንተ ፡ ከም
ታመልካቸውና ፡ በፊታቸው ፡ ከምትሰግድላ
ቸው ፡ ከእነዚህ ፡ ከጣዖታቱ ፡ ለእኛ ፡ የምናገ
ኘው ፡ ምን ፡ ረድኤት ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አለን ?
ድዳዎች ፡ ናቸውና ፥ ልቡናንም ፡ የሚያስቱ ፡
ናቸውና ፡ አታምልኩአቸው ።
፵፫፡ ሰማይን ፡ የፈጠረ ፥ በምድር ፡ ላይ ፡ ዝናብ ፡
ለዘር ፡ ጠል ፡ ለመከር ፡ የሚሰጥ ፥ በምድር ፡
ላይ ፡ ሁሉን ፡ የሚያደርግ ፥ ሁሉን ፡ በቃሉ ፡
የፈጠረ ፥ ከፊቱ ፡ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ደኅንነት ፡
የሚገኝ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አምልኩ ።
፵፬፡ ቃል ፡ እስትንፋስ ፡ የሌላቸው ፡ ጣዖታቱን ፡ እና
ንተ ፡ ለምን ፡ ታመልካላችሁ ? እነርሱ ፡ የሰው ፡
ሥራ ፡ ናቸውና ፥ እናንተ ፡ በጫንቃችሁ ፡ ትሸ
ከሙአቸዋላችሁና ፥ ለሚሠሩአቸው ፡ ሰዎች ፡
ጽኑ ፡ ተዋርዶ ፡ ናቸው ፡ እንጂ ፡ ከእነርሱ ፡
ረድኤት ፡ አይገኝምና ፤ ለሚያመልኩአቸውም ፡
ሰዎች ፡ የልቡና ፡ ስሕተት ፡ ናቸውና ፡ አታም
ልኩአቸው ፡ አለ ።
፵፭፤ አባቱ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፥ እኔም ፡ አውቃለሁ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ በፊታቸው ፡ እገለግል ፡ ዘንድ ፡
ካህን ፡ ጣዖት ፡ ላደረጉኝ ፡ ለሕዝቡ ፡ ምን ፡ አደ
ርጋለሁ ? እውነት ፡ ነገርንም ፡ ብነግራቸው ፥
ያመልኩአቸው ፡ ያመሰግኑአቸው ፡ ዘንድ ፡
ልቡናቸው ፡ እነርሱን ፡ ተከትላለችና ፡ ይገድሉ
ኛል ፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ እንዳይገድሉህ ፡ ዝም ፡
በል ፡ አለው ።
፵፮፤ ለሁለቱ ፡ ወንድሞቹም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ነገራ
ቸው ፥ እርሱንም ፡ ተቆጡት ፡ ዝም ፡ አለ ።
፵፯፤ በአርባው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛ ፡ ሱባዔ ፡
በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ አብራም ፡ ሚስት ፡ አገባ ፥
ስምዋም ፡ ሶራ ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የአባቱ ፡
ልጅ ፡ ናት ፤ ሚስት ፡ ሆነችው ።
፵፰፤ በሦስተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በሚቆጠር ፡ በሦስተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድሙ ፡ አራን ፡ ሚስት ፡
አገባ ። በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቆጠር ፡ በሰባተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ፥ ስሙንም ፡
ሎጥ ፡ አለው ። ወንድሙ ፡ ናኮርም ፡ ሚስት ፡
አገባ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፤ አብራም ፡ በሕይወት ፡ በኖረበት ፡ በስሳው ፡
ዘመን ፥ ይኸውም ፡ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአ
ራተኛው ፡ ዓመት ፥ አብራም ፡ ሌሊት ፡ ተነሥቶ ፡
የጣዖታቱን ፡ ቤት ፡ አቃጠለ ፥ በቤት ፡ ያለው
ንም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ አቃጠለ ።
፪፤ ያወቀ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ የለም ፡ ሌሊት ፡ ተነሥ
ተው ፡ ጣዖታቸውን ፡ ከእሳት ፡ ውስጥ ፡ ያወጡ ፡
ዘንድ ፡ ወደዱ ።
ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ አራን ፡ ተወረወረ ፥ በላ ፫
ዩም ፡ እሳት ፡ ነደደበት ፡ በእሳት ፡ ተቃጥሎ ፡
የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ በምትሆን ፡ በኡኑር ፡
በአባቱ ፡ በታራ ፡ ፊት ፡ ሞተ ። የከላውዴዎን ፡
ዕጣ ፡ በምትሆን ፡ በኡኑር ፡ ቀበሩት ።
ታራም ፡ የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ ከምትሆን ፡ ፬
ከዑር ፡ ወጣ ። ወደ ፡ ከነዓንና ፡ ወደ ፡ ሊባኖስ ፡
ምድር ፡ ወደ ፡ ካራንም ፡ ምድር ፡ ይመጡ ፡
ዘንድ ፡ እርሱ ፡ ወጣ ፥ ልጆቹም ፡ መጡ ።
አብራምም ፡ ከአባቱ ፡ ጋር ፡ በካራን ፡ ሁለት ፡ ፭
የዓመቶች ፡ ሱባዔ ፡ ተቀመጠ ።
በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ፮
አብራም ፡ ተነሣ ፤ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡
ከማታ ፡ እስከ ፡ ጥዋት ፡ ድረስ ፡ ከዋክብትን ፡
ይቆጥር ፡ ዘንድ ፥ የዓመቱ ፡ ሥራ ፡ ምን ፡ እን
ዲሆን ፥ ዝናብ ፡ ያዘንቡም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አያዘ
ንቡም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ሌሊት ፡
ወጥቶ ፡ ተቀመጠ ።
ብቻውን ፡ ተቀምጦ ፡ ይቆጥር ፡ ነበር ፤ በልቡ ፯
ናው ፡ ነገር ፡ ታሰበ ፤ የከዋክብት ፡ ምልክት ፡
ሁሉ ፥ የፀሐይና ፡ የጨረቃ ፡ ምልክት ፡ ሁሉ ፡
በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ነው ። እኔ ፡ ለምን ፡ እመረ
መራለሁ ? ጥዋትም ፡ ማታም ፡ ያዘንብ ፡ ዘንድ ፡
ቢወድ ፡ ያዝንብ ፤ እንዳያዘንብም ፡ ቢወድ ፡
አያዝንብ ፤ ሁሉ ፡ በእጁ ፡ ነው ፡ አለ ።
በዚህችም ፡ ሌሊት ፡ ለመነ ፡— ፈጣሪዬ ፥ ፈጣ ፰
ሪዬ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ብቻ ፡ ለእኔ ፡ ገናና ፡ ፈጣሪ ፡
ነህ ፤ አንተ ፡ ሁሉን ፡ ፈጠርህ ፤ የቃልህ ፡ ፍጥ
ረት ፡ ሁሉ ፡ ጸንቶ ፡ ኖረ ። እኔ ፡ አንተን ፡ ማም
ለክ ፡ ወደድሁ ፤ ከፉዎች ፡ ከሆኑ ፡ በሰው ፡
ልቡና ፡ ከሚሠለጥኑ ፡ ከመናፍስት ፡ እጅ ፡
አድነኝ ፤ ፈጣሪዬ ፡ ሆይ ፥ በአምልክ ፡ አንተን ፡
ከመከተል ፡ አያስቱኝ ፤ እኔንም ፡ ልጄንም ፡
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ለዘላ
ለም ፡ እንዳንስት ፡ አድርገን ፡ አለ ።
የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ዑርም ፡ ፱
ብመለስ ፥ ወደ ፡ እነርሱ ፡ እመለስ ፡ ዘንድ ፡ እነ
ርሱ ፡ ሰውነቴን ፡ በፊቴ ፡ ይፈልጋሉ ፤ ወይም ፡
በዚህ ፡ በታ ፡ እቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ ብትወድ ፡
በዚህ ፡ በታ ፡ ያችን ፡ የቀናች ፡ ጎዳና ፡ በፊትህ ፡
አቅናልኝ ፤ በእኔ ፡ በባሪያህ ፡ እጅ ፡ አድርግ ፤
ፈጣሪዬ ፡ ሆይ ፥ በልቡናዬ ፡ ስሕተት ፡ ጸንቼ ፡
አልኑር ፡ አለ ።
እርሱም ፡ ይህን ፡ ተናግሮ ፡ በጨረሰ ፡ ጊዜ ፥ ፲
እነሆ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በእኔ ፡ እጅ ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ተላከ ፡— አንተ ፡ ከሀገርህ ፥ ከአ
ባትህ ፡ ወገንና ፡ ከዘመዶችህ ፡ ተለይተህ ፡ ወጥ
ተህ ፡ እኔ ፡ ወደማሳይህ ፡ አገር ፡ ሂድ ፤ እጅግ ፡
ብዙ ፡ ወገን ፡ አደርግሃለሁ ፥ አከብርሃለሁ ፥ ስም
ህንም ፡ ከፍ ፡ አደርጋለሁ ፥ በሀገሩም ፡ ሁሉ ፡
የከበርህ ፡ ትሆናለህ ፤
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በአ ፲፩
ንተ ፡ ይባረካሉ ፤ የሚመርቁህን ፡ እመርቃቸ
ዋለሁ ፥ የሚረግሙህንም ፡ እረግማቸዋለሁ ፤

ለአንተም ፡ አምላክን ፡ እሆንልሃለሁ ፡ ለልጅ ፡
ልጆችህም ፡ ለወገኖችህም ፡ ሁሉ ፡ እሆናቸዋ
ለሁ ፤ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ለሚነሡ ፡ ሰዎች ፡ አም
ላካቸው ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ አትፍራ ፤ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ አምላክህ ፡
እኔ ፡ ነኝ ፡ ሲል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ ተላከ ።
፲፪፡ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔርም ፡— ምሥጢ
ርን ፡ ግለጥለት ÷ ዕዝነ ፡ ልቡናውም ፡ እንዲሰማ ፡
ይሁን ÷ ጥቅመ ፡ ሰናዖር ፡ ከፈረሰበት ፡ ቀን ፡
ጀምሮ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ከሚናገርበት ፡
ቋንቋ ፡ ተለይቶአልና ፡ የተረዳች ፡ ቋንቋን ፡ በአ
ንደበቱ ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ግለጥለት ፡ አለኝ ።
፲፫፡ ምሥጢርን ፡ ገለጥሁለት ÷ ዕዝነ ፡ ልቡናውም ፡
እንዲሰማ ÷ አንደበቱም ፡ እንዲናገር ፡ አደረ
ግሁ ፤ ፍጥረቱ ፡ በተፈጠረበት ፡ በዕብራይስ
ጥም ፡ ቋንቋ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እናገር ፡ ጀመርሁ ፤
የአባቶችን ፡ መጽሐፎች ፡ ወሰደ ÷ እነዚያም ፡
የዕብራይስጥ ፡ ቋንቋ ፡ የተጻፈባቸው ፡ ናቸው ።
ተናገራቸው ÷ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ይማራ
ቸው ፡ ጀመር ። የጸነነውን ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ እነግ
ረው ፡ ነበር ፤ ዝናብ ፡ በሚዘንብባቸው ፡ በሰድ
ስቱ ፡ ወሮች ፡ ተማራቸው ።
፲፬፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሚቆጠር ፡ በሰባተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ከአባቱ ፡ ጋር ፡
ተነጋገረ ፤ ከካራን ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ሄዶ ፡ አይቶ
አት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ እንዲሄድ ፡
ነገረው ።
፲፭፡ አባቱ ፡ ታራም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡ በሰላም ፡
ሂድ ÷ የፍቅር ፡ አምላክ ፡ ጐዳናህን ፡ ያቅናልህ ፤
እግዚአብሔርም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡
ይኑር ፤ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቅህ ፤ በሚ
ያዩህ ፡ ሰዎች ፡ ፊት ፡ ቸርነትንና ፡ ይቅርታን ፡
መወደድን ፡ ይስጥህ ፤ በአንተ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገ
ርን ፡ ለማድረግ ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አይሠ
ልጥኑብህ ፤ በሰላም ፡ ሂድ ።
፲፮፡ በእርስዋ ፡ ለመኖር ፡ ለዓይኖችህ ፡ ያማረች ፡
አገር ፡ ብታይ ፡ መጥተህ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ውሰ
ደኝ ፤ ለአንተ ፡ ልጅ ፡ ይሆንህ ፡ ዘንድ ፡ የወን
ድምህን ፡ የአራን ፡ ልጅ ፡ ሎጥንም ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ ውሰደው ፤ እግዚአብሔር ፡ በረድኤት ፡
ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይኑር ፤ በደኅና ፡ እስክትመለስ ፡
ድረስ ፡ ወንድምህ ፡ ናኮርን ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ትተ
ኸው ፡ ሂድ ፤ ሁላችንም ፡ በአንድነት ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ እንሄዳለን ፡ አለው ።
፲፯፡ አብራምም ፡ ሚስቱን ፡ ሶራን ፡ የወንድሙን ፡
የአራን ፡ ልጅ ፡ ሎጥንም ፡ ይዞ ፡ ከካራን ፡ ወደ ፡
ከነዓን ፡ ሄደ ። ወደ ፡ ሱርም ፡ መጣ ÷ እስከ ፡ ሰቂ
ሞንም ፡ ድረስ ፡ ተመላለሰ ፤ ረጅም ፡ ግራር ፡ ባለ
በት ፡ ስፍራ ፡ አደረ ፤ ከኢማት ፡ መግቢያ ፡
ጀምሮ ፡ ረጅም ፡ ግራር ፡ እስካለበት ፡ ድረስ ፡
አገሪቱ ፡ እጅግ ፡ ያማረች ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ እነሆ ፡
አየ ።
፲፰፡ እግዚአብሔርም ፡— ለልጆችህና ፡ ለአንተ ፡ ይህ

ችን ፡ አገር ፡ እሰጣችኋለሁ ፡ አለው ። በዚያም ፡
መሠዊያን ፡ ሠራ ፡ ለታየው ፡ ለእግዚአብሔር ፡
በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረበ ።
ከዚያም ፡ ተነሥቶ ፡ በምሥራቅ ፡ አንጻር ፡ ወዳ ፲፱፡
ለች ፡ ወደ ፡ ዓጌ ÷ በምዕራብ ፡ አንጻርም ፡ ወዳ
ለች ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ተራራ ፡ ሄደ ÷ በዚያም ፡
ድንኳን ፡ ተከለ ፤ በያትም ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ አገ
ሪቱ ፡ ሰፊ ፡ ናት ÷ እጅግም ፡ ያማረች ፡ ናት ÷
ሁሉም ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ይበቅላል ፤ ወይን ÷
በለስ ÷ ሮማን ÷ ወይራ ÷ ግራር ÷ ቡጥን ÷
ዘይት ÷ ዋንዛ ÷ ሰኖባር ÷ የደጋውም ፡ እንጨት ፡
ሁሉ ፡ የሚበቅልባት ፡ ናት ፡ ውኃውም ፡ በተ
ራራው ፡ ላይ ፡ ይሄዳል ።
የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ ከምትሆን ፡ ከዑር ፡ አው ፳፡
ጥቶ ፡ ወደዚህ ፡ ተራራ ፡ ያመጣውን ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ አመሰገነው ።
በሰባተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ፳፩፡
በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤
በዚህ ፡ ተራራ ፡ መሠዊያን ፡ ሠራ ÷ የእግዚአ
ብሔርንም ፡ ስም ፡ ጠራ ፡— አንተ ፡ አምላኬ ፡
ሆይ ÷ የዘላለም ፡ አምላክ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ አለ ።
እግዚአብሔር ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡
ይኖር ፡ ዘንድ ÷ በሕይወት ፡ በኖረበት ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ፡ እንዳይለየው ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረበ ።
ከዚያም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ሄደ ÷ እስከ ፡ ፳፪፡
ኬብሮንም ፡ ደረሰ ። ኬብሮንም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ተሠ
ራች ። በዚያም ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ተቀመጠ ።
ሎጥ ፡ እስኪ.ገባ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ አገር ፡
ሄደ ።
በሀገርም ፡ ራብ ፡ ሆነ ፤ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቆ ፳፫፡
ጠር ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ አብራም ፡ ወደ ፡
ግብጽ ፡ ሄደ ፤ ሚስቱ ፡ ከእርሱ ፡ ሳትለይ ፡ በግ
ብጽ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ። የግብጽ ፡ ክፍል ፡
የምትሆን ፡ ጣይናስም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከኬብሮን ፡
በኋላ ፡ በሰባት ፡ ዓመት ፡ ተሠራች ።
ፈርዖን ፡ የአብራምን ፡ ሚስት ፡ ሶራን ፡ በቀማው ፡ ፳፬፡
ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ስለ ፡ አብራም ፡ ሚስት ፡
ስለ ፡ ሶራ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈርዖንን ፡ በደዌ ፡
ገረፈ ÷ ቤተ ፡ ሰቡንም ፡ ሁሉ ፡ በጽኑ ፡ መቅሠ
ፍት ፡ ገረፈ ።
አብራምም ፡ በገንዘብ ÷ በላሞችና ፡ በበጎች ÷ ፳፭፡
በፈረሶችና ፡ በአህዮች ፡ በግመሎችም ÷ በሴ
ቶች ፡ ባሪያዎችና ፡ በወንዶች ፡ ባሪያዎች ÷
በወርቅና ፡ በብርም ፡ እጅግ ፡ የከበረ ፡ ነበረ ።
የወንድሙ ፡ ልጅ ፡ ሎጥም ፡ በገንዘብ ፡ እንደ ፡
እርሱ ፡ የከበረ ፡ ነበረ ።
ፈርዖንም ፡ የአብራምን ፡ ሚስት ፡ ሶራን ፡ ፳፮፡
መለሰ ። ከግብጽም ፡ ተነሥቶ ፡ በምዕራብና ፡
በቤቴል ፡ ምሥራቅ ፡ መካከል ፡ በዓጌ ፡ ባለ ፡
መሠዊያ ፡ በታ ፡ ቀድሞ ፡ ድንኳኑን ፡ ተክሎበት ፡
ወደ ፡ ነበረው ፡ በታ ፡ ሄደ ።
በደኅና ፡ የመለሰው ፡ ፈጣሪውን ፡ እግዚአብሔ ፳፯፡
ርንም ፡ አመሰገነው ።

፳፰፡ በአርባ ፡ አንድ ፡ ኢዮቤልዩ ÷ በመጀመሪያው ፡
ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡
እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ወደዚህ ፡ በታ ፡ ተመለሰ ፡ በመ
ሠዊያውም ፡ ላይ ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረበ ÷
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ ጠራ ፡— ገናና ፡
አምላክ ፡ የምትሆን ፡ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡
ሆይ ÷ የዘላለም ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፡ አለ ።
፳፱፡ ከዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በአራተኛው ፡
ዘመን ፡ ሎጥ ፡ ከእርሱ ፡ ተለየ ÷ ሎጥም ፡ በሰ
ዶም ፡ ኖረ ። የሰዶም ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ እጅግ ፡
ኃጢአተኞች ፡ ነበሩ ። የወንድሙ ፡ ልጅ ፡ ከእ
ርሱ ፡ ስለ ፡ ተለየ ፡ በልቡ ፡ አዘነ ። ሎጥ ፡ በተማ
ረከበት ፡ በዚያ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ አልነበረውምና ።
፴፡ ሎጥ ፡ ከእርሱ ፡ ከተለየ ፡ በኋላ ፡ ከዚህ ፡ ሱባዔ ፡
በሚቈጠር ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ አብራምን ፡ ተናገረው ፡— በዚያ ፡ ትኖር ፡
ዘንድ ፡ በለህበት ፡ በዚያ ፡ በታ ፡ አንገትህን ፡
አቅንተህ ፡ አራቱን ፡ ማዕዘን ፡ ተመልከት ፡
ይህችን ፤ የምታያትን ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡
እሰጥሃለሁና ÷ ለልጆችህም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
ድረስ ፡ እሰጣቸዋለሁና ።
፴፩፡ ልጆችህን ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ አደርጋለሁ ፤
ሰው ፡ የባሕር ፡ አሸዋን ፡ መቍጠር ፡ ይችል ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ልጆችህም ፡ ይቈጠራሉ ፤ ተነሥ
ተህ ፡ ቁመትዋን ፡ ወርድዋን ፡ ዙራት ፡ ለልጆ
ችህ ፡ እሰጣታለሁና ፡ ሁሉን ፡ ተመልከት ፡
አለው ።
፴፪፡ አብራምም ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ ሄዶ ፡ በዚያ ፡
ተቀመጠ ።
፴፫፡ በዚያም ፡ ዓመት ፡ የኤላም ፡ ንጉሥ ፡ ኅሎዶጎ
ሞር ፡ መጣ ÷ የሰናዖርም ፡ ንጉሥ ፡ አማልፋል ÷
የሲላር ፡ ንጉሥም ፡ አሪአክ ÷ የአሕዛብ ፡ ንጉ
ሥም ፡ ቴርጋል ፡ መጡ ÷ የሰዶምንም ፡ ንጉሥ ፡
ወጉት ።
፴፬፡ የሰዶም ፡ ንጉሥ ፡ ሸሸ ፤ የጨው ፡ አገር ፡ በሚ
ሆን ፡ በሴላስ ፡ ዲማው ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ በጦር ፡
ተወግተው ፡ ወደቁ ፡ አደማንና ፡ ሰዶምን ፡
ሰቤኤንንም ፡ ማረኩ ፤ የአብራምን ፡ የወንድ
ሙን ፡ ልጅ ፡ ሎጥንም ፡ ማረኩ ÷ ገንዘቡ
ንም ፡ ሁሉ ፡ ዘረፉ ÷ እስከ ፡ ዳንም ፡ ድረስ ፡ ሄደ ።
፴፭፡ ከጦር ፡ የዳነ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ መጥቶ ፡ የወን
ድሙ ፡ ልጅ ፡ ሎጥ ፡ እንደ ፡ ተማረከ ፡ ለአብ
ራም ፡ ነገረው ። አሽከሮቹን ፡ አስጊጦ ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ አሥራት ፡ ቀዳምያትን ፡ ይሰጡ ፡
ዘንድ ፡ አብራም ፡ በእርሱም ፡ በልጆቹም ፡ ሥር
ዓትን ፡ ሠራ ። እግዚአብሔርም ፡ ለዘላለም ፡
ይይዙት ፡ ዘንድ ፡ በፊቱ ፡ ለሚያገለግሉ ፡ ለካህ
ናቱ ፡ ሊሰጡት ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓትን ፡ ሠራ ።
፴፮፡ ከሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አሥራት ፡ ይሰጡ ፡
ዘንድ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ሠርቶታልና ፡
ለዚህ ፡ ሕግ ፡ የተወሰነ ፡ ዘመን ፡ የለውም ። ከእ
ህሉም ÷ ከወይኑም ÷ ከዘይቱም ÷ ከላሞችም ÷
ከበጎችም ÷ ከፍየሎችም ፡ አሥራት ፡ ይሰጡ ፡
ዘንድ ፡ ሥርዓት ፡ አድርጎ ፡ ሠራ ።

እርሱም ፡ በፊቱ ፡ ደስ ፡ ብሎአቸው ፡ ሊበሉት ፡ ፴፯፡
ሊጠጡት ፡ ለካህናት ፡ ሰጠ ።
የሰዶምም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ደረሰ ÷ በፊ ፴፰፡
ቱም ፡ ሰገደ ፡— ጌታችን ፡ አብራም ፡ ሆይ ÷
ያዳንኸውን ፡ ሰው ፡ ስጠን ÷ ምርኮው ፡ ግን ፡
ላንተ ፡ ይሁንህ ፡ አለው ።
አብራምም ፡— እኔ ፡ አብራምን ፡ አከበርሁት ፡ ፴፱፡
የምትል ፡ እንዳትሆን ÷ ከእኔ ፡ ጋር ፡ የሄዱ ፡
ጐልማሶች ፡ እድል ፡ ፈንታቸውን ፡ ይውሰዱ ፡
እንጂ ፡ ከበሉት ፡ በቀር ፡ ከአንተ ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡
የክር ፡ ፈትል ፡ የጫማ ፡ ጠፍር ፡ እንዳልወስድ ፡
ገናና ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ አምላክ ፡ እኔ ፡ እጆቼን ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ አደርጋለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡
የሄዱ ፡ ሰዎች ፡ ኤሴኮልና ፡ አውናን ፡ መምሬ ፡
እነርሱ ፡ እድል ፡ ፈንታቸውን ፡ ይውሰዱ ፡
አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

ከዚህ ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈ ፩፡
ጠር ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ በሦስተኛው ፡
ወር ፡ መባቻ ፡— አብራም ! አትፍራ ÷ ጠበቃህ ፡
እኔ ፡ ነኝ ÷ ዋጋህም ፡ እጅግ ፡ ይበዛል ፡ ሲል ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በሕልም ፡ ወደ ፡ አብ
ራም ፡ መጣ ።
አቤቱ ÷ ምን ፡ ትሰጠኛለህ ? እኔ ፡ ልጅ ፡ ሳል ፪፡
ወልድ ፡ በሞት ፡ እሄዳለሁ ፤ የደማስቆ ፡ ሰው ፡
የሚሆን ፡ የአማቲየል ፡ ልጅ ፡ የማሴት ፡ ልጅ ፡
ኤልኤዘር ፡ እርሱ ፡ ይወርሰኛል ፤ ለእኔ ፡ ግን ፡
ልጅ ፡ አልሰጠኸኝም ፤ ልጅ ፡ ስጠኝ ፡ አለ ።
ከበሕርይህ ፡ የሚወለድ ፡ ልጅ ፡ እርሱ ፡ ይወር ፫፡
ስሃል ፡ እንጂ ፡ ይህ ፡ አይወርስህም ፡ አለው ።
ወደ ፡ ውጪ ፡ አውጥቶ ፡— ወደ ፡ ሰማይ ፡ ተመ ፬፡
ልክቶ ÷ መቍጠር ፡ ይቻልህ ፡ እንደ ፡ ሆነም ፡
ከዋክብትን ፡ ቍጠር ፡ አለው ። ሰማይን ፡ አየ ፤
ከዋክብትንም ፡ ተመለከተ ፡— ልጅህ ፡ እንደዚህ ፡
ይሆናል ፡ አለው ። እግዚአብሔርንም ፡ አመ
ነው ፤ ማመኑም ፡ ጽድቅ ፡ ሆኖ ፡ ተቈጠረለት ።
ለዘላለም ፡ ይዘሃት ፡ ልትኖር ፡ ለአንተም ፡ ከአን ፭፡
ተም ፡ በኋላ ፡ ለልጆችህ ፡ ልትሆን ፡ የከነዓናው
ያንን ፡ አገር ፡ እሰጥህ ፡ ዘንድ ፡ የከላውዴዎን ፡
ዕጣ ፡ የምትሆን ፡ ከዑር ፡ ያወጣሁህ ፡ እኔ ፡
አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ አለው ።
አቤቱ ÷ አቤቱ ÷ እንድወርሳት ፡ በምን ፡ አው ፮፡
ቃለሁ ? አለ ።
ሦስት ፡ ዓመት ፡ የሆነውን ፡ ወይፈን ÷ ሦስት ፡ ፯፡
ዓመት ፡ የሆነውን ፡ ፍየል ÷ ሦስት ፡ ዓመት ፡ የሆ
ነውን ፡ በግ ÷ ዋኖስና ፡ ርግብንም ፡ አምጣልኝ ፡
አለው ።
ይህን ፡ ሁሉ ፡ በወር ፡ እኩሌታ ፡ አመጣ ። እርሱ ፡ ፰፡
ግን ፡ የኬብሮን ፡ አቅራቢያ ፡ በምትሆን ፡ በማ
ምሬ ፡ ባለ ፡ ግራር ፡ ሥር ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ።
በዚያም ፡ መሠዊያን ፡ ሠራ ፤ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አረደ ÷ ፱፡
በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ ደማቸውን ፡ አፈሰሰ ፤
ከሁለት ፡ ከሁለት ፡ አደረጋቸው ÷ በየመልካቸ

ውም ፡ በእንጻራቸው ፡ አኖራቸው ፥ አዕዋፍን ፡
ግን ፡ ፌሬስ ፡ አልቆረጣቸውም ። ወፎችም ፡
ወደ ፡ መሥዋዕት ፡ ይወርዱ ፡ ነበር ።
፲፡ አብራም ፡ ግን ፡ ይከለክላቸው ፡ ነበር ፤ ወፎች ፡
ይበሉአቸው ፡ ዘንድ ፡ አላሰናበተም ፡ ነበር ።
፲፩፡ ፀሐይ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ በአብራም ፡
እንቅልፍ ፡ መጣበት ፤ እነሆ ፥ የሚያስፈራ ፡
ጽኑ ፡ ጨለማ ፡ በላዩ ፡ ወደቀበት ።
፲፪፡ ልጅህ ፡ በአሕዛብ ፡ አገር ፡ ስደተኛ ፡ እንዲሆን ፤
አራት ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ እንዲገዙአቸውና ፡
መከራ ፡ እንዲያጸኑባቸው ፡ ፈጽመህ ፡ እወቅ ፡
ተብሎ ፡ ለአብራም ፡ ተነገረ ። ለሚገዙላቸው ፡
ወገኖችም ፡ እኔ ፡ እፈርድላቸዋለሁ ።
፲፫፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከብዙ ፡ ገንዘብ ፡ ጋር ፡ ከዚያ ፡
ይወጣሉ ። አንተም ፡ አባቶችህ ፡ ወደ ፡ ሄዱ
በት ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ በሰላም ፡ ትሄዳለህ ፤
በበጎ ፡ እድግናም ፡ ትቀበራለህ ።
፲፬፡ በአራተኛው ፡ ትውልድ ፡ ወደዚህ ፡ ይመለሳሉ ፤
እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ አለመመለሳቸው ፡ የአ
ሞራውያን ፡ ኃጢአት ፡ አልተፈጸመምና ፡ ስለ
ዚህ ፡ ነው ።
፲፭፡ ከእንቅልፉ ፡ ነቅቶ ፡ ተነሣ ፤ ፀሐይም ፡ ገባ ፤ እሳ
ትም ፡ ይነድ ፡ ጀመር ፤ እነሆ ፥ ምድጃው ፡ እየ
ጤሰ ፡ እሳቱ ፡ እየነደደ ፡ በመሠዊያው ፡ መከከል ፡
አለፈ ።
፲፮፡ በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአብራም ፡
ጋር ፡ ተማማለ ፡— ከግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ታላቁ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፥ ይኸውም ፡ ኤፍ
ራጥስ ፡ የሚባል ፡ ወንዝ ፡ ነው ፥ ይህችን ፡ አገር ፡
ለልጆችህ ፡ እሰጣለሁ ፤ የቄኔውስንና ፡ የዜቄኔ
ዜውስን ፥ የቀድሞኔውስን ፥ የፌራዚውስንና ፡
የራፌኢያን ፥ የፌከሬውስን ፥ የኤዌውስንና ፡
የአሞሬዎስን ፥ የከናኔዎስንና ፡ የጌርጌሴዎስን ፡
የኢያሴውስንም ፡ አገር ፡ እሰጥሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ተማ
ማለ ።
፲፯፡ አብራምም ፡ ሄዶ ፡ መሠዊያውን ፡ አዘጋጀ ፤ አዕ
ዋፍን ፥ መሥዋዕታቸውን ፥ ወይናቸውንም ፡
አቀረበ ፤ እሳት ፡ በላው ።
፲፰፡ በዚያች ፡ ወር ፡ ከአብራም ፡ ጋር ፡ ተማማልን ፤
ይኸውም ፡ ከኖኅ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ተማማልነው ፡
መሐላ ፡ ነው ።
፲፱፡ አብራምም ፡ በዓልንና ፡ ሥርዓትን ፡ እስከ ፡ ዘላ
ለም ፡ ድረስ ፡ አጸናለት ፤ አብራምን ፡ ደስ ፡
አለው ፤ ይህንን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ለሚስቱ ፡ ለሰራ ፡
ነገራት ፤ ልጅ ፡ እንዲወለድለት ፡ አመነ ። እር
ስዋ ፡ ግን ፡ ልጅ ፡ አትወልድም ፡ ነበር ፤ ሰራ ፡
ባልዋ ፡ አብራምን ፡ መከረችው ፡— ከእርስዋ ፡
የተወለደ ፡ ልጅን ፡ አሳድግልሃለሁና ፡ ከግብጽ ፡
በመጣኋት ፡ በአገልጋዬ ፡ በአጋር ፡ ድረስባት ፡
አለችው ።
፳፡ አብራምም ፡ የሚስቱ ፡ የሰራን ፡ ቃል ፡ ሰማ ፡—
እንዳልሽ ፡ አድርጊ ። ሰራም ፡ ከግብጽ ፡ ያመጣ
ቻትን ፡ አገልጋይዋን ፡ አጋርን ፡ አምጥታ ፡
ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ ለባልዋ ፡ ለአብራም ፡
ሰጠቻት ።
ደረሰባት ፥ ፀነሰች ፥ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ፤ ፳፩፡
በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በአምስተኛው ፡
ዓመት ፡ ስሙን ፡ እስማኤል ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
በዚያም ፡ ዓመት ፡ አብራም ፡ በሕይወት ፡ የኖረ
በት ፡ ዘመን ፡ ሰማንያ ፡ ስድስት ፡ ዘመን ፡ ነው ።
በዚህ ፡ በአራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተ ፳፪፡
ኛው ፡ ዓመት ፡ በሦስተኛው ፡ ወር ፡ በወሩ ፡ እኩ
ሌታ ፡ የዘራው ፡ የስንዴ ፡ አዝመራ ፡ ከሚደርስ
በት ፡ አስቀድሞ ፡ አብራም ፡ በዓል ፡ አደረገ ።
በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ የእህሉን ፡ መጀመሪያውን ፡ ፳፫፡
እህል ፡ አዲስ ፡ መሥዋዕት ፡ አድርጎ ፡ ለእግዚ
አብሔር ፡ አቀረበ ፤ ወይፈኑንና ፡ የበጉን ፡
ሙክት ፡ በጉንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ሠዋ ፤
ስቡንና ፡ መሥዋዕታቸውን ፡ ወይናቸውንም ፡
ይህን ፡ ሁሉ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ከነጭ ፡ ዕጣን ፡
ጋር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቀረበ ።
እግዚአብሔር ፡ አብራምን ፡ ተነጋገረው ፡— ፳፬፡
ያማረ ፡ አምላክ ፡ እኔ ፡ ነኝ ። በፊቴ ፡ ተገዛር ፤
ፍጹም ፡ ሁን ፤ በአንተና ፡ በእኔ ፡ መከከል ፡ መሐ
ላዬን ፡ አጸናለሁ ፤ እጅግ ፡ አከብርሃለሁ ።
አብራምም ፡ በግምባሩ ፡ ወደቀ ፥ እግዚአብሔ ፳፭፡
ርም ፡ ተናገረው ፡— እነሆ ፥ ሥርዓቴ ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ፥ ለብዙ ፡ አሕዛብም ፡
አባት ፡ አደርግሃለሁ ፡ አለው ።
እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ስምህ ፡ አብራም ፡ አይባል ፤ ፳፮፡
የብዙ ፡ አሕዛብ ፡ አባት ፡ አድርጌሃለሁና ፡ ከዛሬ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ስምህ ፡ አብር
ሃም ፡ ይባል ። አንተን ፡ ፈጽሜ ፡ አከብርሃለሁ ፡
የአሕዛብንም ፡ አገር ፡ እሰጥሃለሁ ፥ ነገሥታቱ ፡
ከአንተ ፡ ይወለዳሉ ።
በአንተና ፡ በእኔ ፡ መከከል ፡ በዘመናቸው ፡ የዘ ፳፯፡
ላለም ፡ ሥርዓት ፡ ልትሆን ፥ ከአንተም ፡ በኋላ ፡
በልጆችህ ፡ መከከል ፡ መሐላዬን ፡ አጸናለሁ ፤
አምላክ ፡ እሆንህ ፡ ዘንድ ፥ ለዘላለሙ ፡ ልትገ
ዛት ፡ ተሰደህ ፡ በሄድህበት ፡ በከነዓን ፥ ከአን
ተም ፡ በኋላ ፡ ለልጆችህ ፡ አምላክ ፡ እሆናቸው ፡
ዘንድ ፡ መሐላዬን ፡ አጸናለሁ ፤ አምላካቸውም ፡
እሆናቸዋለሁ ።
እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡ እንዲህ ፡ ፳፰፡
አለው ፡— አንተ ፡ መሐላዬን ፡ ጠብቅ ፤ ከአን
ተም ፡ በኋላ ፡ የሚኑሡ ፡ ልጆችህ ፡ ይጠብቁ ፤
ወንድ ፡ ወንዱን ፡ ሁሉ ፡ ግዘሩ ፥ የሰውነታችሁ
ንም ፡ ሰንከፍ ፡ ሁሉ ፡ ተገዘሩ ፤ በእናንተና ፡
በእኔ ፡ መከከል ፡ ለልጅ ፡ ልጅም ፡ ለዘላለም ፡
የሥርዓቱ ፡ ምልክት ፡ ይሆናል ።
በስምንተኛው ፡ ቀን ፡ ወንድ ፡ ወንዱን ፡ ሁሉ ፡ ፳፱፡
በየወገናችሁ ፡ ግዘሩት ። እቤት ፡ የተወለደ
ውን ፥ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በወርቅ ፡
የገዛችሁትን ፡ ከልጆችህ ፡ ወገን ፡ ያይደለም ፡
ቢሆን ፡ ይገዘሩ ፤ እቤትህ ፡ የተወለደም ፡ በወር
ቅህም ፡ የገዛኸው ፡ ቢሆን ፡ ይገዘሩ ።
ለዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ሊሆን ፡ መሐላዬ ፡ በሰው ፴፡
ነታችሁ ፡ ጸንቶ ፡ ይኑር ። ግዙር ፡ ያልሆነ ፡

ወንድ ፡ ልጆችሁ ፡ ሁሉ ፡ በስምንተኛይቱ ፡ ቀን ፡
የሰውነቱን ፡ ሰንከፍ ፡ ያልተገዘረውም ፡ ሁሉ ፡
ሥርዓቴን ፡ አፍርሶአልና ፡ ያች ፡ ሰውነት ፡ ከወ
ገንዋ ፡ ተለይታ ፡ ትጥፋ ፡ አለው ።
፴፩፡ እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡— ሚስትህ ፡ ሰራ ፡
ስምዋ ፡ ሳራ ፡ ነውና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ስምዋ ፡
ሰራ ፡ አይባል ፤ አከብራታለሁ ፥ ከእርስዋም ፡
ልጅ ፡ እሰጥሃለሁ ፤ እርሱንም ፡ አከብረዋለሁ ፥
ታላቅ ፡ ወገንም ፡ ይሆናል ፥ የአሕዛብም ፡ ነገሥ
ታት ፡ ከእርሱ ፡ ይወለዳሉ ፡ አለው ።
፴፪፡ አብርሃም ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ በግምባሩ ፡ ወደቀ ።
በልቡ ፡— በመቶ ፡ ዘመኔ ፡ ልጅ ፡ እወልድ ፡ ነበ
ርን ? ሳራስ ፡ በዘጠና ፡ ዘመንዋ ፡ ልጅ ፡ ትወ
ልድ ፡ ነበርን ? በቸርነትህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ብሎ ፡
ደስ ፡ አለው ።
፴፫፡ አብርሃምም ፡ እግዚአብሔርን ፡— እስማኤል ፡
በፊትህ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ፡ አለው ።
፴፬፡ እግዚአብሔርም ፡— እንዳልህ ፡ ይሁን ፡ አለው ፥
ሳራም ፡ ልጅ ፡ ትወልድልሃለች ፥ ስሙንም ፡
ይስሐቅ ፡ ትለዋለህ ፤ መሐላዬንም ፡ የዘላለም ፡
ሥርዓት ፡ ሊሆን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አጸናለሁ ፥
ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ ለሚኑሡ ፡ ለልጆቹም ፡ አጸና
ለሁ ።
፴፭፡ ስለ ፡ እስማኤልም ፡ የለመንኸውን ፡ ሰማሁህ ፤
እነሆ ፥ አከብረዋለሁ ፥ አገነዋለሁ ፥ ፈጽሜ ፡
አበዛዋለሁ ፤ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መሳፍንትንም ፡
ይወልዳል ፥ በብዙ ፡ ወገን ፡ ላይም ፡ እሾመዋ
ለሁ ።
፴፮፡ መሐላዬን ፡ ግን ፡ በእንደዚህ ፡ ያለ ፡ ወራት ፡
በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ሳራ ፡ ከምትወልድልህ ፡
ከይስሐቅ ፡ ጋር ፡ አጸናለሁ ። ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይህ
ንን ፡ ተናግሮ ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡
አብርሃም ፡ ካለበት ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጣ ።
፴፯፡ አብርሃምም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳለው ፡ አደ
ረገ ፤ ልጁን ፡ እስማኤልን ፥ በቤት ፡ የተወለደ ፡
ባሪያውን ፡ ሁሉ ፥ በወርቁ ፡ የገዛውንም ፡ በቤቱ ፡
ያለ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ሁሉ ፡ ወስዶ ፡ የሰውነታ
ቸውን ፡ ሰንከፍ ፡ ገዘረ ።
፴፰፡ በዚህችም ፡ ቀን ፡ አብርሃም ፡ ተገረዘ ፤ ቤተ ፡
ሰቦቹም ፥ በወርቅ ፡ የገዛቸው ፡ ባሪያዎቹም ፡
ሁሉ ፥ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ የተወ
ለዱ ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተገረዙ ። ይህችም ፡
ሕግ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡
ሆነች ።
፴፱፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ነውና ፥ በሰማይ ፡ ጽላትም ፡
ተጽፎአልና ፡ የዘመን ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ፤ ከስ
ምንቱ ፡ ቀንም ፡ አንዲት ፡ ቀንም ፡ መተላለፍ ፡
የለም ።
፵፡ እስከ ፡ ስምንት ፡ ቀንም ፡ ድረስ ፡ የሰውነቱን ፡
ሰንከፍ ፡ ያለተገረዘ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከጥፋት ፡
ልጆች ፡ ወገን ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአብ
ርሃም ፡ ከማለለት ፡ ሥርዓት ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡
አይደለም ።
፵፩፡ የእግዚአብሔር ፡ ወገን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ምል
ክት ፡ የለውም ፤ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ መሐላ ፡ ስላፈረሰ ፡ ፈጽሞ ፡ ከምድር ፡
ተነቃቅሎ ፡ ለመጥፋት ፡ ተዘጋጅቶአልና ፡
ምልክት ፡ የለውም ። የሚያመሰግኑ ፡ መላእክ
ትና ፡ መላእክተ ፡ ገጽ ፡ ሁሉ ፡ ከተፈጠሩበት ፡
ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ተፈጥሮአቸው ፡ እንዲህ ፡ ነውና ።
በሚያመሰግኑ ፡ መላእክትና ፡ በመላእክተ ፡ ፵፪፡
ገጽ ፡ አንጻር ፡ ንጹሐን ፡ ከሆኑ ፡ ከመላእክትና ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ እስራኤልን ፡
መረጠው ።
አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዝ ፤ የዚ ፵፫፡
ህን ፡ መሐላ ፡ ምልክት ፡ ይጠብቁ ፥ ለልጆቻቸ
ውም ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ይሁን ፤ ለዘላለም ፡
ይጠብቁት ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ለመሐላ ፡ ሥርዓት ፡ ሠርቶአልና ፡ ከም
ድር ፡ እንዳይጠፉ ፡ ይሁኑ ። እስማኤልን ፡ ወን
ድሞቹንና ፡ ልጆቹን ፡ ዔሳውንም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በባለምዋልነት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አላቀረባቸ
ውም ፤ ምንም ፡ የአብርሃም ፡ ልጆች ፡ ቢሆኑ ፡
አልመረጣቸውና ፡ እነርሱን ፡ አልመረጠም ።
ወገን ፡ ይሆነው ፡ ዘንድ ፡ እስራኤልን ፡ ለይቶ ፡ ፵፬፡
መረጠ ። ሕዝቡ ፡ አሕዛቡ ፡ ሁሉ ፡ የእርሱ ፡
ወገኖች ፡ ናቸውና ፥ ሁሉም ፡ ለእርሱ ፡ ይገባ
ልና ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡ ሰበሰበው ።
ነገር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ ያስቱአቸው ፡ ዘንድ ፡
አጋንንትን ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ አሠለጠነ ።
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ግን ፡ ገዢአቸው ፡ እርሱ ፡ ፵፭፡
ብቻ ፡ ነውና ፡ መልአክም ፡ ቢሆን ፡ ሰይጣንም ፡
ቢሆን ፡ ማንንም ፡ አላሠለጠነም ። እርሱ ፡ ይጠ
ብቃቸዋል ። ከአጋንንትና ፡ ከመላእክት ፡ እጅ ፡
ትእዛዙን ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ከሁሉም ፡
እጅ ፡ ይመራመራቸዋል ። እነርሱ ፡ ልጆቹ ፡
ይሆኑት ፡ ዘንድ ፡ እርሱም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ አምላክ ፡ ይሆናቸው ፡
ዘንድ ፡ ያከብራቸዋል ።
አሁንም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይህችን ፡ ሥር ፵፮፡
ዓት ፡ ሐሰት ፡ እንዳያደርጉ ፡ እኔ ፡ እነግርሃለሁ ።
በሰውነታቸው ፡ ከመገረዛቸው ፡ የተነሣ ፡ ልጆ
ቻቸውን ፡ ሳይገርዙ ፡ ይቀራሉና ፥ የቤልሆርም ፡
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ልጆቻቸውን ፡ እንደ ፡ ተወለዱ ፡
ሳይገረዙ ፡ ይተዋሉና ፡ እንደዚህች ፡ ሕግ ፡ ሁሉ ፡
ልጆቻቸውን ፡ አይገርዙም ።
መሐላውን ፡ አፍርሰዋልና ፥ ከሕጉም ፡ ወጥተ ፵፯፡
ዋልና ፡ ያች ፡ ጽኑ ፡ መዓት ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ታዛ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ትደረጋለች ። የዚ
ህን ፡ ምልክት ፡ ሥርዓቱን ፡ እንዳልፈጸሙ ፡
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ፈጽሞ ፡ ለመጥፋት ፡ ሰውነታ
ቸውን ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ አድርገዋልና ፡ ተበሳ
ጭተው ፡ ተሰደቡ ።
በዚህች ፡ ዓለም ፡ ለሚሠራው ፡ ስሕተት ፥ ኃጢ ፵፰፡
አቱ ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ይሰረይ ፡ ዘንድ ፡ እንግ
ዲህ ፡ የኃጢአት ፡ ስርየት ፡ የላቸውም ።
በአራተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ በግራሩ ፡ አንጻር ፡ ፵፱፡
ባለ ፡ በወይራው ፡ ሥር ፡ ለአብርሃም ፡ ታየነው ፥

ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ተነጋገርን ፡፡ ከሚስቱ ፡ ከሳራ ፡
ልጅ ፡ እንዲሰጠው ፡ እኛ ፡ ነገርነው ፤ ሳራም ፡
ይህንን ፡ ነገር ፡ ከአብርሃም ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ተነጋ
ገርን ፡ ሰምታለችና ፡ ሳቀች ፡፡ እኛም ፡ ዘለፍናት ፤
ፈርታ ፡ ስለ ፡ ተነገረው ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ሳቀች ፡
መሳቀዋን ፡ አሌ ፡ አለች ፡፡
፲፱ የልጅዋንም ፡ ስም ፡ ስሙ ፡ ይስሐቅ ፡ ተብሎ ፡
በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ነገርናት ፡፡ ያን
ጊዜም ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ በተመለስን ፡ ጊዜ ፡ እር
ስዋ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ፀንሰች ፡፡
፳ በዚህም ፡ ወር ፡ እግዚአብሔር ፡ በገሞራና ፡ በሰ
ዶም ፡ በዮርዳኖስ ፡ አውራጃ ፡ ሁሉና ፡ በሳቦኤ
ምም ፡ ፍርዱን ፡ ፈረደ ፡፡ በድኝና ፡ በእሳት ፡
አቃጠላቸው ፤ እጅግ ፡ ኃጢአተኞችና ፡ ክፉ
ዎች ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ በሰውነታቸውም ፡ እንዲሴ
ሰኑ ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ኃጢአት ፡ እንዲሠሩ ፥
እነሆ ፥ ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ነገርሁህ ፡
እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ አጠፋቸው ፡፡
፳፩ እንደዚሁም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፡
ኃጢአት ፡ ያለ ፡ ኃጢአት ፡ በሠሩባቸው ፡ ቦታ
ዎች ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፡ ፍርድ ፡ ያለ ፡ ፍር
ድን ፡ ያደርጋል ፡፡
፳፪ እግዚአብሔር ፡ አብርሃምን ፡ በቸርነት ፡ አስቦታ
ልና ፡ ሎጥን ፡ አዳነው ፥ ከጥፋትም ፡ መካከል ፡
አወጣው ፡፡ ከአዳም ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ
ዚያ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ተሠርቶ ፡
የማይታወቅ ፡ ኃጢአትን ፡ እርሱም ፡ ከልጆቹ ፡
ጋር ፡ በምድር ፡ ሠራ ፤ አባት ፡ በልጁ ፡ ደርሶአ
ልና ፡፡
፳፫ ፈጽሞ ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፥ በሰዶምም ፡ እንደ ፡
ተደረገው ፡ ፍርድ ፡ ፍርዳቸውንም ፡ ያደርግ ፡
ዘንድ ፥ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሰውን ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፡ እንዳያስ
ቀርለት ፥ እነሆ ፥ ታዘዘ ፡፡ በልጆቹም ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ዕዳ ፡ መሆኑ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ታወቀ ፡፡
፳፬ በዚህም ፡ ወር ፡ አብርሃም ፡ ከኬብሮን ፡ ተጕዞ ፡
ሄዶ ፡ በጌራሮን ፡ ተራሮች ፡ ባሉ ፡ በሱርና ፡ በቃ
ዴስ ፡ መካከል ፡ ተቀመጠ ፡፡
፳፭ በአምስተኛው ፡ ወር ፡ እኩሌታም ፡ ከዚያ ፡
ተጕዞ ፡ በተማማለበት ፡ ጕድጓድ ፡ አጠገብ ፡
አደረ ፡፡

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ፡፡

፩ በስድስተኛው ፡ ወር ፡ እኩሌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ሳራን ፡ በረድኤት ፡ ጎበኛት ፥ እንዳለ
ውም ፡ አደረገላት ፡፡ ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለ
ደች ፡፡ በሦስተኛው ፡ ወር ፥ በወሩም ፡ እኩሌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ ለአብርሃም ፡ በነገረው ፡ ቀን ፡
ከአዝመራው ፡ አስቀድሞ ፡ በሚደረገው ፡ በዓል ፡
ይስሐቅ ፡ ተወለደ ፡፡
፪ አብርሃምም ፡ ልጁን ፡ በስምንተኛይቱ ፡ ቀን ፡
ገረዘው ፤ ለዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ሊሆን ፡ እንደ ፡
ተሠራ ፡ በማለው ፡ መሐላ ፡ እርሱ ፡ አስቀድሞ ፡
ተገረዘ ፡፡

በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በስድስተ ፫
ኛው ፡ ዓመት ፡ አብርሃም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቤርሳ
ቤህ ፡ መጥተን ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ እንመለስ ፡
ዘንድ ፡ ለሳራ ፡ እንደ ፡ ነገርናት ፡ አሳየነው ፡፡ እር
ስዋም ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ፀነሰች ፡፡
በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ ተመለስን ፥ ሳራንም ፡ ፬
በፊታችን ፡ ፀንሳ ፡ አገኘናት ፥ ሳራንም ፡ መረቅ
ናት ፡፡ ዳግመኛም ፡ ሰባት ፡ ልጅ ፡ እስኪወልድና ፡
ሳይሞት ፡ እስኪያይ ፡ ድረስ ፡ እንዳይሞት ፡ የታ
ዘዘለትን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ነገርናት ፡፡
በይስሐቅም ፡ ስም ፡ ልጅ ፡ ይጠራለት ፡፡ የልጅ ፡ ፭
ልጆቹ ፡ ሁሉ ፡ ብዙ ፡ ይሆናሉ ፥ ከአሕዛብም ፡
ጋር ፡ ይቈጠራሉ ፡፡
ከይስሐቅም ፡ ልጆች ፡ አንዱ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡ ፮
ይሆናል ፥ የልዑል ፡ የእግዚአብሔር ፡ እድል ፡
ፈንታ ፡ ይሆናልና ፤ ከአሕዛብ ፡ ጋር ፡ አይቈጠ
ርም ፡፡
ከሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ተለይቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፯
ጌጥ ፡ ያለው ፡ ወገን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፥ ለክህነ
ትና ፡ ለመንግሥትም ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፥ ክቡር ፡
ወገንም ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ልጁ ፡ ሁሉ ፡ ይስሐቅ ፡
ወደሚያመልከው ፡ አምላክ ፡ እድልነት ፡ ወረደ ፡፡
ጎዳናችንን ፡ ሄደን ፡ የነገርነውን ፡ ሁሉ ፡ ለሳራ ፡ ፰
ነገርናት ፤ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡ ፈጽሞ ፡
ብዙ ፡ ደስ ፡ አላቸው ፡፡
ላዳነውና ፡ ተሰዶ ፡ በሄደበት ፡ አገር ፡ ደስ ፡ ላሰ ፱
ኘው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ መሠዊያን ፡
ሠራ ፡፡
በዚህም ፡ ወር ፡ በቤርሳቤህ ፡ በሠራው ፡ መሠ ፲
ዊያ ፡ አቅራቢያ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ የደስታ ፡ በዓል ፡
አደረገ ፡፡
በዚህችም ፡ በዓል ፡ ለባሪያዎቹና ፡ ለእርሱ ፡ ድን ፲፩
ኳን ፡ ተክለ ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አስቀድሞ በጥላ ፡
የሚደረግ ፡ በዓልን ፡ እርሱ ፡ አደረገ ፡፡
በዚህም ፡ በሰባቱ ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥ ፲፪
ዋዕት ፡ የሚሆነውን ፡ ሁሉ ፡ በየቀኑ ፡ ዕለት ፡
ዕለት ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ ሲያቀርብ ፡ ነበር ፥
ሁለት ፡ ጠቦቶች ፥ ሁለት ፡ የበግ ፡ ሙክት ፥
ሰባት ፡ በግ ፤ ስለ ፡ ልጆቹና ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ያስተ
ሰርይለት ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠዋ ፡
አንድ ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ፡ አቀረበ ፡፡
ድኅነት ፡ ለሚደረግበት ፡ መሥዋዕትም ፡ ሰባት ፡ ፲፫
የበግ ፡ ሙክት ፥ ሰባት ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ፥ ሰባት ፡
በግ ፥ ሰባት ፡ የፍየል ፡ ሙክት ፡ ሠዋ ፡፡ መሥ
ዋዕታቸውንና ፡ ፍልቅ ፡ አድርገው ፡ አፍስ
ሰው ፡ የሚጠጡት ፡ ወይናቸውን ፡ በስባቸው ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ አቀረበ ፡፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡
ሊቀበለው ፡ የተመረጠ ፡ ዕጣንንም ፡ በመሠዊ
ያው ፡ ላይ ፡ ጥዋት ፡ ጥዋት ፡ ያጥን ፡ ነበር ፡፡
ማታ ፡ ማታም ፡ ሽቱን ፡ ያጥን ፡ ነበር ፡፡ ነጭ ፡ ፲፬
ዕጣን ፥ ሚን ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ፥ ልባንጃ ፡ የሚባል ፡
ሽቱና ፡ ቀንዓትን ፥ ከርቤና ፡ ናርዶስ ፡ የሚባል ፡
ሽቱ ፥ ስልቡል ፡ ቀበርቻም ፡ እነዚህን ፡ ሰባቱን ፡
ሁሉ ፡ ያጥን ፡ ነበር ፤ የተከለሰውንና ፡ የተለቀ

መውን ፥ በሚዛን ፡ የተከከለውንና ፡ አንድ ፡
የሆነውን ፥ ንጹሕ ፡ የሆነውንም ፡ ያቀርብ ፡ ነበር ፡፡
፲፭ በፍጹም ፡ ሰውነቱና ፡ በፍጹም ፡ ልቡናው ፡ ደስ ፡
ብሎት ፡ እርሱ ፡ ከቤቱ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡
ሰባት ፡ ቀን ፡ ይህን ፡ በዓል ፡ አደረገ ፡፡ ከእርሱም ፡
ጋር ፡ በሰድ ፡ ያልተገረዘ ፡ ሰው ፡ ማንም ፡ አልነ
በረም ፡፡
፲፮ ለዘላለም ፡ የሚኖር ፡ እውነተኛ ፡ ልጅ ፡ ይስሐቅ ፡
ከእርሱ ፡ እንዲወለድ ፡ ስላወቀና ፡ ስለ ፡ ተረዳ ፡
ፈቃዱን ፡ ለመፈጸም ፡ ፈጥሮታልና ፡ አዳምን ፡
የፈጠረ ፡ አምላኩን ፡ አመሰገነው ፡፡ ሁሉን ፡ እን
ዳደረገ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ከእር
ሱም ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡ ይወለዳል ፡፡
፲፯ ደስ ፡ ብሎት ፡ አከበራት ፡፡ የዚህችንም ፡ በዓል ፡
ስምዋን ፡ የእግዚአብሔር ፡ በዓል ፡ አላት ፡፡ ይህ
ችንም ፡ በዓል ፡ ልዑል ፡ አምላክ ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡
የሚቀበላት ፡ የእግዚአብሔር ፡ በዓል ፡ አላት ፡፡
፲፰ ለዘላለም ፡ አከበርነው ፤ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ የሚ
ነሣ ፡ ልጁንም ፡ ሁሉ ፡ ምስክር ፡ ሊሆን ፡ በሰ
ማይ ፡ ጽላት ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ በጊዜዋ ፡ ጊዜ ፡
ያቺን ፡ በዓል ፡ አድርጎአልና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ አከበርነው ፡፡
፲፱ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ለእስራኤል ፡ ሕግ ፡ ሊሆን ፡ በሰ
ማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ፡፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ምጽአት ፡
ድረስ ፡ ባለ ፡ ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለልጆቻቸው ፡ የዘ
ላለም ፡ ሕግ ፡ ሊሆን ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዶ ፡
ሊቀበለው ፥ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ደስ ፡ ብሎአ
ቸው ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በጥላ ፡ የሚደረግ ፡ በዓልን ፡
የሚያከብሩ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ተጻፈ ፡፡
፳ በዓሉን ፡ ያደርጉት ፡ ዘንድ ፥ በጥላም ፡ ይቀመጡ ፡
ዘንድ ፥ በራሳቸውም ፡ አክሊል ፡ ይደፉ ፡ ዘንድ ፥
ከፈሳሹም ፡ የአኻያውን ፡ ቅጠል ፡ ጫፍ ፡ ይይዙ ፡
ዘንድ ፥ በእስራኤል ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ሆኖ ፡
ተጽፎአልና ፡ ለዚህ ፡ ሥርዓት ፡ የተወሰነ ፡ ዘመን ፡
የለውም ፡፡
፳፩ አብርሃምም ፡ የሰሌኑን ፡ ጫፍ ፡ ለጋውን ፥
ያማረ ፡ የእንጨቱንም ፡ ፍሬ ፡ ይዞ ፡ በየቀኑ ፡
ዘንባባውን ፡ ይዞ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ የመሠዊያውን ፡
ዙሪያ ፡ ይዞር ፡ ነበር ፡፡
፳፪ ጥዋት ፡ ጥዋትም ፡ ሁሉን ፡ ለፈጠረ ፡ ለአምላኩ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ እየተገዛ ፡ ያመሰግን ፡ ነበር ፡፡
፳፫ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡
በሚቈጠር ፡ በአንድ ፡ ዓመት ፡ ይስሐቅ ፡ ጡት ፡
ጣለ ፡፡
፳፬ ልጁ ፡ ይስሐቅ ፡ ጡት ፡ በጣለበት ፡ ቀን ፡ በሦስ
ተኛው ፡ ወር ፡ አብርሃም ፡ ታላቅ ፡ በዓል ፡ አደ
ረገ ፡፡ የግብጽ ፡ ሴት ፡ የምትሆን ፡ የአጋር ፡ ልጅ ፡
እስማኤልም ፡ በአባቱ ፡ በአብርሃም ፡ ፊት ፡ በቦ
ታው ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፡፡
፳፭ ልጆቹን ፡ አይቶአልና ፥ ልጅንም ፡ ሳይወልድ ፡
አልሞተምና ፡ አብርሃም ፡ ደስ ፡ አለው ፡፡ እግ
ዚአብሔርንም ፡ አመሰገነው ፡፡
፳፮ ሎጥ ፡ ከእርሱ ፡ በተለየበት ፡ ቀን ፡ የተናገረውን ፡
ነገር ፡ አሰበ ፡፡ ምድርን ፡ ይወርሳት ፡ ዘንድ ፡

በዚህ ፡ ዓለም ፡ እግዚአብሔር ፡ ልጅን ፡ ሰጥቶ
ታልና ፡ ደስ ፡ አለው ፥ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግ
ዚአብሔርንም ፡ በአፉ ፡ አመሰገነው ፡፡
ሳራም ፡ እስማኤልን ፡ ሲጫወትና ፡ ሲዘፍን ፡ ፳፯
አየችው ፥ አብርሃምንም ፡ እጅግ ደስ ፡ ብሎት ፡
አየች ፡፡ እስማኤልንም ፡ በኖችው ፡ ጊዜ ፡ ቀንታ ፡
አብርሃምን ፡— የዚህች ፡ የባሪያ ፡ ልጅ ፡ ከልጄ ፡
ከይስሐቅ ፡ ጋር ፡ ርስት ፡ አይወርስምና ፡ ይህ
ችን ፡ ባሪያ ፡ ከልጅዋ ፡ ጋር ፡ አስወጥተህ ፡ ስደ
ዳት ፡ አለችው ፡፡
ከእርሱ ፡ ለይቶ ፡ ይሰዳቸው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ፳፰
ልጁና ፡ ስለ ፡ ባሪያው ፡ በአብርሃም ፡ ፊት ፡
ኀዘን ፡ ሆነ ፡፡
እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡— ስለ ፡ ባሪያ ፳፱
ህና ፡ ስለ ፡ ልጅህ ፡ በፊትህ ፡ ኀዘን ፡ አይደረግ ፥
በይስሐቅ ፡ ስምህ ፡ ይጠራልሃልና ፡ ልጅም ፡ ይጠ
ራልና ፡ ሳራ ፡ የነገረችህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ስማና ፡
አድርግ ፡፡ ስለዚያች ፡ ባሪያ ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ አት
ዘን ፡ ከልጆችህ ፡ ወገን ፡ ነውና ፡ ብዙ ፡ ወገን ፡
አደርገዋለሁ ፡ አለው ፡፡
አብርሃምም ፡ በጥዋት ፡ ገሥግሦ ፡ ሄዶ ፡ ውኃ ፡ ፴
ያለበትን ፡ ረዋትና ፡ ዳቦውን ፡ አምጥቶ ፡ ለአ
ጋር ፡ አሸከማት ፥ ልጁንም ፡ አሳዝሎ ፡ ሸኛት ፤
በቤርሳቤ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እየተቅበዘበዘች ፡
ሄደች ፡፡
ውኃው ፡ ከረዋትዋ ፡ አለቀ ፥ ልጁም ፡ ተጠማ ፥ ፴፩
መሄድም ፡ ተሳነው ፥ ሕፃኑም ፡ ወደቀ ፤ እናቱ ፡
አነሣችው ፡ ሄዳ ፡ በአንዲት ፡ የዘይት ፡ እንጨት ፡
ሥር ፡ አኖረችው ፡— የልጁን ፡ ሞት ፡ አላይም ፡
ብላለችና ፡ ጦር ፡ ወርውሮ ፡ የሚያደርሱበት ፡
አንዲት ፡ ምዕራፍ ፡ ያህል ፡ ርቃ ፡ ሄዳ ፡ ፊት ፡
ለፊት ፡ ተቀመጠች ፤ በዚያም ፡ ተቀምጣ ፡
አለቀሰች ፡፡
ከከበሩ ፡ መላእክት ፡ አንዱ ፡ መልአክ ፡— አንቺ ፡ ፴፪
አጋር ፥ ለምን ፡ ታለቅሻለሽ ፥ እግዚአብሔር ፡
ቃልሽን ፡ ሰምቶአልና ፥ ሕፃኑንም ፡ በዓይኑ ፡
ምሕረት ፡ አይቶታልና ፡ ተነሥተሽ ፡ ሕፃኑን ፡
አንሥተሽ ፡ በእጅሽ ፡ ያገርው አላት ፡፡
ዓይኖችዋንም ፡ ገልጣ ፡ ውኃ ፡ ያለበትን ፡ ጕድ ፴፫
ጓድ ፡ አየች ፤ ሄዳም ፡ ረዋትዋን ፡ ውኃ ፡ ሞላች ፤
ልጅዋንም ፡ አጠጣች ፤ ተነሥታም ፡ ወደ ፡
ፋራን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሄደች ፡፡
ሕፃኑም ፡ አደገ ፡ አዳኝ ፡ ሆነ ፥ እግዚአብሔ ፴፬
ርም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ ኖረ ፡፡ እናቱም ፡
ከግብጽ ፡ ሴቶች ፡ ሚስት ፡ አጋባችው ፥ ወንድ ፡
ልጅን ፡ ወለደችለት ፡፡ በለመንሁት ፡ ጊዜ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ለእኔ ፡ ቅርቤ ፡ ነው ፡ ብላለችና ፡
ስሙንም ፡ ናቢአት ፡ አለችው ፡፡

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ፡፡

በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በመ ፩
ጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡
እንዲህ ፡ ሆነ ፡፡ በዚህ ፤ ወር ፡ በአሥራ ፡ ሁለት
ኛው ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲወደው ፡ ስለ ፡

አብርሃም ፡ በሰማይ ፡ ቃሎች ፡ ተሰሙ ፤ በሚና
ገረው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ሆኖአልና ።
፪፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ ሰይጣን ፡ መጥቶ ፡ በአምላክ ፡
ፊት ፡ ቆሞ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— እነሆ ÷ አብርሃም ፡
ልጁ ፡ ይስሐቅን ፡ ይወደዋል ÷ ከሁሉም ፡
ይልቅ ፡ እርሱ ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ፤ በመሠዊያው ፡
ላይ ፡ መሥዋዕት ፡ አድርጎ ፡ ያቀርበው ፡ ዘንድ ፡
ንገረው ።
፫፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ቢያደርግ ፡ አንተ ፡ ታያለህ ፤ በም
ትፈትነው ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ የታመነ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ታውቃለህ ፡ አለው ። እግዚአብሔር ፡
ግን ፡ አብርሃም ፡ በነገረው ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ የታ
መነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቃል ÷ በአገሩ ፡ በድርቅ ፡
ፈትኖታልና ፤ በነገሥታቱም ፡ ገንዘብ ፡ ፈትኖ
ታልና ፤ ዳግመኛም ፡ በሚስቱ ፡ መቀማት ፡ ፈት
ኖታልና ፤ በመገረዝም ፡ ፈትኖታልና ፤ በሰደዳ
ቸው ፡ ጊዜ ፡ በአጋርና ፡ በልጁ ፡ በእስማኤል ፡
ፈትኖታልና ፤ በፈተነው ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ የታ
መነ ፡ ሆኖ ፡ ተገኝቶአልና ፤ ሰውነቱም ፡ ቸል ፡
አላለችምና ፡ የታመነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቃል ።
፬፡ የታመነ ፡ ነውና ÷ እግዚአብሔርንም ፡ ይወዳ
ልና ÷ ሥራውን ፡ አላቆየም ።
፭፡ እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡— አብርሃም ÷
አብርሃም ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ አብርሃምም ፡—
አቤት ÷ አለሁ ፡ አለ ። የምትወደውን ፡ ልጅህን ፡
ይስሐቅን ፡ ይዘህ ፡ ከፍ ፡ ወዳለች ፡ ተራራ ፡
ሂድ ፤ እኔ ፡ ከምነግርህ ፡ ከተራሮች ፡ ወደ ፡ አን
ዲቱ ፡ ተራራ ፡ አውጣው ፡ አለው ።
፮፡ ከዚያም ፡ በነግህ ፡ ገሠገሠ ፤ በቅሎውን ፡ ጭኖ ፡
ሁለቱንም ፡ ብላቴኖቹን ፡ ልጁ ፡ ይስሐቅንም ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይዞ ÷ ለመሥዋዕት ፡ የሚሆን ፡
እንጨትንም ፡ ፈልጦ ፡ አሸከሞ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡
እግዚአብሔር ፡ ወዳዘዘው ፡ ቦታ ፡ ሄደ ።
፯፡ ቦታውንም ፡ በሩቅ ፡ ሆኖ ፡ አየ ÷ ውኃ ፡ ወዳለ
በት ፡ ጕድጓድም ፡ ደረሰ ፤ ብላቴኖቹን ፡— በቅሎ
ውን ፡ ይዛችሁ ፡ ከዚህ ፡ ቆዩኝ ፤ ልጄና ፡ እኔ ፡
ሄደን ፡ ሰግደን ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንመለሳለን ፡
አላቸው ።
፰፡ መሥዋዕት ፡ የሚሠዋበትን ፡ እንጨት ፡ ለልጁ ፡
ለይስሐቅ ፡ አሸከሞ ÷ ወቅለምቱንና ፡ እሳቱን ፡
በእጁ ፡ ይዞ ÷ እስከዚያ ፡ ቦታ ፡ ድረስ ፡ ሁለቱ ፡
ሁሉ ፡ በአንድነት ፡ ሄዱ ።
፱፡ ይስሐቅም ፡ አባቱን ፡— አባቴ ፡ አለው ፤ እር
ሱም ፡— ልጄ ÷ እነሆ ÷ አለሁ ፡ አለው ። እነሆ ÷
እሳቱና ፡ ወቅለምቱ ፡ እንጨቱም ፡ አለ ፤ አባቴ ÷
ለመሥዋዕት ፡ የሚሆነው ፡ በግ ፡ ወዴት ፡ ነው ?
አለው ።
፲፡ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ለመሥዋዕት ፡ የሚሆነውን ፡ በግ ፡
እግዚአብሔር ፡ ያውቃል ፡ አለው ። እግዚአብ
ሔር ፡ ወዳለበት ፡ ተራራ ፡ ቦታ ፡ ቀረበ ፤ መሠ
ዊያ ፡ ሠራ ÷ እንጨቱንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡
ከመረ ፤ ልጁን ፡ ይስሐቅን ፡ አስሮ ፡ በመሠዊ
ያው ፡ ላይ ፡ ባለ ፡ እንጨት ፡ ላይ ፡ አስተኛው ።
፲፩፡ ልጁ ፡ ይስሐቅን ፡ ይሠዋው ፡ ዘንድ ፡ ወቅለም
ቱን ፡ ለማንሣት ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ። እኔም ፡ በፊቱ ፡
ቆምሁ ፡ ሁሉን ፡ በሚገዛ ፡ በሰይጣንም ፡ ፊት ፡
ቆምሁ ።
እግዚአብሔርም ፡— እርሱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፲፪፡
የሚፈራ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቄአለሁና ፡ በይስ
ሐቅ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ እንዳያወርድ ፡ በእርሱም ፡
ምንም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንዳያደርግ ፡ ንገረው ፡
አለ ።
በሰማይ ፡ ሆኜ ፡— አብርሃም ÷ አብርሃም ፡ ብዬ ፡ ፲፫፡
ጠራሁት ። እርሱም ፡ ደንግጦ ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡
አለሁ ፡ አለኝ ። በይስሐቅ ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ አታ
ውርድ ፤ አንተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈራ ፡
እንደ ፡ ሆንህ ፡ ዛሬ ፡ አውቄአለሁና ፤ ከእኔም ፡
ለበኵር ፡ ልጅህ ፡ አልራራህምና ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
ምንም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አታድርግ ፡ አልሁት ፤
የሰውን ፡ ልቡና ፡ የሚገዛ ፡ ሰይጣንም ፡ አፈረ ።
አብርሃምም ፡ ዓይኖቹን ፡ አቅንቶ ፡ አየ ። እነሆ ÷ ፲፬፡
ቀንዱን ፡ በሳቤቅ ፡ እንጨት ፡ የተያዘ ፡ አንድ ፡
በግ ፡ ሲወርድለት ፡ አየ ። አብርሃምም ፡ ሄዶ ፡
ያንን ፡ የበግ ፡ አውራ ፡ አምጥቶ ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡
ፋንታ ፡ ለመሥዋዕት ፡ አቀረበው ።
አብርሃምም ፡ ያንን ፡ ቦታ ፡— እግዚአብሔር ፡ ፲፭፡
የታየበት ፡ ቦታ ፡ ይባል ፡ ዘንድ ፡— እግዚአብ
ሔርን ፡ ያየሁበት ፡ አለው ፤ ተራራውም ፡ ደብረ ፡
ጽዮን ፡ ነው ።
እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡ በሰማይ ፡ ሆኖ ፡ ፲፮፡
ዳግመኛ ፡ በስሙ ፡ ጠራው ፤ በእግዚአብሔር ፡
ስም ፡ እንነግረው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ታየነው ፤
እግዚአብሔርም ፡— በራሴ ፡ ማልሁ ፡ አለ ፡ አል
ነው ።
ይህን ፡ ነገር ፡ አድርገሃልና ÷ ለምትወደው ፡ ፲፯፡
ለበኵር ፡ ልጅህ ፡ ከእኔ ፡ አልራራህለትምና ፡
ፈጽሜ ፡ እንዳከብርህ ፤ በባሕር ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡
አሸዋና ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ኮከብ ፡ ልጅህን ፡ ፈጽሜ ፡
እንዳበዛው ÷
ልጆችህም ፡ የጠላቶቻቸውን ፡ አገር ፡ እንዲወ ፲፰፡
ርሱ ÷ ቃሌን ፡ ስለ ፡ ሰማህ ፡ ፈንታ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ያሉ ፡ አሕዛብንም ፡ ሁሉ ፡ እንዲወርሱ ÷
እኔ ፡ ባዘዝሁህ ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ለእኔ ፡ የታመንህ ፡
እንደ ፡ ሆንህ ፡ ለሁሉ ፡ ነገርሁ ፤ በሰላም ፡ ሂድ ፡
አለው ።
አብርሃምም ፡ ወደ ፡ ብላቴኖቹ ፡ ሄደ ። ከዚያም ፡ ፲፱፡
ተነሥተው ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ሄዱ ።
አብርሃርም ፡ በመሐላ ፡ የውኃ ፡ ጕድጓድ ፡ አደረ ።
ያችን ፡ በዓል ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ የደ
ስታ ፡ በዓል ፡ አደረጋት ። በሄደባቸው ፡ በሰባቱ ፡
ቀኖች ፡ መጠን ፡ የእግዚአብሔር ፡ በዓል ፡ አላት ።
በሰላም ፡ ተመለሰ ።
ሰባት ፡ ቀን ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ይህችን ፡ በዓል ፡ ፳፡
ለማድረግ ፡ በልጆቹና ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡
እንደ ፡ ታዘዘ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንዲህ ፡ ታው
ቆአል ፤ ተጽፎአል ።
በአርባ ፡ ሁለተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪ ፳፩፡
ያው ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በአንዱ ፡ ዓመት ፡

አብርሃም ፡ ተመልሶ ፡ በኬብሮን ፡ አንጻር ፡
ሁለት ፡ የዓመት ፡ ሱባዔ ፡ ኖረ ። ይህችውም ፡
ቃርያታርበት ፡ ናት ።
፳፪፡ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሚ
ቈጠር ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሳራ ፡ በሕይ
ወት ፡ የኖረችበት ፡ ዘመን ፡ ተፈጸመ ÷ በኬብ
ሮን ፡ ሞተች ።
፳፫፡ አብርሃምም ፡ አልቅሶ ፡ ይቀብራት ፡ ዘንድ ፡
ሄደ ። ልቡናው ፡ ይታገሥ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንዲ
ሁም ፡ በአፉ ፡ በተናገረው ፡ ነገር ፡ ቸል ፡ አይልም ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ፈተንነው ። በዚህም ፡ የታገሠ ፡
ሆኖ ፡ ተገኘ ፤ በውስጡ ፡ሬሳውን ፡ ሊቀብር ፡
የመቃብር ፡ ቦታ ፡ ይሰጡት ፡ ዘንድ ፡ ከኬጢ ፡
ልጆች ፡ ጋር ፡ በልቡና ፡ ትሰግሥት ፡ ተነግሮአ
ልና ፡ አልተበሳጨም ።
፳፬፡ እግዚአብሔርም ፡ በሚያዩት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
ፊት ፡ ባለምዋልነትን ፡ ሰጠው ፡ ከኬጢ ፡ ልጆች ፡
በየዋሃት ፡ ለመነ ፤ በግራሩ ፡ አንጻር ፡ ያለች ፡
እጥፍነት ፡ ያላት ፡ ዋሻ ፡ ሰጡት ። ይህችውም ፡
ኬብሮን ፡ ናት ። አርባ ፡ብር ፡ ሸጡለት ።
፳፭፡ እነርሱ ፡— ያለ ፡ ዋጋ ፡ እንስጥህ ፡ ብለው ፡ ለመ
ኑት ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ የቦታውን ፡ ዋጋ ፡ ብሩን ፡
ፈጽሞ ፡ ሰጥቶአልና ፡ ከእነርሱ ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡
አልወሰደም ፤ ዳግመኛም ፡ ሰገደላቸው ።
፳፮፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እጥፍነት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ ሬሳዋን ፡
ቀበረ ። ሳራ ፡ በሕይወት ፡ የኖረችበት ፡ ሞላ ፡
ዘመንዋ ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባት ፡ ሆነ ፤ እነዚህም ፡
ሁለት ፡ ኢዮቤልዩ ፡ አራት ፡ ሱባዔና ፡ አንድ ፡
ዓመት ፡ ናቸው ። ሳራ ፡ በሕይወት ፡ የኖረችባ
ቸው ፡ የዘመኖችዋ ፡ ቀን ፡ ይህ ፡ ነው ።
፳፯፡ አብርሃም ፡ በተፈተነበት ፡ ገንዘብ ፡ የታመነ ፡
ልቡናው ፡ የታገሠ ፡ ሆኖ ፡ የተገኘበት ፡ ይህ ፡
መከራ ፡ አሥር ፡ ነው ፤ ለእርሱ ፡ ይሰጣት ፡
ዘንድ ፡ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ለልጁ ፡ ይሰጣት ፡
ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ከነዓን ፡ የነገረውን ፡
ነገር ፡ እንቢ ፡ አላለም ፡ በዚያ ፡ ሬሳውን ፡ ይቀ
ብር ፡ ዘንድ ፡ ቦታንም ፡ ለመነ ። የታመነ ፡ የሚ
ታገሥ ፡ ሆኖ ፡ ተገኝቶአልና ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡
የእግዚአብሔር ፡ ወዳጅ ፡ ተብሎ ፡ ተጻፈ ።
፳፰፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ለልጁ ፡ ለይስሐቅ ፡ ሚስ
ትን ፡ አጋባው ÷ ስምዋም ፡ ርብቃ ፡ ይባላል ፤
ይህችውም ፡ የአብርሃም ፡ ወንድም ፡ የናኮር ፡
ልጅ ፡ የሚሆን ፡ የባቱኤል ፡ ልጅና ፡ የላባ ፡
እኅት ፡ ናት ። የአብርሃም ፡ ወንድም ፡ የናኮር ፡
ሚስት ፡ የሚልካ ፡ ልጅ ፡ ባቱኤልም ፡ ርብቃ
ንና ፡ ላባን ፡ ወለዳቸው ።
፳፱፡ አብርሃምም ፡ ከሳራ ፡ አስቀድሞ ፡ አጋር ፡ በሞ
ተች ፡ ጊዜ ፡ በቤቱ ፡ ከተወለዱ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡
የምትሆን ፡ ሦስተኛ ፡ ሚስትን ፡ አገባ ÷ ስም
ዋም ፡ ኬጡራ ፡ ይባላል ፡ እርስዋም ፡ ዮክሳንንና ፡
ዘንበሬን ፡ ማዳንንና ፡ ማድያን ፡ ሰሂያንና ፡ ኢያ
ዝበትን ፡ እነዚህን ፡ ስድስቱን ፡ ወለደችለት ።
፴፡ በሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ዘመን ፡ በስድስተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ርብቃ ፡ ለይስ
ሐቅ ፡ ሁለት ፡ ልጆች ÷ ዔሳውንና ፡ ያዕቆብን ፡
ወለደችለት ።
ያዕቆብ ፡ ፍጹም ፡ ቅን ፡ ነበረ ÷ ዔሳው ፡ ግን ፡ ፴፩፡
ጨካኝ ፡ ቀማኛ ፡ ጠጕራም ፡ ነበረ ፤ እነዚህም ፡
ጕልማሶች ፡ አደጉ ።
ያዕቆብ ፡ መጻፍን ፡ ተማረ ÷ ዔሳው ፡ ግን ፡ አርበ ፴፪፡
ኛና ፡ አዳኝ ፡ ነበረና ፡ አልተማረም ። ሰልፍን ፡
ክፉ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ ተማረ ፤ አብሃርምም ፡
ያዕቆብን ፡ ይወድ ፡ ነበር ፤ ይስሐቅ ፡ ግን ፡ ዔሳ
ውን ፡ ይወድ ፡ ነበር ።
አብርሃም ፡ የዔሳውን ፡ ሥራ ፡ አየ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ፴፫፡
በያዕቆብ ፡ ስም ፡ ልጅ ፡ እንዲጠራለት ፡ አወቀ ።
ርብቃን ፡ ጠርቶ ፡ እርስዋ ፡ ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡ ፴፬፡
ያዕቆብን ፡ ፈጽማ ፡ እንድትወደው ፡ አይቶአ
ልና ፡ የያዕቆብን ፡ ነገር ፡ አዘዛት ።
ልጄ ፡ ሆይ ÷ ያዕቆብን ፡ ልጄን ፡ ጠብቂ ፤ እርሱ ፡ ፴፭፡
ስለ ፡ እኔ ፡ ፋንታ ፡ በሰዎች ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡
ለበረከት ፡ ይሆናልና ፤ ለሴምም ፡ ልጆች ፡ መመ
ኪያ ፡ ይሆናልና ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚኖሩ ፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለሕዝቡ ፡ ጠበቃ ፡ ሊሆንለት ፡
እግዚአብሔር ፡ እርሱን ፡ እንዲመርጥ ፡ አውቃ
ለሁና ።
እነሆ ÷ ልጄ ፡ ይስሐቅ ፡ ከያዕቆብ ፡ ይልቅ ፡ ዔሳ ፴፮፡
ውን ፡ ይወዳል ፤ አንቺ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ያዕቆብን ፡
ስትወጂው ፡ እኔ ፡ አይቻለሁ ፤ ዳግመኛም ፡ ለእ
ርሱ ፡ ደግ ፡ ነገር ፡ ማድረግን ፡ጨምሪለት ።
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ለዘላለም ፡ እስከሚነሣ ፡ ትው ፴፯፡
ልድ ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እርሱ ፡
ለበረከት ፡ ይሆነኛልና ፡ ዓይኖችሽ ፡ ወዳጅሽን ፡
ያዕቆብን ፡ ይመልከቱ ። ከልጆቼ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡
እርሱን ፡ ፈጽሜ ፡ ወድጃለሁና ፤ ለዘላለም ፡ ይከ
ብራልና ፡ ልጁም ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ የሚሞላ ፡
ይሆናልና ፡ እጆችሽ ፡ ይጽኑ ። ልብሽም ፡ በል
ጅሽ ፡ በያዕቆብ ፡ ደስ ፡ ይበለው ፡ ሰው ፡ የባሕር ፡
አሸዋ ፡ መቍጠር ፡ ይችል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እን
ደዚሁም ፡ የእርሱን ፡ ዘር ፡ ይቈጠራል ።
እግዚአብሔር ፡ እኔን ፡ ልጁን ፡ የመረቀባቸው ፡ ፴፰፡
በረከቶች ፡ ሁሉ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለልጁና ፡
ለያዕቆብ ፡ ይሁኑ ። በልጁም ፡ ስሜ ፡ ይከበራል ፤
የአባቶቼ ፡ የኖኅና ፡ የሴም ፡ የመላልኤልና ፡ የኄ
ኖክ ፡ የሴትና ፡ የሄኖስ ፡ የአዳምም ፡ ስም ፡ ይከ
በራል ፤ እነርሱም ፡ ምድርንና ፡ ሰማይን ፡ ለማ
ጽናት ÷ በሰማይ ፡ ላይ ፡ ያሉ ፡ ብርሃናትንም ፡
ለማደስ ፡ ይሆናሉ ፡ አላት ።
ያዕቆብንም ፡ ጠርቶ ፡ በእናቱ ፡ በርብቃ ፡ ፊት ፡ ፴፱፡
ሳመው ÷ መረቀውም ÷ እንዲህም ፡ አለው ፡—
ልቡናዬ ፡ የወደደችህ ፡ ልጄ ፡ ወዳጄ ፡ ያዕቆብ ፡
ሆይ ÷ ከጠፈር ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ አምላክ ፡ ያክብ
ርህ ።
አዳምን ፡ ያከበረባቸው ÷ ሄኖክን ÷ ኖኅን ÷ ፵፡
ሴምን ፡ ያከበረባቸውን ፡ በረከቶችንም ፡ ሁሉ ፡
ይስጥህ ፡ ብሎ ፡ መረቀው ። የነገረኝን ፡ ሁሉ ፡
እሰጥሃለሁ ፡ ያለኝንም ፡ ሁሉ ፤ ጠፈር ፡ በአድ
ማስ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ እንዲኖር ፡ በልጅህና ፡ በአ

ንተ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ያጽናልህ ።
፺፩፡ እግዚአብሔርን ፡ ከመከተል ፡ ያርቁህ ፡ ዘንድ ፡
የሰይጣን ፡ መናፍስት ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ አይሠል
ጥኑብህ ። በልጆችህም ፡ ላይ ፡ አይሠልጥኑ ።
ይኸውም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
ድረስ ፡ የምታመልከው ፡ አምላክህ ፡ ነው ።
፺፪፡ እግዚአብሔር ፡ ለአንተ ፡ አባት ፡ ይሁንህ ፡ አን
ተም ፡ ልጅ ፡ ሁነው ። ለሕዝቡም ፡ በለ ፡ ዘመኑ ፡
ሁሉ ፡ አለቃ ፡ ሁን ፤ ልጄ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡
ኑር ፡ አለው ።
፺፫፡ ከአብርሃም ፡ ዘንድ ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡
ወጡ ፡ ርብቃም ፡ ያዕቆብን ፡ በፍጹም ፡ ልቡ
ናዋ ፡ በፍጹም ፡ ሰውነትዋ ፡ ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡
እጅግ ፡ ፈጽማ ፡ ወደደችው ፤ ይስሐቅም ፡ ከያ
ዕቆብ ፡ አብልጦ ፡ ዔሳውን ፡ ይወደው ፡ ነበር ።
፺፬፡ በአርባ ፡ ሁለት ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
አብርሃም ፡ እስማኤልንና ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡
ልጆቹን ፥ ይስሐቅንና ፡ ሁለቱን ፡ ልጆቹን ፥
ስድስቱን ፡ የኬጡራንን ፡ ልጆችና ፡ ልጆቻቸ
ውንም ፡ ጠርቶ ፥
፺፭፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፥ እው
ነት ፡ ሥራንም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፥ በሰልፉ ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ እርሱ ፡ ሊሆኑ ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ባል
ንጀራውን ፡ ይወድ ፡ ዘንድ ፥ አንዱም ፡ አን
ዱም ፡ በአንዱም ፡ በአንዱም ፡ ላይ ፡ ጸንተው ፡
ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።
፺፮፡ እውነት ፡ ለመፍረድ ፥ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ እው
ነት ፡ ለመናገር ፥ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ በተማማል
ነው ፡ መሐላ ፡ ልጆቻቸውን ፡ ይገርዙ ፡ ዘንድ ፥
እግዚአብሔር ፡ ከዘዘን ፡ ሥርዓት ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ እንዳይተላለፉ ፥ ከዝ
ሙት ፡ ሁሉ ፡ ከኃጢአትም ፡ እንጠበቅ ፡ ዘንድ ፡
ዝሙትንና ፡ ኃጢአትን ፡ ከመካከላችን ፡ እና
ርቅ ፡ ዘንድ ፡ ከዘዘን ፡ ሕግ ፡ ሁሉ ፡ እንዳይወጡ ፡
አዘዛቸው ።
፺፯፡ ሴት ፡ ሁሉ ፡ ብትሴስንብችሁ ፥ ልጅም ፡ ብት
ሆን ፡ በእሳት ፡ አቃጥሉአት ፡ ዓይናቸው ፡ በየው ፡
ልባቸው ፡ በሰበው ፡ አይሰስኑ ። የከነዓን ፡ ልጆች ፡
ከምድር ፡ ይጠፋሉና ፡ ከከንዓን ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡
ልትሆናቸው ፡ በእጃቸው ፡ አይጨብጡ ።
፺፰፡ በረዓይት ፡ የተፈረደባቸውን ፡ ፍርድ ፥ በሰዶም ፡
ሰዎች ፡ የተፈረደባቸውን ፡ ፍርድና ፡ ስለ ፡ ክፋ
ታቸው ፥ ስለ ፡ ኃጢአትና ፡ ስለ ፡ ዝሙት ፡
እንደ ፡ ተፈረደባቸው ፥ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡
በሠሩት ፡ ዝሙት ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ ነገራቸው ።
፺፱፡ እናንተም ፡ ከኃጢአትና ፡ ከዝሙት ፡ ሁሉ ፥
የማይገባውንም ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ ከመሥራት ፡
ተጠበቁ ። ስማችንን ፡ እንዳታሰድቡት ፥ ኑሮ
አችሁንም ፡ ሁሉ ፡ ለትምክህት ፡ እንዳታደርጉ ፥
ልጆቻችሁንም ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡
ለጥፋት ፡ እንዳታደርጉ ፡ ተጠበቁ ። እንደ ፡
ሰዶም ፡ የተረገማችሁ ፡ ትሆናላችሁ ፡ ልጆቻች
ሁም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ገሞራ ፡ ልጆች ፡ ይሆናሉ ።

ልጆቼ ፥ እኔ እዳኝባችኋለሁ ፥ ሰማይን ፡ የፈ ፻፡
ጠረ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ውደዱት ፥ ትእዛዙንም ፡
ሁሉ ፡ ጠብቁ ፥ ጣዖታቸውን ፡ ኃጢአታቸውን ፡
ተከትላችሁ ፡ አትሂዱ ። ተመትተው ፡ የተሠሩ ፡
ጣዖታትንም ፡ ለእናንተ ፡ አትሥሩ ፥ ከንቱ ፡
ነውና ፤ አፍ ፡ አፍንጫ ፡ የተቀረጸላቸውን ፡
ጣዖቶች ፡ አትሥሩ ፤ እነርሱ ፡ የእጅ ፡ ሥራ ፡
ናቸውና ፡ ምንምን ፡ ቃል ፡ እስትንፋስ ፡ የላ
ቸውም ፤ ያመኑባቸው ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡
ናቸውና ፡ አታምልኩአቸው ፡ አትስገዱላቸው ።
እናንተ ፡ ግን ፡ ልዑል ፡ አምላክን ፡ አምልኩ ፤ ፻፩፡
ሁልጊዜም ፡ ስገዱለት ፤ በየጊዜው ፡ የገጸ ፡ ረድ
ኤቱን ፡ አለኝታ ፡ ተስፋ ፡ አድርጉ ፤ ፍርድን ፡
ፍረዱ ፤ ለእናንተ ፡ እውነት ፡ ይፈረድላችሁ ፡
ዘንድ ፥ ቸርነቱንም ፡ ይሰጣችሁ ፡ ዘንድ ፥
በፊቱ ፡ የቀና ፡ ሥራንና ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡
ሥሩ ። የማታውንና ፡ የጥዋቱን ፡ ዝናብ ፡ ያዘን
ብላችሁ ፡ ዘንድ ፥ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የደከማችሁ
በትን ፡ ሁሉና ፡ እርሻችሁን ፡ ሁሉ ፡ ይባርክላ
ችሁ ፡ ዘንድ ፡ እውነት ፡ ፍርድን ፡ ፍረዱ ።
እህልንና ፡ ውኃን ፡ ይባርክልሃል ፤ ከባሕርይ ፡ ፻፪፡
የተከፈለ ፡ ልጅህን ፥ የምድርህንም ፡ ዘር ፥
የበጎችህን ፡ መንጋና ፡ የላሞችህን ፡ መንጋ ፡
ይባርክልሃል ። በዚህም ፡ ዓለም ፡ ለበረከት ፡
ትሆናለህ ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይወዱአ ፻፫፡
ችኋል ። እኔ ፡ እንደ ፡ ተናገርሁት ፡ የተባረኩ ፡
ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ልጆቻችሁ ፡ በስሜ ፡ ይባረካሉ ።
ለልጁ ፡ ለእስማኤልና ፡ ለኬጡራ ፡ ልጆች ፡
እድል ፡ ፈንታቸውን ፡ ሰጥቶ ፡ ከልጁ ፡ ከይስ
ሐቅ ፡ ለይቶ ፡ አሰናበታቸው ። የቀረ ፡ ገንዘቡን ፡
ሁሉ ፡ ለልጁ ፡ ለይስሐቅ ፡ ሰጠው ።
ልጁ ፡ እስማኤል ፡ ሄደ ፤ የኬጡራም ፡ ልጆች ፡ ፻፬፡
የልጅ ፡ ልጆቻቸውም ፡ በአንድነት ፡ ሄዱ ። ከፋ
ርሞን ፡ ጀምሮ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አንጻር ፡ በም
ሥራቅ ፡ በኩል ፡ እስከ ፡ ባቢሎን ፡ መግቢያ ፡
ድረስ ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ኖሩ ፤ እነዚህ ፡ ከእነዚህ ፡
ጋር ፡ አንድ ፡ ሆኑ ። ስማቸውም ፡ ዓረብ ፡ ነጋዴ ፡
እስማኤላውያን ፡ ተብሎ ፡ ተጠራ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተውኛ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈ ፩፡
ጠር ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ አብርሃም ፡ ልጁን ፡
ይስሐቅን ፡ ጠርቶ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዘዘው ፡—
እኔ ፡ አረጀሁ ፤ ዘመኔን ፡ ጠግቤአለሁና ፡ የምሞ
ትበትን ፡ ቀን ፡ አላውቅም ።
እነሆ ፥ እኔ ፡ የመቶ ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ፪፡
ዘመን ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፤ በሕይወት ፡ በኖርሁበት ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሳስበው ፡ ኖርሁ ።
በፍጹም ፡ ልቡናዬ ፡ የአምላኬን ፡ ፈቃድ ፡ እፈ
ጽም ፡ ዘንድ ፥ በቀና ፡ ሕጉም ፡ ጸንቼ ፡ እኖር ፡
ዘንድ ፡ ስፈልግ ፡ ኖርሁ ። በሕያውነት ፡ የሚ
ኖር ፡ ንጹሕ ፡ የሚሆን ፡ የታመነ ፡ ከሁሉ ፡ ይልቅ ፡
ጻድቅ ፡ የሚሆን ፡ አምላክ ፡ እርሱ ፡ ነውና ፡ የፈ

ጠረኝን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ለማድ
ረግ ፡ እጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነቴ ፡ ጣዖትን ፡
ጠላች ።
፫፡ እውነተኛ ፡ አምላክ ፡ ነው ፥ ሕጉን ፡ በሚያፈ
ርሱ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፥ መሐላውንም ፡ በሚያ
ፈርሱ ፡ ሰዎች ፡ ይፈርድባቸዋልና ፡ በእርሱ ፡
ዘንድ ፡ ሐሰት ፡ ነገር ፥ ለሰው ፡ ፊት ፡ ማድላ
ትና ፡ መማለጃ ፡ መቀበል ፡ የለም ።
፬፡ ልጄ ፡ ሆይ ፥ አንተም ፡ ትእዛዙን ፥ ሥርዓቱን ፥
ሕጉን ፡ ጠብቅ ። ርኩሳን ፡ የሚሆኑ ፡ ጣዖታትን ፡
ተከትለህ ፡ አትሂድ ። የተቀረጹ ፡ ጣዖታቱንም ፥
ተቀርጸው ፡ የተሠሩትንም ፡ አታምልክ ።
፭፡ ብታርድም ፡ ወዶ ፡ ሊቀበልህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ጋር ፡ አንድ ፡ የሚያደርግ ፡ መሥዋዕትን ፡ ሠዋ ፥
ደማቸውንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ አፍስስ ፡
የሚጤሰውንም ፡ ስብ ፡ ከስንዴው ፡ ጋር ፡ ወደ ፡
መሠዊያው ፡ አቅርብ ፤ በዘይት ፡ የታሸውንም ፡
መሥዋዕት ፡ ፍልቅ ፡ አድርገው ፡ ከሚጠጡት ፡
ወይን ፡ ጋር ፡ ሁሉንም ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ መሠ
ዊያው ፡ አውጣው ። ድኅነት ፡ እንደሚደረግ
በት ፡ መሥዋዕት ፡ ስብ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፊቱ ፡
በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ሊቀበለው ፡ የሚጤሰውን ፡
ስብ ፡ በሆዱ ፡ ውስጥ ፡ እንዳለው ፡ ስብ ፡ በመሠ
ዊያው ፡ ላይ ፡ ባለ ፡ በእሳቱ ፡ ላይ ፡ አኑር ።
፮፡ በሆድ ፡ ዕቃው ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡ ስብ ፡ ሁሉ ፥
ሁለቱን ፡ ኩላሊቱንም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡
ስብንም ፡ ሁሉ ፥ በእሳቱ ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ስብ ፥
ግልገል ፡ ጉልበቱንም ፥ ከኩላሊቱ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡
ተጠቀለለ ።
፯፡ እግዚአብሔር ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ሊቀበ
ለው ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አቅርብ ፡ እግዚአብሔር ፡
በፊቱ ፡ ወዶ ፡ ሊቀበለው ፥ ከመሥዋዕቱ ፡ ጋር ፡
ፍልቅ ፡ አድርገው ፡ ከሚጠጡት ፡ ከወይኑም ፡
ጋር ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ ሊሆን ፥ የሚሠዋውን ፡ መሥ
ዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቅርብ ። ሥጋው
ንም ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ፥ በማግሥቱም ፡ ብላ ።
፰፡ በማግሥቱ ፡ ይህ ፡ ሥጋው ፡ እስኪበላ ፡ ድረስ ፡
ፀሐይ ፡ አይግባ ፤ እግዚአብሔር ፡ ወዶ ፡ አይቀ
በለውምና ፡ ለሦስተኛው ፡ ቀን ፡ አይቅር ። የተ
መረጠ ፡ አይደለምና ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ አይበላ ።
የበሉት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ የኃጢአታቸውን ፡
ፍዳ ፡ ይቀበላሉ ።
፱፡ በቀደሙ ፡ አባቶቼ ፡ በኖኅና ፡ በሄኖክ ፡ መጽ
ሐፍ ፡ እንዲህ ፡ የሚል ፡ ጽሕፈት ፡ አግኝቻለ
ሁና ፡ በመሥዋዕትህ ፡ ሁሉ ፡ ጨው ፡ ጨምር
በት ። በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሚሠዋው ፡
መሥዋዕት ፡ ሁሉ ፡ የጨው ፡ ሥርዓት ፡ አይ
ቅር ።
፲፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ እነዚህን ፡ እንጨቶች ፡ ብቻ ፡
ታገባ ፡ ዘንድ ፡ መሥዋዕት ፡ ስለሚሠዋላቸው ፡
እንጨቶች ፡ ተጠበቅ ። እነዚህም ፡ ሰኖባር ፥
ቀረጥ ፥ ስገድ ፥ ሽነት ፥ ወይራ ፥ ዋንዛ ፥ ዶቅማ ፥
ጠዶ ፥ ዘይት ፥ ብርስነት ፥ ጥድ ፥ ሰሙ ፡ አር
በት ፡ የሚባል ፡ ቀጋ ፥ ሸላ ፡ ናቸው ።

ከእነዚህም ፡ እንጨቶች ፡ ወገን ፡ ከስቡ ፡ በታች ፡ ፲፩፡
በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ አኑር ። መጥነህም ፡ አኑ
ራቸው ፤ የነቀዘውን ፡ የበሰበሰውን ፡ እንጨት ፡
ሁሉ ፡ አታኑር ። ምንምን ፡ ፈጽሞ ፡ ነውር ፡
ነቀፋ ፡ የሌለባቸውን ፡ ያማሩትንና ፡ የጸኑትን ፡
እንጨቶች ፥ የአዲሱንም ፡ ተክል ፡ እንጨት ፡
አኑር ።
መዓዛ ፡ ተለይቶታልና ፤ እንደ ፡ ቀደመውም ፡ ፲፪፡
በእርሱ ፡ መዓዛ ፡ የለምና ፡ አሮጌውን ፡ እንጨት ፡
አታኑር ። መዓዛው ፡ ልዩ ፡ ነውና ፥ መዓዛውም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይደርሳልና ፡ ከእ
ነዚህ ፡ እንጨቶች ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ እንጨት ፡ አታ
ቅርብ ።
ይህን ፡ ትእዛዝ ፡ ጠብቅ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ ሥራህን ፡ ፲፫፡
ሁሉ ፡ ታቃና ፡ ዘንድ ፡ ያዘዝሁህን ፡ አድርግ ።
በየጊዜው ፡ ሰውነትህን ፡ ንጹሕ ፡ አድርግ ፤ መሥ
ዋዕት ፡ ለመሠዋት ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ ሳት
ሄድ ፡ ሰውነትህን ፡ በውኃ ፡ ታጠብ ፥ ወደ ፡
መሥዋዕቱ ፡ ሳትቀርብ ፡ እጅህንና ፡ እግርህን ፡
ታጠብ ።
መሥዋዕቱንም ፡ አቅርበህ ፡ በጨረስህ ፡ ጊዜ ፡ ፲፬፡
እጅህንና ፡ እግርህን ፡ ታጠብ ። በሰውነታችሁ ፡
ላይ ፡ በልብሳችሁም ፡ ላይ ፡ ደም ፡ ሁሉ ፡ አይ
ታይ ።
ልጄ ፡ ሆይ ፥ ባደረው ፡ ደም ፡ እንዳትሠዋ ፡ ፈጽ ፲፭፡
መህ ፡ ተጠበቅ ። አፈር ፡ አልብሰው ፡ ደም ፡ ነፍስ ፡
ናትና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ደም ፡ አትብሉ ።
ምንምን ፡ ደም ፡ አትብላ ፤ ያለ ፡ ፍርድ ፡ በከ
ንቱ ፡ እንዳይፈስ ፡ በሐሰት ፡ ፈርደህ ፡ የሰውን ፡
ሁሉ ፡ ደም ፡ ለማፍሰስ ፡ መማለጃ ፡ አትቀበል ።
በማይገባ ፡ የሚፈስ ፡ ደም ፡ ምድርን ፡ ያጠፉታ
ልና ፤ የገደለውን ፡ ሰው ፡ ቢገድሉት ፡ ነው ፡
እንጂ ፡ ደም ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ ደም ፡ አትነጻም ።
በሰው ፡ ደም ፡ መማለጃንና ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ፲፮፡
አትቀበል ። በፈሰሰ ፡ በሰው ፡ ደም ፡ ፍዳ ፡ በል
ዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ደም ፡ በደም ፡
ይመለሳል ። መልአክ ፡ ሁቃቤውም ፡ ለበጎ ፡
ነገር ፡ ይጠብቀዋል ፤ ከክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ትጠ
በቅ ፡ ዘንድ ፡ ከሞት ፡ ሁሉ ፡ ያድንህ ፡ ዘንድ ፡
መማለጃና ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ አትቀበል ።
ልጄ ፡ ሆይ ፥ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፥ ኃጢአት ፥ ፲፯፡
ክፋት ፥ ሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ የሚያስጸይፍ ፡ የተ
ናቀ ፡ የተጠላ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡
እውነት ፡ ነገር ፡ እንደሌለ ፡ እኔ ፡ የሰውን ፡ ሁሉ ፡
ሥራ ፡ አያለሁ ።
በሥራቸው ፡ ጸንተህ ፡ እንዳትኖር ፥ ፍለጋቸ ፲፰፡
ውንም ፡ እንዳትከተል ፥ በልዑል ፡ አምላክ ፡
ፊት ፡ ለሞት ፡ የሚያደርስ ፡ ስሕተታቸውን ፡
እንዳትስት ፡ ተጠበቅ ። ይህን ፡ ያደረግህ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ከአንተ ፡ ገጸ ፡ ረድኤቱን ፡ ይሰውራል ፥
ወደ ፡ ኃጢአትህም ፡ ፍዳ ፡ ይመልስሃል ። ከም
ድር ፡ ነቃቅሎ ፡ ያጠፋሃል ። ልጅህንም ፡ ከሰ
ማይ ፡ በታች ፡ ካለ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ነቃቅሎ ፡
ያጠፋል ፤ ስምህና ፡ ልጅህ ፡ ከዓለሙ ፡ ሁሉ ፡

ይጠፋል ።
፳፭ ከሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ ከኃጢአታቸውም ፡ ሁሉ ፡
ራቅ ፤ የልዑል ፡ አምላክን ፡ ሕግ ፡ ጠብቅ ፤ ፈቃ
ዱንም ፡ ፈጽም ። ሥራህን ፡ ሁሉ ፡ አቅና ፡
በሥራህ ፡ ሁሉ ፡ ያከብርሃል ። በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡
ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ እውነተኛ ፡
ልጅን ፡ ከአንተ ፡ ያስነሣል ። ከሰማይ ፡ በታች ፡
ባለ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የእኔ ፡ ስም ፡ የአንተም ፡
ስም ፡ ይታወቃል ።
፳፮ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በተድላ ፡
በደስታ ፡ ጸንተህ ፡ ኑር ፤ ልዑል ፡ አምላክ ፡
የሚሆን ፡ የእኔም ፡ የአንተም ፡ አምላክ ፡ ፈቃ
ዱን ፡ ለመፈጸም ፡ ያጽናህ ። ልጅህን ፡ ሁሉ ÷
የልጅ ፡ ልጅህንም ÷ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚ
ኖርበት ፡ ዘመን ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ለበረከት ፡
ትሆን ፡ ዘንድ ፡ በፍጹም ፡ በረከት ፡ ያክብር ፡
አለው ፤ ከእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ደስ ፡ እያለው ፡
ወጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩ በአርባ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመ
ሪያው ፡ ሱባዔ ፡ አብርሃም ፡ በሞተበት ፡ በሁለ
ተኛው ፡ ዓመት ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። በመጀመሪ
ያው ፡ አዝመራ ፡ ወራት ፡ የዚህችን ፡ በዓል ፡
ሱባዔ ፡ በዓል ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ እስማኤልና ፡
ይስሐቅ ፡ ከቤርሳቤህ ፡ ወደ ፡ አባታቸው ፡ ወደ ፡
አብርሃም ፡ መጡ ።
፪ አብርሃምም ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹ ፡ መዋተዋ
ልና ፡ ደስ ፡ አለው ። በቤርሳቤህ ፡ ያለ ፡ የይስ
ሐቅ ፡ ገንዘቡ ፡ ብዙ ፡ ነበረና ፡ ይስሐቅ ፡ ሄዶ ፡
ገንዘቡን ፡ ጐብኝቶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ይመለስ ፡
ነበር ።
፫ በዚህም ፡ ወራት ፡ እስማኤል ፡ አባቱን ፡ ያይ ፡
ዘንድ ፡ መጣ ። ሁሉም ፡ በአንድነት ፡ መጡ ።
፬ ይስሐቅም ፡ ስቡን ፡ ለማጤስ ፡ መሥዋዕት ፡
ሠዋ ፤ አባቱ ፡ በኬብሮን ፡ በሠራው ፡ መሠዊያ ፡
ላይ ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረበ ። በወንድሙ ፡ በእ
ስማኤል ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ፍሪዳን ፡
አረደ ።
፭ ርብቃም ፡ ከአዲሱ ፡ ስንዴ ፡ ትኩስ ፡ ዳቦ ፡ ጋገ
ረች ÷ ያንን ፡ ብልቶ ፡ ሳይሞት ፡ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ሊያመሰግን ፡ ከመጀመሪያው ፡
አዝመራ ፡ ፍሬ ፡ ለአባቱ ፡ ለአብርሃም ፡ ያገባ ፡
ዘንድ ፡ ለልጅዋ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሰጠችው ።
፮ ይስሐቅም ፡ አብርሃም ፡ ይበላና ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ፡
ድኅነት ፡ የሚደረግበትን ፡ ያማረውን ፡ መሥዋ
ዕት ፡ በያዕቆብ ፡ እጅ ፡ ሰደደለት ። በልቶ ፡ ጠጥቶ ፡
ምድርንና ፡ ሰማይን ÷ የምድርን ፡ ስፋት ፡ ሁሉ ፡
የፈጠረ ፡ ልዑል ፡ አምላክን ፡ አመሰገነው ።
ይበሉ ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ ፈጣሪያቸውንም ፡ ያመ
ሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ሰጣቸው ።
፯ አሁንም ፡ አብርሃም ፡— ይህችን ፡ ቀን ፡ አሳይ
ተኸኛልና ፡ እኔ ፡ ለአንተ ፡ እገዛለሁ ፤ እነሆ ÷
እኔ ፡ የመቶ ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፤
አርጅቻለሁ ÷ ዘመኔም ፡ ተፈጽሞአል ፤ ዘመኖ
ቼም ፡ ሁሉ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ሆኑልኝ ÷ የጠ
ላት ፡ ሰይፍም ፡ ድል ፡ አልነሣኝም ፡ አለ ።
፰ በሰጠኸኝ ፡ ሁሉ ÷ በልጆቼም ÷ በሕይወት ፡
በኖርሁበትም ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡
ድረስ ÷ አምላኬ ÷ ይቅርታህ ፡ ለእኔ ፡ ለባሪያህ ፡
ይደረግልኝ ፤ የተመረጠ ፡ ወገን ፡ ይሆንህ ፡
ዘንድ ÷ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ተለ
ይቶ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ በየጊዜው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
እስከሚነሣው ፡ ትውልድ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ፡
ርስት ፡ ይሆንህ ፡ ዘንድ ÷ ለልጅ ፡ ልጆቼም ፡
ይደረግላቸው ፡ አለው ።
፱ ያዕቆብንም ፡ ጠርቶ ፡— ልጄ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷
ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ አምላክ ፡ ያክብርህ ፤ በፊቱ ፡
ፈቃዱን ፡ ለመፈጸምና ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ለመሥ
ራት ፡ ያበርታህ ። እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ባለ ፡ ዘመኑ ፡
ሁሉ ፡ በማደሪያው ፡ ወገን ፡ ትሆኑት ፡ ዘንድ ፡
በአንተም ፡ በልጆችህም ፡ በረድኤት ፡ ማደርን ፡
ይውደድ ።
፲ አንተም ፡ ልጄ ፡ ያዕቆብ ÷ ቀርበህ ፡ ሳመኝ ፡
አለው ፤ ቀርቦም ፡ ሳመው ።
፲፩ አንተ ፡ ልጄ ፡ ያዕቆብ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ። የልዑል ፡
የእግዚአብሔርም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በዓለሙ ፡
ሁሉ ፡ የከበሩ ፡ ናቸው ። በሰው ፡ ሁሉ ፡ መካ
ከል ፡ ይከብር ፡ ዘንድ ፡ ከልጆችህ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እውነተኛ ፡ ልጅን ፡ ይስጥህ ። አሕዛብ ፡
ይገዙልህ ፤ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ በልጅህ ፡ ፊት ፡
ይሰገዱ ፤ በሰው ፡ ፊት ፡ አርበኛ ፡ ሁን ፡ በሴት ፡
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ሠልጥነህ ፡ ኑር ።
፲፪ ያንጊዜ ፡ የተለየ ፡ ወገን ፡ ለመሆን ፡ ሥራዎ
ችህ ፡ እውነተኛ ፡ ይሆናሉ ፤ የልጆችህም ፡
ሥራዎች ፡ እውነተኛ ፡ ይሆናሉ ። ልዑል ፡ አም
ላክ ፡ እኔን ፡ የመረቀበቸው ÷ ኖኅንና ፡ አዳም
ንም ፡ የመረቀባቸው ፡ ምርቃኖችንም ፡ ሁሉ ፡
ይስጥህ ። በልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ልጆች
ህን ፡ ለማክበር ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ በአ
ንተ ፡ ይደሩ ።
፲፫ ከኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ ባለማወቅ ፡ የሠራኸውን ፡
ኃጢአትህን ፡ ሁሉ ፡ ታስተሰርይ ፡ ዘንድ ፡ ከኃ
ጢአትህ ፡ ሁሉ ፡ ያንጻህ ፡ ያበርታህ ። አገሩንም ፡
ሁሉ ፡ ትወርስ ፡ ዘንድ ፡ ያክብርህ ። በዓለሙ ፡
ሁሉ ፡ ማደሪያው ፡ ልትሆን ፡ ወገን ፡ ያደርግህ ፡
ዘንድ ፡ መሐላውን ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ያጽና ።
፲፬ ምድር ፡ ጸንታ ፡ በኖረችበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ለአ
ንተም ፡ ለልጅህም ፡ እርሱ ፡ በሀልውና ፡ በእው
ነት ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ፈጣሪ ፡ ይሁንህ ።
፲፭ አንተም ፡ ልጄ ፡ ያዕቆብ ! ነገሬን ፡ አስብ ÷ የአ
ባትህን ፡ የአብርሃምንም ፡ ትእዛዝ ፡ ጠብቅ ። ከአ
ሕዛብም ፡ ተለይ ÷ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ አትብላ ÷
ሥራቸውንም ፡ አትሥራ ። ሥራቸው ፡ የረከሰ ፡
ነውና ÷ አካሄዳቸውም ፡ ሁሉ ፡ የረከሰ ፡ ነውና ÷
የተናቀም ፡ ነውና ÷ መሥዋዕታቸውም ፡ የሚ
ያጸይፍ ፡ ነውና ፡ ባልንጀራ ፡ አትሁናቸው ።
፲፮ ለሬሳዎች ፡ ፍሪዳ ፡ ያርዳሉ ÷ ለአጋንንትም ፡ ይሰ

ግዳሉ ÷ በመቃብርም ፡ ይበላሉ ÷ ሥራቸውም ፡
ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ብላሽ ፡ ነው ። ለማሰብ ፡ ልብ ፡ የላ
ቸውም ። ዓይናቸውም ፡ የሚያይ ፡ አይደለም ።
ሥራቸውስ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፲፯ እንጨቱን ፡— ፈጣሪዬ ፡ አንተ ፡ ነህ ÷ ድንጋዩ
ንም ፡— ጌታዬ ፡ አንተ ፡ ነህ ÷ የምታድነኝ ፡
አንተ ፡ ነህ ፡ እያሉ ፡ እነርሱ ፡ እንዴት ፡ ይስታሉ ?
እንዲህ ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ልብ ፡ የለውም ።
፲፰ ልጄ ፡ ያዕቆብ ! አንተን ፡ ግን ፡ ገናና ፡ ፈጣሪ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይርዳህ ፤ ሰማይን ፡ የፈጠረ ፡
አምላክ ፡ ያክብርህ ፤ ከስሕተታቸው ፡ ሁሉና ፡
ከኃጢአታቸውም ፡ ያርቅህ ።
፲፱ ልጄ ፡ ያዕቆብ ! ከከንዓን ፡ ልጆች ፡ ዘር ፡ ሚስት ፡
እንዳታገባ ፡ ተጠበቅ ። ከነዓን ፡ በከም ፡ በደል ፡
ስለ ፡ ሳተ ፡ ዘራቸው ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡
ለመጥፋት ፡ ተዘጋጅቶአልና ÷ ዘሩም ፡ ሁሉ ፡
ከምድር ፡ ይደመሰሳልና ÷ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ በሚ
ደረግበትም ፡ ቀን ፡ ከእነርሱ ፡ የሚድን ፡ የለ
ምና ፡ ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ዘር ፡ ሚስት ፡ አታግባ ።
፳ ጣዖት ፡ ለሚያመልኩ ፡ ለተጠሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
በጻድቃን ፡ አገር ፡ ምንምን ፡ አለኝታ ፡ የላቸው
ምና ÷ ወደ ፡ ሲኦልም ፡ ይወርዳሉና ÷ ቍርጥ ፡
ፍርድ ፡ ወዳለበትም ፡ በታ ፡ ይሄዳሉና ÷ በምድ
ርም ፡ ላይ ፡ ምንምን ፡ ስም ፡ አጠራር ፡ የላቸው
ምና ፡ የሰዶም ፡ ልጆች ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደ ፡
ጠፉ ፡ ጣዖት ፡ የሚያመልኩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
እንደዚሁ ፡ ይጠፋሉ ።
፳፩ ልጄ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ! አትፍራ ፤ የአብርሃም ፡
ልጅ ፡ ሆይ ! አትደንግጥ ፤ ልዑል ፡ አምላክ ፡
ከጥፋት ፡ ይጠብቅህ ÷ ከስሕተትም ፡ ሥራ ፡
ሁሉ ፡ እርሱ ፡ ያድንህ ።
፳፪ ይህንም ፡ ቤት ፡ ስሜን ፡ በእርሱ ፡ አስጠራ ፡
ዘንድ ፡ ሠራሁልህ ። በረከትን ፡ አጸናሁልህ ፡
ለአንተም ፡ ለልጆችህም ፡ ለዘላለም ፡ ተሰጠች ።
፳፫ ቤቴን ፡ አንተ ፡ ትሠራለህና ፡ የአብርሃም ፡ ቤት ፡
ትባላለች ። ስሜንም ፡ በአምላክ ፡ ፊት ፡ ለዘላ
ለም ፡ ታጸናለህ ፡ ልጅህና ፡ ስምህ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡
ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ አለው ። ይህንንም ፡ አዝዞ ፡
መርቆ ፡ ጨረሰ ።
፳፬ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ በአንድ ፡ አልጋ ፡ አንድነት ፡ ተኙ ።
ያዕቆብም ፡ በአባቱ ፡ አባት ፡ በአብርሃም ፡ እጠ
ገብ ፡ ተኛ ። ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ሳመው ፡ እርሱም ፡
ልቡናውን ፡ ደስ ፡ አለው ። ልቡናውም ፡ በእ
ርሱ ፡ ላይ ፡ ነው ። በፍጹም ፡ ልቡናው ፡ መረ
ቀው ።
፳፭ ለዘላለም ፡ ልትወርሳትና ፡ ለዘላለም ፡ ይከብር ፡
ዘንድ ፡ የከበረ ፡ ልጅን ፡ ልወልድ ፡ ያችን ፡ አገር ፡
ትሰጠኝ ፡ ዘንድ ፡ የከለዳውያን ፡ ዕጣ ፡ ከምት
ሆን ፡ ከዑር ፡ ያወጣኸኝ ፡ የሁሉ ፡ አምላክና ፡
የሁሉ ፡ ፈጣሪ ፡ ልዑል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷
፳፮ በእርሱ ፡ ደስ ፡ በሚላቸው ፡ በይቅርታዬ ፡
ሁሉና ፡ በልቡናዬ ፡ ሁሉ ፡ የምወደውን ፡ ልጄን ፡
ያዕቆብን ፡ ባርከው ። ይቅርታህና ፡ ብዙ ፡ ቸርነ
ትህ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለእርሱና ፡ ለልጆቹም ፡
ይደረግ ። ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡
እስከሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ አትለየው ፤
ቸል ፡ አትበለው ።
፳፯ እነርሱ ፡ ይጠብቁህ ፡ ዘንድ ÷ አንተም ፡ ማደሪ
ያህ ፡ የሚሆን ፡ ወገንህን ፡ ፈጽመህ ፡ ታከብረው ፡
ዘንድ ፡ ልጆቹንና ፡ እርሱን ፡ ለማየት ፡ ዓይኖ
ችህ ፡ የተገለጡ ፡ ይሁኑ ። ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ይህ ፡
ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ እስከሚኖርባቸው ፡ ዘመኖች ፡
ድረስ ፡ በበረከትህ ፡ ሁሉ ፡ አክብረው ።
፳፰ መሐላህንና ፡ ይቅርታህን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ÷ ከል
ጆቹም ፡ ጋር ÷ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚኖሩ ፡ ከልጅ ፡
ልጆቹም ፡ ጋር ፡ በፍጹም ፡ ፈቃድህ ፡ አጽና ፡
አለ ። ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ የያዕቆብን ፡ ጣቶች ፡ በዓይ
ኖቹ ፡ ላይ ፡ አኖረ ÷ ከአማልክት ፡ በላይ ፡ የሆነ ፡
አምላክን ፡ አመሰገነው ፡ ፊቱንም ፡ ሸፈነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩ እግሩን ፡ ዘርግቶ ፡ የዘላለም ፡ እንቅልፍ ፡ እንቀ
ላፋ ፤ ሞተ ፤ በሞት ፡ ወደ ፡ አባቶቹ ፡ ሄደ ።
በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ያዕቆብ ፡ በአጠገቡ ፡ ተኝቶ ፡
ነበር ÷ የአባቱ ፡ አባት ፡ አብርሃምም ፡ እንደ ፡
ሞተ ፡ አላወቀም ።
፪ ያዕቆብም ፡ ከእንቅልፉ ፡ ተቀሰቀሰ ። እነሆ ÷ አብ
ርሃም ፡ ቀዝቅዞ ፡ እንደ ፡ በረድ ፡ ሆኖ ፡ አገኘው ።
አባቴ ፡ አባቴ ፡ አለ ። የመለሰለት ፡ ቃል ፡ የለም ፤
አብርሃም ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ አወቀ ።
፫ ከአጠገቡም ፡ ተነሥቶ ፡ ፈጥኖ ፡ ሄደ ። ለእናቱ ፡
ለርብቃ ፡ ነገራት ። ርብቃም ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡
ይስሐቅ ፡ ሄዳ ፡ ነገረችው ፤ አንድነት ፡ ሄዱ ።
ያዕቆብም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሄደ ። በእጁም ፡
መብራት ፡ ይዞ ፡ ነበር ። በሄዱም ፡ ጊዜ ፡ አብር
ሃምን ፡ ሞቶ ፡ ሬሳውን ፡ ተጋድሞ ፡ አገኙት ።
ይስሐቅም ፡ በአባቱ ፡ ፊት ፡ ወድቆ ፡ አለቀሰ ፤
ሳመውም ።
፬ በአብርሃም ፡ ቤት ፡ ልቅሶ ፡ ተሰማ ። ልጁ ፡ እስ
ማኤል ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ አብር
ሃም ፡ ሄዶ ፡ ለአባቱ ፡ ለአብርሃም ፡ አለቀሰለት ።
እርሱና ፡ የአብርሃም ፡ ቤት ፡ ሰብ ፡ ሁሉ ፡ ጽኑ ፡
ልቅሶን ፡ አለቀሱ ። ልጆቹ ፡ ይስሐቅና ፡ እስማ
ኤልም ፡ እጥፍነት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ በሚስቱ ፡
በሳራ ፡ አጠገብ ፡ ቀበሩት ። ቤተ ፡ ሰቦቹም ፡
ሁሉ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ አለቀሱለት ።
፭ እስማኤልና ፡ ይስሐቅ ፡ ልጆቻቸውም ፡ ሁሉ ፡
የኬጡራም ፡ ልጆች ፡ በቦታቸው ፡ አለቀሱለት ።
የአብርሃም ፡ ልቅሶ ፡ ኀዘን ፡ ተፈጸመ ።
፮ እርሱም ፡ ሦስት ፡ ኢዮቤልዩና ፡ አራት ፡ የዓመት ፡
ሱባዔ ÷ ይኸውም ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡
ዓመት ፡ በሕይወት ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ተፈጸመ ።
አረጀ ፡ ዘመኑንም ፡ ፈጸመ ። የቀደሙ ፡ ሰዎች ፡
በሕይወት ፡ የሚኖሩበት ፡ ዘመናቸው ፡ አሥራ ፡
ዘጠኝ ፡ ኢዮቤልዮች ፡ ነበረ ።
፯ ከጥፋት ፡ ውኃ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ከአሥራ ፡ ዘጠኝ ፡
ኢዮቤልዮች ፡ ይጐድሉ ፡ ጀመር ፤ ከኢዮቤል
ዮች ፡ በማጐደል ፡ ከአብርሃም ፡ በቀር ፡ ፈጥኖ ፡

ለማርጀት ፡ በሥራቸው ፡ ክፋት ፡ ከብዙ ፡ መከራ ፡
የተነሣ ፡ ዘመናቸውን ፡ በመሰልቸት ፡ ዘመናቸ
ውን ፡ ያጐድሉ ፡ ጀመር ።
፰ ፡ አብርሃም ፡ ግን ፡ ከፈጣሪው ፡ ጋር ፡ በሥራው ፡
ሁሉ ፡ ፍጹም ፡ ነበረና ፡ በለ ፡ ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በእ
ውነት ፡ ደስ ፡ ሲያሰኘው ፡ ነበረ ።
፱ ፡ ከመከራ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ፈጥኖ ፡ እስኪያረጅ ፡
ድረስ ÷ እነሆ ÷ አራቱን ፡ ኢዮቤልዮች ፡ በሕይ
ወት ፡ አልጨረሰም ። ዘመኑንም ፡ ሰለቸ ፤ ከዛሬ ፡
ጀምሮ ፡ ጽኑ ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚደረግ
በት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ የሚነሡ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
ሁለቱን ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ሳይጨርሱ ፡ ፈጥነው ፡
ያረጃሉ ።
፲ ፡ ከእርጅናቸውም ፡ የተነሣ ፡ እውቀታቸው ፡ የም
ትለያቸው ፡ ትሆናለች ፤ ፍጹም ፡ እውቀታቸ
ውም ፡ ትለያቸዋለች ።
፲፩ ፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ ሰው ፡ አንድ ፡ ኢዮቤልዩና ፡
የኢዮቤልዩ ፡ እኩሌታ ፡ ቢኖር ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡—
ብዙ ፡ ዘመን ፡ ኖረ ፡ ይላሉ ።
፲፪ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ዘመኑ ፡ በሽታ ፡ ጣር ፡ ገዓር ፡
መከራ ፡ ነው ፤ ፍቅርም ፡ አልነበረም ፤ በመቅ
ሠፍት ፡ ላይ ፡ መቅሠፍት ÷ በቍስል ፡ ላይ ፡
ቍስል ÷ በመከራ ፡ ላይ ፡ መከራ ÷ ሐሰት ፡ በመ
መስከር ፡ ላይ ፡ ሐሰት ፡ መመስከር ÷ በበሽታ ፡
ላይ ፡ በሽታ ፡ ይመጣላቸዋልና ፡ ፍቅር ፡ አልነበ
ረም ።
፲፫ ፡ እንደዚሁም ፡ ክፉ ፡ መቻያ ፡ ሁሉ ÷ ይህ ፡ መከ
ራው ፡ ከዚህ ፡ ከደዌው ፡ ጋር ፡ ጓጒ ÷ ውርጭ ÷
በረድ ÷ ዋግ ÷ እንቅልፍ ÷ ግዳጅ ÷ የሆድ ፡
በሽታ ÷ ድርቅ ፡ ሞት ÷ ሾተል ÷ መማረክ ÷
መቅሠፍት ፡ ሁሉ ÷ መከራውም ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡
በረከሰ ፡ ዝሙት ፡ በሚያስጸይፍ ፡ ሥራቸውና ፡
በኃጢአት ፡ ምድርን ፡ በምታረክስ ፡ በዚህች ፡
በክፉ ፡ ትውልድ ፡ ላይ ፡ ይመጣል ።
፲፬ ፡ ያንጊዜም ፡ የቀደሙ ፡ አበቶቻችን ፡ ዘመናቸው ፡
ብዙ ፡ ነበረ ÷ እስከ ፡ ሺህ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ይኖሩ ፡
ነበር ÷ ይኸውም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ይፈጸም ፡
ነበር ፡ ይላሉ ።
፲፭ ፡ እነሆ ÷ እኛ ፡ በሕይወት ፡ የምንኖርበት ፡ ዘመ
ናችን ፡ ግን ፡ ይህ ፡ ነው ። ሰው ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡
ኖረ ፡ ቢባል ፡ ሰባ ፡ ዘመን ፡ ነው ፤ እጅግም ፡
ቢበዛ ፡ ሰማንያ ፡ ዘመን ፡ ነው ። ይኸውም ፡ ክፉ ፡
ነው ፤ በዚያችም ፡ በክፉ ፡ ትውልድ ፡ ዘመን ፡
ምንምን ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የለም ።
፲፮ ፡ በዚያችም ፡ ትውልድ ፡ ልጆች ፡ አበቶቻቸ
ውን ÷ ሽማግሌዎቻቸውንም ፡ የሚሳደቡ ፡ ይሆ
ናሉ ። በኃጢአት ፡ በበደል ፡ ምክንያት ፡ በአን
ደበታቸው ፡ ያልሆነ ፡ ነገር ፡ በመናገራቸው ፡
እነዚያ ፡ በሚሠሩት ፡ በክፉ ፡ ሥራቸው ፡ በእር
ሱና ፡ በእነርሱ ፡ መካከል ፡ እግዚአብሔር ፡ የተ
ማማለበትን ፡ ሥርዓት ፡ ስለ ፡ ተዉ ።
፲፯ ፡ ሕጉን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዙንም ፡ ሁሉ ፡
ያደርጉ ፡ ዘንድ ÷ ሥርዓቱንም ፡ ሕጉንም ፡ ሁሉ ፡
ይፈጽሙ ፡ ዘንድ ÷ የተማማለበትን ፡ ሥርዓት ፡
ስላፈረሱ ፡ አበቶቻቸውን ፡ ይሰድባሉ ። ሁሉም ፡
ክፉ ፡ ሥራን ፡ እስከ ፡ መሥራት ፡ ድረስ ፡ ደር
ሰው ፡ ኃጢአት ፡ ከመሥራት ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡
ወደ ፡ ግራም ፡ ማለት ፡ የላቸውም ። የሰው ፡
ሁሉ ፡ አፍ ፡ በደልን ፡ ይናገራል ። ሥራቸውም ፡
ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ የሚያጸይፍ ፡ ነው ። ሥራቸው ፡
ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ ነው ÷ የረከሰም ፡ ነው ÷ ጥፋ
ትም ፡ ነው ።
ይህን ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ እነሆ ÷ ምድር ፡ ፲፰ ፡
ትጠፋለች ። ሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ ክህደት ፡ ነውና ፡
የወይን ፡ ዘር ፡ የላቸውም ÷ ዘይትም ፡ የላቸ
ውም ÷ ሁሉም ፡ በአንድነት ፡ ይጠፋሉ ።
እንስሳትና ፡ አራዊት ÷ በባሕር ፡ ያሉ ፡ ዓሣዎ ፲፱ ፡
ችና ፡ ወፎችም ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ አስቀድመው ፡
ይጠፋሉ ። እነዚህ ፡ ከእነዚህ ፡ ጋር ፡ ይጣላሉ ።
ሕፃናቱ ፡ ከሽማግሌዎች ፡ ጋር ÷ ሽማግሌዎች ፡
ከሕፃናቱ ፡ ጋር ÷ ድሀ ፡ ከባለጸጋ ፡ ጋር ÷ ታናሹ ፡
ከታላቁ ፡ ጋር ÷ ጦም ፡ አዳሪው ፡ ከዳኛው ፡
ጋር ÷ ሕጉ ፡ መሐላው ፡ ስለ ፡ ፈረሰ ፡ ይጣላሉ ።
መሐላውንና ፡ ሥርዓቱን ÷ በዓሉን ÷ የወር ፳ ፡
ኍን ፡ መባቻ ÷ ሱባዔውን ÷ ኢዮቤልዩን ÷ ፍር
ዱን ፡ ሁሉ ፡ ዘንግተዋልና ፡ ሕጉ ፡ ስለ ፡ ፈረሰ ፡
ይጣላሉ ። ክፉ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ሥራቸው ፡ ይመ
ልሱአቸው ፡ ዘንድ ፡ ለሰልፍ ፡ ሰይፍ ፡ ይዘው ፡
ይነሣሉ ። ሕግን ፡ የሚጠብቁ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡
ብዙ ፡ ደም ፡ እስኪፈስ ፡ ድረስ ፡ አይመለሱም ።
እነዚህ ፡ በእነዚህ ፡ ላይ ፡ ይነሣሉ ። በእውነ
ተኛ ፡ ሥራ ፡ ያልጸኑ ፡ ሰዎችም ፡ ከክፋታቸው ፡
አይመለሱም ።
አንዱም ፡ አንዱም ፡ የባልንጀራውን ፡ ገንዘብ ፡ ፳፩ ፡
ሁሉ ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡ የሰውን ፡ ገንዘብ ፡ ለመ
ቀማት ፡ ይነሣሉና ፡ በታላቅ ፡ ስም ፡ ይጠራሉ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ጸንቶ ፡ በመኖር ፡ አይደለም ፤ በእ
ውነትም ፡ አይደለም ። በማይገባ ፡ በሠሩት ፡
በሚያጠፋ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ከከበሩ ፡ የከበረ ፡
ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ያረክሳሉ ።
በዚያችም ፡ ትውልድ ፡ ሥራ ፡ ምክንያት ፡ ከእግ ፳፪ ፡
ዚአብሔር ፡ ታገዝዞ ፡ ጽኑ ፡ መቅሠፍት ፡ ይደረ
ጋል ። ለቅጣትና ፡ ለሰይፍ ÷ ለመቀማትና ፡ ለመ
ማረክ ÷ ለጥፋትም ፡ ይሰጣቸዋል ፤ በእነርሱ ፡
ላይ ፡ ይቅርታና ፡ ቸርነት ፡ የሌላቸው ፡ የአሕ
ዛብ ፡ ወገኖች ፡ ያስነሣባቸዋል ።
ለማንም ፡ ፊት ፡ አያደሉም ። ከሰው ፡ ልጅ ፡ ፳፫ ፡
ሁሉ ፡ ይከፋ ፡ ዘንድ ÷ በእስራኤልም ፡ ክርክ
ርን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ÷ በያዕቆብም ፡ በደልን ፡
ያደርጉ ፡ ዘንድ ÷ ብዙ ፡ ደምም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ያፈስሱ ፡ ዘንድ ÷ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ይከፋ ፡
ዘንድ ÷ ክፉዎች ፡ ኃይለኞች ፡ ናቸውና ፡ ለሽ
ማግሌም ፡ ቢሆን ፡ ለሕፃንም ፡ ቢሆን ፡ ለማ
ንም ፡ ለማን ፡ ፊት ፡ አያደሉም ። የሚሰበስብ ፡
የለም ፤ የሚቀብርም ፡ የለም ።
በዚያም ፡ ወራት ፡ ጮኸው ፡ ይጣራሉ ፤ ከኃጢ ፳፬ ፡
አተኞች ፡ ከአሕዛብ ፡ እጅ ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ ይጸ
ልያሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ የሚያድን ፡ የለም ። የሕፃ

ናቱም ፡ ራስ ፡ በሽበት ፡ ይነጣል ። የሦስቱ ፡
ሱባኤ ፡ ዘመን ፡ ልጅ ፡ መቶ ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡
ሆነው ፡ ሽማግሌ ፡ ሆኖ ፡ ይታያል ። ቁመታቸ
ውም ፡ በመከራ ፡ በጭንቀት ፡ ይጐብጣል ።
፳፭ ፡ በእነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ልጆች ፡ ሕጉን ፡ ይመረ
ምሩ ፡ ዘንድ ፡ ይጀምራሉ ። ሥርዓቱን ፡ ለመፈ
ለግ ÷ ወደ ፡ እውነት ፡ ሥራም ፡ ለመመለስ ፡
ይፈልጋሉ ። ዘመኖችም ፡ ፈጽመው ፡ ይበዙ ፡
ጀመር ፡ የሰውም ፡ ልጅ ፡ ከልጅ ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡
ይበዛ ፡ ጀመር ። ዘመናቸው ፡ ሺህ ፡ ዘመን ፡
ወደ ፡ መሆን ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ከቀንም ፡
ከቀን ፡ ይበዛ ፡ ጀመር ።
፳፮ ፡ ከብዙ ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ብዙ ፡ ዘመኖች ፡ ይደርሱ ፡
ዘንድ ፡ ሽማግሌ ፡ የለም ። ሁሉም ፡ የወር ÷
የሁለት ፡ ወር ÷ የዓመት ÷ የሁለት ፡ ዓመት ፡
ልጆች ፡ ይሆናሉና ፡ ዘመንን ፡ የሚጠግብ ፡ የለም ።
ሁሉም ፡ ዘመናቸውን ፡ በፍቅር ÷ በተድላና ፡
በደስታ ፡ ይፈጽማሉ ። በሕይወትም ፡ ይኖራሉ ።
፳፯ ፡ ባላጋራ ፡ የለም ፤ ዘመኖቻቸው ፡ ሁሉ ፡ የሕይ
ወትና ፡ የበረከት ፡ ዘመኖች ፡ ይሆናሉና ፡ የሚ
ያጠፋ ፡ ክፉ ፡ ጠላትም ፡ የለም ።
፳፰ ፡ ያንጊዜም ፡ እግዚአብሔር ፡ ባሪያዎቹን ፡ እስ
ራኤልን ፡ ያድናል ÷ በረድኤትም ፡ ይነሣሉ ÷
በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ያያሉ ÷
ጠላቶቻቸውንም ፡ አስወጥተው ፡ ይሰዳሉ ።
ደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ይህን ፡ አይተው ፡ ያመሰ
ግናሉ ። እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ፈጽሞ ፡
ደስ ፡ ይላቸዋል ። በጠላቶቻቸው ፡ የተደረገ ፡
መቻያን ፡ ሁሉ ፡ ስድባቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ያያሉ ።
ወገናቸው ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፤
ልቡናቸው ፡ ደስታን ፡ ያበዛል ።
፳፱ ፡ ፍርድን ፡ የሚፈርድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳለ ፡
ያውቃሉ ፡ ለሚወዱት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለጥ
ቂት ፡ ዘመን ÷ ለብዙም ፡ ዘመን ፡ ይቅርታን ፡
ያደርጋሉ ።
፴ ፡ እንዲህ ፡ ተብሎ ፡ የተጻፈ ፡ ነውና ፤ ሙሴ ! አን
ተም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ጻፍ ፤ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ የዘላ
ለም ፡ ሥርዓት ፡ ሊሆን ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ይጽ
ፋሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩ ፡ አብርሃም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ እግ
ዚአብሔር ፡ ልጁን ፡ ይስሐቅን ፡ አከበረው ።
ከኬብሮንም ፡ ተነሥቶ ፡ ሄዶ ÷ በዚህ ፡ ኢዮቤ
ልዩ ፡ በሚቈጠር ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአ
ንድ ፡ ዓመት ፡ ራእይ ፡ በየበት ፡ ጕድጓድ ፡ አጠ
ገብ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ።
፪ ፡ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
በአብርሃም ፡ ዘመን ፡ ከተደረገው ፡ ከቀደመው ፡
ራብ ፡ ሌላ ፡ በሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ ራብ ፡ ሆነ ። ያዕ
ቆብ ፡ የምስር ፡ ንፍሮ ፡ ቀቀለ ፡ ዔሳውም ፡ ከም
ድረ ፡ በዳ ፡ ርቦት ፡ መጣ ።
፫ ፡ ወንድሙ ፡ ያዕቆብን ፡— ከዚህ ፡ ከዳቦው ፡ ሹሮና ፡
ከምስር ፡ ንፍሮው ፡ ስጠኝ ፡ አለው ።
ከመወለድ ፡ የሚቀድም ፡ ብኵርናህን ፡ መልስ ፬ ፡
ልኝ ፤ እኔም ፡ ዳቦውን ፡ ከዚህም ፡ ንፍሮ ፡ እሰ
ጥሃለሁ ፡ አለው ።
ዔሳውም ፡ በልቡ ፡— እኔ ፡ በራብ ፡ እሞታለሁ ፤ ፭ ፡
በመወለድ ፡ የቀደመ ፡ ይህ ፡ ብኵርና ፡ ምን ፡
ያደርግልኛል ? አለ ፤ ለያዕቆብ ፡— ብኵርና
ውን ፡ ሰጠሁህ ፡ አለው ።
ያዕቆብም ፡— አሁን ፡ ማልልኝ ፡ አለው ። ማለ ፮ ፡
ለት ። ያዕቆብም ፡ ለወንድሙ ፡ ለዔሳው ፡ ዳቦ
ውንና ፡ ንፍሮውን ፡ ሰጠው ፤ እስኪጠግብ ፡
ድረስ ፡ በላ ፤ ዔሳውም ፡ ቀድሞ ፡ መወለድን ፡
ናቀ ።
ስለዚህም ፡ መጀመሪያ ፡ ለመወለዱ ፡ ያዕቆብ ፡ ፯ ፡
ዳቦውንና ፡ ንፍሮውን ፡ ስለ ፡ ሰጠው ፡ የዔሳው ፡
ስሙ ፡ ኤዶም ፡ ተባለ ። ፈታዊ ፡ ማለት ፡ ነው ።
ያዕቆብ ፡ ከበረ ፤ ዔሳው ፡ ግን ፡ ከጌትነቱ ፡ ተዋ ፰ ፡
ረደ ።
በሀገር ፡ ራብ ፡ ሆነ ፤ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተ ፱ ፡
ኛው ፡ ዓመት ፡ ይስሐቅ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይወ
ርድ ፡ ዘንድ ፡ መጣ ፤ ከፍልስጥኤሙ ፡ ንጉሥ ፡
ከአቤሜሌክ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጌራር ፡ ሄደ ።
እግዚአብሔር ፡ ታየው ፡ እንዲህም ፡ አለው ፡— ፲ ፡
ወደ ፡ ግብጽ ፡ አትውረድ ÷ እኔ ፡ ባልሁህ ፡ አገር ፡
ኑር ፤ ወደዚያች ፡ አገር ፡ ሂድ ፤ እኔም ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ በረድኤት ፡ እኖራለሁ ፤ ለልጆችህና ፡ ለአ
ንተ ፡ ይህችን ፡ አገር ፡ እሰጥሃለሁና ፡ አከብርሃ
ለሁ ፤ ለአባትህ ፡ ለአብርሃም ፡ የማልሁለትን ፡
መሐላ ፡ አጸናለሁ ÷ ልጆችህንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡
ኮከብ ፡ አበዛልሃለሁ ፤ ይህችን ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡
ለልጆችህ ፡ እሰጣለሁ ።
አባትህ ፡ የእኔን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ሰማ ፡ ትእዛዜንና ፡ ፲፩ ፡
ቃሌን ፡ ሥርዓቴንና ፡ ሕጌን ፡ መሐላዬንም ፡
ጠበቀ ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
ይከብራሉ ።
አሁንም ፡ ቃሌንና ፡ ትእዛዜን ፡ ስማ ፤ በዚህ ፲፪ ፡
ችም ፡ አገር ፡ ኑር ፡ አለው ። ሦስት ፡ የሱባዔ ፡
ዘመን ፡ በጌራሮ ፡ ኖረ ። አቤሜሌክም ፡ ስለ ፡
እርሱና ፡ ስለ ፡ ገንዘቡ ፡ ሁሉ ፡ አዘዘ ፡— እርሱን ፡
የነካ ፡ ሁሉ ፡ ገንዘቡንም ፡ የነካ ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡
ይሙት ፡ ብሎ ፡ አዘዘ ።
ይስሐቅ ፡ በፍልስጥኤም ፡ ከበረ ÷ ብዙ ፡ ገንዘ ፲፫ ፡
ብም ፡ በዛለት ፤ በጎችና ፡ ላሞች ፡ አህዮችና ፡
ግመሎችም ፡ በዙለት ። ብዙ ፡ ገንዘብም ፡ በዛ
ለት ። በፍልስጥኤም ፡ አገር ፡ ዘር ፡ ዘራ ።
መቶ ፡ ዳውላ ፡ እህልም ፡ አገባ ። ይስሐቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ፲፬ ፡
ከበረ ፡ ገነነ ። የፍልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ ቀኑበት ።
አብርሃም ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ የአብርሃም ፡ አሽከ
ሮች ፡ የቈፈሩትን ፡ ጕድጓድ ÷ አብርሃም ፡ ከሞተ ፡
በኋላ ፡ የፍልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ መሬት ፡ ሞል
ተው ፡ ደፍነውት ፡ ነበር ።
አቤሜሌክም ፡ ይስሐቅን ፡— ከእኛ ፡ ፈጽመህ ፡ ፲፭ ፡
ከብረሃልና ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ሂድ ፡ አለው ።
ይስሐቅም ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በአንደኛው ፡ ፲፮ ፡
ዓመት ፡ ከዚያ ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ጌራሮን ፡ ቈላ ፡

፳፩ ያዕቆብም፡እናቱ፡ርብቃን፡— አባቴ፡ስለሚበ
ላው፡ ደስ፡ ስለሚያሰኘው፡ ሁሉ፡ አልሸል
ግም። ነገር፡ግን፡እናቴ፡ቃሌን፡ልብ፡ እንዳ
ያደርገው፡ እፈራለሁ። ይዳስሰኛም፡ ዘንድ፡
ይወድ፡ይሆናል። እኔ፡ ጠጕር፡ እንደ፡ ሌለኝ፡
ወንድሜ፡ዔሳው፡ ጠጓር፡ እንደ፡ ሆነ፡ አንቺ፡
ታውቂያለሽ ፥ በፊቱ፡ የምንቀውና፡ ያላዘዘ
ኝን፡የምሠራ፡ይመስለዋል ፥ ይቆጣኛል፤ ምር
ቃት፡ያይደለ፡እርግማን፡በእኔ፡ላይ፡ አመጣ
ለሁ፡ አላት።
፳፪ እናቱ፡ርብቃም፡— ልጄ፡ሆይ ፥ ነገሬን፡ስማ፡
እንጂ፡ መርገምህ፡ በእኔ፡ ይሁን፡ አለችው ፥
ያዕቆብም፡የእናቱን፡የርብቃን፡ቃል፡ሰምቶ፡
ሄዶ፡ ያማሩና፡ የሰቡ፡ ሁለት፡ የፍየል፡ ጠቦቶ
ችን፡ አመጣ ፥ ወደ፡እናቱም፡ አቀረባቸው ፥
እናቱም፡ ይስሐቅ፡ እንደሚወደው፡ አድርጋ፡
አዘጋጀቻቸው።
፳፫ ርብቃም፡ የሚወደድ፡ ከእርስዋ፡ ዘንድ፡ በቤ
ትዋ፡ ያለ፡ የታላቁን፡ ልጅዋን፡ የዔሳውን፡
ልብስ፡ አምጥታ፡ ለታናሹ፡ ልጅዋ፡ ለያዕቆብ፡
አለበሰችው ፥ የፍየሉን፡ ጠቦት፡ ቁርበቶች
ንም፡ በእጁ፡ ላይ፡ አኖረች፡ በአንገቱና፡ በሰ
ውነቱ፡ ላይ፡ አለበሰችው። ያዘጋጀቻቸውን፡
ዳቦውንና፡ ንፍሮውን፡ ለልጅዋ፡ ለያዕቆብ፡
ሰጠችው።
፳፬ ያዕቆብም፡ወደ፡አባቱ፡ወደ፡ይስሐቅ፡ገብቶ፡—
እኔ፡ ልጅህ፡ እንዳልኸኝ፡ አደረግሁልህ፤ ተነ
ሥተህ፡ ተቀመጥ፤ አባቴ፡ሆይ ፥ ሰውነትህ፡
ትመርቀኝ፡ ዘንድ፡ አጥምጄ፡ ካመጣሁልህ፡
ብላ፡ አለው።
፳፭ ይስሐቅም፡ ልጁን፡— ልጄ ፥ እንዲህ፡ ፈጥነህ፡
ያመጣህበት፡ ምክንያት፡ ምንድር፡ ነው ?
አለው። ያዕቆብም፡— ፈጣሪህ፡ በፊቴ፡ ያስገ
ኘልኝን፡ አመጣሁ፡ አለው።
፳፮ ይስሐቅም፡— አንተ፡ ልጄ፡ ዔሳው፡ እንደ፡
ሆንህ፡ እንዳይደለህም፡ ቀረበኝ፡ ልዳስህ፡
አለው።
፳፯ ያዕቆብም፡ወደ፡አባቱ፡ወደ፡ይስሐቅ፡ቀረበ ፥
ዳሰሰውም። ቃልህስ፡የያዕቆብን፡ ቃል፡ ይመ
ስላል፡ እጆችህ፡ ግን፡ የዔሳውን፡ እጆች፡
ይመስላሉ፡ አለ።
፳፰ ከእግዚአብሔር፡ ታዝዞ፡ ልቡናው፡ ወደ፡
ያዕቆብ፡ የሚመለስበት፡ ጊዜ፡ነውና፡ አላወ
ቀውም።
፳፱ ይመርቀው፡ ዘንድ፡ እጆቹ፡ እንደ፡ ዔሳው፡
እጆች፡ ጠጕራም፡ ናቸውና፡ ይስሐቅም፡ አላ
ወቀም።
፴ አንተ፡ልጄ፡ዔሳው፡ ነህን? አለው፤ አዎ፡እኔ፡
ልጅህ፡ዔሳው፡ነኝ፡ አለው። ሰውነቴ፡ ትመር
ቅህ፡ ዘንድ፡ ልጄ፡ አድነህ፡ካመጣኸው፡ አቅ
ርብልኝ፡ ልብላ፡ አለው።
፴፩ መብልን፡ አቀረበለት፤ በላ። ወይንንም፡ አቀ
ረበለት ፥ ጠጣ።
፴፪ አባቱ፡ ይስሐቅም፡— ልጄ ፥ ቀርበህ፡ ሳመኝ፡
አለው።
ቀርቦ፡ ሳመው። ደስ፡ የሚያሰኝ፡ የልብሱን፡ ፴፫
መዓዛ፡አሸተተ። መረቀውም። እነሆ ፥ የልጄ፡
የልብሱ፡ መዓዛ፡ እግዚአብሔር፡ እንዳከበረው፡
እንደ፡ ምድረ፡ በዳ፡ መዓዛ፡ ነው። እግዚአብ
ሔር፡ ይስጥህ፡ ከሰማይ፡ በወረደ፡ ጠል፡ ከም
ድር፡ በወጣ፡ መስኖ፡ ያብዛህ፡ ስንዴውን፡
ዘይቱን፡ ያብዛልህ።
አሕዛብ፡ ይገዙልህ፤ ሕዝቡም፡ ይስገዱልህ፡ ፴፬
ለወንድምህ፡ጌታ፡ሁነው፡የእናትህም፡ልጆች፡
ይስገዱልህ። እግዚአብሔር፡ እኔን፡ ያከበረባ
ቸው፡ አባቴ፡ አብርሃምንም፡ ያከበረባቸው፡
በረከቶች፡ ሁሉ፡ ለአንተ፡ ይሁኑህ፤ እስከ፡
ዘላለም፡ ድረስ፡ ለልጆችህም፡ ይሁኑ። የሚረ
ግምህ፡ የተረገመ፡ ነው። የሚመርቅህም፡
የተመረቀ፡ ነው፡ አለው።
ይስሐቅ፡ ልጁን፡ ያዕቆብን፡ መርቆት፡ ከጨ ፴፭
ረሰ፡ በኋላ፡ እንዲህ፡ ሆነ።
ከወጣም፡ በኋላ፡ እንዲህ፡ ሆነ። ያዕቆብ፡ ከአ ፴፮
ባቱ፡ ከይስሐቅ፡ ዘንድ፡ መጥቶ፡ ተሸሸገ።
ወንድሙ፡ ዔሳው፡ ግን፡ ከአደኑ፡ ደረሰ፤ እር
ሱም፡ መብልን፡ አዘጋጅቶ፡ ለአባቱ፡ አቀረበ፤
አባቱንም፡— አባቴ፡ ሆይ ፥ ሰውነትህ፡ ትመ
ርቀኝ፡ ዘንድ፡ አደን፡ አድኜ፡ ካመጣሁልህ፡
ተነሥ፡ ብላ፡ አለው።
አባቱ፡ ይስሐቅም፡— አንተ፡ ማን፡ ነህ ? ፴፯
አለው። እኔ፡ የበኵር፡ ልጅህ፡ ዔሳው፡ ነኝ፤
እንዳዘዝኸኝ፡ አደረግሁ፡ አለው።
ይስሐቅም፡ እጅግ፡ ፈጽሞ፡ ተደነቀ፡— አደን፡ ፴፰
አድኖ፡ አምጥቶልኝ፡ አንተ፡ ሳትመጣ፡ ከሁሉ፡
በልቼ፡ የመረቅሁት፡ ይህ፡ ማን፡ ነው? የተመረቀ፡
ይሁን፡ ዘሩም፡ እስከ፡ ዘላለም፡ ድረስ፡ የተመ
ረቀ፡ ይሁን፡ አለው።
ዔሳው፡ የአባቱን፡ የይስሐቅን፡ ነገር፡ በሰማ፡ ፴፱
ጊዜ፡ እንዲህ፡ ሆነ። በታላቅ፡ ቃል፡ እጅግ፡
ምር፡ ብሎ፡ ጮኸ፤ አባቱን፡— አባቴ፡ ሆይ ፥
እኔንም፡ መርቀኝ፡ አለው።
ወንድምህ፡ በተንኰል፡ መጥቶ፡ በረከትህን፡ ፵
ወሰደብህ፡ አለው።
ያዕቆብ፡ ተብሎ፡ በተጠራበት፡ ስሙ፡ እንዳ ፵፩
ሰነካከለኝ፡ ዛሬ፡ አወቅሁ። እነሆ ፥ ይህ፡ ሁለ
ተኛው፡ ነው። ቀድሞ፡ ብኵርናዬን፡ ወሰደ
ብኝ፤ ዛሬም፡ በረከቴን፡ ወሰደብኝ፡ አለ፤ አባቴ ፥
ምርቃትን፡ አላስቀረህልኝምን ? አለ።
ይስሐቅም፡ ዔሳውን፡ እንዲህ፡ ብሎ፡ መለሰ ፵፪
ለት፡— እነሆ ፥ ለአንተ፡ ጌታ፡ አድርጌ፡ ሾም
ሁት፡ ወንድሞቹንም፡ ሁሉ፡ ተገዥ፡ ይሆኑት፡
ዘንድ፡ ሰጠሁት። ወይኑንና፡ ስንዴውን፡ ዘይ
ቱን፡ በማብዛት፡ አከበርሁት። ልጄ፡ ሆይ ፥
ዛሬ፡ ለአንተ፡ ምን፡ ላድርግልህ ? አለው።
ዔሳውም፡ አባቱ፡ ይስሐቅን፡— አባቴ ፥ የአ ፵፫
ንተ፡ ምርቃት፡ አንዲት፡ ብቻ፡ ናትን? አባቴ፡
ሆይ ፥ እኔንም፡ መርቀኝ፡ አለው። ዔሳውም፡
ቃሉን፡ አሰምቶ፡ አለቀሰ።

፵፬ ይስሐቅም፡ መለሰለት፡— እነሆ ፥ ኑሮህ፡ ከም
ድር፡ በተገኘ፡ መስኖ፡ ከምድር፡ በላይ፡ ካለ፡
ከሰማይ፡ በወረደ፡ ጠል፡ ይሁን፤ ገድለህ፡ ሰል
በህ፡ ኑር፤ ለወንድምህ፡ ተገዛ።
፵፭ አልገዛም፡ ብትል፡ ለእርሱም፡ መገዛትን፡ ከሰ
ውነትህ፡ ብታርቃት፡ ያንጊዜ፡ ለሞት፡ የሚያ
በቃ፡ በደልን፡ ሁሉ፡ ትበድላለህ። ልጆች
ህም፡ ሁሉ፡ ከሰማይ፡ በታች፡ ካለ፡ ከምድር፡
ተንቃቅለው፡ ይጠፋሉ። ዔሳውም፡ አባቱ፡
ስለ፡ መረቀው፡ ምርቃት፡ ያዕቆብን፡ ይጣላው፡
ነበር።
፵፮ በልቡም፡ እንዲህ፡ አለ፡— አባቴ፡ ሞቶ፡ የሚ
ለቀስበት፡ ቀን፡ አሁን፡ ይደርሳል፤ ወንድሜን፡
ያዕቆብን፡ አሁን፡ እገድለዋለሁ፡ አለ። የታ
ላቁን፡ ልጅዋን፡ የዔሳውን፡ ነገር፡ ለርብቃ፡
በሕልም፡ መልአክ፡ ነገራት።
፵፯ ርብቃም፡ ልከ፡ ታናሹን፡ ልጅዋን፡ ያዕቆብን፡
ጠራችው፤ እነሆ ፥ ወንድምህ፡ ዔሳው፡ ይገድ
ልህ፡ ዘንድ፡ ተቀይሞሃል፡ አሁንም ፥ ልጄ፡
ሆይ ፥ ቃሌን፡ ስማ፡ ተነሥተህ፡ ከወንድሜ፡
ከላባ፡ ዘንድ፡ ወደ፡ ካራን፡ ሽሽ፤ የወንድምህ፡
ቍጣ፡ እስኪበርድ፡ ድረስ፡ ጥቂት፡ ቀን፡ ከእ
ርሱ፡ ጋር፡ ተቀመጥ። ከአንተ፡ ቍጣውን፡
ይተዋል፤ ያደረግኸውንም፡ ይረሳዋል፡ እኔም፡
ልኬ፡ ከዚያ፡ እቀበልሃለሁ፡ አለችው።
፵፰ ያዕቆብም፡— አልፈራም፤ ይገድለኝ፡ ዘንድ፡
ቢወድ፡ እገድለዋለሁ፡ አለ።
፵፱ ሁለታችሁንም፡ ሁሉ፡ ልጆቼን፡ በአንዲት፡
ቀን፡ አጥቼ፡ የወላድ፡ መካን፡ እንዳልሆን፡
ሂድ፡ አለችው።
፶ ያዕቆብም፡እናቱን፡ርብቃን፡እንዲህ፡አላት፡—
አባቴ፡ እንዳረጀ፡ እነሆ፡ አንቺ፡ ታውቂያለሽ፡
ዓይኖቹ፡ ፈዝዘዋልና፡ አያይም።
፶፩ ትቼው፡ ከእናንተ፡ ተለይቼ፡ ስለ፡ ሄድሁ፡
አባቴ፡ ተቈጥቶ፡ ይረግመኛል፡ አልሄድም ፥
ቢያሰናብተኝ፡ግን፡ያንጊዜ፡እሄዳለሁ፡አላት።
፶፪ ርብቃም፡ ያዕቆብን፡— እኔ፡ ገብቼ፡ እነግረዋ
ለሁ፡ ያሰናብትሃል፡ አለችው።
፶፫ ርብቃም፡ ወደ፡ ይስሐቅ፡ ገብታ፡ ይስሐቅን፡
እንዲህ፡ አለችው፡— ዔሳው፡ ለእርሱ፡ ሚስት፡
አድርጎ፡ ካገባቸው፡ ከሁለቱ፡ ከኬጢ፡ ልጆች፡
የተነሣ፡ ኑሮዬን፡ ጠላሁ፡ እንደነዚህ፡ ለእርሱ፡
ከከነዓን፡ ልጆች፡ ያዕቆብ፡ ሚስት፡ ካገባ፡ የከ
ነዓን፡ ልጆች፡ ክፉዎች፡ ናቸውና፡ እንደ፡
ምን፡ እኖራለሁ ?
፶፬ ይስሐቅም፡ ልጁን፡ ያዕቆብን፡ ጠርቶ፡ መረ
ቀው፡ መከረውም፡— ከከነዓን፡ ልጆች፡ ሁሉ፡
ሚስት፡ አታግባ፡ ተነሥተህ፡ ወደ፡ መስጴጦ
ምያ፡ ወደ፡ እናትህ፡ አባት፡ ወደ፡ ባቱኤል፡
ቤት፡ ሂድ፡ አለው።
፶፭ ከዚያ፡ ከእናትህ፡ ወንድም፡ ከላባ፡ ልጆች፡
ሚስት፡ አግባ። ሰማይን፡ የፈጠረ፡ አምላክ፡
ያክብርህ። ፈጽሞ፡ ያብዛህ። የአሕዛብ፡ ጌታ፡
ሁን። የአባቴን፡ የአብርሃምን፡ በረከት፡ ለአ
ንተ፡ ይስጥህ። ተሰደህ፡ ትኖርበት፡ የነበረች፡
አገርን፡ ትወርሳት፡ ዘንድ ፥ እግዚአብሔር፡ ለአ
ብርሃም፡ የሰጣትንም፡ አገር፡ ሁሉ፡ ትወርሳት፡
ዘንድ፡ ከአንተም፡ በኋላ፡ ለልጆችህ፡ ይስጣ
ቸው። ልጄ፡ ሆይ ፥ በፍቅር፡ ሂድ፡ ብሎ ፥
ይስሐቅ፡ ያዕቆብን፡ አሰናበተው። ከያዕቆብ፡ ፶፮
እናት፡ ከርብቃ፡ ወንድም፡ ከሶርያው፡ ሰው፡
ከባቱኤል፡ ልጅ፡ ከላባ፡ ዘንድ፡ ወደ፡ ሶርያ፡
ሄደ።
ያዕቆብ፡ ወደ፡ ሶርያ፡ ለመሄድ፡ ከተነሣ፡ በኋላ፡ ፶፯
እንዲህ፡ ሆነ። ልጅዋ፡ ከሄደ፡ በኋላ፡ የርብቃ፡
ልብዋ፡ አዝኖ፡ ታለቅስ፡ ነበር።
ይስሐቅም፡ ርብቃን፡— እኅቴ፡ ሆይ ፥ ስለ፡ ፶፰
ልጄ፡ ስለ፡ ያዕቆብ፡ አታልቅሽ። በደኅና፡ ሄዶ፡
በደኅና፡ ይመለሳልና፤ ልዑል፡ አምላክ፡ ከክፉ፡
ሁሉ፡ ይጠብቀዋልና፤ ከእርሱም፡ ጋር፡ በረድ
ኤት፡ ይኖራልና፤ ባለ፡ በዘመኑ፡ ሁሉ፡ አይለ
የውምና፡ ወደ፡ እኛ፡ በደኅና፡ እስኪመለስ፡
ድረስ፡ በሄደበት፡ ጐዳናው፡ እንዲቀናለት፡
አውቃለሁና፡ እኅቴ፡ ሆይ ፥ ስለ፡ እርሱ፡ አት
ፍሪ።
በደኅና፡ መጥቶ፡ እናየዋለን። እኅቴ፡ ሆይ ፥ ፶፱
ስለ፡ እርሱ፡ አትፍሪ። እርሱ፡ በሥራው፡ የቀና፡
ነውና፤ ፍጹም፡ ነውና፤ የታመነ፡ ሰው፡ ነውና፤
በመከራ፡ አይወድቅምና፡ አታልቅሺ፡ አላት።
ስለ፡ ልጅዋ፡ ስለ፡ ያዕቆብ፡ ይስሐቅ፡ ርብቃን፡
ያረጋጋት፡ ነበር። እርሱንም፡ መረቀው።

ምዕራፍ፡ ፳፯።

ያዕቆብ፡ በአርባ፡ አራተኛው፡ ኢዮቤልዩ፡ ፩
በሁለተኛው፡ ሱባዔ፡ በመጀመሪያው፡ ዓመት፡
ወደ፡ ካራን፡ ይሄድ፡ ዘንድ፡ ከቤርሳቤህ፡ ወጣ።
በተራራ፡ ወዳለች፡ ወደ፡ ሉዛም፡ ደረሰ። ይህ
ችውም፡ ቤቴል፡ ናት።
በዚህ፡ ሱባዔ፡ በመጀመሪያው፡ ወር፡ መባቻ፡ ፪
ወደሚያድርበት፡ ቦታ፡ በመሸ፡ ጊዜ፡ ደረሰ።
በዚያች፡ ሌሊት፡ ከመንገዱ፡ ወደ፡ ጋራ፡
አልፍ፡ አለ። ፀሐይ፡ ገብቶአልና፡ በዚያ፡ ተኛ።
ከዚያ፡ ቦታ፡ ድንጋዮች፡ አንድ፡ ድንጋይ፡ አም
ጥቶ፡ በዚያ፡ እንጨት፡ ሥር፡ አኖረው። እር
ሱም፡ ብቻውን፡ ይሄድ፡ ነበር።
በዚያች፡ ሌሊት፡ ተኝቶ፡ ሳለ፡ ሕልምን፡ አየ። ፫
እነሆ ፥ መሰላል፡ በምድር፡ ላይ፡ ተተክላ፡
ጫፍዋ፡ እስከ፡ ሰማይ፡ ደርሶ ፥ እነሆ ፥ የእግ
ዚአብሔር፡ መላእክት፡ ሲወጡባት፡ ሲወርዱ
ባት ፥ እነሆ ፥ እግዚአብሔርም፡ በውስጥዋ፡
ተቀምጦ፡ አየ።
ከያዕቆብም፡ ጋር፡ ተነጋገረ። የአባትህ፡ የአብ ፬
ርሃም፡ ፈጣሪ፡ የይስሐቅም፡ ፈጣሪ፡ እኔ፡ ነኝ።
ይህችን፡ አንተ፡ የተኛህባትን፡ ምድር፡ ለአ
ንተ፡ እሰጣታለሁ ፥ ከአንተም፡ በኋላ፡ ለዘርህ፡
እሰጣታለሁ። ዘርህ፡ እንደ፡ ባሕር፡ አሸዋ፡ ይሆ
ናል። በምሥራቅና፡ በምዕራብ፡ በደቡብና፡
በሰሜን፡ ትበዛለህ። የአሕዛብ፡ አገሮች፡ ሁሉ፡

በአንተ ፡ ይባረካሉ ፥ በዘርህም ፡ ይባረካሉ ።
፭ እነሆ ፥ እኔም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እኖራለሁ ፥ ሁል
ጊዜም ፡ እጠብቅሃለሁ ። ያልሁህን ፡ ሁሉ ፡ እስክ
ደርግልህ ፡ ድረስ ፡ በረድኤት ፡ አልለይህምና ፡
ከሄድህበት ፡ ወደዚች ፡ አገር ፡ በደኅና ፡ እመል
ስሃለሁ ፡ አለው ።
፮ ይህን ፡ ሲነግረው ፡ ያዕቆብ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ።
ይህ ፡ ቦታ ፡ በእውነት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደ
ሪያ ፡ ነው ፡ እኔ ፡ ግን ፡ አላወቅሁም ፡ ነበር ፡ አለ ።
፯ ይህ ፡ ቦታ ፡ ግሩም ፡ ነው ፤ የእግዚአብሔር ፡ ማደ
ሪያ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ተርታ ፡ ቦታ ፡
አይደለም ፡ ብሎ ፡ ፈራ ። ይህችም ፡ የሰማይ ፡
ደጃፍ ፡ ናት ፡ አለ ።
፰ ያዕቆብም ፡ ሲነጋ ፡ ገሥግሦ ፡ ሄዶ ፥ በራስጌው ፡
ትራስ ፡ አድርጎ ፡ ያኖረውን ፡ ድንጋይ ፡ አመጣ ፥
ለምልክትም ፡ አቆመው ፥ በራሱም ፡ ላይ ፡ ዘይ
ትን ፡ አፈሰሰበት ።
፱ የዚያንም ፡ ቦታ ፡ ስሙን ፡ ቤቴል ፡ አለው ። የእ
ግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ማለት ፡ ነው ። ቀድሞ ፡
ግን ፡ የአገሩ ፡ ስሙ ፡ ሎዛ ፡ ነበረ ።
፲ ያዕቆብም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስእለት ፡ ተሳለ ፤
እግዚአብሔር ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ ቢኖር ፥
እኔ ፡ በምሄድባትም ፡ በዚህች ፡ ጐዳና ፡ ቢጠብ
ቀኝ ፥ እበላ ፡ ዘንድ ፡ እንጀራን ፡ ቢሰጠኝ ፥ እለ
ብስም ፡ ዘንድ ፡ ልብስ ፡ ቢሰጠኝ ፡ ወደ ፡ አባቴም ፡
ቤት ፡ በደኅና ፡ ብመለስ ፥ እግዚአብሔር ፡ አም
ላኬ ፡ ይሆነኛል ፤ አምልከዋለሁ ።
፲፩ ይህም ፡ በዚህ ፡ ቦታ ፡ ለምልክት ፡ ሐውልት ፡
አድርጌ ፡ ያቆምሁት ፡ ድንጋይ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ማደሪያ ፡ ይሆናል ፥ ከዚህም ፡ ከሰጠኸኝ ፡
ሁሉ ፡ እኔ ፡ ለአንተ ፡ ለአምላኬ ፡ አሥራት ፡ እሰ
ጣለሁ ፡ አለ ።
፲፪ ከርብቃ ፡ ወንድም ፡ ከላባ ፡ ዘንድ ፡ በምሥራቅ ፡
በኩል ፡ ወዳለች ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ ተንሥቶ ፡ ሄደ ።
፲፫ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ኖረ ፤ ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ራሔል ፡
አንድ ፡ ሱባዔ ፡ ተገዛለት ፤ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡
በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ስለ ፡ እርስዋ — ለአ
ንተ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ የተገዛሁላትን ፡ ሚስቴን ፡
ስጠኝ ፡ አለው ።
፲፬ ላባም ፡ ያዕቆብን — እኔ ፡ ሚስትህን ፡ እሰጥሃ
ለሁ ፡ አለው ። ላባ ፡ ሠርግ ፡ አደረገ ፥ ታላቂቱን ፡
ልጁን ፡ ልያን ፡ ወስዶ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ ልት
ሆነው ፡ ሰጠው ፥ የምታገለግል ፡ ባሪያ ፡ ዘለፋ
ንም ፡ ሰጣት ።
፲፭ ራሔልን ፡ መስላዋለችና ፡ ያዕቆብ ፡ ግን ፡ አላ
ወቀም ፡ ነበር ። ደረሰባት ፡ እርስዋስ ፡ እነሆ ፡
ልያ ፡ ናት ።
፲፮ ያዕቆብም ፡ በላባ ፡ ተቈጣ ። የተገዛሁልህ ፡ ስለ ፡
ልያ ፡ ያይደለ ፤ ስለ ፡ ራሔል ፡ አይደለምን ?
ለምን ፡ እንዲህ ፡ አደረግኸኝ ? ለምን ፡ በደል
ኸኝ ? ልጅህን ፡ ውሰድ ፤ በእኔ ፡ ክፉ ፡ አድርገ
ሃልና ፡ እኔ ፡ እሄዳለሁ ፡ አለው ።
፲፯ የልያ ፡ ዓይንዋ ፡ ልም ፡ ነበረና ፡ ያዕቆብ ፡ ከልያ ፡
ይልቅ ፡ ራሔልን ፡ ይወድ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡

መልክዋ ፡ እጅግ ፡ መልካም ፡ ነበረ ። ራሔል ፡
ግን ፡ ዓይን ፡ መልካም ፡ ነበረች ፤ መልክዋም ፡
ያማረ ፡ እጅግ ፡ ደመ ፡ ግቡ ፡ ነበረች ።
ላባም ፡ ያዕቆብን — እንዲህ ፡ አይደለም ፤ በሀ ፲፰
ገራችን ፡ ታላቂቱ ፡ ሳለች ፡ ታናሽቱን ፡ መስጠት ፡
የለም ። ይህንንም ፡ ማድረግ ፡ አገባብ ፡ አይደ
ለም ። ታላቂቱ ፡ ሳለች ፡ ታናሽቱን ፡ ልጁን ፡
የሚሰጥ ፡ እንደሌለ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንዲህ ፡
ታውቆአል ፡ ተጽፎአልና ፡ ታላቂቱን ፡ ልጅ ፡
አስቀድሞ ፡ ይሰጣል ።
ከእርስዋም ፡ በኋላ ፡ ታናሽቱን ፡ ልጁን ፡ ይሰጣ ፲፱
ልና ፡ እንዲህ ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡
በደልን ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ይጽፉበታል ።
ይህ ፡ ሥራ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ፳
ነውና ፡ ይህን ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ የሚጸ
ድቅ ፡ አይደለም ።
አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዝ ። እጅግ ፡ ፳፩
ክፉ ፡ ነውና ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ እንዳያደርጉ ፤ አስ
ቀድመው ፡ ታላቂቱን ፡ ሳይሰጡ ፡ ታናሽቱን ፡
አስቀድመው ፡ እንዳይሰጡ ፡ እዘዝ ።
ላባም ፡ ያዕቆብን — የዚህች ፡ የሠርግዋ ፡ በዓል ፡ ፳፪
የሚደረግበት ፡ ሰባቱ ፡ ቀን ፡ ይለፍ ። ዳግመ
ኛም ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ትገዛልኝ ፡ ዘንድ ፥ በመ
ጀመሪያው ፡ ሱባዔ ፡ እንዳደረግህ ፡ በጎቼን ፡ ትጠ
ብቅልኝ ፡ ዘንድ ፡ ራሔልን ፡ እሰጥሃለሁ ፡ አለው ።
የልያ ፡ ሠርግ ፡ በዓል ፡ የተደረገበት ፡ ሰባቱ ፡ ፳፫
ቀን ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ ሁለተኛ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡
ይገዛለት ፡ ዘንድ ፡ ላባ ፡ ለያዕቆብ ፡ ራሔልን ፡
ሰጠው ። ለራሔልም ፡ የዘለፋን ፡ እኅት ፡ ባላን ፡
አገልጋይ ፡ ልትሆናት ፡ ሰጣት ። ልያ ፡ በብላሽ ፡
ተሰጥታለችና ፡ ስለ ፡ ራሔል ፡ ዳግመኛ ፡ ሰባት ፡
ዓመት ፡ ተገዛ ።
እግዚአብሔር ፡ የልያን ፡ ማኅፀን ፡ ከፈተ ፤ ፀነ ፳፬
ሰች ፥ ለያዕቆብ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ፡ ስሙ
ንም ፡ ሮቤል ፡ አለው ።
በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ፳፭
ዘጠኝኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡
ቀን ፡ ስሙን ፡ ሮቤል ፡ አለው ። እግዚአብሔር ፡
ልያ ፡ እንድትጠላ ፡ አይቶአልና ፡ የራሔል ፡ ማኅ
ፀን ፡ ተዘጋ ። ራሔል ፡ ግን ፡ ትወድ ፡ ነበር ።
ያዕቆብ ፡ በልያ ፡ ዳግመኛ ፡ ደረሰባት ፤ ፀነሰች ፡ ፳፮
ሁለተኛ ፡ ልጅንም ፡ ወለደችለት ፤ ስሙንም ፡
አሥረኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በሀያ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡
ስምዖን ፡ አለው ።
በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ያዕቆብ ፡ ፳፯
ዳግመኛ ፡ በልያ ፡ ደረሰባት ፤ ፀነሰች ፤ ሦስተኛ ፡
ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በመጀመሪያው ፡
ወር ፡ መባቻ ፡ ስሙን ፡ ሌዊ ፡ አለው ።
በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ያዕ ፳፰
ቆብ ፡ ዳግመኛ ፡ በልያ ፡ ደረሰባት ፤ ፀነሰች ፤ አራ
ተኛ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በአራተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ ሦስተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአ
ሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ፡ በመጀመሪያው ፡
ዓመት ፡ ስሙን ፡ ይሁዳ ፡ አለው ።

፳፱ እርስዋ ፡ አትወልድም ፡ ነበርና ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡
ራሔል ፡ በልያ ፡ ትቀና ፡ ነበር ። ያዕቆብን —
ልጅ ፡ ስጠኝ ፡ አለችው ።
፴ ያዕቆብም ፡ — የማኅፀንሽን ፡ ፍሬ ፡ የከለከል
ሁሽ ፡ እኔ ፡ ነኝን ? መውለድን ፡ እኔ ፡ አስተው
ሁሽን ? አላት ።
፴፩ ራሔልም ፡ ልያ ፡ ለያዕቆብ ፡ አራት ፡ ልጆች ፡
ስምዖንና ፡ ሮቤልን ፡ ይሁዳንና ፡ ሌዊን ፡ እንደ ፡
ወለደች ፡ ባየች ፡ ጊዜ — በባሪያዬ ፡ በባላን ፡
ድረስባት ፤ ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ትወልድል
ኛለች ፡ አለችው ።
፴፪ ደረሰባት ፤ ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ።
በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡
ስድስተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በዘጠኝኛው ፡ ቀን ፡
ስሙን ፡ ዳን ፡ አለው ።
፴፫ ያዕቆብ ፡ ዳግመኛ ፡ በባላን ፡ ደረሰባት ፤ ፀንሳ ፡
ዳግመኛ ፡ ለያዕቆብ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች
ለት ። በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡
ዓመት ፡ ሰባተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአምስተ
ኛው ፡ ቀን ፡ ራሔል ፡ ስሙን ፡ ንፍታሌም ፡ አለ
ችው ።
፴፬ ልያም ፡ እንደ ፡ መከነች ፥ ልጅ ፡ እንዳልወለ
ደች ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ እርስዋም ፡ በራሔል ፡ ቀንታ ፡
አገልጋይዋ ፡ ዘለፋን ፡ ለያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ ትሆ
ነው ፡ ዘንድ ፡ ሰጠችው ። እርስዋም ፡ ፀንሳ ፡
ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ። በሦስተኛው ፡
ዓመት ፡ ስምንተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡
ሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ስሙን ፡ ጋድ ፡ አለችው ።
፴፭ ዳግመኛም ፡ ደረሰባት ፤ ፀንሳ ፡ ሁለተኛ ፡ ወንድ ፡
ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአ
ምስተኛው ፡ ዓመት ፡ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ ወር ፡
በባተ ፡ በሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ልያ ፡ ስሙን ፡ አሴር ፡
አለችው ።
፴፮ ያዕቆብም ፡ በልያ ፡ ደረሰባት ፤ ፀንሳ ፡ ለያዕቆብ ፡
ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በአራተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ አምስተኛው ፡
ወር ፡ በባተ ፡ በአራተኛው ፡ ቀን ፡ ስሙን ፡ ይሳ
ኮር ፡ አለችው ፥ ለሞግዚትም ፡ ሰጠችው ።
፴፯ ያዕቆብ ፡ ዳግመኛ ፡ ደረሰባት ፤ ፀንሳ ፡ ሴትና ፡
ወንድ ፡ ሁለት ፡ ልጆችን ፡ ወለደችለት ። በአርባ ፡
አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡
በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ የወ
ንዱን ፡ ስም ፡ ዛብሎን ፡ አለችው ፤ የሴቲቱን ፡
ስም ፡ ዲና ፡ አለቻት ።
፴፰ እግዚአብሔርም ፡ ራሔልን ፡ ይቅር ፡ አላት ፥
ማኅፀንዋም ፡ ተከፈተ ፥ ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡
ወለደች ፤ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡
ዓመት ፡ በአራተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ስሙን ፡
ዮሴፍ ፡ አለችው ።
፴፱ ዮሴፍም ፡ በተወለደ ፡ ጊዜ ፡ ያዕቆብ ፡ ላባን —
ልጆቼንና ፡ ሚስቶቼን ፡ ስጠኝ ፥ ወደ ፡ አባቴ ፡
ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ልሂድ ፥ ስለ ፡ ሁለቱ ፡ ልጆ
ችህ ፡ ፋንታ ፡ ለአንተ ፡ የተገዛሁላቸውን ፡ ዘመ
ኖች ፡ ፈጽሜአለሁና ፡ ቤት ፡ እሠራለሁ ፥ ወደ ፡

አባቴም ፡ ቤት ፡ እሄዳለሁ ፡ አለው ።
ላባም ፡ ያዕቆብን — በደመወዝ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ፵
ተቀመጥ ፤ ዳግመኛ ፡ መንጋዎቼን ፡ ጠብቅልኝ ፤
ደመወዝህን ፡ ውሰድ ፡ አለው ።
አመድማ ፥ ዝንጕርጕር ፥ ነጭ ፡ ሆኖ ፡ የተወለ ፵፩
ደው ፡ ደመወዝ ፡ ሊሆነው ፡ ከፍየሉ ፡ ጠቦትና ፡
ከበጉ ፡ ጠቦት ፡ በጉን ፡ ሁሉ ፡ ደመወዝ ፡ ይሰ
ጠው ፡ ዘንድ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተዋዋሉ ።
በጎቹም ፡ ሁሉ ፡ ምልክት ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ አመ ፵፪
ድማውን ፡ ዝንጕርጕሩን ፡ ይወልዱ ፡ ጀመር ።
ዳግመኛም ፡ በጎቹ ፡ በእነዚያ ፡ አምሳል ፡ ይወ
ልዱ ፡ ጀመር ። ምልክት ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ለያ
ዕቆብ ፤ ምልክት ፡ የሌለው ፡ ለላባ ፡ ሆነ ።
የያዕቆብ ፡ ገንዘቡ ፡ እጅግ ፡ በዛ ፤ ላሙንና ፡ ፵፫
በጉን ፡ አህያውንና ፡ ግመሉን ፡ ገዛ ። ወንድ ፡
ልጅንና ፡ ሴት ፡ ልጅን ፡ ወለደ ።
ላባ ፡ ልጆቹም ፡ በያዕቆብ ፡ ቀኑበት ። በጎቹንም ፡ ፵፬
ከእርሱ ፡ ሰበሰበ ፥ በክፉ ፡ አስተያየትም ፡ ይመ
ለከተው ፡ ጀመር ።
ራሔል ፡ ዮሴፍን ፡ ከወለደች ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ፵፭
ሆነ ፤ የሦስት ፡ ቀን ፡ ጎዳና ፡ ያህል ፡ ከእርሱ ፡
ርቀው ፡ ነበሩና ፡ ላባ ፡ በጎቹን ፡ ይሸልት ፡ ዘንድ ፡
ሄደ ።
ያዕቆብም ፡ ላባ ፡ በጎቹን ፡ ይሸልት ፡ ዘንድ ፡ እን ፵፮
ዲሄድ ፡ አይቶ ፡ ራሔልንና ፡ ልያን ፡ ጠርቶ ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ፡
ከልባቸው ፡ የሚገባ ፡ ነገር ፡ ነገራቸው ። በሕ
ልም ፡ ያየውን ፡ ሁሉ ፤ ወደ ፡ አባቱ ፡ ቤት ፡ ይመ
ለስ ፡ ዘንድ ፡ የነገረውንም ፡ ሁሉ ፡ ነግሮአቸዋ
ልና ።
ወደምትሄድበት ፡ ቦታ ፡ ሁሉ ፡ እኛም ፡ ከአንተ ፡ ፵፯
ጋር ፡ እንሄዳለን ፡ አሉት ።
ያዕቆብም ፡ የአባቱን ፡ የይስሐቅን ፡ አምላክ ፡ ፵፰
የአባቱን ፡ የአብርሃምን ፡ አምላክ ፡ አመሰገነው ።
ተነሥቶ ፡ ልጆቹንና ፡ ሚስቶቹን ፡ በበቅሎ ፡ ፵፱
አስቀመጠ ። ገንዘቡን ፡ ሁሉ ፡ ያዘ ። ወንዙን ፡
ተሻግሮ ፡ ገለዓድ ፡ ወደሚባል ፡ አገር ፡ ደረሰ ።
ያዕቆብም ፡ ለላባ ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ መሄዱን ፡ ሰወ ፶
ረው ፥ አልነገረውም ። በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡
በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡
በሀያ ፡ አንደኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ገለ
ዓድ ፡ ተመለሰ ። ላባም ፡ በኋላው ፡ ተከተለው ።
በሦስተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ ሦስተ ፶፩
ኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብን ፡ በገለዓድ ፡ ተራራ ፡ አገ
ኘው ። በሕልም ፡ ሌሊት ፡ ተናግሮታልና ፡ ላባ ፡
በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ አላሰናበተውም ።
ላባም ፡ ለያዕቆብ ፡ ነገረው ። በዚያም ፡ ወር ፡ ፶፪
በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ ለላባ ፡
ፍሪዳ ፡ አረደ ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ለመጡ ፡ ሰዎ
ችም ፡ ሁሉ ፡ አረደ ።
አንዱ ፡ አንዱን ፡ በተንኰል ፡ እንዳይፈልገው ፡ ፶፫
በዚያች ፡ ሌሊት ፡ በገለዓድ ፡ ተራራ ፡ ያዕቆብ ፡
ለላባ ፡ ማለለት ፥ ላባም ፡ ለያዕቆብ ፡ ማለለት ።

ምስክር ፡ ሊሆን ፡ በዚያ ፡ ኮረብታን ፡ ሠራ ÷ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ የዚያ ፡ ቦታ ፡ ስም ፡ ምስክር ፡ የተደረገበት ፡ ኮረብታ ፡ ተባለ ፤

፶፬ ቀድሞ ፡ ግን ፡ ገለዓድ ፡ የኃይለኞች ፡ አገር ፡ ይሉአት ፡ ነበር ፤ ገለዓድን ፡ የኃይለኞች ፡ አገር ፡ ነበረችና ። ቁመታቸው ፡ አሥር ፡ ክንድ ፡ ዘጠኝ ፡ ክንድ ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፡ የሚሆኑ ፡ አርበኞች ፡ ልጆች ፡ ተወለዱ ። መኖሪያቸውም ፡ ከአሞን ፡ ልጆች ፡ አገር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኤርሞን ፡ ተራራ ፡ ድረስ ፡ ነው ።

፶፭ የመንግሥታቸውም ፡ ከተማ ፡ አስጣሮስና ፡ ቆራ ናኤም ÷ ሚሱርና ፡ አድራአ ÷ ቢዖር ፡ ናቸው ። እነርሱ ፡ እጅግ ፡ ክፉዎች ፡ ናቸውና ፡ ከክፉ ፡ ሥራቸው ፡ የተነሣ ፡ እግዚአብሔር ፡ አጠፋ ቸው ።

፶፮ ስለ ፡ እነርሱ ፡ ፋንታ ፡ ክፉ ፡ ኃጢአተኛ ፡ የሚሆን ፡ አሞሬዎን ፡ በሀገራቸው ፡ ኖረ ። ዛሬ ፡ የእነር ሱን ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ የፈጸመ ፡ ሰው ፡ የለም ። ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የዘመን ፡ ብዛትም ፡ የላቸውም ።

፶፯ ያዕቆብም ፡ ላባን ፡ አሰናብቶ ፡ ሰደደው ፤ በም ሥራቅ ፡ ወዳለች ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ ሄደ ። ያዕቆ ብም ፡ ወደ ፡ ገለዓድ ፡ ተመለሰ ። በዘጠኝኛው ፡ ወር ÷ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ቀን ፡ ያቦክን ፡ ተሻገረ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ወንድሙ ፡ ዔሳው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ደረሰ ፡ ተወቃቀሱ ።

፶፰ ከእርሱ ፡ ተለይቶ ፡ ወደ ፡ ሰዒር ፡ ሄደ ። ያዕቆብ ፡ ግን ፡ በድንኳን ፡ አደረ ። በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተኛው ፡ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻግሮ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ አደረ ።

፶፱ በከረብታው ፡ አጠገብ ፡ ካለ ፡ ባሕር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዶታአምና ፡ እስከ ፡ ቤት ፡ ስን ፡ ድረስ ÷ እስከ ፡ አም ፡ አቅራቢትም ፡ ድረስ ፡ በጎቹን ፡ ይጠብቅ ፡ ነበር ። ለአባቱ ፡ ለይስሐቅም ፡ ከገን ዘቡ ፡ ልብሱንም ፡ ምግቡንም ፡ ሥጋውንም ፡ መጠጡንም ፡ ወተቱንም ፡ ቅቤውንም ፡ ዳቦው ንም ÷ በቈላም ፡ ካለው ፡ ከተምሩም ፡ ሁሉ ፡ ይሰድ ፡ ነበር ።

፷ ለእናቱ ፡ ለርብቃም ፡ በአሥራ ፡ ሁለቱም ፡ ወር ፡ ጊዜዎች ፡ መከከል ፡ በአዝመራና ፡ በዘር ፡ መከ ከል ÷ በበልግና ፡ በመከር ÷ በበጋና ፡ በክረምት ፡ መከከል ፡ በዓመት ፡ አራት ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አብር ሃም ፡ ድንኳን ፡ ይሰድላት ፡ ነበር ።

፷፩ ይስሐቅ ፡ ከቤርሳቤህ ፡ ተመልሶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡ ድንኳን ፡ ወጥቶ ፡ ነበርና ፤ ከልጁ ፡ ከዔሳው ፡ ተለይቶ ፡ በዚያ ፡ ኖረ ።

፷፪ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ ዔሳው ፡ ማአሊትን ፡ ሚስት ፡ አድርጎ ፡ አገባ ። ይህች ውም ፡ የእስማኤል ፡ ልጅ ፡ ናት ። የአባቱን ፡ መንጋዎች ፡ ሁሉ ፡ ሚስቶቹንም ፡ ሰበሰበ ።

፷፫ ወጥቶም ፡ በሴይር ፡ ተራራ ፡ ኖረ ። አባቱን ፡ ይስሐቅንም ፡ በመሐላ ፡ ጕድጓድ ፡ ብቻውን ፡ ተወው ።

፷፬ ይስሐቅም ፡ ከመሐላ ፡ ጕድጓድ ፡ ወጥቶ ፡ በኬ ብሮን ፡ ተራራ ፡ ባለ ፡ በአባቱ ፡ በአብርሃም ፡ ግምብ ፡ ኖረ ።

፷፭ ከዚያም ፡ ያዕቆብ ፡ ለእናቱና ፡ ለአባቱ ፡ ሁሉን ፡ ይሰድ ፡ ነበር ። ከጊዜው ፡ በየጊዜው ፡ የፈለጉ ትን ፡ ሁሉ ፡ ይልክ ፡ ነበር ።

፷፮ ያዕቆብንም ፡ በፍጹም ፡ ሰውነታቸውና ፡ በፍ ጹም ፡ ልቡናቸው ፡ ይመርቁት ፡ ነበር ፤ በስድ ስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ የሰቂማ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ሳሌም ፡ በአራተኛው ፡ ወር ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ወጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

በዚያም ፡ የያዕቆብን ፡ ልጅ ፡ ዲናን ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ገዥ ፡ ወደ ፡ ኤዋዊን ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ኤሞር ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሴኬም ፡ ቤት ፡ ነጥቀው ፡ ወሰዱአት ። ደረሰባት ፡ አጕሰቈላትም ። እር ስዋም ፡ የአሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ትንሽ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ። ሚስት ፡ ሆና ፡ ትሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ከአባትዋ ፡ ለመነ ÷ ከወንድሞችዋም ፡ ለመነ ። ፩

ያዕቆብም ፡ ተቈጣ ። እኅታቸውን ፡ ዲናን ፡ አጕስቍለዋታልና ፡ ልጆቹም ፡ በሰቂማ ፡ ሰዎች ፡ ተቈጡ ። ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ በተንኰል ፡ ተናገሩ ÷ አታለሉም ፡ በዘበዙአቸው ። ፪

ሌዊና ፡ ስምዖን ፡ ድንገት ፡ ወደ ፡ ሰቂማ ፡ ገብ ተው ፡ በሰቂማ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ መቻያን ፡ አደ ረጉ ። ፫

በውስጥዋም ፡ ያገኙትን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ገደሉ ። አንድ ፡ ሰው ፡ስንኳን ፡ በውስጥዋ ፡ አላስቀሩም ። እኅታቸው ፡ ዲናን ፡ አጕስቍለዋልና ፡ ቈስለው ፡ ሳሉ ፡ ሁሉን ፡ ገደሉ ። ፬

እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ የእስራኤ ልን ፡ ልጅ ፡ ለማጕስቈል ፡ እንዲህ ፡ አታድርጉ ። በእስራኤል ፡ ኃፍረትን ፡ ስላደረጉ ፡ የሰቂማን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ያጠፉአቸው ፡ ዘንድ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ በእነርሱ ፡ ቅጣት ፡ ተጽፎአ ልና ፡ እንዲህ ፡ አታድርጉ ። ፭

በሰይፍ ፡ ያጠፉአቸው ፡ ዘንድ ÷ በእነርሱም ፡ ላይ ፡ ቅጣትን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ÷ የእስራኤል ፡ ወገን ፡ የምትሆን ፡ ድንግልን ፡ ማጕስቈል ፡ በእ ስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዲህ ፡ እንዳይደረግ ፡ እግዚአብሔር ፡ በያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ ጣላቸው ። ፮

በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ልጁንም ፡ ቢሆን ÷ እኅቱ ንም ፡ ቢሆን ፡ ከአሕዛብ ፡ ልጆች ፡ ለተወለደ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ የወደደ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ÷ ሞትን ፡ ይሙት ። ኃጢአትን ፡ ሠርቶ አልና ÷ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ኃፍረትን ፡ አድርጎአልና ፡ በድንጋይ ፡ ወግረው ፡ ይግደ ሉት ። ፯

ሴቲቱንም ፡ የአባትዋን ፡ ወገን ፡ ስም ፡ አስነቀ ፋለችና ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉአት ፤ ከእስራኤል ፡ ተለይታ ፡ ትጥፋ ። እስራኤል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየ ፡ ገንዘብ ፡ ነውና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ባለ ፡ ትውልድ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ሌሰኛ ፡ ኃጢአተኛ ፡ አይገኝ ። ፰

፱ የማይገባ ፡ ሥራ ፡ የሠራ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡ ይሙት ፤ በድንጋይም ፡ ይውገሩት ። ስለ ፡ እስ ራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እን ዲህ ፡ ተሠርቶአል ፡ ተጽፎአልና ፡ የእስራኤ ልን ፡ ልጅ ፡ የሚያጕስቍል ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡ ይሙት ÷ በድንጋይም ፡ ይውገሩት ።

፲ ለዚህም ፡ ሕግ ፡ የተወሰነ ፡ ዘመን ፡ የለውም ፡ የሚተውበትም ፡ የለም ። ልጁን ፡ ለጣዖት ፡ ሰጥ ቶአልና ÷ ራሱን ፡ ለማሳደፍ ፡ እግዚአብሔር ንም ፡ በድሎአልና ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ልጁን ፡ ያጕሰቈለ ፡ ሰው ፡ ይጠፋል ፡ እንጂ ፡ ይቅር ፡ የሚባልበት ፡ የለም ።

፲፩ ሙሴ ÷ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘ ዛቸው ። ከልጆቻቸው ፡ ለአሕዛብ ፡ እንዳያጋቡ ፡ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ እንዳያጋቡ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ አዳኝባቸው ። በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የተናቀ ፡ ነውና ፡ እዘዛቸው ።

፲፪ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሕጉን ፡ ነገር ፡ ጻፍሁልህ ። በዲና ፡ ላይ ፡ ያደረጉትንም ፡ የሰቂማን ፡ ሰዎች ፡ ሥራ ፡ ሁሉም ፤ የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ — ለእኛ ፡ ስድብችን ፡ ነውና ፡ እኅታችንን ፡ ላልተገረዘ ፡ ሰው ፡ አንሰጥም ፡ ብለው ፡ እንደ ፡ ተናገሩ ፡ ጻፍ ሁልህ ።

፲፫ ልጃቸውን ፡ ለአሕዛብ ፡ ልጆች ፡ ለሚሰጡ ÷ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ ሚስትን ፡ ለሚያገቡ ፡ ለእስራኤል ፡ ስድብ ፡ ነውና ÷ ርኩስ ፡ ነውና ÷ ለእስራኤልም ፡ የተናቀ ፡ ነውና ።

፲፬ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ ያለው ÷ ከልጆ ቹም ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ለተወለደ ፡ ሰው ፡ የሰጠ ፡ እስራኤል ፡ ከዚህ ፡ ኃጢአት ፡ አይነ ጻም ። በመቅሠፍት ፡ ላይ ፡ መቅሠፍት ÷ በመር ገም ፡ ላይ ፡ መርገም ÷ ቅጣትም ፡ መቅሠፍትም ፡ መርገምም ፡ ሁሉ ፡ ይመጣበታልና ፡ አይነጻም ።

፲፭ ይህንንም ፡ ነገር ፡ ቢያደርግ ፡ ኃጢአት ፡ ከሚ ሠሩ ፡ ከእነዚህ ፡ ወገኖች ፡ በዓይኖቹ ፡ አይቶ ፡ ቸል ፡ ቢል ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ማደሪያ ፡ ከሚያጕሰቍሉ ÷ የከበረ ፡ ስሙንም ፡ ከሚያሰ ድፉ ፡ ወገን ፡ አይቶ ፡ ቸል ፡ ቢል ÷ ስለዚች ፡ ኃጢአትና ፡ ስለዚች ፡ ሁሉ ፡ በደል ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ እንድነት ፡ ይጠፋሉ ።

፲፮ ፊት ፡ መመለስ ፡ የለም ። ፊት ፡ አይቶ ፡ ማድ ላት ፡ የለም ። በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ይቀበለው ፡ ዘንድ ፡ መሥዋዕቱንና ፡ ቀዳማይቱን ÷ ስቡንና ፡ የሚሰጠውን ፡ ከእጁ ፡ መቀበል ፡ የለም ።

፲፯ ወንድም ፡ ቢሆን ÷ ሴትም ፡ ብትሆን ÷ በእስራ ኤል ፡ ዘንድ ፡ ሰውነቱን ፡ በኃጢአት ፡ የሚያሳ ድፍ ፡ አይሁን ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ይህችን ፡ ምስ ክር ፡ በእስራኤል ፡ አሰማባቸው ፡ ብዬ ፡ አዘዝ ሁህ ።

፲፰ በሰቂማና ፡ በልጆችዋ ፡ የተደረገውን ፡ እይ ። በሁለቱ ፡ በያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ ለጥፋት ፡ እንደ ፡ ተሰጠች ÷ ታመው ፡ ሳሉ ፡ እንዳጠፉአ ቸው ÷ ጽድቅ ፡ ሆና ፡ እንደ ፡ ተቈጠረችላቸው ፡ እይ ።

እነርሱም ፡ በእውነተኛነት ፡ እንደ ፡ ተቈጠሩ ፡ ፲፱ የሌዊም ፡ ልጅ ፡ ለክህነት ፡ እንደ ፡ ተመረጠ ÷ እኛ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ እንዳገለገልን ÷ ሌዋው ያንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተመረጡ ፡ እይ ። እውነት ፡ ነገ ርን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ፍርድንም ፡ ይፈርድ ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በጠላትነት ፡ ከሚ ነሡ ፡ ብድራትን ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ ቀንቶአ ልና ፡ ሌዊ ፡ ይከበር ፡ ልጆቹም ፡ ለዘላለም ፡ ይከ በሩ ።

በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ምስክር ፡ ሊሆን ፡ ሁሉን ፡ ወደ ፡ ፈጠረ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽድቅና ፡ በረከ ትን ፡ እንዲህ ፡ ያቀርቡለታል ። ሰው ፡ በሕይ ወት ፡ ሳለ ፡ የሠራውን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ እናስባለን ። በዓመት ፡ በዓመት ፡ በሚመላለሱ ፡ ጊዜዎች ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ሺህ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ያቀር ባሉ ። በረከት ፡ ይመጣለታል ÷ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ለልጆቹ ፡ ይመጣላቸዋል ። ፳

በሰማይ ፡ ጽላት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወዳጅ ፡ ደግ ፡ ሰውም ፡ ተብሎ ፡ ተጻፈ ። ይህን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ጻፍሁልህ ። ኃጢአት ፡ እንዳይሠሩ ፡ ከሥርዓ ትም ፡ እንዳይተላለፉ ፡ ይሠሩአት ፡ ዘንድ ፡ ይጽ ፋአትም ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወዳጆችን ፡ ሁነው ፡ ይጻፉ ። የተሠራላቸውንም ፡ መሐላ ፡ እንዳያፈርሱ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ትነግር ፡ ዘንድ ፡ አዘዝሁህ ። ፳፩

መሐላውን ፡ ቢያፈርሱ ÷ ከኃጢአት ፡ ሥራ ፡ ወገንም ፡ ሁሉ ፡ ቢሠሩ ፡ ግን ፡ ጠላቶች ፡ ሆነው ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ይጻፋሉ ፤ ከሕያዋንም ፡ መጽ ሐፍ ፡ ይጠፋሉ ÷ የሚጠፉ ፡ ሰዎች ፡ በሚጻፉ በትም ፡ መጽሐፍ ፡ ይጻፋሉ ። ከምድር ፡ ላይ ፡ ከሚጠፉ ፡ ሰዎችም ፡ ጋር ፡ ይቈጠራሉ ። ፳፪

የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ ሰቂማን ፡ በጠፉበት ፡ ቀን ፡ የቀና ፡ ነገርንና ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ እንደ ፡ ሠሩ ÷ በሰቂማ ፡ ሰዎችም ፡ ብድርን ፡ እንደ ፡ መለሱ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈላቸው ። በረ ከትንም ፡ ለመቀበል ፡ ተጻፉ ። ፳፫

እኅታቸውን ፡ ዲናንም ፡ ከሴኬም ፡ ቤት ፡ አወጡ ። በሰቂማ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ በጎቻቸውንም ፡ ላሞቻቸውንም ፡ አህዮቻቸውንም ፡ ገንዘባቸው ንም ፡ ሁሉ ፡ መንጋቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ማረኩ ። ሁሉንም ፡ ወደ ፡ አባታቸው ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ አመጡ ። ፳፬

በዚያ ፡ ከሚኖሩ ፡ ከፈሪሳውያንና ፡ ከከነናው ያን ፡ የተነሣ ፡ ፈርቶአልና ፡ አገሩን ፡ ስላጠፉ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ። ፳፭

በሰቂማ ፡ ዙሪያ ፡ ባሉ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡ የእግዚ አብሔር ፡ መፈራት ፡ ተደረገ ። በእነርሱ ፡ ድን ጋጤ ፡ መጥቶአልና ፡ የያዕቆብን ፡ ልጆች ፡ ለማ ሳደድ ፡ አልተነሡም ። ፳፮

በወሩም ፡ መባቻ ፡ ያዕቆብ ፡ ለቤተ ፡ ሰቡ ፡ ሁሉ ፡ — ከኃጢአት ፡ ንጹሕ ፡ ሁኑ ፡ ልብሳችሁ ንም ፡ለውጡ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ። ፳፯

ከወንድሙ ፡ ከዔሳው ፡ ፊት ፡ በሸሸሁ ፡ ጊዜ ፡ ፳፰

ከእኔ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ ላለ ÷ ወደዚህችም ፡
አገር ፡ በደኅና ፡ ለመለሰኝ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ወደ ፡ ጸለይሁበት ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ተነሥተን ፡
እንውጣ ።
፳፱ በመካከላችሁ ፡ ያሉትን ፡ እንግዶች ፡ አማልክ
ትን ፡ አርቁ ። ልዩ ፡ የሆኑ ፡ አማልክትንም ፡
አጥፉአቸው ፤ በጆሮአችሁ ፡ ያለውንም ፡ በአ
ንገታችሁ ፡ ያለውንም ፡ ጌጥ ፡ አጥፉ ፡ ብሎ ፡
ተናገረ ።
፴ ራሔል ፡ ከአባትዋ ፡ ከላባ ፡ የሠረቀችውን ፡
ጣዖት ÷ ገንዘብዋንም ፡ ሁሉ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሰጠች ።
አቃጠለው ÷ ሰበረው ÷ አጠፋው ÷ በሰቂሞን ፡
አገር ፡ ባለ ፡ በዮርዳኖስም ፡ በታች ፡ ቀበረው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡
ወጣ ። በዚያ ፡ በተኛበትም ፡ በታ ፡ መሠዊያ ፡
ሠራ ። በዚያም ፡ ሐውልት ፡ አቆመ ።
፪ መሥዋዕት ፡ ወደሚሠዋበት ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡
ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ላከ ።
ወደ ፡ እናቱ ፡ ወደ ፡ ርብቃም ፡ ላከ ።
፫ ይስሐቅም ፡— ልጄ ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይምጣ ፡
ሳልሞት ፡ ልየው ፡ አለ ።
፬ ያዕቆብም ፡ ከአባቱ ፡ ከይስሐቅና ፡ ከእናቱ ፡ ከር
ብቃ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡ ቤት ፡ ሄደ ።
፭ ከልጆቹም ፡ ሁለቱን ፡ ልጆች ፡ ይሁዳንና ፡ ሌዊን ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስ
ሐቅና ፡ ወደ ፡ እናቱ ፡ ወደ ፡ ርብቃ ፡ መጣ ።
፮ ርብቃም ፡— እነሆ ÷ ልጅሽ ፡ ያዕቆብ ፡ ደረሰ ፡
እንዳሉአት ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ልቡናዋን ፡ ደስ ፡
ብሎታልና ፡ ያዕቆብን ፡ አቅፋ ፡ ትስመው ፡ ዘንድ ፡
ከአንዱ ፡ ግምብ ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ግምብ ፡ በር ፡
መጣች ።
፯ ሳመችው ÷ ሁለቱን ፡ ልጆቹንም ፡ በየች ፡ ጊዜ ፡
አወቀቻቸው ። ልጄ ፡ ሆይ ÷ እነዚህስ ፡ ልጆ
ችህ ፡ ናቸውን ? አለችው ፤ አቅፋ ፡ ሳመቻቸው ።
የአብርሃም ፡ ልጅ ፡ በእናንተ ፡ ይከበር ፡ እናን
ተም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለበረከት ፡ ትሆናላችሁ ፡
ብላ ፡ መረቀቻቸው ።
፰ ያዕቆብም ፡ ከአባቱ ፡ ከይስሐቅ ፡ ዘንድ ፡ ወደ
ዚያ ፡ እተኛበት ፡ እልፍኝ ፡ ገባ ። ሁለቱም ፡
ልጆቹ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ገቡ ።
፱ የአባቱን ፡ እጅ ፡ ይዞ ፡ ዘንበል ፡ ብሎ ፡ ሳመው ።
ይስሐቅም ፡ በልጁ ፡ በያዕቆብ ፡ አንገት ፡ ላይ ፡
ተጠምጥሞ ፡ አንገቱን ፡ እቅፍ ፡ አድርጎ ፡ አለ
ቀሰ ። የይስሐቅንም ፡ ዓይኖች ፡ ሸፍኑአቸው ፡
የነበረው ፡ ተገፈፈ ።
፲ የያዕቆብን ፡ ሁለቱን ፡ ልጆቹን ፡ ይሁዳንና ፡
ሌዊን ፡ አይቶ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ ይመስሉሃልና ፡
እነዚህ ፡ ልጆችህ ፡ ናቸውን ? አለው ። እርሱም ፡
በእውነት ፡ ልጆቼ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ነገረው ፤ በእ
ውነት ፡ ልጆቼ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ በእውነት ፡ አየህ ፡
አለው ።
፲፩ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀረቡ ፤ መለስ ፡ ብሎ ፡ ሁሉንም ፡
አንድነት ፡ አቅፎ ፡ ሳማቸው ፤ ትንቢት ፡ የሚያ
ናግር ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በአፉ ፡ አናገረው ።
ሌዊን ፡ በቀኝ ፡ እጁ ፡ ያዘው ፤ ይሁዳንም ፡ በግራ ፡
እጁ ፡ ያዘ ።
መጀመሪያ ፡ ወደ ፡ ሌዊ ፡ ተመልሶ ፡ ከይሁዳ ፡ ፲፪
አስቀድሞ ፡ ይመርቀው ፡ ጀመር ። እርሱ ፡
እግዚአብሔር ፡ ያክብርህ ፤ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡
የፈጠረ ፡ ፈጣሪ ፡ ልጆችህንና ፡ አንተን ፡ በዓ
ለሙ ፡ ሁሉ ፡ ያክብር ፤ ክብር ፡ ሊሆንህ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ለአንተ ፡ ገናንነትን ፡ ይስጥህ ፤ ለልጆ
ችህም ፡ ይስጣቸው ።
አንተን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ያቅርብህ ፤ በቤተ ፡ መቅ ፲፫
ደስ ፡ ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡
ልጆችህንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ያቅርባቸው ፤ በለ
ምዋልነት ፡ እንዳላቸው ፡ እንደ ፡ ከበሩ ፡ እንደ ፡
ሊቃነ ፡ መላእክትም ÷ እንደ ፡ እነርሱ ፡ ልጆች
ህም ፡ ለክብር ፡ ለጌትነት ፡ ለምስጋና ፡ ይሁኑ ፤
በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያድርጋቸው ፤ ለያ
ዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ መሳፍንትና ፡
መኳንንት ፡ አለቆችም ፡ ይሆናሉ ።
የእግዚአብሔርንም ፡ ነገር ፡ በእውነት ፡ ይናገ ፲፬
ራሉ ፤ ፍርዱንም ፡ ሁሉ ፡ በእውነት ፡ ይፈር
ዳሉ ፤ ለያዕቆብ ፡ ዘጠኙን ፡ ሕግጋት ፡ ለእስራ
ኤልም ፡ አምልኮቱን ፡ ይናገራሉ ፤ የያዕቆብን ፡
ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ይመርቁ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ በረከት ፡ በአፉቸው ፡ ይነገራል ።
አንተንም ፡ እናትህ ፡ ስምህን ፡ ሌዊ ፡ ብላ ፡ ፲፭
ጠራች ። ስምህንም ፡ በእውነት ፡ ጠራች ፤ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ትሆናለህ ፤ ከያዕቆብ ፡
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ትሆናለህ ፤ ማዕዱ ፡
ለአንተ ፡ ትሁን ። መሥዋዕቱ ።
ልጆችህና ፡ አንተ ፡ ብሉአት ፤ ማዕድህም ፡ ፲፮
ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ የመላች ፡ ትሁን ፤ በዓለሙ ፡
ሁሉ ፡ እህልህ ፡ አይጕደል ÷ አይታጣ ፤ የሚጠ
ሉህም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ይውደቁ ÷
ጠላቶችህም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ ይጥፉ ፤ ሁሉም ፡
የተረገሙ ፡ ይሁኑ ፡ አለው ።
ይሁዳንም ፡— የሚጠሉህን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ታጠ ፲፯
ፋቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ ጽና
ትን ፡ ይስጥህ ፤ አንተ ፡ ገዥ ፡ ሁን ፤ ከልጆች
ህም ፡ አንዱ ፡ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ገዥ ፡ ይሁን ፤
ስምህ ፡ ከልጆችህ ፡ ስም ፡ ጋር ፡ በከተማውና ፡
በሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ ሲጠራ ፡ የሚኖር ፡ ይሁን ።
ያንጊዜ ፡ አሕዛብ ፡ ከፊትህ ፡ የተነሣ ፡ ይፈራሉ ÷ ፲፰
አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ይታወኩሉ ÷ ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ ይሸበራሉ ፤ የያዕቆብ ፡ ረድኤት ፡ በአንተ ፡
ይደር ÷ የእስራኤልም ፡ ድኅነት ፡ በአንተ ፡ ትገ
ኛለች ።
እውነተኛ ፡ ክብር ፡ ባለው ፡ ዙፋን ፡ በተቀመ ፲፱
ጥህ ፡ ጊዜ ፡ ገናና ፡ ትሆናለህ ፤ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡
ሁሉ ፡ ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ትደረግላቸዋ
ለች ፤ የሚመርቅህ ፡ ሰው ፡ የተመረቀ ፡ ነው ፤
የሚጠሉህ ፡ መከራንም ፡ የሚያጸኑብህ ፡ የሚ
ረግሙህም ፡ ሁሉ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ፈጽመው ፡

ይጥፉ ፡ የተረገሙም ፡ ይሁኑ ፡ አለው ።
፳ ተመልሶ ፡ ዳግመኛ ፡ እቅፍ ፡ አድርጎ ፡ ሳመው ፤
በእውነት ፡ የወለዳቸውን ፡ የልጁ ፡ የያዕቆብን ፡
ልጆች ፡ አይቶአልና ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ አለው ።
፳፩ ከእግሮቹ ፡ መካከል ፡ ወጥቶ ፡ በግምባሩ ፡ ወድቆ ፡
ሰገደለት ÷ መረቃቸው ፡ በዚያችም ፡ ሌሊት ፡
በአባቱ ፡ በይስሐቅ ፡ አጠገብ ፡ በዚያ ፡ ተኛ ።
ደስ ፡ ብሎአቸው ፡ በሉ ፡ ጠጡ ።
፳፪ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ የያዕቆብን ፡ ልጆች ፡ አንዱን ፡
በቀኙ ፡ አንዱን ፡ በግራው ፡ አቆመ ፤ ይህም ፡
ጽድቅ ፡ ሆኖ ፡ ተቈጠረለት ።
፳፫ ያዕቆብም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእርሱ ፡ ብዙ ፡
ይቅርታ ፡ እንዳደረገ ፡ ነገረው ፤ ጕዳናውን ፡
ሁሉ ፡ እንዳቀናለት ፡ ከክፉም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ ጠበቀው ፡ ሌሊት ፡ ለአባቱ ፡ ሁሉን ፡
ነገረው ።
፳፬ ይስሐቅም ፡ ከባሪያው ፡ ከይስሐቅ ፡ ልጅ ፡ ቸር
ነቱንና ፡ ይቅርታውን ፡ ያላረቀ ፡ የአባቱን ፡ የአ
ብርሃምን ፡ ፈጣሪ ፡ አመሰገነው ።
፳፭ ያዕቆብም ፡ ለአባቱ ፡ ለይስሐቅ ÷ ለእግዚአብ
ሔር ፡ የተሳለውን ፡ ስእለት ÷ ያየውንም ፡
ራእይ ÷ መሠዊያውንም ፡ እንደ ፡ ሠራ ÷ ሲነጋ ፡
ለአባቱ ፡ ለይስሐቅ ፡ ነገረው ፤ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ እንደ ፡ ለመነ ÷ ለማድረግ ፡ ለመሥዋዕት ፡
የሚሆነው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ÷ በበቅሎ
ውም ፡ አስቀምጦ ፡ ይወስደው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡
መጣ ፡ ነገረው ።
፳፮ ይስሐቅም ፡ ልጁን ፡ ያዕቆብን ፡— አርጅቻለሁና ፡
ከአንተ ፡ ጋር ፡ መምጣት ፡ አልችልም ፡ ጕዳና
ውንም ፡ መታገሥ ፡ አልችልም ፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷
በደኅና ፡ ሂድ ፤ እኔ ፡ አሁን ፡ የመቶ ፡ ስድሳ ፡
አምስት ፡ ዘመን ፡ ልጅ ፡ ነኝና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
መሄድ ፡ አልችልም ።
፳፯ እናትህን ፡ በበቅሎ ፡ አስቀምጠህ ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ ይዘሃት ፡ ሂድ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡
እንደ ፡ መጣህ ፡ አውቃለሁ ፤ በሕይወት ፡ ሳለህ ፡
እኔን ፡ ያየህበት ፡ እኔም ፡ በሕይወት ፡ ሳለሁ ፡
አንተን ፡ ያየሁበት ፡ ይህች ፡ ቀን ፡ የተባረከች ፡
ትሁን ።
፳፰ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ተዘጋጅተህ ፡ የተሳልኸውን ፡
ስእለትህን ፡ ስጥ ፤ ስእለት ፡ ቢያስቀሩት ፡ በፍዳ ፡
ይመረመራልና ፡ ስእለትህን ፡ አታቆይ ÷ አታ
ስቀር ።
፳፱ አሁንም ፡ ታደርጋት ፡ ዘንድ ፡ ቸኩል ፤ ሁሉን ፡
የፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተሳልኸውን ፡ ስእ
ለት ፡ ወዶ ፡ ይቀበልህ ፡ አለው ።
፴ ርብቃንም ፡— ከልጅሽ ፡ ከያዕቆብ ፡ ጋር ፡ ሂጂ ፡
አላት ። ርብቃም ፡ ከልጅዋ ፡ ከያዕቆብ ፡ ጋር ፡
ሄደች ፤ ዲቦራም ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ሄደች ÷ ወደ ፡
ቤቴልም ፡ ደረሱ ።
፴፩ ያዕቆብም ፡ ስእለቱን ፡ አባቱ ፡ ይስሐቅም ፡ ከሁ
ለቱ ፡ ልጆቹ ፡ ከይሁዳና ፡ ከሌዊ ፡ ጋር ፡ የመረ
ቀውን ፡ ምርቃት ፡ አስቦ ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ የአባ
ቶቹን ፡ የይስሐቅንና ፡ የአብርሃምን ፡ ፈጣሪ ፡
አመሰገነው ።
አሁንም ፡ ለዘላለም ፡ ተስፋ ፡ እንዳለኝ ÷ ሁሉን ፡ ፴፪
በፈጠረ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለልጆቼም ፡
ተስፋ ፡ እንዳላቸው ፡ አወቅሁ ፡ አለ ።
ስለ ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ እንደዚህ ፡ ሠርቶአል ። ፴፫
ይስሐቅ ፡ እንደ ፡ መረቃቸው ፡ ለዘላለም ፡ ምስ
ክር ፡ ሊሆን ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ይጽፉላቸዋል ፡
በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ በቤቴል ፡ አደረ ።
ሌዊም ፡ እንደ ፡ ሾሙት ÷ ለልዑል ፡ አምላክም ፡ ፴፬
እርሱን ፡ አገልጋይ ፡ እንዳደረጉት ÷ ልጆቹንም ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ አገልጋይ ፡ እንዳደረጉ
አቸው ፡ ሕልም ፡ አየ ።
ከእንቅልፉም ፡ ተነሥቶ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፴፭
አመሰገነ ። ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አራት ፡
ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ በጥዋት ፡ ገሠገሠ ።
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ከመጣው ፡ ሁሉ ÷ ከሰው ፡ ፴፮
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ከብት ፡ ድረስ ÷ ከወርቅም ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሌላው ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡
ልብስም ፡ ድረስ ÷ ከሁሉ ፡ ከሁሉም ፡ አሥራት ፡
አወጣ ።
በዚያም ፡ ወራት ፡ ራሔል ፡ ልጅዋን ፡ ብንያ ፴፯
ምን ፡ ፀነሰች ፤ ያዕቆብም ፡ ከሮቤል ፡ ጀምሮ ፡
ልጆቹን ፡ ቈጠረ ።
ዕጣ ፡ ጣለ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ዕጣ ፡ በሌዊ ፡ ወጣ ፤ ፴፰
አባቱም ፡ የክህነት ፡ ልብስን ፡ አለበሰው ÷ እጁ
ንም ፡ ቀባው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ፩
ቀን ፡ ከላሞች ፡ ወገን ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ገች ÷
ሀያ ፡ ስምንት ፡ የበግ ፡ ሙክት ÷ አርባ ፡ ዘጠኝ ፡
በግ ÷ ዘጠና ፡ ስድስት ፡ የበግ ፡ ጠቦት ÷ ሀያ ፡
ዘጠኝ ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ፡ አቀረበ ። በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ሊቀ
በለው ፡ የሚያሸቱትን ፡ የተወደደ ፡ ቍርባን
ንም ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ አገባ ።
አሥራት ፡ ያወጣ ፡ ዘንድ ፡ ከተሳለው ፡ ስእለት ፡ ፪
ከመሥዋዕታቸው ፡ ጋር ፡ ያቀረበው ፡ መባ ፡
ይህ ፡ ነው ። ፍልቅ ፡ አድርገው ፡ የሚያፈሱ
ትም ፡ ከዚህ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ነው ።
እሳት ፡ በበላው ፡ ጊዜ ፡ በእሳቱ ፡ ላይ ፡ ነጭ ፡ ፫
ዕጣንን ፡ ያጥን ፡ ነበር ። ደኅንነት ፡ ለሚደረግ
በት ፡ መሥዋዕትም ፡ አራት ፡ ገች ÷ አራት ፡
የበግ ፡ ሙክት ÷ አራት ፡ በግ ÷ አራት ፡ የፍየል ፡
ሙክት ÷ ዓመት ፡ የሆናቸውን ፡ ሁለት ፡ የበግ ፡
ጠቦቶች ÷ ሁለት ፡ የፍየል ፡ ጠቦቶችን ፡ ያቀ
ርብ ፡ ነበር ። በነጋ ፡ ቍጥር ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ እን
ዲህ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ።
ከቤተ ፡ ሰቦቹና ፡ ከልጆቹ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ደስ ፡ ፬
ብሎት ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዚያ ፡ ይበላ ፡ ነበር ።
ከጽኑ ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ ያዳነውን ÷ የለመነው
ንም ፡ የሰጠውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽሞ ፡
ያመሰግነው ፡ ነበር ። ንጹሕ ፡ የሆነውን ፡ ከብት ፡
ሁሉ ፡ ንጹሕ ፡ ያልሆነውንም ፡ አሥራት ፡ አወጣ ።

፭ ስቡንም ፡ አሸተተ ፡ መሥዋዕት ፡ የማይገባውን ፡
ክብት ፡ ለልጁ ፡ ለሌዊ ፡ ሰጠው ። የሰውንም ፡
ወገን ፡ ሁሉ ፡ ሰጠው ።
፮ ሌዊም ፡ ከአሥሩ ፡ ወንድሞቹ ፡ ተለይቶ ፡ በአ
ባቱ ፡ በያዕቆብ ፡ ፊት ፡ በቤቴል ፡ አገለገለ ።
፯ በዚያ ፡ አገልጋይ ፡ ሆኖ ፡ ኖረ ፤ ያዕቆብም ፡ ስእ
ለቱን ፡ ሰጠው ፤ ዳግመኛ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
እንደዚሁ ፡ አሥራትን ፡ ሰጠ ። ይህንንም ፡
ለየው ፤ የተለየ ፡ ሆነ ።
፰ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ አሥራት ፡ ለማውጣት ፡ ከዓ
መት ፡ እስከ ፡ ዓመት ፡ ስሙ ፡ ይጠራበት ፡ ዘንድ ፡
በተመረጠ ፡ በከበረ ፡ ቦታ ፡ ዳግመኛ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ ለመብላት ፡ ሥርዓት ፡ ሆኖ ፡
በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተወስኖአል ።
፱ ለዚህም ፡ ሕግ ፡ ለዘላለሙ ፡ የተወሰነ ፡ ዘመን ፡
የለውም ፤ ይኸውም ፡ ሥርዓት ፡ ከዓመት ፡ እስከ ፡
ዓመት ፡ ሊያደርጉት ÷ ዳግመኛ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ በተመረጠ ፡ ቦታ ፡ ሊበሉት ፡ በሰ
ማይ ፡ ጽላት ፡ የተጻፈ ፡ ነው ።
፲ የዓመቱ ፡ እዝመራ ፡ እስከሚደርስበት ፡ ወራት ፡
ድረስ ፡ ዘሩ ፡ እስከ ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ይበላልና ፡
ከዚህ ፡ ዓመት ፡ ለሚመጣው ፡ ዓመት ፡ ከእርሱ ፡
ማትረፍ ፡ የለም ፤ ወይንም ፡ ወይን ፡ እስከሚደ
ርስበት ፡ ወራት ÷ ዘይትም ፡ ዘይት ፡ እስከሚደ
ርስበት ፡ ወራት ፡ ይበላልና ፡ ማትረፍ ፡ የለም ።
፲፩ ከእርሱም ፡ የሚተርፈው ፡ ሁሉ ፡ የደለበው ፡
የረከሰ ፡ ይሁን ፤ የረከሰ ፡ ሆኖአልና ፡ በእሳት ፡
ይቃጠል ። እንደዚሁ ፡ በከበረበት ፡ ሆነው ፡
አንድነት ፡ ይብሉት ፤ አያድልቡት ።
፲፪ የበጉና ፡ የላሙ ፡ አሥራት ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ የተለየ ፡ ነው ። ስለ ፡ አሥራቱ ፡ የሚሆ
ነው ፡ እንደዚሁ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተወስኖአ
ልና ፡ ተጽፎአልምና ፡ ካህናቱ ፡ ከዓመት ፡ እስከ ፡
ዓመት ፡ በፊቱ ፡ የሚበሉት ፡ ይሁን ።
፲፫ በሁለተኛይቱ ፡ ሌሊት ፡ ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡
በሀያ ፡ ሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ ያንን ፡ ቦታ ፡
ይሠራ ፡ ዘንድ ÷ ቅጥሩንም ፡ ሠርቶ ፡ ይለየው ፡
ዘንድ ÷ ለእርሱ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ የከ
በረ ፡ ያደርገው ፡ ዘንድ ÷ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ለል
ጆቹ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ የከበረ ፡ ያደር
ገው ፡ ዘንድ ፡ መከረ ።
፲፬ እግዚአብሔርም ፡ ሌሊት ፡ ተነጋገረው ፡ አከበ
ረው ፡— ስምህ ፡ እስራኤል ፡ ይባል ፡ እንጂ ፡
ያዕቆብ ፡ ብቻ ፡ አይባል ፡ አለው ።
፲፭ ዳግመኛም ፡ ምድርንና ፡ ሰማይን ፡ የፈጠርሁ ፡
አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ አከብር
ሃለሁ ፡ ፈጽሜ ፡ እጅግ ፡ አበዛሃለሁ ።
፲፮ ነገሥታቱ ፡ ከአንተ ፡ ይወለዳሉ ፤ አራቱንም ፡
ማዕዘን ፡ ይገዛሉ ፤ የአዳም ፡ ልጅ ፡ የረገጠውን ፡
ቦታ ፡ ሁሉ ፡ ይገዛሉ ፤ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ያለ ፡
አገርን ፡ ሁሉ ፡ ለልጆችህ ፡ እሰጣለሁ ፤ እንደ ፡
ወደዱ ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ይገዛሉ ።
፲፯ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አገሬቱን ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ያደርጋሉ ÷
ለዘላለምም ፡ ይወርሱአታል ፡ አለው ። ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ተነጋግሮ ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡
ወጣ ። ወደ ፡ ሰማይ ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ፡ ያዕቆ
ብም ፡ ያይ ፡ ነበር ።
ለሊት ፡ በራእይ ፡ በየ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷ መልአክ ፡ ፲፰
ከሰማይ ፡ ሲወርድ ፡ አየ ፤ ሰባት ፡ ብራናዎች ፡
በእጁ ፡ አሉ ።
ለያዕቆብ ፡ ሰጠው ፤ ያዕቆብም ፡ አነበባቸው ፤ ፲፱
በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ለልጆቹና ፡ ለእርሱ ፡ የሚሆን ፡
በውስጣቸው ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡ አነበበ ።
በብራና ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡ አሳየው ።
ይህን ፡ ቦታ ፡ አትሥራ ÷ የዘላለም ፡ መቅደስ ፡ ፳
ንም ፡ አታድርገው ፤ ይህ ፡ ቦታ ፡ ቤተ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ የሚሠራበት ፡ አይደለምና ፡ በዚህ ፡
ቦታ ፡ አትደር ። ወደ ፡ አባትህ ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡
ቤት ፡ ሂድ ፤ አባትህ ፡ እስከሚሞትበት ፡ ቀን ፡
ድረስ ፡ በዚያ ፡ በአባትህ ፡ በይስሐቅ ፡ ቤት ፡
ኑር ፤ በግብጽ ፡ ሳለህ ፡ በደስታ ፡ ትሞታለህና ።
በዚህች ፡ አገር ፡ ከአባቶችህ ፡ ከአብርሃምና ፡ ፳፩
ከይስሐቅም ፡ ጋር ፡ በአባቶችህ ፡ መቃብር ፡ በክ
ብር ፡ ትቀበራለህና ፡ አይዘህ ÷ አትፍራ ፤ እንዳ
የኸው ፡ እንዳነበብኸው ፡ እንደዚሁ ፡ ይደረጋ
ልና ።
አንተም ፡ ያየኸውን ፡ ያነበብኸውን ፡ ሁሉ ፡ ፳፪
ጻፍ ፡ አለው ። ያዕቆብም ፡— አቤቱ ÷ ሁሉን ፡
እንዳነበብሁ ፡ እንዳየሁ ፡ እንዴት ፡ አስባለሁ ?
አለ ። ጌታም ፡— እኔ ፡ ሁሉን ፡ አሳስብሃለሁ ፡
አለው ።
ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ፤ ያዕቆብም ፡ ከእንቅልፉ ፡ ፳፫
ተቀሰቀሰ ፤ ያነበበውንና ፡ ያየውን ፡ ሁሉ ፡ አሰበ ።
ያየውንና ፡ ያነበበውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጻፈ ።
ዳግመኛ ፡ በዚያ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ አደረገ ፤ ፳፬
በቀደሙት ፡ ዕለታት ፡ እንደሚሠዋው ፡ ሁሉ ፡
አድርጎ ፡ ሠዋበት ። ያች ፡ ቀን ፡ ተጨምራለችና ፡
ስምዋን ፡ ተውሳክ ፡ አላት ።
የቀደሙትንም ፡ ቀኖች ፡ በዓል ፡ ከእነርሱ ፡ ፳፭
በዓል ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡ እንዲህ ፡ ይታይ ፡
ነበር ፤ ይህም ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጽፎአል ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ በዓል ፡ ያደርጋት ፡ ዘንድ ÷ ፳፮
በዓል ፡ በሚደረግባቸው ፡ በሰባቱ ፡ ቀኖች ፡ ላይ ፡
እርስዋን ፡ ይጨምር ፡ ዘንድ ÷ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተገ
ለጠለት ። በዓመት ፡ እንደሚመላለሱ ፡ ቀኖች ፡
ቍጥር ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ መሥዋዕት ፡ የሚ
ሠዋበት ÷ በዓል ፡ የሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡
ስምዋ ፡ ተውሳክ ፡ ተባለ ።
ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በሀያ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ በዚያ ፡ ፳፯
ሌሊት ፡ የርብቃም ፡ሞግዚትዋ ፡ ዲቦራ ፡ ሞተች ።
ከመንደሩ ፡ በታች ፡ በወንዝ ፡ ዳር ፡ ባለ ፡ ግራር ፡
ሥር ፡ ቀበሩአት ።
የዚያንም ፡ ወንዝ ፡ ስም ፡ ዲቦራ ፡ የተቀበረች ፡ ፳፰
በት ፡ ወንዝ ፡ አለው ። ግራሩንም ፡ የዲቦራ ፡
ልቅሶ ፡ የተለቀሰበት ፡ ግራር ፡ አለው ።
ርብቃም ፡ ተመልሳ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስ ፡ ፳፱
ሐቅ ፡ ቤት ፡ ሄደች ። ያዕቆብም ፡ አባቱ ፡ እንደ
ሚወደው ፡ አድርጋ ፡ ለአባቱ ፡ ምግብ ፡ ታዘ

ጋጅ ፡ ዘንድ ፡ የፍየሎችን ፡ ሙክቶችና ፡ የበጎ
ችንም ፡ ሙክቶች ፡ በጎችንም ፡ በእጅዋ ፡ ላከ ።
፴ ክብራታን ፡ ወደምትባል ፡ አገር ፡ እስኪቀርብ ፡
ድረስ ፡ ከእናቱ ፡ በኋላ ፡ ሄደ ። በዚያም ፡ አደረ ።
፴፩ ራሔልም ፡ ሌሊት ፡ ወለደች ። በወለደችው ፡
ጊዜ ፡ ተጨንቃ ፡ ነበርና ፡ ስሙን ፡ መከራ ፡ የተ
ቀበልሁበት ፡ ልጅ ፡ አለችው ።
፴፪ አባቱ ፡ ግን ፡ ስሙን ፡ ብንያም ፡ አለው ። በዚህ ፡
ኢዮቤልዩ ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአንደ
ኛው ፡ ዓመት ፡ ስምንተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡
በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ ራሔል ፡ ሞተች ። ኤፍ
ራታ ፡ በምትባል ፡ አገር ፡ ተቀበረች ፡ ይህች
ውም ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ናት ።
፴፫ ያዕቆብም ፡ በጎዳና ፡ ዳር ፡ ባለ ፡ በራሔል ፡ መቃ
ብር ፡ ላይ ፡ ሐውልትን ፡ አቆመ ።
፴፬ ያዕቆብም ፡ ሄዶ ፡ በመግደላ ፡ ድራኤፍ ፡ ግራ ፡
ወደ ፡ አበቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ሄደ ።
፴፭ በአሥረኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ሮቤል ፡ የአባቱ ፡
ዕቁባት ፡ የምትሆን ፡ የራሔልን ፡ አገልጋይ ፡
ባላንን ፡ ተሰውራ ፡ በውኃ ፡ ስትታጠብ ፡ አየ ፡
ወደዳትም ።
፴፮ በሌሊት ፡ ተሰውሮ ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡ ባላን ፡ ቤት ፡
ገባ ፤ በቤትዋ ፡ ብቻዋን ፤ በአልጋዋ ፡ ላይ ፡
ተኝታ ፡ አገኛት ። ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ተኛ ፤ በነቃ
ችም ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ÷ ሮቤል ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡
በመኝታዋ ፡ ተኝቶ ፡ አየች ።
፴፯ እጅዋን ፡ ዘርግታ ፡ ያዘችው ፡ ጮኸች ፤ ሮቤል ፡
እንደ ፡ ሆነም ፡ አወቀች ። ከእርሱ ፡ የተነሣ ፡
አፈረች ። እርሱም ፡ ሸሸ ። በዚህ ፡ ነገር ፡ ፈጽማ ፡
ታዝን ፡ ነበር ፤ ለማንም ፡ ለማን ፡ ሰው ፡ አልተ
ናገረችም ።
፴፰ ያዕቆብም ፡ መጥቶ ፡ በፈለጋት ፡ ጊዜ ፡— ሮቤል ፡
ስላሳደፈኝ ፡ ሌሊትም ፡ ስለ ፡ ደረሰብኝ ፡ ከአ
ንተ ፡ ተለይቻለሁና ፡ ለአንተ ፡ የምገባ ፡ አይደ
ለሁም ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ተኝቼ ፡ ነበር ፡ እጁን ፡ እስክ
ዘረጋ ፡ ድረስ ፡ አላወቅሁትም ፡ እርሱ ፡ ደርሶብ
ኛል ፡ አለችው ።
፴፱ ባባላን ፡ ደርሶአልና ÷ የአባቱንም ፡ ኃፍረት ፡
ገልጦአልና ፡ ያዕቆብ ፡ በሮቤል ፡ ፈጽሞ ፡ ተቆጣ ።
፵ ሮቤል ፡ አሳድፎአታልና ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ያዕ
ቆብ ፡ አልደረሰበትም ። የአባቱን ፡ ኃፍረት ፡
የገለጠ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ነገሩ ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡
ነውና ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ የተናቀ ፡
ነውና ።
፵፩ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሰው ፡ ከአባቱ ፡ ሚስት ፡ እንዳ
ይደርስ ÷ የአባቱንም ፡ ኃፍረት ፡ እንዳይገልጥ ፡
በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጽፎአል ፤ የማይገባ ፡ ሥራ ፡
ሠርቶአልና ፡ ሞትን ፡ ይሙት ።
፵፪ ከአባቱ ፡ ሚስት ፡ የሚደርስ ፡ ሰው ፡ ጐስቋላ ፡
ነው ። ሴትም ፡ ብትሆን ፡ ጐስቋላ ፡ ናት ። በዚህ ፡
ዓለም ፡ ኃጢአት ፡ ሠርተዋልና ፡ እርሱም ፡ እር
ስዋም ፡ ይሙቱ ። በአምላካችን ፡ ፊት ፡ ለአገ
ዛዝ ፡ በመረጠው ፡ ወገን ፡ መካከል ፡ የተጠላ ፡
አይሁን ።
ከአባቱ ፡ ሚስት ፡ የሚደርስ ፡ ሰው ፡ የአባቱን ፡ ፵፫
ኃፍረት ፡ ገልጦአልና ፡ የተረገመ ፡ ይሆን ፡
ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ ተጽፎአል ።
የእግዚአብሔር ፡ ወዳጆች ፡ ሁሉ ፡— የተረገመ ፡ ፵፬
ይሁን ፡ የተረገመ ፡ ይሁን ፡ አሉ ።
ሙሴ ÷ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘ ፡ ፵፭
ዛቸው ፡ ለሞት ፡ የሚያበቃ ፡ ፍርድ ፡ ነውና ÷
የማይገባ ፡ ነውና ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ይጠብቁ ።
ይህን ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ለሠራ ፡ ሰው ፡ ለኃጢአቱ ፡ ፵፮
ለዘላለም ፡ ስርየት ፡ የለውም ። በእስራኤል ፡
መካከል ፡ ይህን ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
የተናቀ ፡ የተጠላ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
አንድ ፡ ቀን ፡ ስንኳ ፡ መዋል ፡ አይገባውምና ፡
በአምላካችን ፡ ወገኖች ፡ መካከል ፡ በድንጋይ ፡
ተወግሮ ፡ ይሙት ፡ እንጂ ፡ ለኃጢአቱ ፡ ስርየት ፡
የለውም ።
በአባቱ ፡ ሚስት ፡ ደርሶአልና ፡ ለሮቤል ፡ ድኅ ፡ ፵፯
ነት ፡ ስርየት ፡ ይገባዋል ፡ አይበሉ ።
እርስዋም ፡ ባልዋ ፡ አባቱ ፡ ያዕቆብ ፡ በሕይወት ፡ ፵፰
ሳለ ፡ እስከዚያ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ሥርዓቱ ፡ ቅጣቱ ፡
ሕጉ ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ እንደሚደረገው ፡ ሕግ ፡
አልተፈጸመምና ፡ ስርየት ፡ ይገባታል ፡ አይ
በሉ ። በልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመንም ፡ ለዘላለም ፡
ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ።
ለዚህም ፡ ሕግ ፡ የዘመን ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ። ፵፱
በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡
ይጠፉ ፡ ዘንድ ÷ ይህችን ፡ ኃጢአት ፡ በሠሩባት ፡
ቀን ፡ ይገድሉአቸው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
ለኃጢአታቸው ፡ ምንም ፡ ስርየት ፡ የለውም ።
ሙሴ ÷ አንተም ፡ ለእስራኤል ፡ ጻፍላቸው ÷ ፶
ይጠብቁአትም ፤ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ሥራም ፡ አይ
ሥሩ ፤ ለሞት ፡ የሚያበቃ ፡ በደልንም ፡ አይበ
ድሉ ። ፊት ፡ አይቶ ፡ የማያዳላ ÷ መማለጃን ፡
የማይቀበል ፡ እርሱ ፡ አምላካችን ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እውነተኛ ፡ ዳኛ ፡ ነውና ።
ይሰሙ ፡ ዘንድ ÷ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ÷ ከእነርሱም ፡ ፶፩
ይለዩ ፡ ዘንድ ÷ የተጠላ ÷ የሚያስጸይፍ ÷ የተ
ናቀ ÷ የተነቀፈ ፡ ነውና ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ፈጽ
መው ፡ እንዳይጠፉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በፈጣሪያ
ችን ፡ ፊት ፡ ይህችን ፡ ኃጢአት ፡ ለሚሠሩአት ፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይህንን ፡ የሥርዓቱን ፡ ነገር ፡
ንገራቸው ።
እስራኤል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየ ፡ ወገን ፡ ፶፪
ነውና ÷ ለፈጣሪውም ፡ ማደሪያ ፡ ነውና ÷ ለክህ
ነት ፡ ለመንግሥት ፡ የሚገባ ፡ ወገን ፡ ነውና ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ከሚሠሩት ፡ ከገዙት ፡ የሚበልጥ ፡
ኃጢአት ፡ የለም ። በንጹሕ ፡ ወገን ፡ መካከል ፡
እንዲህ ፡ ያለ ፡ ኃጢአት ፡ ሊሠራ ፡ አይገባም ።
በዚህ ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ፶፫
ዓመት ፡ ያዕቆብ ፡ ይሄድ ፡ ነበር ። ልጆቹም ፡
ይሄዱ ፡ ነበር ። በአባቱ ፡ በይስሐቅና ፡ በእናቱ ፡
በርብቃ ፡ አቅራቢያ ፡ በአብርሃም ፡ ቤት ፡ አደሩ ።
የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ፶፬
መጀመሪያው ፡ ሮቤል ፡ ይባላል ፤ ሁለተኛው ፡

ስምዖን ፡ ይባላል ፤ ሦስተኛው ፡ ሌዊ ፡ ይባላል ፤
አራተኛው ፡ ይሁዳ ፡ ይባላል ፤ አምስተኛው ፡
ይሳኮር ፡ ይባላል ፤ ስድስተኛው ፡ ዛብሎን ፡ ይባ
ላል ፤ እነዚህ ፡ የልያ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።
፳፫ የራሔል ፡ ልጆች ፡ ብንያምና ፡ ዮሴፍ ፡ ናቸው ።
፳፬ የባላንም ፡ ልጆች ፡ ንፍታሌምና ፡ ዳን ፡ ናቸው ።
፳፭ የዘለፋም ፡ ልጆች ፡ አሴርና ፡ ጋድ ፡ ናቸው ።
፳፮ ልያ ፡ ለያዕቆብ ፡ የወለደቻት ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ዲና ፡
ብቻ ፡ ናት ። ሄደውም ፡ ለያዕቆብና ፡ ለርብቃ ፡
ሰገዱ ።
፳፯ ባዩአቸውም ፡ ጊዜ ፡ ልጆቹን ፡ ሁሉና ፡ ያዕቆ
ብን ፡ መረቁአቸው ። የትንሹ ፡ ልጁን ፡ የያዕቆ
ብን ፡ ልጆች ፡ አይቶአልና ፡ ይስሐቅ ፡ ፈጽሞ ፡
ደስ ፡ ብሎት ፡ መረቃቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩ ከዚህ ፡ ከአርባ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡
ከዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ በጎ
ችን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ያዕቆብ ፡ ልጆቹን ፡ ላካ
ቸው ። በሪያዎቹንም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡
ሰቂሞን ፡ መስክ ፡ ላካቸው ።
፪ በእንጨት ፡ ሥር ፡ ተሰውረው ፡ ያጠፉአቸው ፡
ዘንድ ÷ ሚስቶቻቸውንና ፡ ከብቶቻቸውንም ፡
ይማርኩ ፡ ዘንድ ፡ ሰባቱ ፡ ሁሉ ፡ የአሞሬዎን ፡
ነገሥታት ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ተሰበሰቡ ።
፫ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ይሁዳና ፡ ሌዊ ፡ ዮሴፍ ፡ ከአ
ባታቸው ፡ ከያዕቆብ ፡ ጋር ፡ በቤት ፡ ነበሩ ። ልቡ
ናው ፡ ያዝንበት ፡ ነበርና ÷ እርሱንም ፡ መተው ፡
አልተቻላቸውምና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ታናሹ ፡
ልጁ ፡ ብንያም ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ነበረ ።
፬ የአሬሳና ፡ የታፉ ፡ ነገሥታት ÷ የሴሎን ፡ ነገሥ
ታትና ፡ የሰራጋን ፡ ነገሥታት ÷ የቤቴሮን ፡ ንጉ
ሥና ፡ የጋዒዝ ፡ ንጉሥ ÷ የማአኒሲኪሮስ ፡
ንጉሥ ፡ በተራራ ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ÷
፭ በከነዓን ፡ ባለ ፡ ዛፍ ፡ በር ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡
መጡ ። ለያዕቆብም ፡— እነሆ ÷ የአሞሬዎን ፡
ነገሥታት ፡ ልጆችህን ፡ ከበቡአቸው ÷ መንጋ
ቸውንም ፡ ተነጠቁ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።
፮ እርሱ ፡ ከቤቱ ፡ ተነሣ ÷ ሦስቱም ፡ ልጆቹ ፡
የአባቱም ፡ ብላቴኖች ፡ ሁሉ ፡ የእርሱም ፡ ብላ
ቴኖች ፡ ተነሡ ።
፯ መሣሪያ ፡ የያዙ ፡ ዘጠኝ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ይዞ ፡
ሄዶ ፡ በሰቂሞን ፡ መስክ ፡ ወጉአቸው ።
፰ የሸሹትንም ፡ ተከትለው ፡ በሰይፍ ፡ አጠፉአ
ቸው ። ታፋና ፡ አሬሳን ፡ ሴሎንና ፡ ሰራጋን ፡
አማኒሲኪሮስን ፡ ጋጋአስንም ፡ አጠፉቸው ÷
መንጋውንም ፡ ሰበሰበ ።
፱ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ። እነዚህ ፡ አም
ስቱ ፡ የምድራቸውን ፡ ፍሬ ፡ ግብር ፡ ይሰጡት ፡
ዘንድ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ግብር ፡ ሠራ ።
፲ ታምና ፡ ታሬስንና ፡ ሮቤልን ፡ ቀጸረ ፤ በደኅ
ናም ፡ ተመለሰ ።
፲፩ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ አደረገ ። ልጆቹና ፡
እርሱ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ እስኪወርዱ ፡ ድረስ ፡
አገልጋይ ፡ ሆኑት ።
ይህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠርበት ፡ በሰባተኛው ፡ ፲፪
ዓመት ፡ የወንድሞቹን ፡ ደኅንነት ፡ ያውቅ ፡
ዘንድ ፡ ዮሴፍን ፡ ከቤቱ ፡ ወደ ፡ ሰቂሞን ፡ ላከው ።
በዶታኤም ፡ አውራጃ ፡ አገኛቸው ። በዘበዙት ÷ ፲፫
ይገድሉትም ፡ ዘንድ ፡— እንግደለው ፡ ብለው ፡
መከሩ ።
ተመልሰው ፡ ለእስማኤላውያን ፡ ነጋዶች ፡ ፲፬
ሸጡት ። እነርሱም ፡ ግብጽ ፡ አውርደው ፡ የኤ
ሊው ፡ አገር ፡ ካህን ፡ ለሚሆን ፡ ለእንጀራ ፡ አሳ
ላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ለፈርዖን ፡ ባለምዋል ፡ ለፋጢ
ፋራን ፡ ሸጡት ።
የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ አውራ ፡ በግ ፡ አርደው ፡ ፲፭
የዮሴፍን ፡ ልብስ ፡ በደሙ ፡ ነከሩ ።
ሰባተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ ፲፮
ወደ ፡ አባታቸው ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ላኩ ። በዚ
ያች ፡ ቀን ፡ ከጥዋት ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ አለ
ቀሰ ።
ልብሱንም ፡ አመጡለት ፤ በሞቱ ፡ ኀዘን ፡ ተን ፲፯
ቀጠቀጠ ። ዮሴፍን ፡ ክፉ ፡ አውሬ ፡ እንደ ፡
በላው ፡ ነገሩት ፤ የቤቱም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በዚ
ያች ፡ ቀን ፡ አለቀሱ ፤ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ያዝኑ ፡ ያለቅሱ ፡ ነበር ።
ሴቶቹ ፡ ልጁና ፡ ወንዶቹ ፡ ልጆቹ ፡ ያረጋጉት ፡ ፲፰
ዘንድ ፡ ተነሡ ። ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡
ዮሴፍ ፡ አልተረጋጋም ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ባላን ፡ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ፲፱
ሰማች ። ለእርሱም ፡ ስታለቅስ ፡ ሞተች ። እርስ
ዋም ፡ በቅፍራቲፉ ፡ ትኖር ፡ ነበር ።
ልጁም ፡ ዲና ፡ ዮሴፍ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ሞተች ። ፳
በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ በአንድ ፡ ወር ፡ ይህ ፡ ሦስቱ ፡
ኀዘን ፡ ደረሰበት ። ባላንም ፡ በራሔል ፡ መቃ
ብር ፡ አንጻር ፡ ቀበሩአት ፤ ልጁን ፡ ዲናንም ፡
በዚያ ፡ ቀበሩ ።
ዮሴፍ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ሲያለ ፳፩
ቅስ ፡ ኖረ ። ስለ ፡ ልጄ ፡ ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ እያለቀ
ስሁ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ እወርዳለሁ ፡ ብሎአልና ፡
ልቅሶውን ፡ አልተወም ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሰባተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአ ፳፪
ሥረኛው ፡ ቀን ፡ ያዝኑ ፡ ዘንድ ÷ በእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ሥርዓት ፡ ተሠራ ። የዮሴፍን ፡
መርዶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ባደረሱ
በት ፡ ቀን ፡ በፍየል ፡ ጠቦት ፡ ለእርሱ ፡ ያስተሰ
ርይለት ፡ ዘንድ ።
ሰባተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ ፳፫
ከዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡
ተሠራች ፤ ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ የአባታቸ
ውን ፡ ልቡና ፡ አሳዝነዋልና ።
ይህችም ፡ ቀን ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ስለ ፡ በደ ፳፬
ላቸው ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ስሕተታቸው ፡ በዚህች ፡
ቀን ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ራሳቸውን ፡ ሊያ
ነጹ ፡ ያዝኑበት ፡ ዘንድ ፡ ተሠራች ።
ዮሴፍ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ለራ ፳፭
ሳቸው ፡ ሚስት ፡ አገቡ ። የአንዱ ፡ የሮቤል

ሚስት ፡ ስምዋ ፡ አዳ ፡ ይባላል ።
፳፮ የሁለተኛው ፡ የስምዖን ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡ አን
ዲባአ ፡ ትባላለች ፤ ይህችውም ፡ የከነዓን ፡ ሴት ፡
ናት ። የሦስተኛውም ፡ የሌዊ ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡
ሚልካ ፡ ይባላል ፤ እርስዋም ፡ ከቃራ ፡ ልጆች ፡
ወገን ፡ ከሚሆን ፡ ከአራም ፡ ልጆች ፡ የተወለ
ደች ፡ ናት ።
፳፯ የአራተኛው ፡ የይሁዳም ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡
ቤተ ፡ ሱኤል ፡ ይባላል ፤ እርስዋም ፡ የከነዓን ፡
ሴት ፡ ናት ። የአምስተኛው ፡ የይሳኮር ፡ ሚስ
ትም ፡ ስምዋ ፡ ሔዛቃ ፡ ይባላል ።
፳፰ የስድስተኛው ፡ የዛብሎን ፡ ምስትም ፡ ስምዋ ፡
አኤሚን ፡ ይባላል ። የሰባተኛው ፡ የዳን ፡ ሚስ
ትም ፡ ስምዋ ፡ ኤግላ ፡ ይባላል ። የስምንተኛው ፡
የንፍታሌም ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡ የመስጴጦምያ ፡
ሴት ፡ የምትሆን ፡ ራሱኢ ፡ ናት ።
፳፱ የዘጠኝኛው ፡ የጋድ ፡ ሚስትም ፡ ስምዋ ፡ ሚካ ፡
ይባላል ። የአሥረኛው ፡ የአሴር ፡ ሚስትም ፡
ስምዋ ፡ ኢዮና ፡ ይባላል ። የአሥራ ፡ አንደኛው ፡
የዮሴፍ ፡ ሚስትም ፡ ስምዋ ፡ አስኔት ፡ ይባላል ፤
ይህችውም ፡ የግብጽ ፡ ሴት ፡ ናት ።
፴ የአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ የብንያምም ፡ ሚስት ፡
ስምዋ ፡ ኢዮሳክ ፡ ይባላል ። ስምዖንም ፡ ተመ
ልሶ ፡ ከሶርያ ፡ እንደ ፡ ወንድሞቹ ፡ ሁለተኛ ፡
ሚስት ፡ አገባ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

፩ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀ
መሪያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
ርብቃ ፡ ልጅዋን ፡ ያዕቆብን ፡ ጠርታ ፡ በያዕቆብ ፡
ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ያከብራቸው ፡ ዘንድ ÷
ስለ ፡ ወንድሙና ፡ ስለ ፡ አባቱ ፡ አዘዘችው ።
፪ ያዕቆብም ፡— ይህ ፡ ነገር ፡ ለእኔ ፡ ክብር ፡ ጌት
ነት ፡ ነውና ÷ አከብራቸውም ፡ ዘንድ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ነውና ፡ እኔ ፡ ያዘ
ዝሽኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ፡ አለ ።
፫ እናቴ ! ከአንቺም ፡ ከተወለድሁበት ፡ ቀን ፡
ጀምሮ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዘመኔ ፡
ሁሉ ፡ ለሁሉ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ እንዳስብ ፡ ሥራዬን ፡
ሁሉ ÷ በልቤ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ ታውቂያለሽ ።
፬ ወንድሜንና ፡ አባቴን ፡ አከብር ፡ ዘንድ ፡ ያዘዝ
ሽኝን ፡ ነገር ፡ እንዴት ፡ አላደርግም ? በእኔ ፡
ምን ፡ ጥመት ፡ አየሽብኝ ? እናቴ ÷ እስኪ ፡
ንገሪኝ ÷ እኔም ፡ ከእርሱ ፡ ፈጽሜ ፡ እርቃለሁ ፤
ይቅርታ ፡ ይደረግልኛል ፡ አላት ።
፭ ልጄ ! ባለ ፡ በዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ የቀና ፡ ሥራን ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ በአንተ ፡ ያየሁት ፡ ምንምን ፡ ክፉ ፡
ሥራ ፡ የለም ።
፮ ነገር ፡ ግን ፡ ልጄ ! እውነት ፡ ነገርን ፡ እነግርሃ
ለሁ ። እኔ ፡ በዚህች ፡ ዓመት ፡ እሞታለሁ ።
ከመቶ ፡ አምሳ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ እን
ዳልኖር ፡ የምሞትባትን ፡ ቀን ፡ በሕልሜ ፡ አይ
ቻለሁና ፡ ይህችን ፡ ዓመት ፡ በሕይወት ፡ አላል
ፋትም ።
እኖርበት ፡ ዘንድ ፡ ያለኝን ፡ ዘመኔን ፡ ሁሉ ፡ ፯
እነሆ ፡ እኔ ፡ ፈጽሜአለሁ ፡ አለችው ። እናቱ ፡—
እሞታለሁ ፡ ብላዋለችና ፡ ያዕቆብ ፡ ስለ ፡ እናቱ ፡
ነገር ፡ ሳቀ ።
እርስዋ ፡ ግን ፡ በአንጻሩ ፡ ተቀምጣ ፡ ነበር ፤ ኃይ ፰
ልም ፡ ነበራት ፡ እየወጣች ፡ እየገባች ፡ ታይ ፡ ነበ
ርና ። ጕልበትዋም ፡ አልደከመም ፡ ነበር ÷ ጥር
ስዋም ፡ ጽኑ ፡ ነበረ ፤ በሕይወት ፡ በኖረችበት ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ምንምን ፡ መከራ ፡ አላገኛትም ፡
ነበር ።
ያዕቆብ ፡— ዘመኔ ፡ በሕይወት ፡ ወደ ፡ ኖርሽበት ፡ ፱
ዘመን ፡ ከቀረበ ፡ እናቴ ፡ እኔ ፡ ደግ ፡ ነኝ ፤ ኃይ
ሌም ፡ እንደ ፡ አንቺ ፡ ኃይል ፡ እንዳህ ፡ በእኔ ፡
ጸንቶ ፡ ይኖራል ፤ ስለ ፡ ሞትሽ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡
በዋዛ ፡ ከንቱ ፡ ነገርን ፡ ትናገሪያለሽና ፡ አትሞ
ቺም ፡ አላት ።
ወደ ፡ ይስሐቅም ፡ ገብታ ፡— አንድ ፡ ልመናን ፡ ፲
እለምንሃለሁ ፤ የዔሳው ፡ ልቡ ፡ ከሕፃንነቱ ፡
ጀምሮ ፡ ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታውቃለህና ÷ በእ
ርሱም ፡ ቸርነት ፡ የለምና ÷ ከሞትህ ፡ በኋላ ፡
እርሱ ፡ ይገድለው ፡ ዘንድ ፡ ይወዳልና ÷ በያዕ
ቆብ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳያደርግ ÷ በጠብም ፡
አስወጥቶ ፡ እንዳይሰደው ፡ ዔሳውን ፡ አምለው ፡
አለችው ።
ወንድሙ ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ካራን ፡ ከሄደ ፡ ጀምሮ ፡ ፲፩
እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
ያደረገውን ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፤ በፍጹም ፡
እንደ ፡ ተወን ፡ በእኛም ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳደ
ረገ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፤ መንጋህን ፡ ሰበሰበ ÷
ገንዘብህንም ፡ ሁሉ ፡ ከፊትህ ፡ ቀምቶ ፡ ሄደ ።
ገንዘባችንን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ ስንለምነው ፡ ፲፪
እርሱ ፡ እንደሚመጸውተን ፡ ሰው ፡ ያደርገዋል ፤
ፍጹም ፡ ቅን ፡ የሚሆን ፡ ልጅህ ፡ ያዕቆብን ፡ ስለ ፡
መረቅኸው ፡ አንተን ፡ ይጠላሃል ።
ከደግነት ፡ በቀር ፡ ክፋት ፡ የለውምና ፡ ከካራን ፡ ፲፫
ከመጣ ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚህ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ምን
ምን ፡ የጐደለብን ፡ የለም ፤ ሁሉን ፡ በየጊዜው ፡
ዕለት ፡ ዕለት ፡ ያመጣልን ፡ ነበርና ÷ ያመጣል
ንን ፡ ከእኛ ፡ በተቀበልን ፡ ጊዜ ፡ በፍጹም ፡ ልቡ
ናው ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ነበር ÷ ያከብረንም ፡ ነበር ፤
ከካራንም ፡ ከመጣ ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡
ድረስ ፡ ከእኛ ፡ አልተለየም ።
እርሱም ፡ እየረዳን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ሁለጊዜ ፡ ፲፬
በቤት ፡ ይኖር ፡ ነበር ፡ አለችው ።
ይስሐቅም ፡— እኔም ፡ አውቃለሁ ÷ እርሱ ፡ በፍ ፲፭
ጹም ፡ ልቡናው ፡ እንዲያከብረን ÷ ከእኛ ፡ ጋር ፡
ያለ ፡ የያዕቆብን ፡ ሥራ ፡ አያለሁ ። ቀድሞ ፡ ከተ
ወለደበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ከያዕቆብ ፡ ይልቅ ፡
ዔሳውን ፡ እወደው ፡ ነበር ፤
ዛሬ ፡ ግን ፡ ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡ ያዕቆብን ፡ እወዳ ፲፮
ለሁ ። ክፉ ፡ ሥራውን ፡ አብዝቶአልና ÷ ለእር
ሱም ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የለውምና ÷ ሥራው ፡ ሁሉ ፡
ኃጢአት ፡ በደል ፡ ነውና ÷ በልቡናውም ፡ እው
ነት ፡ ነገር ፡ የለውምና ።

፲፯ አሁንም ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራው ፡ ሁሉ ፡ ልቡናዬ ፡
ያዝናል ። የአብርሃምን ፡ ፈጣሪ ፡ ትቶ ፡ ሚስቶ
ቹን ፡ ስለ ፡ ተከተለ ፡ ጣዖታቸውንም ፡ ስላመ
ለከ ፡ እርሱ ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ስሕተታቸውን ፡
ስለ ፡ ተከተለ ፡ እነርሱ ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ካለ ፡
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚጠፉ ፡ ናቸውና ፡ እርሱ ፡
ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ለመዳን ፡ የሚገባ ፡ አይደለም ።
፲፰ አንቺ ፡ ግን ፡ ወንድሙን ፡ ያዕቆብን ፡ እንዳይ
ገድል ፡ አምለው ፡ ዘንድ ፡ አምለው ፡ ትያለሽ !
ቢምልም ፡ በመሐላው ፡ ጸንቶ ፡ አይኖርም !
ከክፉ ፡ ነገር ፡ በቀር ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ አይሠራም ።
፲፱ ወንድሙን ፡ ያዕቆብንም ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡
ቢወድ ፡ በያዕቆብ ፡ እጅ ፡ ይወድቃል ። በእጁ ፡
ይወድቃልና ፡ በእጁ ፡ አያመልጥም ።
፳ ዔሳውን ፡ ከሚጠብቀው ፡ ጣዖት ፡ ያዕቆብን ፡
የሚጠብቀው ፡ እግዚአብሔር ፡ ገናና ፡ ኃይለኛ ፡
የከበረ ፡ የተመሰገነ ፡ ነውና ፡ አንቺም ፡ ስለ ፡
ያዕቆብ ፡ አትፍሪ ፡ አላት ።
፳፩ ርብቃም ፡ ልካ ፡ ዔሳውን ፡ ጠራችው ፡ ወደ ፡
እርስዋም ፡ መጣ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ የም
ለምነው ፡ ልመና ፡ አለኝ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ የምለ
ምንህን ፡ ታደርግልኝ ፡ ዘንድ ፡ እሺ ፡ በለኝ ፡
አለችው ።
፳፪ እርሱም ፡— ያልሽኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ÷
ልመናሽንም ፡ እንቢ ፡ አልልም ፡ አላት ። በሞ
ትሁ ፡ ጊዜ ፡ በአባትህ ፡ እናት ፡ በሣራ ፡ መቃ
ብር ፡ አቅራቢያ ፡ ትቀብረኝ ፡ ዘንድ ÷ ወንድ
ምህ ፡ ያዕቆብና ፡ አንተም ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡
ትፋቀሩ ፡ ዘንድ ÷
፳፫ ከፍቅር ፡ በቀር ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ በወንድሙ ፡
ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳያደርግ ÷ ልጆቼ ፡ በሥ
ራችሁ ፡ ትከናወኑ ፡ ዘንድ ÷ በዚህ ፡ ዓለምም ፡
ትከብሩ ፡ ዘንድ ÷ ጠላትም ፡ በእናንተ ፡ ደስ ፡
እንዳይለው ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡ እለምናለሁ !
፳፬ በሚወዱአችሁ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ለይቅር
ታና ፡ በረከት ፡ ትሆናላችሁ ፡ አለችው ።
፳፭ እኔም ፡ ያልሽኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ፡ በሞት
ሽም ፡ ጊዜ ፡ አጥንቶችሽ ፡ በአጥንቶችዋ ፡ አቅ
ራቢያ ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ አጥንቶችዋን ፡ እንደ ፡
ወደድሽ ፡ በአባቴ ፡ እናት ፡ በሣራ ፡ አቅራቢያ ፡
እቀብርሻለሁ ፤ ወንድሜ ፡ ያዕቆብንም ፡ ከሥ
ጋዊ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ እኔ ፡ እወደዋለሁ ።
፳፮ ከእርሱ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለእኔ ፡
ሌላ ፡ ወንድም ፡ የለኝም ፤ ወንድሜ ፡ ነውና ፡
በማኅፀንሽም ፡ መካከል ፡ አንድነት ፡ ተዘርተ
ናል !
፳፯ ከማኅፀንሽም ፡ አንድነት ፡ ወጥተናልና ፡ ብወ
ደው ፡ ይህ ፡ የሚደንቅልኝ ፡ አይደለም ፤ ወንድ
ሜን ፡ ያልወደድሁ ፡ ማን ፡ እወዳለሁ ?
፳፰ ስለ ፡ ልጆቼና ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ያዕቆብን ፡ ትመክ
ሪው ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ እለምንሻለሁ ፤
አባቴ ፡ ከመረቀው ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እርሱን ፡
ገዥ ፡ እኔን ፡ ተገዥ ፡ አድርጎአልና ፡ በልጆቼ ፡
ላይና ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ እንዲነግሥ ፡ አውቃለሁ ።

፳፱ እኔ ፡ እንድወደው ፡ በሕይወት ፡ በኖርሁበት ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ፡ መቼም ፡ መቼ ፡ ከበጎ ፡ ነገር ፡
በቀር ፡ በእርሱ ፡ ክፉ ፡ ነገርም ፡ እንዳልፈልግ ፡
እኔ ፡ እምልልሻለሁ ፡ አላት ።
፴ ስለዚህ ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ማለላት ፤ ያዕቆብንም ፡
በዔሳው ፡ ፊት ፡ ጠርታ ፡ ከዔሳው ፡ ጋር ፡ እንደ ፡
ተናገረችው ፡ ነገር ፡ አዘዘችው ።
፴፩ እኔ ፡ ፈቃድሽን ፡ እፈጽማለሁ ፡ በወንድሜ ፡
በዔሳው ፡ ከእኔም ፡ ከልጆቼም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እን
ዳይወጣ ፡ መቼም ፡ መቼ ፡ ከፍቅር ፡ በቀር ፡ አስ
ቀድሜ ፡ እንዳልጣላ ፡ ተዋሽኝ ፡ አላት ። እርስ
ዋም ፡ ልጆችዋም ፡ በሉ ፡ ጠጡ ።
፴፪ በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ የሦስት ፡ ኢዮቤልዩ ፡ የአ
ንድ ፡ ሱባዔ ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ የምት
ሆን ፡ ርብቃ ፡ ሞተች ። በዚያችም ፡ ሌሊት ፡
ሁለቱ ፡ ልጆችዋ ፡ ሁሉ ፡ ያዕቆብና ፡ ዔሳው ፡
እጥፍነት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ በአባታቸው ፡ እናት ፡
በሣራ ፡ መቃብር ፡ አጠገብ ፡ ቀበሩአት ።
፴፫ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ይስ
ሐቅ ፡ ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹን ፡ ያዕቆብና ፡ ዔሳ
ውን ፡ ጠራቸው ÷ ወደ ፡ እርሱም ፡ መጡ ።
፴፬ ልጆቼ ፡ ሆይ ! እኔ ፡ አባቶቼ ፡ በሄዱበት ፡ ጐዳና ፡
አባቶቼ ፡ በዚያ ፡ ለዘላለም ፡ ወደምኖርበት ፡
ወደ ፡ መቃብር ፡ እሄዳለሁ ፤ አብርሃም ፡ ለመቃ
ብር ፡ በገዛው ፡ እኔ ፡ ለራሴ ፡ ባስቆፈርሁት ፡
በኬጢ ፡ ሰው ፡ በኤፍሮን ፡ እርሻ ፡ ባለች ፡ እጥ
ፍነት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ በአባቴ ፡ በአብርሃም ፡ አጠ
ገብ ፡ ቅበሩኝ ፡ አላቸው ።
፴፭ ልጆቼ ፡ ሆይ ! እግዚአብሔር ፡ ለአብርሃም ፡ የነ
ገረውን ÷ ለልጆቹም ፡ የነገራቸውን ፡ ሁሉ ፡
እግዚአብሔር ፡ ለእናንተ ፡ ሁሉን ፡ እንዲያደር
ግላችሁ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የቀና ፡ ሥራና ፡ እው
ነት ፡ ሥራን ፡ ትሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ አዝዛች
ኋለሁ ።
፴፮ ልጆቼ ፡ ሆይ ! ሰው ፡ ራሱን ፡ እንዲወድ ፡ እርስ ፡
በርሳችሁ ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ እየወደዳችሁ ፡
ኑሩ ።
፴፯ ሰው ፡ ለወንድሙ ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ በሚያደርግ
ለት ፡ ገንዘብ ፡ ሲፈልግ ÷ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በል
ቡናው ፡ አንድ ፡ ለመሆን ፡ ሲሻ ÷ እርስ ፡ በርሳ
ቸው ፡ እንደ ፡ ራሳቸው ፡ እንዲፋቀሩ ÷ እርስ ፡
በርሳችሁ ፡ የምትፋቀሩ ፡ ሁኑ ።
፴፰ ስለ ፡ ጣዖቱም ፡ ነገር ፡ እኔ ፡ አዝዛችኋለሁ ! ለሚ
ያመልኩአቸው ፡ በሚሰግዱላቸውም ፡ ሰዎች ፡
እነርሱ ፡ ስሕተትን ፡ የተመሉ ፡ ናቸውና ፡ ትን
ቁአቸው ፡ ዘንድ ፡ ትጠሉአቸውም ፡ ዘንድ ፡
እንዳትወዱአቸውም ፡ እኔ ፡ አዝዛችኋለሁ ።
፴፱ ልጆቼ ፡ ሆይ ! የአባታችሁን ፡ የአብርሃምን ፡
አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቡት ።
፵ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እኔ ፡ አመለክሁት ። በእውነት ፡
በእውቀት ፡ በሰፋ ፡ ልቡናም ፡ ተገዛሁለት ።
ያበዛችሁ ፡ ዘንድ ÷ ልጆቻችሁንም ፡ እንደ ፡
ሰማይ ፡ ከከብ ፡ ለማብዛት ፡ ያሳድግላችሁ ፡
ዘንድ ÷ ለዘላለም ፡ ለሚኖር ፡ ትውልድ ፡ ሁሉ ፡

የማይነቀል ፡ የእውነተኛ ፡ ተክል ፡ አድርጎ ፡
በምድር ፡ ይተክላችሁ ፡ ያጸናችሁ ፡ ዘንድ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ አስቡት ።
፵፩ አሁንም ፡ እኔ ፡ በጽኑ ፡ መሐላ ፡ አምላችኋለሁ ።
ከእርሱ ፡ የሚበልጥ ፡ በሌላ ÷ በተመሰገነ ÷ በከ
በረ ÷ ገናና ፡ በሆነ ÷ በተመሰገነ ፡ ድንቅ ፡ በሆነ ÷
ኃያል ፡ በሆነ ÷ ጽኑ ፡ በሆነ ÷ ምድርንና ፡ ሰማ
ይን ፡ በፈጠረ ÷ ሁሉን ፡ አንድ ፡ አድርጎ ፡ በያዘ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከመማል ፡ የሚበልጥ ፡
መሐላ ፡ የለምና ፡ የምትፈሩት ፡ የምታመል
ኩት ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አምላችኋለሁ ።
፵፪ አንዱም ፡ አንዱም ፡ በይቅርታና ፡ በቸርነት ፡
ወንድሙን ፡ እየወደደ ፡ የምትፈሩት ፡ የምታ
መልኩት ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አምላችኋለሁ ።
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ በሕይ
ወት ፡ በኖራችሁበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በሥራ
ችሁ ፡ ሁሉ ፡ ትከናወኑ ፡ ዘንድ ÷ እንዳትጠፉም ፡
ሰው ፡ በወንድሙ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ማድረግን ፡
አይውደድ ።
፵፫ ከእናንተ ፡ በወንድሙ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ያደርግ ፡
ዘንድ ፡ የሚፈልግ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ በእጁ ፡ እንዲ
ወድቅ ÷ ከደኅነኞች ፡ ሰዎች ፡ አገርም ፡ ከዛሬ ፡
ጀምሮ ፡ እንዲጠፋ ፡ እወቁ ።
፵፬ ልጅም ፡ ጠብ ፡ ክርክር ፤ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡
ከሰማይ ፡ በታች ፡ ካለ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋል !
እግዚአብሔር ፡ በሚነድ ፡ በሚባላ ፡ እሳት ፡
ሰዶምን ፡ እንዳቃጠለ ፡ እንደዚሁ ፡ አገሩንና ፡
መንደሩን ፡ ያቃጥላል ። የእርሱ ፡ ገንዘብ ፡ የሆ
ነውንም ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋል ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ተግ
ሣጽ ፡ ከተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ይጠፋል ።
፵፭ እርሱ ፡ የሚጠፋ ፡ ነውና ÷ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ ለሚ
ኖር ፡ ለእርግማንም ፡ የሚያልፍ ፡ ነውና ፡ በሕይ
ወት ፡ መጽሐፍም ፡ አይጻፍም ። በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
ቍርጥ ፡ ፍርዳቸው ፡ በመርገምና ፡ በስድብ ፡
በጭንቅና ፡ በቍጣ ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚ
ኖር ፡ ደዌና ፡ መቅሠፍት ፡ የታደሰ ፡ ይሆን ፡
ዘንድ ፡ እርሱ ፡ የሚጠፋ ፡ ነውና ፡ በሕይወት ፡
መጽሐፍ ፡ አይጻፍም ።
፵፮ ልጆቼ ፡ ሆይ ! በወንድሙ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ያደ
ርግ ፡ ዘንድ ፡ በሚወድ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ቅጣት ፡
እንዲመጣ ÷ እንዲጠፋም ፡ እነግራችኋለሁ !
አዳኝባችኋለሁ ፡ አለ ።
፵፯ ያለውን ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ለሁ
ለቱ ፡ ሁሉ ፡ አደለ ፤ ጌትነትን ፡ አስቀድሞ ፡ ለተ
ወለደው ፡ ልጁ ፡ ሰጠ ። ግንቡንም ፡ በዙሪ
ያው ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ሰጠ ።
፵፰ አብርሃም ፡ በቤርሳቤህ ፡ ያጠራቀመውን ፡ ገን
ዘብ ፡ ሁሉ ፡ ሰጠው ። ይህንን ፡ ጌትነት ፡ አስቀ
ድሞ ፡ ለተወለደው ፡ ልጅ ፡ ሰጠሁ ፡ አለ ።
፵፱ ዔሳውም ፡— ለያዕቆብ ፡ ብኵርናዬን ፡ ሸጥሁ
ለት ÷ ጌትነት ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ብኵርናዬን ፡
ለያዕቆብ ፡ ሰጠሁ ፤ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ አለችና ፡
ስለ ፡ እርስዋ ፡ ምንምን ፡ የምናገረው ፡ ነገር ፡
የለኝም ፡ አለ ።

፶ ይስሐቅም ፡ አሳርፋችሁኛልና ÷ ስለ ፡ ማርጀ
ቴም ፡ ልቡናዬ ፡ አላዘንችምና ፡ ልጆቼ ፡ ሆይ ፡
በዚህች ፡ ቀን ፡ በልጆቻችሁና ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡
በረከት ፡ ትደር ። ስለ ፡ እርስዋ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡
እንዳትሠሩ ÷ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ ሰውን ፡
ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ያከብረው ፤ ልጁም ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ጸንቶ ፡ ይኑር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩ ይህን ፡ አገዘአቸውና ፡ መርቆአቸው ፡ ከጨ
ረሰ ፡ በኋላ ፡ በፊቱ ፡ አንድነት ፡ በሉ ፡ ጠጡ ።
፪ በመካከላቸው ፡ መተካከል ፡ ሆኖአልና ፡ ደስ ፡
አላቸው ። ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጡ ÷ በዚያችም ፡
ቀን ፡ ሀርፈው ፡ ተኙ ።
፫ ይስሐቅም ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ በአ
ልጋው ፡ ላይ ፡ ተኛ ፤ የዘላለም ፡ እንቅልፍንም ፡
አንቀላፋ ፡ ሞተ ።
፬ የመቶ ፡ ሰማንያ ፡ ዘመን ፡ ልጅ ፡ ሆኖ ፡ ሞተ ።
ሀያ ፡ አምስት ፡ ሱባዔና ፡ አምስት ፡ ዓመትን ፡
ጨረሰ ። ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹ ፡ ያዕቆብና ፡
ዔሳው ፡ ቀበሩት ።
፭ ዔሳውም ፡ በኤዶምያስ ፡ አውራጃ ፡ ወዳለች ፡
ወደ ፡ ሴይር ፡ ሄደ ÷ በዚያም ፡ ኖረ ።
፮ ያዕቆብም ፡ አባቱ ፡ አብርሃም ፡ ተሰዶ ፡ ይኖር
በት ፡ በነበረ ፡ በኬብሮን ፡ አውራጃ ፡ ባለ ፡
ግምብ ፡ ኖረ ።
፯ እንደ ፡ ተወለደበት ፡ ወራት ፡ እንደሚታየው ፡
ትእዛዝ ፡ አድርጎ ፡ በፍጹም ፡ ልቡናው ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ አመሰገነው ።
፰ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ሚስቱ ፡
ልያ ፡ ሞተች ። በአባቱ ፡ እናት ፡ በሣራ ፡ መቃ
ብር ፡ ግራ ፡ በእናቱ ፡ በርብቃ ፡ መቃብር ፡ አጠ
ገብ ፡ ሁለት ፡ ወገን ፡ በሆነች ፡ ዋሻ ፡ ቀበራት ።
፱ ልጆቹና ፡ ልጆችዋ ፡ ሁሉ ፡ ለሚስቱ ፡ ለልያ ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያለቅሱላት ፡ ዘንድ ፡ ያለቅስላት ፡
ነበርና ፡ ስለ ፡ እርስዋም ፡ ያረጋጉት ፡ ዘንድ ፡
መጡ ። በሥራዋ ፡ ሁሉ ፡ ፈጽማ ፡ ቅን ፡ ስለ ፡
ሆነች ፡ እኅትዋ ፡ ራሔል ፡ ከሞተች ፡ ጀምሮ ፡
ፈጽሞ ፡ ይወዳት ፡ ነበርና ፡ ያረጋጉት ፡ ዘንድ ፡
መጡ ።
፲ ያዕቆብንም ፡ ታከብረው ፡ ነበርና ÷ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ በኖረችበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
ከአፍዋ ፡ አልሰማምና ÷ የዋህ ፡ ነበረችና ÷
ፍቅር ፡ ያላት ፡ ቅንነት ፡ ያላት ፡ ክብር ፡ ያላት ፡
ነበረችና ።
፲፩ በሕይወት ፡ ሳለች ፡ የሠራችውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
ያስብ ፡ ነበር ። በፍጹም ፡ ሰውነቱና ፡ በፍጹም ፡
ልቡናው ፡ ፈጽሞ ፡ ይወዳት ፡ ነበርና ፡ ያለቅስ
ላት ፡ ነበር ።
፲፪ የዔሳውና ፡ የያዕቆብ ፡ አባት ፡ ይስሐቅ ፡ በሞተ
በት ፡ ቀን ፡ የዔሳው ፡ ልጆች ፡ ይስሐቅ ፡ ለታ
ናሹ ፡ ልጁ ፡ ለያዕቆብ ፡ አለቅነቱን ፡ እንደ ፡
ሰጠው ፡ ሰሙ ።

፲፫ ፈጽመውም ፡ ተቈጡ ፤ አንተ ፡ ታላቅ ፡ ሳለህ ፡
ያዕቆብ ፡ የአንተ ፡ ታናሽ ፡ ሲሆን ÷ አባትህ ፡
አንተን ፡ ትቶ ፡ ለያዕቆብ ፡ አለቅነትን ፡ ለምን ፡
ሰጠው ? ብለው ፡ ከአባታቸው ፡ ጋር ፡ ተከራ
ከሩ ።
፲፬ እኔ ፡ ብኵርናዬን ፡ በትንሽ ፡ ምስር ፡ ንፍሮ ፡ ሸጫ
ለሁና ፡ ስለዚህ ፡ ነው ፡ አላቸው ።
፲፭ በልቶ ፡ ሊመርቀኝ ፡ አድኜ ፡ አመጣለት ፡ ዘንድ ፡
አባቴ ፡ በላከኝ ፡ ቀን ፡ በተንኰል ፡ መጥቶ ፡ የሚ
በላውንና ፡ የሚጠጣውን ፡ ለአባቴ ፡ አቀረበ ።
አባቴም ፡ መረቀው ÷ እኔን ፡ ለእርሱ ፡ ተገዥ ፡
አደረገኝ ።
፲፮ አሁንም ፡ ወንድም ፡ ከወንድሙ ፡ ጋር ፡ በክፉ ፡
ነገር እንዳንፈላለግ ÷ ወንድም ፡ ከወንድሙ ፡
ጋር ፡ በፍቅር ፡ ጸንተን ፡ እንድንኖር ÷ ሥራች
ንንም ፡ እንዳናጠፋ ÷ አባታችን ፡ እኔና ፡ እር
ሱን ፡ አማለን ፡ አላቸው ።
፲፯ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ ለማድረግ ፡ አንሰማህም ፤
ከእርሱ ፡ ኃይል ፡ የእኛ ፡ ኃይል ፡ ይጸናልና ÷
እኛም ፡ ከእርሱ ፡ እንበረታለንና ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
ሄደን ፡ እንገድለዋለን ÷ ልጆቹንም ፡ እንገድላ
ለን ፡ አሉት ። ከእኛ ፡ ጋር ፡ ካልሄድህ ፡ በአን
ተም ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እናደርግብሃለን ።
፲፰ አሁንም ፡ ስማን ፤ ወደ ፡ ፍልስጥኤምና ፡ ወደ ፡
አራም ፡ ወደ ፡ አሞንና ፡ ወደ ፡ ሞዓብ ፡ ልከን ፡
በሰልፍ ፡ የሚመከቱ ፡ የተመረጡ ፡ ሰዎችን ፡
ለራሳችን ፡ እንምረጥ ፤
፲፱ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሄደን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንዋጋ ፤
ኃይል ፡ ሳያደርግ ፡ እናጥፋው ፡ አሉት ።
፳ አባታቸውም ፡— አትሂዱ ÷ በፊቱ ፡ እንዳት
ጠፉ ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ጠብን ፡ አታድርጉ ፡ አላ
ቸው ።
፳፩ ከልጅነትህ ፡ ጀምሮ ፡ ሥራህ ፡ ይህ ፡ ብቻ ፡ ነውን?
አንተ ፡ አንገትህን ፡ ወደ ፡ ቀንበሩ ፡ አገዛዙ ፡ ታገ
ባለህ ፤ እኛስ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ አንሰማም ፡ አሉት ።
፳፪ ወደ ፡ አባታቸው ፡ ወዳጅ ፡ ወደ ፡ አዱራምና ፡
ወደ ፡ አራም ፡ ልከው ፡ የተመረጡ ፡ አርበኞች
ንና ፡ ጠበኞች ፡ የሚሆኑ ፡ ሺህ ፡ ሰዎችን ፡ ከእ
ነርሱ ፡ ጋር ፡ ተወዳጁ ።
፳፫ ከተወዳጁአቸው ፡ ከአሞን ፡ ልጆችና ፡ ከሞዓብ ፡
ልጆች ፡ የተመረጡ ፡ ሺህ ፡ አርበኞች ፤
፳፬ ከፍልስጥኤም ፡ የተመረጡ ፡ ሺህ ፡ አርበኞች ፤
፳፭ ከኰሬውስና ፡ ከኤዶምም ፡ የተመረጡ ፡ ሺህ ፡
አርበኞች ፤
፳፮ ከኬጤዎንም ፡ ጽኑዓን ፡ የሆኑ ፡ አርበኞች ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ መጡ ።
፳፯ አባታቸውንም ፡— መጥተህ ፡ ምራቸው ፤ ይህ ፡
ካልሆነ ፡ እንገድልሃለን ፡ አሉት ። ወደ ፡ ወን
ድሙ ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ሊመራቸው ፡ ይሄድ ፡
ዘንድ ፡ ልጆቹ ፡ እንደ ፡ ተበራቱበት ፡ ልጆቹን ፡
ባየ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽሞ ፡ ቍጣን ፡ ተመላ ።
፳፰ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በልቡ ፡ የተሰወረ ፡ ክፋትን ፡ ሁሉ ፡
በወንድሙ ፡ በያዕቆብ ፡ አሰበ ። ነገር ፡ ግን ፡ ባለ ፡
ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በወንድሙ ፡ በያዕቆብ ፡ ላይ ፡
ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳይፈልግ ፡ ለእናቱና ፡ ለአ
ባቱ ፡ የማለውን ፡ መሐላ ፡ አላሰበም ።
ያዕቆብ ፡ ግን ፡ እነርሱ ፡ ለመዋጋት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ፳፱
እንዲመጡ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አላወቀም ። እርሱ ፡
ግን ፡ ለሚስቱ ፡ ለልያ ፡ ያዝን ፡ ነበር ፤ ከተመ
ረጡ ፡ ከአራት ፡ ሺህ ፡ አርበኞች ፡ ጠበኞች ፡
ጋር ፡ በግምቡ ፡ አጠገብ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ እስኪ
ቀርቡ ፡ ድረስ ፡ አላወቀም ።
የኬብሮን ፡ ሰዎች ፡— እነሆ ÷ ወንድምህ ፡ ይዋ ፴
ጋህ ፡ ዘንድ ፡ ሰይፍ ፡ ከታጠቁ ÷ ጋሻቸውንና ፡
ጦራቸውን ፡ ከያዙ ፡ ከአራት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡
ጋር ፡ መጣ ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ላኩ ።
ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡ ያዕቆብን ፡ ይወዱት ፡ ነበርና ÷ ፴፩
ያዕቆብ ፡ ለጋስ ፡ ነበረና ÷ ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡ ቸር ፡
ነበረና ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ። ያዕቆብ ፡
ግን ፡ ወደ ፡ ግምቡ ፡ አጠገብ ፡ እስኪቀርቡ ፡
ድረስ ፡ የነገሩትን ፡ አላመነም ። የግምቡን ፡ በር ፡
ዘጋ ።
በግምቡም ፡ ላይ ፡ ቆመ ÷ ከወንድሙም ፡ ከዔ ፴፪
ሳው ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ፡— ሚስቴ ፡ ስለ ፡ ሞተች ፡
በበን ፡ ማረጋጋት ፡ ታረጋጋኝ ፡ ዘንድ ፡ መጣህን ?
እናትህና ፡ አባትህ ፡ ሳይሞቱ ፡ ዳግመኛ ፡ ፈጥ ፴፫
ነህ ፡ የማልኸው ፡ መሐላ ፡ ይህ ፡ ነውን ?
ከማልኸው ፡ መሐላ ፡ ወጥተህ ፡ በደልህ ÷ ለአባ ፴፬
ትህ ፡ በማልህበት ፡ ጊዜ ፡ ተፈረደብህ ፡ አለው ።
ዔሳውም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ መለሰ ።
ለምድር ፡ አራዊትና ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ እንዳይ ፴፭
ጣሉ ፡ በእውነት ፡ የተማማሉት ፡ መሐላ ፡ እስከ ፡
ዘላለም ፡ ድረስ ፡ የላቸውም ።
እየነጋ ፡ ይህ ፡ ለዚህ ፡ ክፋት ፡ ይፈልጋል ። አን ፴፮
ዱም ፡ አንዱም ፡ የጊዜውን ፡ የዘገየውን ፡ ጠላ
ቱን ፡ ይፈልጋል ።
አንተም ፡ እኔን ፡ ከልጆቼ ፡ ጋር ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ፴፯
ድረስ ፡ ትጠላኛለህ ፤ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ወንድማ
ማችነት ፡ የለንም ። እኔ ፡ የምነግርህን ፡ ይህንን ፡
ነገሬን ፡ ስማ ። እሪያ ፡ ጠጕሩንና ፡ ቁርበቱን ፡
እንደ ፡ ብዝት ፡ ቢለውጥ ÷
እንደ ፡ በግና ፡ እንደ ፡ ዋልያም ፡ ቀንድ ፡ በራሱ ፡ ፴፰
ላይ ፡ ቀንድ ፡ ቢወጣ ÷ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
ወንድማማች ፡ እንሆናለን ።
ጡቶች ፡ ከእናታቸው ፡ ቢለዩ ፡ ወንድም ፡ በሆ ፴፱
ንኽኝ ፡ ነበር ። ተዠላዎችም ፡ እንዳይበሉአቸው ፡
እንዳይነጣጠቁአቸውም ፡ ከበጎች ፡ ጋር ፡ ፍቅ
ርን ፡ ቢያደርጉ ፡ ልቡናቸውም ፡ ለእነርሱ ፡ በጎ ፡
ነገርን ፡ ለማድረግ ፡ ቢያስብ ÷
ያን ፡ ጊዜ ፡ በልቡናዬ ፡ ለአንተ ፡ ፍቅር ፡ ይደ ፵
ረጋል ። አንበሳ ፡ ለላም ፡ ወዳጁ ፡ ቢሆን ÷ ከእ
ርሱም ፡ ጋር ፡ በአንድ ፡ ቀንበር ፡ ቢጠመድ ፡ ከእ
ርሱም ፡ ጋር ፡ ቢያርስ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ፍቅ
ርን ፡ ቢያደርግ ÷ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ፍቅ
ርን ፡ አደርጋለሁ ።
ቍራዎችም ፡ እንደ ፡ ሳቢሳ ፡ ቢነጡ ÷ እንደ ፡ ፵፩
ወደድሁህ ÷ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ እን
ዳደረግሁ ÷ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እውነት ፡ አንተ ፡

ትጠፋለህ ÷ ልጆችህም ፡ ይጠፋሉ ። ለአንተ ፡
ፍቅር ፡ አንድነት ፡ አይደረግልህም ።
፵፪ ያን ፡ ጊዜም ፡ ያዕቆብ ፡ በእርሱ ፡ ልቡናውን ፡ እን
ዳስጨከነ ÷ ይገድለውም ፡ ዘንድ ፡ በፍጹም ፡
ልቡናው ፡ እንዳሰበ ፡ አየ ።
፵፫ በጦር ፡ ወግቶ ፡ወደሚገድለው ፡ ሰው ፡ እሪያ ፡
ፈጥኖ ፡ እንዲወጣ ÷ ከእርሱም ፡ እንዳይሸሽ ÷
ዔሳው ፡ ፈጥኖ ፡ ወጣ ።
፵፬ ያን ፡ ጊዜም ፡ ባሪያዎቹንና ፡ ወገኖቹን ፡ ወዳጆ
ቹንም ፡ ሁሉ ፡ ይከቡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፵፭ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይሁዳ ፡ አባቱን ፡ ያዕቆብን ፡ ተና
ገረው ፡— አባቴ ፡ ሆይ ÷ ቀስትህን ፡ ሳብ ÷ ፍላጻ
ህንም ፡ ወርውረህ ፡ ጠላትህን ፡ ውጋ ፤ ጠላት
ህን ፡ ግደል ።
፵፮ እኛ ፡ ወንድምህን ፡ እንገድልምና ÷ እርሱም ፡
በአንተ ፡ ዘንድ ፡ አለና ፡ ይመስልሃልና ÷ በእ
ኛም ፡ ዘንድ ፡ ለመከበር ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ነውና ፡
ኃይል ፡ ለአንተ ፡ ይሁን ፡ አለው ።
፵፯ ያን ፡ ጊዜ ፡ ያዕቆብ ፡ ቀስቱን ፡ ስቦ ፡ ፍላጻውን ፡
ወርውሮ ፡ ወንድሙን ፡ ዔሳውን ፡ ወግቶ ፡ ገደ
ለው ።
፵፰ ዳግመኛም ፡ ፍላጻውን ፡ ወርውሮ ፡ የአሕዛብ ፡
ወገን ፡ የሚሆን ፡ አዱራንን ፡ የግራ ፡ ጡት ፡
ሥሩን ፡ ወጋው ፤ አሳዶ ፡ ገደለው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

፩ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እነዚያ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡
ባሪያዎቻቸውም ፡ ተከፍለው ፡ በግምቡ ፡ ዙሪያ ፡
በአራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ወጡ ።
፪ ይሁዳ ፡ በፊት ፡ ወጣ ፤ ጋድና ፡ ንፍታሌምም ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወጡ ፤ አምሳ ፡ ብላቴኖችም ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ነበሩ ። በግምቡ ፡ ግራ ፡ አንጻር ፡
ወጥተው ፡ በፊታቸው ፡ ያገኙትን ፡ ሁሉ ፡ ገደሉ ።
ከእነርሱም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ ያመለጠ ፡
የለም ።
፫ ዳንና ፡ ሌዊ ፡ አሴርም ፡ በግምቡ ፡ ምሥራቅ ፡
አንጻር ፡ ወጡ ፤ አምሳ ፡ ብላቴኖችም ፡ ከእነርሱ ፡
ጋር ፡ ነበሩ ፤ የአሞንና ፡ የሞዓብን ፡ አርበኞች ፡
ወጉ ።
፬ ይሳኮርና ፡ ሮቤል ፡ ዛብሉንም ፡ በግምቡ ፡ ቀኝ ፡
አንጻር ፡ ወጡ ፡ አምሳ ፡ ብላቴኖችም ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ነበሩ ፤ የፍልስጥኤምን ፡ አርበኞች ፡ ወጉ ።
፭ ብንያምና ፡ ስምዖን ፡ የሮቤል ፡ ልጅ ፡ ሔኖክ ፡
በግምቡ ፡ ምዕራብ ፡ አንጻር ፡ ወጡ ። አምሳ ፡
ብላቴኖችም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ። ከኰሬዎ
ንና ፡ ከኤዶም ፡ ጽኑዓን ፡ አርበኞች ፡ የሚሆኑ ፡
አራት ፡ መቶ ፡ ሰዎችን ፡ ገደሉ ። ስድስት ፡ መቶ ፡
ሰዎች ፡ ሸሹ ፤ አራቱ ፡ የዔሳው ፡ ልጆችም ፡ ከእ
ነርሱ ፡ ጋር ፡ ሸሹ ።
፮ አባታቸው ፡ በኮረብታው ፡ ላይ ፡ ሞቶ ፡ እንደ ፡
ወደቀ ፡ ትተውት ፡ ሸሹ ። ይህችውም ፡ በአዱ
ራም ፡ ያለች ፡ ኮረብታ ፡ ናት ፤ የያዕቆብም ፡
ልጆች ፡ በኋላቸው ፡ ተከትለው ፡ እስከ ፡ ሴይር ፡
ተራራ ፡ ድረስ ፡ አሳደዱአቸው ።
ያዕቆብ ፡ ግን ፡ በአዱራም ፡ ባለች ፡ ኮረብታ ፡ ፯
ወንድሙን ፡ ቀብሮ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ተመለሰ ።
የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ የዔሳውን ፡ ልጆች ፡ በሴይር ፡
ተራራ ፡ አስጨነቁአቸው ።
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ ያደርጉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፰
ይወጉአቸውም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ አባታቸው ፡
ላኩ ።
ከእነርሱ ፡ ፍቅርን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ያዕቆብ ፡ ፱
ወደ ፡ ልጆቹ ፡ ላከ ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ፍቅር ፡
አንድነትን ፡ አድረጉ ።
በለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለልጆቹና ፡ ለያዕቆብ ፡ ፲
ይገብሩ ፡ ዘንድ ፡ የመገዛት ፡ ቀንበርን ፡ በእነ
ርሱ ፡ ላይ ፡ አኖሩ ፤ አገዛዝ ፡ አጸኑባቸው ።
ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ እስከሚወርድበት ፡ ቀን ፡ ፲፩
ድረስ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሲገብሩ ፡ ኖሩ ፤ የኤዶም ፡
ልጆች ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡
በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ከሠሩት ፡ ከመገዛት ፡ ግብር ፡
እስከዚያች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ አላገዶሉም ።
እስከዚያች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፲፪
ንጉሥ ፡ ሳይነግሥ ፡ በኤዶምያስ ፡ የነገሡ ፡ ነገ
ሥታት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።
በኤዶምያስ ፡ የቢዖር ፡ ልጅ ፡ ባላቅ ፡ ነገሠ ፤ የአ ፲፫
ገሩም ፡ ስም ፡ ዲናባ ፡ ይባላል ፤ ባላቅም ፡ ሞተ ።
ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ ከባሶር ፡ ወገን ፡ የሚ ፲፬
ሆን ፡ የዛራ ፡ ልጅ ፡ ዮባብ ፡ ነገሠ ። የዛራ ፡ ልጅ ፡
ዮባብም ፡ ሞተ ። ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ ከቴ
ማን ፡ አገር ፡ የተወለደ ፡ አሳም ፡ ነገሠ ። አሳ
ምም ፡ ሞተ ።
ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ በሞዓብ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ፲፭
የምድያምን ፡ ሰዎች ፡ የወጋ ፡ የበረድ ፡ ልጅ ፡
አዶታ ፡ ነገሠ ፤ የአገሩ ፡ ስም ፡ አውኢት ፡ ይበ
ላል ። አዶታም ፡ ሞተ ።
ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ ከአሚሴት ፡ የተወለደ ፡ ፲፮
ሰልማን ፡ ነገሠ ። ሰልማን ፡ ሞተ ። ስለ ፡ እር
ሱም ፡ ፋንታ ፡ ሮብአት ፡ ከሚባል ፡ ወንዝ ፡
የመጣ ፡ ሳኡል ፡ ነገሠ ፤ ሳኡል ፡ ሞተ ። ስለ ፡
እርሱም ፡ ፋንታ ፡ የአክቡር ፡ ልጅ ፡ ብዑሉናን ፡
ነገሠ ፤ የአክቡር ፡ ልጅ ፡ ብዑሉናን ፡ ሞተ ።
ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ አዶታ ፡ ነገሠ ፡ የሚስቱ ፡ ፲፯
ስም ፡ ማየ ፡ ጠቢት ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡
የመጥሬት ፡ ልጅ ፡ ናት ፡ ይኸውም ፡ የዘአብ ፡
ሰው ፡ የሚሆን ፡ የመትቤድ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ በኤ
ዶምያስ ፡ አገር ፡ የነገሡ ፡ ነገሥታት ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ።
ያዕቆብም ፡ አባቱ ፡ ተሰዶ ፡ በኖረበት ፡ በያዕ ፲፰
ቆብ ፡ ዘመዶች ፡ አገር ፡ በከነዓን ፡ ኖረ ።
ዮሴፍ ፡ ግን ፡ የአሥራ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ፲፱
ነበረ ። ወንድሞቹ ፡ ከሸጡት ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡
ግብጽ ፡ አወረዱት ። የፈርዖን ፡ ባለምዋል ፡ የአ
ዛገሮች ፡ አለቃ ፡ ፋጢፋራን ፡ ገዛው ። ዮሴፍን ፡
በቤቱ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሾመው ።
ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ ደግነት ፡ የእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ ፳
በግብጽ ፡ ሰው ፡ ቤት ፡ አደረች ። እግዚአብሔ
ርም ፡ የሠራውን ፡ ሁሉ ፡ ያቀናለት ፡ ነበር ።

፳፩ የግብጹም ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ ከዮሴፍ ፡
ጋር ፡ በረድኤት ፡ እንዳለ ÷ የሠራውንም ፡ ሥራ ፡
ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲያቀናለት ፡ አይቶ
አልና ፡ ሁሉን ፡ በፊቱ ፡ ተወ ።
፳፪ ዮሴፍ ፡ ግን ፡ መልኩ ፡ ያማረ ፡ እጅግ ፡ ደመ ፡
ግቡ ፡ ነበረ ።
፳፫ የጌታውም ፡ ሚስት ፡ ዓይኖችዋን ፡ አቅንታ ፡
ዮሴፍን ፡ አየችው ። ወደደችው ፤ ይደርስባ
ትም ፡ ዘንድ ፡ ለመነችው ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ሰውነ
ቱን ፡ አልሰጣትም ።
፳፬ እግዚአብሔርንም ፡ አሰበው ፤ ባል ፡ ባላት ፡
ሴት ፡ ማንም ፡ ማን ፡ ሰው ፡ እንዳይሴስን ፡ ከአ
ብርሃም ፡ ቃል ፡ አግኝቶ ፡ አባቱ ፡ ያዕቆብ ፡ የተ
ናገራቸውን ፡ ነገሮች ፡ አሰበ ። በሰማይ ፡ ልዑል ፡
በሆነ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ የሞት ፡ ቅጣ
ትም ፡ እንዳለበት ፡ አሰበ ። ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
የእርሱ ፡ ኃጢአት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለዘ
ላለም ፡ በመጽሐፍ ፡ እንድ ፡ ትጻፍ ፡ የነገረውን ፡
አሰበ ።
፳፭ ዮሴፍም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ አስቦ ፡ በእርስዋ ፡ ይደ
ርስ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ፤ አንድ ፡ ዓመት ፡
ሁለት ፡ ዓመት ፡ አባበለችው ፤ መስማትን ፡ እንቢ ፡
አላት ።
፳፮ እርስዋ ፡ ግን ፡ ይደርስባት ፡ ዘንድ ፡ ልትጣላው ፡
በቤት ፡ አስጨንቃ ፡ ያዘችው ፤ የቤትዋንም ፡
ደጃፍ ፡ ዘጋች ፤ በገሃድ ፡ ያዘችው ፤ እርሱ ፡ ግን ፡
ከእጅዋ ፡ አመለጠ ፤ ልብሱን ፡ በእጅዋ ፡ ተወ
ላት ÷ ሳንቃውንም ፡ ሰብሮ ፡ ከፊትዋ ፡ ወደ ፡
ውጭ ፡ ሸሸ ።
፳፯ ያቺም ፡ ሴት ፡ በእርስዋ ፡ እንዳይደርስባት ፡
ባየች ፡ ጊዜ ፡— የምትወደው ፡ ይህ ፡ ዕብራዊ ፡
በሪያህ ፡ ይደርስብኝ ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ፡ ብላ ፡ በጌ
ታው ፡ ፊት ፡ አጣላችው ።
፳፰ ቃሌን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጌ ፡ በጮኽሁ ፡ ጊዜ ፡
ልብሱን ፡ በእጄ ፡ ትቶልኝ ፡ ሸሸ ፤ በያዝሁትም ፡
ጊዜ ፡ ሳንቃውን ፡ ሰብሮ ፡ ሄደ ፡ አለችው ።
፳፱ የግብጹም ፡ ሰው ፡ የዮሴፍን ፡ ልብስ ÷ የተሰበ
ረውንም ፡ መዝጊያ ፡ አየ ፤
፴ የሚስቱንም ፡ ነገር ፡ ሰምቶ ፡ ዮሴፍን ፡ ንጉሥ ፡
ያሰራቸው ፡ እስረኞች ፡ ወዳሉበት ፡ ወደ ፡ እስር ፡
ቤት ፡ አገባው ።
፴፩ በዚያም ፡ በእስር ፡ ቤት ፡ ኖረ ። እግዚአብሔ
ርም ፡ ለዮሴፍ ፡ በእስር ፡ ቤት ፡ ጠባቂዎች ፡ አለቃ ፡
ፊት ፡ መወደድንና ፡ ይቅርታን ፡ ሰጠው ። እግ
ዚአብሔር ፡ በረድኤት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንዳለ ÷
የሠራውንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲያቀናለት ፡ አይቶአልና ፡ በፊቱ ፡ ሁሉን ፡
ተወለት ።
፴፪ ዮሴፍ ፡ ሁሉን ፡ ያደርግ ፡ ነበርና ÷ እግዚአብሔ
ርም ፡ ይፈጽምለት ፡ ነበርና ፡ የእስር ፡ ቤት ፡ ጠባ
ቂዎች ፡ አለቃ ፡ ያለ ፡ እርሱ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የሚ
ያውቀው ፡ አልነበረም ። በዚያም ፡ ሦስት ፡
ዓመት ፡ ተቀመጠ ።
፴፫ በዚያም ፡ ወራት ፡ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡
በሁለቱ ፡ ባለምዋሎቹ ፡ በእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡
አለቃና ፡ በጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ላይ ፡
ተቈጣ ። ዮሴፍ ፡ ተይዞ ፡ በዚያ ፡ በታሰረበት ፡
በእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ቤት ፡ በእስ
ራት ፡ አኖራቸው ።
በፊታቸው ፡ ይላላከቸው ፡ ዘንድ ÷ በፊቱም ፡ ፴፬
ይላላከው ፡ ዘንድ ፡ የእስረኞች ፡ አለቃ ፡ ዮሴ
ፍን ፡ ሾመው ።
ሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ የእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለ ፴፭
ቃና ፡ የጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ሕልም ፡
አዩ ። ለዮሴፍ ፡ ነገሩት ፤ እንደ ፡ ተረጐመላቸው ፡
እንደዚሁ ፡ ሆነላቸው ።
የጠጅ ፡ አሳላፊዎችን ፡ አለቃ ፡ ፈርዖን ፡ ወደ ፡ ፴፮
ሥራው ፡ መለሰው ፤ የእንጀራ ፡ አሳላፊዎችን ፡
አለቃ ፡ ግን ፡ ገደለው ፤ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ተረጐ
መላቸው ።
የጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ዮሴፍ ፡ የሚሆነ ፴፯
ውን ፡ ነግሮታልና ፡ ዮሴፍን ፡ በእስራቱ ፡ ቤት ፡
ረሳው ። ዘንግቶአልና ፡ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡
ለፈርዖን ፡ ይነግረው ፡ ዘንድ ፡ አላሰበም ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

በዚያም ፡ ወራት ፡ ፈርዖን ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ፩
ስለሚደረገው ፡ ራብ ፡ ነገርና ፡ ስለ ፡ ጥጋብ ፡
ነገር ፡ በአንዲት ፡ ሌሊት ፡ ሁለት ፡ ሕልም ፡ አየ ።
ከእንቅልፉ ፡ ነቃ ፤ በግብጽ ፡ ያሉ ፡ ሕልም ፡ የሚ ፪
ተረጕሙትን ፡ ሁሉ ÷ ጠበል ፡ የሚረጩትንም ፡
ጠርቶ ፡ ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ ሕልሙን ፡ ነገራቸው ፤
ነገር ፡ ግን ፡ መተርጐም ፡ አልተቻላቸውም ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ዮሴ ፫
ፍን ፡ አሰበው ÷ የእርሱንም ፡ ነገር ፡ በንጉሥ ፡
ዘንድ ፡ ተናገረ ።
ከእስር ፡ ቤት ፡ አወጡት ። ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ ሕል ፬
ሙን ፡ በፊቱ ፡ ተናገረ ።
ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ሕልሞቹ ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ፭
በፈርዖን ፡ ፊት ፡ ተናገረ ።
በግብጽ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ጥጋብ ፡ የሚደረግበት ፡ ፮
ሰባት ፡ ዓመት ፡ ይመጣል ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በአ
ገሩ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ የሆነ ፡ የሌለ ፡ ሰባት ፡
ዓመት ፡ ራብ ፡ ይመጣል ፡ አለው ።
አሁንም ፡ የግብጽ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለፈርዖን ፡ ፯
ኀተራ ፡ ይሥሩ ፤ ጥጋብ ፡ በሆነበት ፡ ዘመን ፡
ወራት ፡ በአገር ፡ የተገኘውን ፡ እህል ፡ ለአገር ፡
ምግብ ፡ ሊሆን ፡ ያኑሩት ፤ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ራብ ፡
ለሚሆንበት ፡ ዘመን ፡ ምግብ ፡ ይሆናል ፤ ራቡ ፡
እጅግ ፡ የጸና ፡ ይሆናልና ፡ ከራብ ፡ ጽናት ፡ የተ
ነሣ ፡ አገር ፡ አትጠፋም ፡ አለው ።
እግዚአብሔርም ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ ለዮሴፍ ፡ ፰
ባለምዋልነትንና ፡ ቸርነትን ፡ ሰጠው ።
ፈርዖንም ፡ ሹማምቶቹን ፡— መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፱
አድሮበታልና ፡ እንደዚህ ፡ ሰው ፡ ያለ ፡ ብልህ ፡
አዋቂ ፡ ሰው ፡ አናገኝም ፡ አላቸው ።
ዳግመኛም ፡ በግዛቱ ፡ ላይ ፡ ሾመው ፡ የግብጽ ፲
ንም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ አስገዛው ÷ ዳግመኛም ፡

በሰረገላው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አስቀመጠው ፤ የነጭ ፡
ሐር ፡ ቀሚስ ፡ አለበሰው ፡ በአንገቱም ፡ የወርቅ ፡
ገዘርግፍ ፡ አሰረለት ።
፲፩ ኤል ፡ ኤል ፡ አብሬር ፡ ብሎ ፡ በፊቱ ፡ አዋጅ ፡ ነገ
ረለት ፤ በሪያ ፡ ጌታ ፡ ሆነ ፡ ማለት ፡ ነው ፤ በእ
ጁም ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቱን ፡ አደረገለት ፡ በቤቱ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ አሠለጠነው ፤ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረ
ገው ። ከዙፋኔ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ከአንተ ፡ የምበ
ልጥህ ፡ የለም ፡ አለው ።
፲፪ ዮሴፍም ፡ በግብጽ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ሠለጠነ ፤ የፈ
ርዖን ፡ መኳንንት ፡ ሁሉ ፡ ሹማምንቱም ÷ የንጉ
ሡን ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ ሁሉ ÷ በቅንነት ፡ ጸንቶ ፡
ይኖራልና ÷ ትዕቢትም ፡ የለውምና ÷ ልቡን ፡
ማኩራት ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ መማለጃንም ፡ መቀ
በል ፡ የለውም ፡ ነበርና ፡ ወደዱት ። በግብጽ ፡
ላሉ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ በሚገባ ፡ ይፈርድላ
ቸው ፡ ነበርና ።
፲፫ የግብጽ ፡ አገር ፡ ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ ደግነት ፡ በፈርዖን ፡
ፊት ፡ ተስማምታ ፡ ኖረች ። እግዚአብሔር ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ አለና ፡ በፈርዖን ፡ ዘመ
ዶች ፡ ሁሉ ፡ በሚያውቁት ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡
ፊት ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ በሚቈጣጠሩት ፡ ሰዎ
ችም ፡ ፊት ፡ በለምዋልነትንና ፡ ይቅርታን ፡
ሰጠው ። የፈርዖንም ፡ መንግሥት ፡ ቀናች ። ባለ
ጋራ ፡ አልነበረም ፡ ክፉ ፡ ነገርም ፡ አልነበረም ።
፲፬ ንጉሥም ፡ የዮሴፍን ፡ ስም ፡ ሰፋንጢፋንስ ፡
አለው ። ለዮሴፍ ፡ ሚስት ፡ አጋባው ፡ ይህች
ውም ፡ የእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ የሚ
ሆን ፡ የኤሌዮጺስ ፡ ካህን ፡ የፋጢፋራን ፡ ልጅ ፡
ናት ።
፲፭ ዮሴፍ ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ በቆመ ፡ ጊዜ ፡ የሠላሳ ፡
ዘመን ፡ ልጅ ፡ ነበረ ።
፲፮ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ይስሐቅ ፡ ሞተ ። ስለ ፡ ሁለቱ ፡
ሕልሙ ፡ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ የነገረው ፡
ነገር ፡ ደረሰ ።
፲፯ በግብጽ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ጥጋብ ፡
ሆነ ፤ የግብጽ ፡ አገር ፡ ብዙ ፡ ፍሬን ፡ አፈራች ፤
አንዲቱ ፡ መስፈሪያ ፡ ሺህ ፡ ከስምንት ፡ መስፈ
ሪያ ፡ ሆነች ።
፲፰ ዮሴፍም ፡ ስንዴው ፡ እስኪመላ ፡ ድረስ ÷ ከብዛ
ቱም ፡ የተነሣ ፡ መቍጠር ፡ መስፈር ፡ እስኪሳና
ቸው ፡ ድረስ ÷ ለአገር ፡ ምግብ ፡ የሚሆን ፡ እህ
ልን ፡ ከአገሩ ፡ ሰበሰበ ።
፲፱ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ይሁዳ ፡
ለበኵር ፡ ልጁ ፡ ለኤር ፡ ከአራም ፡ ሴርያ ፡ ልጆች ፡
ወገን ፡ ሚስትን ፡ አጋባው ፡ ስምዋም ፡ ትእማር ፡
ይባላል ።
፳ እናቱ ፡ ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡
ከእናቱ ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገባ ፡ ዘንድ ፡ ወዶአ
ልና ፡ ጠላት ፤ በእርስዋም ፡ አልደረሰባትም ፤
አባቱ ፡ ይሁዳ ፡ ግን ፡ አላሰናበተውም ።
፳፩ ያም ፡ የይሁዳ ፡ የበኵር ፡ ልጁ ፡ ኤር ፡ ክፉ ፡ ነበረ ፤
እግዚአብሔር ፡ ቀሠፈው ።
፳፪ ይሁዳም ፡ ልጁን ፡ አውናን ፡— ከወንድምህ ፡
ሚስት ፡ ድረስበት ፤ ወርሰህ ፡ ለወንድምህ ፡ ልጅ ፡
ውለድ ፡ አለው ።
፳፫ አውናንም ፡ የእርሱ ፡ ልጅ ፡ እንዳልሆነ ÷ የወን
ድሙ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቆ ፡ በወንድሙ ፡
ሚስት ፡ ደረሰባት ። ዘሩን ፡ ግን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ያፈስ ፡ ነበር ። ይህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡
ሆነ ÷ ቀሠፈው ።
፳፬ ይሁዳም ፡ ምራቱን ፡ ትእማርን ፡— ልጄ ፡ ሴሎም ፡
እስኪያድግ ፡ ድረስ ፡ መበለት ፡ ሆነሽ ፡ በአባትሽ ፡
ቤት ፡ ተቀመጭ ፤ ለእርሱ ፡ ሚስት ፡ ትሆኚው ፡
ዘንድ ፡ እሰጥሻለሁ ፡ አላት ።
፳፭ አደገ ፤ የይሁዳ ፡ ሚስት ፡ ቤድሱኤል ፡ ግን ፡ ትእ
ማርን ፡ ያገባ ፡ ዘንድ ፡ ልጅዋን ፡ ሴሎምን ፡ አላ
ሰናበተችውም ፤ የይሁዳ ፡ ሚስት ፡ ቤድሱኤ
ልም ፡ በዚህ ፡ ሱባኤ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡
ሞተች ።
፳፮ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ይሁዳ ፡ በጎቹን ፡ ይሸ
ልት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቴምናታ ፡ ወጣ ፤ ለትእማር ፡—
እነሆ ÷ አማትሽ ፡ በጎቹን ፡ ይሸልት ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ቴምናታ ፡ ይወጣል ፡ ብለው ፡ ነገሩአት ።
፳፯ የመበለትነትዋን ፡ ልብስ ፡ ትታ ፡ መጐናጸፊያ
ዋን ፡ ለበሰች ። ተኳኳላ ፡ ተቀብታ ፡ በቴምናታ ፡
ጐዳና ፡ አንጻር ፡ ባለ ፡ አደባባይ ፡ ተቀመጠች ።
፳፰ ይሁዳም ፡ ሲሄድ ፡ አገኛት ፤ ጋለሞታ ፡ እንደ ፡
ሆነች ፡ ተጠራጠራት ፤ ልድረስብሽ ፡ አላት ፤
እሺ ፡ አለችው ፤ ደረሰባት ፤ የዝሙቴን ፡ ዋጋ ፡
ስጠኝ ፡ አለችው ። በጣቴ ፡ ካለ ፡ ከወርቅ ፡ ቀለ
በቴ ÷ ከኩፍየቴና ፡ በእጄ ፡ ካለ ፡ ከወርቅ ፡ ዘንጌ ፡
በቀር ፡ በእጄ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የለኝም ፡ አላት ።
፳፱ የዝሙቴን ፡ ዋጋ ፡ እስክትሰድልኝ ፡ ድረስ ፡ እነ
ርሱን ፡ ስጠኝ ፡ አለችው ፤ አንድ ፡ የፍየል ፡
ጠቦት ፡ እልክልሻለሁ ፡ አላት ። ለእርስዋም ፡
እነርሱን ፡ ሰጣት ።
፴ ፀነሰችለት ፤ ይሁዳም ፡ ወደ ፡ በጎቹ ፡ ሄደ ÷ እር
ስዋም ፡ ወደ ፡ አባትዋ ፡ ቤት ፡ ሄደች ።
፴፩ ይሁዳም ፡ በበግ ፡ ጠባቂው ፡ በአዶላማዊው ፡
ሰው ፡ እጅ ፡ የፍየሉን ፡ ጠቦት ፡ ሰደደላት ፤
አጣት ፡— በዚህ ፡ አገር ፡ ያለች ፡ ጋለሞታ ፡
ወዴት ፡ ናት ? ብሎ ፡ በአገር ፡ ያሉ ፡ ሰዎችን ፡
ጠየቃቸው ፤ በዚህ ፡ አገር ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ጋለ
ሞታ ፡ የለችም ፡ አሉት ።
፴፪ ተመልሶም ፡— አጣኋት ፡ ብሎ ፡ ነገረው ፤ በአ
ገሩም ፡ ያሉ ፡ ሰዎችን ፡ ጠየቅኋቸው ፡— በዚ
ህስ ፡ አገር ፡ ጋለሞታ ፡ የለችም ፡ አሉኝ ፡ አለው ።
፴፫ መዘባበቻ ፡ እንዳንሆን ፡ ተነሥ ፡ እንሂድ ፡ አለው ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ በሆናት ፡ ጊዜ ፡ እር
ስዋ ፡ እንደ ፡ ፀነሰች ፡ ታወቀች ፡ ለይሁዳም ፡—
እነሆ ÷ ምራትህ ፡ ትእማር ፡ በዝሙት ፡ ፀነሰች ፡
ብለው ፡ ነገሩት ።
፴፬ ይሁዳም ፡ ወደ ፡ አባትዋ ፡ ቤት ፡ ሄደ ፤ እናትዋ
ንና ፡ አባትዋን ፡ ወንድሞችዋንም ፡— በእስራ
ኤል ፡ ዘንድ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርታለችና ፡ በእሳት ፡
አቃጥለው ፡ ይገድሉአት ፡ ዘንድ ፡ አውጡአት ፡

አላቸው ።
፳፭፣ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ ይገድሉአት ፡ ዘንድ ፡ በወ
ጡአት ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። ለእርሱ ፡ ፀንሻለ
ሁና ፡ ይህ ፡ የማንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እወቅ ፡
ብላ ፡ ኩፍየቱንና ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቱን ፡ የወርቅ ፡
ዘንጉን ፡ ለአማትዋ ፡ ላከች ።
፳፮፣ ይሁዳም ፡ የእርሱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አወቀ ፡— ትእ
ማር ፡ ከእኔ ፡ ተሻለች ÷ እንግዲህ ፡ በእሳት ፡
አቃጥለው ፡ አይግደሉአት ፡ አለ ። ስለዚህ ፡
ነገር ፡ ለሴሎም ፡ አልተሰጠችም ፡ ከዚያም ፡
በኋላ ፡ ዳግመኛ ፡ አልደረሰባትም ።
፳፯፣ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፀንሳ ፡ በዚህ ፡ በሁለተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ሁለቱን ፡ ልጆች ፡
ዛራንና ፡ ፋሬስን ፡ ወለደች ።
፳፰፣ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ዮሴፍ ፡ ለፈርዖን ፡ የነገረው ፡
ሰባቱ ፡ የጥጋብ ፡ ዘመን ፡ ተፈጸመ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፪ ።

፩፣ በምራቱ ፡ ደርሶአልና ፡ ይሁዳ ፡ የሠራው ፡
ሥራ ፡ ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አወቀ ። በፊቱ ፡
ክፉ ፡ ሥራን ፡ ሠራ ። የልጁን ፡ እፍረት ፡ ገልጦ
አልና ፡ እንደ ፡ በደለና ፡ እንደ ፡ ሳተ ፡ አወቀ ።
፪፣ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያዝን ፡
ይለምን ፡ ጀመር ።
፫፣ ፈጽሞ ፡ ለምኖአልና ፡ አዝኖአልምና ፡ ኃጢአቱ ፡
እንዲሰረይለት ፡ በሕልም ፡ ነገርነው ። ከዚህ ፡
በኋላ ፡ ኃጢአት ፡ አልሠራም ። ከኃጢአቱና ፡ ከስ
ሕተቱ ፡ ተመልሶአልና ፡ ኃጢአቱ ፡ ተሰረየለት ።
፬፣ በአምላካችን ፡ ፊት ፡ ጽኑ ፡ በደል ፡ ነውና ፡ እን
ዲህ ፡ የሚያደርግን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በምራቱም ፡
የሚደርስን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ይጠፉ ፡
ዘንድ ፡ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ ይግደሉት ። በእ
ነርሱ ፡ ኃጢአት ፡ በደል ፡ ሆኖአልና ፡ ስለዚህ ፡
ነገር ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉአቸው ።
፭፣ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ፤
በመካከላቸው ፡ ኃጢአት ፡ በደል ፡ አይሁን ፤
በምራቱና ፡ በአማቱ ፡ የሚደርስ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
በደልን ፡ አድርጎአልና ፡ በእርስዋ ፡ የደረሰውን ፡
ሰው ፡ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ ይግደሉት ፤ ሴቲ
ቱንም ፡ ይግደሉአት ።
፮፣ ቍጣውም ፡ መቅሠፍቱም ፡ ከእስራኤል ፡ ይር
ቃል ።
፯፣ ለይሁዳም ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹ ፡ እንዳልደረ
ሱበት ፡ ነገርነው ፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ልጁ ፡ ለሌላ ፡
ነገድ ፡ ሆነ ።
፰፣ በየዋህነት ፡ ሄዶአልና ÷ ፍርድንም ፡ መርምሮ
አልና ፡ ልጆቹ ፡ አልጠፉም ። አብርሃም ፡ ለል
ጆቹ ፡ ያዘዛቸውን ፡ ፍርድ ፡ ወዶአልና ፡ ይሁዳ ፡
በእሳት ፡ ያቃጥሉአት ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ።
፱፣ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተ
ኛው ፡ ሱባኤ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በአ
ገሩ ፡ ሁሉ ፡ ድርቅ ፡ ይመጣ ፡ ጀመር ።
፲፣ ዝናብም ፡ በምድር ፡ መዝነቡን ፡ ተወ ። ምን
ምን ፡ የሚዘንብ ፡ ዝናብ ፡ አልነበረምና ፡ በም
ድር ፡ ድርቅ ፡ ሆነ ። በግብጽ ፡ አገር ፡ ግን ፡ ምግ
ባቸውን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ዮሴፍ ፡ የሰበሰ
በው ፡ እህል ፡ ነበረ ፤ አዝመራ ፡ በሆነበት ፡ በሰ
ባቱ ፡ ዓመት ፡ ዮሴፍ ፡ የግብጽን ፡ እህል ፡ ሰብ
ስቦ ፡ አኑሮ ፡ ነበርና ።
ምግባቸውን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ የግብጽ ፡ ፲፩፣
ሰዎች ፡ ወደ ፡ ዮሴፍ ፡ መጡ ። የመጀመሪያው ፡
ዓመት ፡ ስንዴ ፡ ያለበትን ፡ ጎተራ ፡ ከፍቶ ፡ በግ
ብጽ ፡ ላሉ ፡ አሕዛብ ፡ በወርቅ ፡ ሸመተላቸው ።
ያዕቆብም ፡ በግብጽ ፡ እህል ፡ እንዳለ ፡ ሰማ ። ፲፪፣
ከግብጽ ፡ እህል ፡ ሸምተው ፡ ያመጡለት ፡ ዘንድ ፡
አሥሩን ፡ ልጆቹን ፡ ላከ ፤
ብንያምን ፡ ግን ፡ አልሰደደውም ። ወደ ፡ ግብጽ ፡ ፲፫፣
ከሚሄድ ፡ ነጋዴ ፡ ጋር ፡ ደረሱ ። ዮሴፍ ፡ አወ
ቃቸው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ አላወቁትም ፤ ከእነር
ሱም ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ። እናንተ ፡ ጉበኞች ፡ አይ
ደላችሁምን ? ብሎ ፡ ጠየቃቸው ፤ የአገሩንም ፡
መግቢያ ፡ ትሰልሉ ፡ ዘንድ ፡ መጣችሁ ፡ ብሎ ፡
አሰራቸው ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፈታቸው ÷ ስምዖንን ፡ ብቻ ፡ አስ ፲፬፣
ቀረ ። ዘጠኙን ፡ ወንድሞቹን ፡ በአቅማዳቸው ፡
ስንዴውን ፡ ሞልቶ ፡ ሰደዳቸው ። ወርቃቸው
ንም ፡ በአቅማዳቸው ፡ ጨመረላቸው ፤ እነርሱ ፡
ግን ፡ አላወቁም ።
አባታቸው ፡ በሕይወት ፡ እንዳለ ፡ ታናሽ ፡ ወን ፲፭፣
ድማቸውም ፡ እንዳለ ፡ ነግረውታልና ፡ ታናሽ ፡
ወንድማቸውን ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።
ከግብጽ ፡ አገር ፡ ወጥተው ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ አገር ፡ ፲፮፣
ደረሱ ፤ ያገኛቸውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ የአገሩ ፡ ገዥ ፡
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ጭንቅ ፡ ነገርን ፡ እንደ ፡ ተና
ገረ ፡ ለአባታቸው ፡ ነገሩት ። ብንያምን ፡ እስኪ
ያመጡ ፡ ድረስ ፡ ስምዖንንም ፡ መያዣ ፡ አድ
ርጎ ፡ እንዳስቀረው ፡ ለአባታቸው ፡ ነገሩት ።
ያዕቆብም ፡— የወላድ ፡ መካን ፡ አደረጋችሁኝ ÷ ፲፯፣
ዮሴፍ ፡ የለ ÷ ስምዖን ፡ የለ ÷ ብንያምንም ፡ ትወ
ስዱብኝ ፡ ነውን ? ክፋታችሁ ፡ በእኔ ፡ ደረሰ ፤
ልጄ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ አይሄድም ፤
በመንገድ ፡ ቢታመም ፡ ይሞትብኛል ፤ እናታ ፲፰፣
ቸው ፡ ሁለት ፡ ልጆች ፡ ወልዳ ፡ ነበርና ፡ አንዱ ፡
ሞተ ፤ ይህንንም ፡ ትወስዱብኝ ፡ ነውን ? በመ
ንገድ ፡ ታሞ ፡ ቢሞት ፡ ያረጀ ፡ ሰውነቴን ፡ በኀ
ዘን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ታወርዳላችሁ ፡ አላቸው ።
ወርቃቸው ፡ ሁሉ ፡ ተቋጥሮ ፡ እንደ ፡ ተመለሰ ፡
አይቶአልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እርሱን ፡ መስደድ ፡
ፈራ ።
ራቡም ፡ በከነዓን ፡ ፈጽሞ ፡ ጸና ፤ ከግብጽ ፡ ፲፱፣
ሰዎች ፡ ዮሴፍ ፡ ብዙ ፡ እህልን ፡ እንዲሰበስብ ፡
ዮሴፍን ፡ ካዩት ፡ ጀምሮ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ምግብ ፡
ሊሆን ፡ እህላቸውን ፡ ሰብስበዋልና ፡ ከግብጽ ፡
አገር ፡ በቀር ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ራብ ፡ ጸና ።
በጎተራ ፡ አኑሮ ፡ ራብ ፡ ለሚሆንበት ፡ ዓመት ፡ ፳፣
ይጠብቀው ፡ ነበር ፤ የግብጽ ፡ ሰዎች ፡ ራብ ፡ በሆ
ነበት ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ተመገቡት ።
ያዕቆብም ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ራብ ፡ እጅግ ፡ እንደ ፡ ፳፩፣

ጸና ፡ ከራቡም ፡ መዳን ፡ እንደሌለ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡
ልጆቹን ፡— በራብ ፡ እንዳንሞት ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡
ሄዳችሁ ፡ እህል ፡ ሸምታችሁ ፡ አምጡልን ፡ አላ
ቸው ። እነርሱም ፡— ታናሽ ፡ ወንድማችን ፡
ከእኛ ፡ ጋር ፡ ካልሄደ ፡ አንሄድም ፡ አሉት ።
፳፪፣ ያዕቆብም ፡ ብንያምን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ካልሰደ
ደው ፡ በራቡ ፡ የተነሣ ፡ ሁሉም ፡ እንዲሞቱ ፡
አሰበ ፤ ሮቤልም ፡— በእጄ ፡ ስጠኝ ÷ መልሼ ፡
ባላመጣልህ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ፋንታ ፡ ሁለቱን ፡
ልጆቼን ፡ ግደላቸው ፡ አለው ።
፳፫፣ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አይሄድም ፡ አለው ። ይሁዳም ፡
ቀርቦ ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ስደደው ፤ መልሼ ፡ ባላ
መጣልህ ፡ በሕይወት ፡ በኖርሁበት ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ በደለኛ ፡ ልሁን ፡ አለ ።
፳፬፣ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በአሥ
ረኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሰደደው ።
ወደ ፡ ግብጽ ፡ ከሚሄዱ ፡ ነጋዴዎች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡
ሄደው ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ደረሱ ። እጅ ፡ መንሻቸ
ውንም ፡ በእጃቸው ፡ ያዙ ፤ ይኸውም ፡ የያ
ዙት ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ልባንጃ ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ፡
ለውዝ ፡ ገውዝ ፡ ጠርቤንቶስ ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ፡
የማር ፡ ወለላ ፡ ነው ።
፳፭፣ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ደረሱ ፡ በዮሴፍም ፡ ፊት ፡ ቆሙ ÷
ወንድሙን ፡ ብንያምንም ፡ በየው ፡ ጊዜ ፡ አወ
ቀው ።
፳፮፣ ትንሹ ፡ ወንድማችሁ ፡ ይህ ፡ ነውን ? አላቸው ።
አዎን ÷ ይህ ፡ ነው ፡ አሉት ። ልጄ ፡ ሆይ ÷ እግ
ዚአብሔር ፡ ይጠብቅህ ፡ አለው ፤ ወደ ፡ ቤቱ ፡
ሰደዳቸው ÷ ስምዖንንም ፡ አወጣላቸው ።
፳፯፣ ግብር ፡ አገባላቸው ፤ በእጃቸው ፡ ያመጡት
ንም ፡ እጅ ፡ መንሻቸውን ፡ አቀረቡለት ።
በፊቱ ፡ በሉ ፤ ለሁሉም ፡ ፈንታ ፡ ፈንታቸውን ፡
ሰጣቸው ። ከሁሉም ፡ ፈንታ ፡ ይልቅ ፡ የብን
ያም ፡ ፈንታ ፡ ሰባት ፡ እጅ ፡ በለጠ ። በልተው ፡
ጠጥተው ፡ ሄደው ፡ አህዮቻቸው ፡ ባሉበት ፡
አደሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፫ ።

፩፣ ዮሴፍም ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ የደኅንነትና ፡
የፍቅር ፡ አሳብ ፡ እንዳላቸው ÷ የጠብም ፡ አሳብ ፡
እንዳላቸው ÷ አሳባቸውን ፡ በሚያውቅ ፡ ገን
ዘብ ፡ አሳብን ፡ አሰበ ።
፪፣ በቤቱ ፡ ላይ ፡ የተሾመውን ፡ ሹም ፡— በአቅማ
ዳቸው ፡ ሁሉ ፡ እህልን ፡ ምላላቸው ፤ ወርቃቸ
ውንም ፡ በዳውላው ፡ አድርግላቸው ፤ የምጠ
ጣበትንም ፡ የብሩን ፡ ጽዋ ፡ በታናሹ ፡ ልጅ ፡ አቅ
ማዳ ፡ አድርገህ ፡ ስደዳቸው ፡ አለው ።
፫፣ ሹሙም ፡ ዮሴፍ ፡ እንዳዘዘው ፡ አደረገ ። በአቅ
ማዳውም ፡ እህልን ፡ ሁሉ ፡ መላ ÷ ወርቃቸው
ንም ፡ በአቅማዳቸው ፡ ጨመረላቸው ። የብሩ
ንም ፡ ጽዋ ፡ በብንያም ፡ አቅማዳ ፡ ጨመረ ፤ በነ
ጋም ፡ ጊዜ ፡ ፈጥነው ፡ ሄዱ ።
፬፣ ከዚያም ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። ዮሴፍ ፡
በቤቱ ፡ የተሾመውን ፡ ሹም ፡— ፈጥነህ ፡ ተከተ
ላቸው ፡— በጎ ፡ ነገር ፡ ስላደረግሁላችሁ ፡ ፈንታ ፡
ክፉ ፡ ነገርን ፡ ከፈላችሁኝ ፤ ጌታዬ ፡ የሚጠጣበ
ትን ፡ የብር ፡ ጽዋ ፡ ሰረቃችሁኝ ፡ ብለህ ፡ ተከራክ
ረህ ፡ ታናሹ ፡ ወንድማቸውን ፡ መልስልኝ ፤ ወደ ፡
አደባባይ ፡ ሳልወጣ ፡ ፈጥነህ ፡ አምጣው ፡ አለው ።
ፈጥኖ ፡ ተከትሎ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ተናገራ ፭፣
ቸው ። ለእኛ ፡ ለባሪያዎችህ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡
ነገር ፡ አገባባችን ፡ አይደለም ። ይህንንስ ፡ ሥራ ፡
አንሠራም ፤ ከጌታህ ፡ ቤት ፡ ምንም ፡ ምን ፡
ገንዘብ ፡ አንሰርቅም ።
እኛ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ቀድሞ ፡ በአቅማዳችን ፡ ያገ ፮፣
ኘነውን ፡ ወርቃችንን ፡ ስንኳ ፡ ከከንዓን ፡ መል
ሰን ፡ አመጣን ፤ እንዴት ፡ ገንዘብ ፡ እንሰርቃ
ለን ? እነሆ ÷ እኛም ፡ አለን ፤ አቅማዳችንም ፡
አለ ፤ በርብረን ።
ከእኛ ፡ ጽዋውን ፡ ያገኘህበት ፡ አንዱ ፡ ሰው ፡ ፯፣
ይሙት ፤ እኛም ፡ አህዮቻችንም ፡ ለጌታህ ፡
እንገዛ ፡ አሉት ።
ነገሩ ፡ እንዲህ ፡ አይደለም ፤ ጽዋውን ፡ ያገኘሁ ፰፣
በትን ፡ ሰው ፡ እርሱን ፡ ብቻ ፡ ይገ፫ ፡ ባሪያ ፡ አደ
ርገዋለሁ ፤
እናንተ ፡ ግን ፡ በደኅና ፡ ወደ ፡ ቤታችሁ ፡ ተመ ፱፣
ለሱ ፡ አላቸው ። ገንዘባቸውንም ፡ ሲበረብር ፡
ከታላቁ ፡ ጀምሮ ፡ በታናሹ ፡ ጨረሰ ፤ በታናሹ ፡
በብንያም ፡ አቅማዳ ፡ ተገኘ ።
ደንግጠው ፡ ልብሶቻቸውን ፡ ቀደዱ ። እህላቸ ፲፣
ውን ፡ በአህዮቻቸው ፡ ጭነው ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡
ተመለሱ ። ወደ ፡ ዮሴፍም ፡ ቤት ፡ በደረሱ ፡
ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ እግር ፡ ከግምባር ፡ አድርገው ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ ሰገዱለት ።
ዮሴፍም ፡— ክፉ ፡ ሥራን ፡ ሠራችሁ ፡ አላቸው ። ፲፩፣
ምን ፡ እንናገራለን ? አንተ ፡ ጌታችን ፡ የእኛን ፡
የባሪያዎችህን ፡ በደል ፡ አገኘህብን ፤ ምን ፡ እን
መልሳለን ?
እነሆ ÷ እኛ ፡ ለጌታችን ፡ ባሪያዎች ፡ ነን ፡ አህዮ ፲፪፣
ቻችንም ፡ የአንተ ፡ ገንዘቦች ፡ ናቸው ፡ አሉት ።
ዮሴፍም ፡— እኔስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እፈራ ፲፫፣
ለሁ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ አገራችሁ ፡ ሂዱ ፤
ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠርታችኋልና ፡ ወንድማችሁ ፡
ብቻ ፡ ተገዥ ፡ ይሁን ፤ ሰው ፡ ጽዋውን ፡ እንዲ
ወድ ÷ እኔስ ፡ በዚህ ፡ ጽዋ ፡ እንድጠጣ ፡ አታ
ውቁምን ? እርሱን ፡ ሰረቃችሁኝ ፡ አላቸው ።
ይሁዳም ፡— አቤቱ ፡ ጌታዬ ÷ አንተ ፡ በጆሮህ ፡ ፲፬፣
ስትሰማ ፡ አንድ ፡ ቃል ፡ ልናገር ፡ አለ ። የዚህ ፡
የባሪያህ ፡ እናት ፡ ለአባታችን ፡ ሁለት ፡ ልጆች ፡
ወለደች ፤ አንዱ ፡ ወጥቶ ፡ ጠፋ ፤ ያገኘው ፡
የለም ፤ ይህ ፡ ግን ፡ ለእናቱ ፡ እርሱ ፡ ብቻ ፡ ቀር
ቶአል ።
ባሪያህ ፡ አባታችን ፡ ይወደዋል ። ልቡናውም ፡ ፲፭፣
ከዚህ ፡ ከልጁ ፡ ልቡና ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ናት ።
ወደ ፡ ባሪያህ ፡ ወደ ፡ አባታችን ፡ ብንሄድ ፡ ይህ ፡
ሕፃን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ካልሄደ ፡ ይሞታል ።
ለሞት ፡ እስኪደርስ ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡ እስኪያ ፲፮፣
ዝን ፡ ድረስ ፡ አባታችንን ፡ በኀዘን ፡ እንገድላ

ሄደ ።
፲፯፤ የአባቱ ፡ የአብርሃም ፡ አሽከሮች ፡ የቈፈሩአቸ
ውን ፥ አባቱ ፡ አብርሃም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የፍ
ልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ ደፍነዋቸው ፡ የነበሩትን ፡
የውኃ ፡ ምንጮች ፡ ተመልሰው ፡ ቈፈሩ ። ስማቸ
ውንም ፡ አባቱ ፡ አብርሃም ፡ በወጣላቸው ፡ ስም ፡
ጠራቸው ። የይስሐቅም ፡ አሽከሮች ፡ በፋጋ ፡
ጕድጓዳቸውን ፡ ቈፈሩ ፥ በዚያም ፡ የጠራ ፡
ውኃን ፡ አገኙ ።
፲፰፤ የጌራሮን ፡ ዘላኖች ፡ ከይስሐቅ ፡ ዘላኖች ፡ ጋር ፡—
ይህ ፡ ውኃ ፡ የእኛ ፡ ውኃ ፡ ነው ፡ እየተባባሉ ፡
ተጣሉ ። ይስሐቅም ፡— ከእኛ ፡ ጋር ፡ ተጣልተ
ዋልና ፡ ሲል ፡ የዚያን ፡ ጕድጓድ ፡ ስም ፡ ዕፁብ ፡
አለው ። ሌላም ፡ ጕድጓድ ፡ ቈፈሩ ፡ በእርሱም ፡
ተጣሉ ፤ ስሙን ፡ ጠብ ፡ የተደረገበት ፡ አለው ።
፲፱፤ ከዚያም ፡ ተነሥተው ፡ ሄደው ፡ ሌላ ፡ ጕድጓድ ፡
ቈፈሩ ፥ በእርሱ ፡ ግን ፡ አልተጣሉም ፤ ስሙን ፡
ሰፊ ፡ አለው ።
፳፤ ይስሐቅም ፡— ዛሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ አገር ፡
አሰፋልኝ ፡ በምድርም ፡ ከበርን ፡ አለ ። ከዚ
ያም ፡ ተነሥቶ ፡ በአርባ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤ
ልዩ ፡ በመጀመሪያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡
ዓመት ፡ ወደ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ወጣ ።
፳፩፤ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡
እግዚአብሔር ፡ ተነጋገረው ። የአባትህ ፡ የአብ
ርሃም ፡ ፈጣሪ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
በረድኤት ፡ አለሁና ፡ አትፍራ ፥ አከብርሃለሁ ፤
ልጅህንም ፡ ስለ ፡ ወዳጄ ፡ ስለ ፡ አብርሃም ፡ እንደ ፡
ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ፈጽሜ ፡ አበዛዋለሁ ፡ አለው ።
፳፪፤ አባቱ ፡ አብርሃም ፡ ቀድሞ ፡ መሠዊያ ፡ በሠራ
በት ፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ መሠዊያ ፡ ሠርቶ ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ ስም ፡ ጠራ ። ለአባቱ ፡ ለአብርሃም ፡
ፈጣሪ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዋ ፡ ጕድጓድንም ፡ ቈፈረ ፡
ጥሩ ፡ ውኃንም ፡ አገኘ ።
፳፫፤ የይስሐቅም ፡ አሽከሮች ፡ ሌላ ፡ ጕድጓድ ፡ ቈፈሩ ፡
ውኃ ፡ ግን ፡ አላገኙም ። ሄደውም ፡ ውኃ ፡ እን
ዳላገኙ ፡ ለይስሐቅ ፡ ነገሩት ።
፳፬፤ ይስሐቅም ፡— በዚህች ፡ ቀን ፡ ለፍልስጥኤም ፡
ሰዎች ፡ ማልሁ ፤ ይህም ፡ ነገር ፡ ለእኛ ፡ ሆነ ፡
አለ ። ለአቤሜሌክ ፡ ለጠባቂው ፡ ለፋኮልና ፡
ለሁለተኛው ፡ ለአኮዛት ፡ በዚያ ፡ ምሎአልና ፡
የዚያን ፡ ቦታ ፡ ስም ፡ የመሐላ ፡ ጕድጓድ ፡ ብሎ ፡
ስሙን ፡ ጠራው ።
፳፭፤ ይስሐቅም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ ለማድ
ረግ ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ በግፍ ፡ እንደ ፡ ማለላቸው ፡
አወቀ ፤ ይስሐቅም ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ የፍልስጥ
ኤምን ፡ ሰዎች ፡ ረገማቸው ። መቅሠፍትና ፡
ቍጣ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀንም ፡ የፍልስጥኤም ፡
ሰው ፡ ርጉም ፡ ነው ፤ እግዚአብሔር ፡ ከአሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ መካከል ፡ ለይቶ ፡ ለመርገምና ፡ ለሽሙጥ ፡
ለቍጣና ፡ ለመቅሠፍት ፡ ይሰጣቸው ፥ ያጠፋ
ቸውም ፡ ዘንድ ፡ በኃጢአተኞች ፡ አሕዛብና ፡
በኬጢኤም ፡ እጅ ፡ ይጣላቸው ።
፳፮፤ ከጠላትና ፡ ከኬጢኤም ፡ ሰይፍ ፡ ያመለጡትን ፡
በዘመናቸው ፡ ለልጆቹ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የለት ፡
ጠላት ፡ የቆየ ፡ ጠላት ፡ ይሆንባቸዋልና ፡ ደጋግ ፡
የሆኑ ፡ ወገኖች ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ካለ ፡ ከዚህ ፡
ዓለም ፡ በፍርድ ፡ ያጥፉአቸው ።
የፍልስጥኤም ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ተነቃ ፳፯፤
ቅሎ ፡ ለመጥፋትና ፡ ለመራቅ ፡ የተዘጋጀ ፡ ነውና ፡
የልጅ ፡ ልጅ ፡ አይቀርላቸውም ። የቍጣ ፡ ፍርድ ፡
በሚደረግባትም ፡ ቀን ፡ የሚድን ፡ የለም ።
ሳይገረዝ ፡ ለቀረ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንግዲህ ፡ ፳፰፤
ምንም ፡ ስምና ፡ ልጅ ፡ የለውም ፡ በምድርም ፡
ዘር ፡ የለውም ፤ እስከ ፡ ሰማይም ፡ ቢወጣ ፡ ከዚያ ፡
ይወርዳልና ፤ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ቢጸና ፡ ከዚያ ፡
ይጠፋልና ፤ በአሕዛብም ፡ መከከል ፡ ቢሰወር ፡
ከዚያ ፡ ይጠፋልና ፤
ወደ ፡ ሲኦልም ፡ ቢወርድ ፡ ከዚያ ፡ ቅጣቱ ፡ ይበ ፳፱፤
ዛልና ፤ ከዚያ ፡ ምንም ፡ ተድላና ፡ ደስታ ፡ የለው
ምና ።
ሰውነቱን ፡ ለጥፋት ፡ በሚፈልጉአት ፡ ሰዎች ፡ ፴፤
እጅ ፡ ተማርኮም ፡ ቢሄድ ፡ በጎዳና ፡ መከከል ፡
ይገድሉታልና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚቀርለት ፡
ስምና ፡ ልጅ ፡ የለም ። ወደ ፡ ዘላለም ፡ መርገም ፡
ይሄዳልና ።
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ፍርድ ፡ በሚደ ፴፩፤
ረግባት ፡ ቀን ፡ ለማድረግ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ በሰማይ ፡
ጽላት ፡ እንደዚህ ፡ ተጽፎአል ፡ ታውቆአል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፥ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ ውስጥ ፡ ፩፤
በሚቈጠርበት ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ርብቃ ፡
ልጅዋ ፡ ያዕቆብን ፡ ጠርታ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፥ ከከ
ነዓን ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሁለት ፡ ሚስቶችን ፡
እንዳገባ ፡ እንደ ፡ ወንድምህ ፡ እንደ ፡ ዔሳው ፡
ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ አታግባ ፡ ብላ ፡ ነገ
ረችው ። ሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ ዝሙት ፡ መዳራት ፡
ነውና ፡ በሚያስጸይፍ ፡ ሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ ሰው
ነቴን ፡ አሳዘናት ፤ ሥራቸው ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡ በእ
ነርሱ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ እውነት ፡ የለም ።
ልጄ ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ እጅግ ፡ እወድሃለሁ ። ልቡና ፪፤
ዬም ፡ ይወድሃል ፡ በመዓልትም ፡ በሌሊትም ፡
የሚጠብቅህ ፡ ቸርነቴና ፡ ማኅፀኔ ፡ ሁልጊዜ ፡
ይመርቅሃል ።
አሁንም ፥ ልጄ ፡ ሆይ ፥ ቃሌን ፡ ስማ ፥ የእኔን ፡ ፫፤
የእናትህንም ፡ ፈቃድ ፡ አድርግ ። ከአባትህ ፡
ወገን ፡ በቀር ፡ ከዚህ ፡ አገር ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡
አታግባ ። የምታገባትን ፡ ከአባቴ ፡ ወገን ፡ አግባ ፡
አለችው ። ልዑል ፡ አምላክም ፡ ያከብርሃል ፤ ልጆ
ችህም ፡ የእውነት ፡ ልጆች ፡ ይሆናሉ ፡ የልጅ ፡
ልጅህም ፡ የከበረ ፡ ይሆናል ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ያዕቆብ ፡ ከእናቱ ፡ ከርብቃ ፡ ጋር ፡ ፬፤
ተነጋገረ ፡— እናቴ ፥ እነሆ ፥ እኔ ፡ የዘጠኝ ፡
ሱባዔ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፤ ምንምን ፡ ሴት ፡
አላውቅም ፡ የሴት ፡ እጅ ፡ ጨብጬ ፡ አላፈር
ሁም ። ከአባታችን ፡ ከአብርሃም ፡ ነገር ፡ የተነሣ ፡
አስባለሁና ፡ ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡

ሚስት ፡ አገባ ፡ ዘንድ ፡ አላስብም ። ከአባቴ ፡
ወገን ፡ ልጆች ፡ ከዘመዶቼም ፡ ሚስት ፡ አገባለ
ሁና ፡ ከከነዓን ፡ ወገን ፡ ልጆች ፡ ምንም ፡ ምን ፡
ሚስት ፡ እንዳላገባ ፡ አዘዘኝ ።
፭፤ ለወንድምሽ ፡ ለላባ ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ተወለዱ
ለት ፡ ሰማሁ ። ከእነርሱም ፡ ሚስት ፡ አገባ ፡ ዘንድ ፡
ልቡናዬን ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ አሳረፍኩ ።
፮፤ እንዳልበድል ፡ በሥራዬም ፡ ሁሉ ፡ በሕይወት ፡
የምኖርበትን ፡ ዘመን ፡ እንዳላጠፋ ፡ ስለዚህ ፡
ነገር ፡ በሰውነቴ ፡ ተጠበቅሁ ፤ ስለ ፡ መዳራትና ፡
ስለ ፡ ዝሙት ፡ አባቴ ፡ አብርሃም ፡ አብዝቶ ፡ አዝ
ዞኛልና ፤ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ይህንን ፡ አዝ
ዞኛልና ፡ ተጠበቅሁ ። ወንድሜ ፡ የሁለቱን ፡
ሚስቶቹን ፡ እኅት ፡ እንዲቱን ፡ ሴት ፡ አግባ ፡
እያለ ፡ ሲከራከረኝና ፡ ሲናገረኝ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡
ዓመቱ ፡ ነው ።
፯፤ እኔም ፡ ወንድሜ ፡ እንዳደረገው ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡
አልወድም ፤ ባለ ፡ ዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ ከከነዓን ፡
ልጆች ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ሚስት ፡ እንዳላገባ ፡ ወን
ድሜ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ሠራ ፡ እኔም ፡ ክፉ ፡
ሥራ ፡ እንዳልሠራ ፡ በፊትሽ ፡ እምላለሁ ።
እናቴ ፥ አትፍሪ ፤ ፈቃድሽን ፡ እንዳደርግ ፡ በቀ
ናም ፡ ሥራ ፡ ጸንቼ ፡ እንድኖር ፡ ሥራዬንም ፡
ለዘላለም ፡ እንዳላጠፋ ፡ እመኚ ፡ አላት ።
፰፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አንገትዋን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አቀ
ናች ፡ እጆችዋንም ፡ ዘረጋች ፤ አፍዋን ፡ ከፍታ ፡
ምድርና ፡ ሰማይን ፡ የፈጠረ ፡ ልዑል ፡ አም
ላክን ፡ አመሰገነችው ፡ ፍጹም ፡ ምስጋናንም ፡
አቀረበችለት ።
፱፤ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡ ያዕቆብን ፡ የሰ
ጠኝ ፡ ፈጣሪዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡ ይመ
ስገን ፡ ስሙም ፡ ለዘላለም ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ።
የአንተ ፡ ገንዘብ ፡ ነውና ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚ
ኖር ፡ ትውልድ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡
ድረስ ፡ ልጁ ፡ ለአንተ ፡ የሚገዛ ፡ ይሁን ።
፲፤ አቤቱ ፥ ባርከው ። አመሰግንህም ፡ ዘንድ ፡ በአ
ንደበቴ ፡ የእውነት ፡ በረከትን ፡ አኑር ። መንፈስ ፡
ቅዱስን ፡ አሳድርብኝ ፡ አለች ።
፲፩፤ ያንጊዜም ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወርዶ ፡ በአንደበ
ትዋ ፡ አናገራት ፥ ሁለቱን ፡ እጆችዋንም ፡ በያ
ዕቆብ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ አኖረች ። የእውነት ፡ ጌታ ፡
ዓለማትን ፡ የፈጠርህ ፡ አንተ ፡ የተመሰገንህ ፡
ነህ ።
፲፪፤ ከሰው ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡ አንተን ፡ ይባርክ ።
ልጄ ፡ ሆይ ፥ እውነተኛውን ፡ ሥራ ፡ ይስጥህ ፤
ለልጅህም ፡ እውነት ፡ ነገርን ፡ ይግለጥለት ፤ በሕ
ይወት ፡ ሳለህ ፡ ልጆችህን ፡ ያብዛልህ ፡ በዓመቱ ፡
ወር ፡ ቍጥር ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ይሁኑ ። ልጆቻ
ቸውም ፡ ይብዙ ፡ ከሰማይም ፡ ከዋክብት ፡ ይልቅ ፡
ይብዙ ፥ ቍጥራቸውም ፡ ከባሕር ፡ አሸዋ ፡
ይብዛ ። ለአብርሃም ፡ ይሰጣት ፡ ዘንድ ፡ ከእር
ሱም ፡ በኋላ ፡ ባለ ፡ ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለልጆቹ ፡
ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ያችን ፡
የተወደደች ፡ አገር ፡ ይስጣቸው ።
ለዘላለም ፡ እጅ ፡ አድርገው ፡ ይዘዋት ፡ ይኑሩ ። ፲፫፤
ልጄ ፡ ሆይ ፥ በሕይወት ፡ ሳለሁ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡
ተወልዶልህ ፡ ልይ ፥ ልጅህ ፡ ሁሉ ፡ የተባረከ ፥
የከበረ ፡ ልጅ ፡ ይሁን ፤ በሕይወትዋ ፡ ሳለች ፡
የእናትህን ፡ ልቡና ፡ እንዳሳረፍህ ፤ የእናትህ ፡
ማኅፀን ፡ እንዲህ ፡ ትመርቅህ ፥ ማኅፀኔ ፡ ጡቴ ፡
አንተን ፡ ይመርቁ ፤ አንደበቴና ፡ አፌም ፡ ፈጽ
መው ፡ አንተን ፡ ያመስግኑ ፥ ፈጽመህ ፡ ብዛ ፥
በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ምላ ።
ልጅህም ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ስፋት ፡ በዓ
ለሙ ፡ ሁሉ ፡ ፍጹም ፡ ይሁን ፡ ልጅህንም ፡ ደስ ፡
ይበለው ።
ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ፲፬፤
ተድላ ፡ ደስታ ፡ ይደረግለት ። ስምህና ፡ ልጅህ ፡
እስከ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ጸንቶ ፡ ይኑር ፥
ልዑል ፡ አምላክም ፡ አምላካቸው ፡ ይሁን ፥
የእውነት ፡ አምላክም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ በረድ
ኤት ፡ ይኑር ። ማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡
በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ በእነርሱ ፡ ይሠራ ። የሚመ
ርቅህ ፡ የተመረቀ ፡ ይሁን ፡ በሐሰት ፡ የምትረግ
ምህ ፡ ሰውነት ፡ ሁሉ ፡ የተረገመች ፡ ትሁን ፡
አለች ።
የእናትህ ፡ ልቡና ፡ እንደሚወድህ ፤ ማኅፀንዋም ፡ ፲፭፤
በአንተ ፡ ደስ ፡ እንደሚለው ፡ እንዲመርቅህ ፡
የዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ አንተን ፡ ይውደድህ ፡
ብላ ፡ ሳመችው ። ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ከመመረቅ ፡
ዝም ፡ አለች ።
በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠርበት ፡ በሰባተኛው ፡ ፲፮፤
ዓመት ፡ ይስሐቅ ፡ ታላቁን ፡ ልጁን ፡ ዔሳውን ፡
ጠርቶ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ አረጀሁ ፤ እነሆ ፥
ዓይኖቼም ፡ ለማየት ፡ ፈዝዘዋል ፡ የምሞትበ
ትን ፡ ቀን ፡ አላውቅም ።
አሁንም ፡ የምታድንበትን ፡ ጦርህን ፡ ጕራጕሬ ፲፯፤
ህን ፡ ቀስትህን ፡ ይዘህ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ውጣ ።
ልጄ ፡ ሆይ ፥ አደን ፡ አድነህ ፡ አምጣልኝ ፥ ሰው
ነቴ ፡ የምትወደው ፡ መብልን ፡ አዘጋጅተህ ፡
አበላ ፡ ዘንድ ፡ አምጣልኝ ፤ ሳልሞት ፡ ሰውነ
ቴም ፡ ትመርቅህ ፡ አለው ። ርብቃ ፡ ግን ፡ ይስ
ሐቅ ፡ ለዔሳው ፡ ሲነግረው ፡ ነገሩን ፡ ትሰማ ፡
ነበር ።
ዔሳው ፡ አጥምዶ ፡ ይዞ ፡ ለአባቱ ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ ፲፰፤
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ገሥግሦ ፡ ሄደ ።
ርብቃ ፡ ልጅዋን ፡ ያዕቆብን ፡ ጠርታ ፡— አባትህ ፡ ፲፱፤
ይስሐቅ ፡— አደን ፡ አድነህ ፡ አምጥተህ ፡ የምበላ
ውን ፡ አዘጋጅልኝ ፡ በልቼ ፡ ሳልሞት ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ ልመርቅህ ፡ ብሎ ፡ ከወንድምህ ፡
ከዔሳው ፡ ጋር ፡ ሲነጋገር ፡ ሰማሁት ።
አሁንም ፥ ልጄ ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ የማዝዝህን ፡ ነገር ፡ ፳፤
ስማ ፤ ወደ ፡ መንጋህ ፡ ሄደህ ፡ ያማሩ ፡ ሁለት
የፍየል ፡ ጠቦቶችን ፡ አምጣልኝ ፤ እንደሚወ
ደው ፡ አድርጌ ፡ ለአባትህ ፡ ምግብ ፡ ላድርጋቸው ፤
ሳይሞት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይመርቅህ ፡
ዘንድ ፥ ለአባትህም ፡ አቅርበህለት ፡ ይብላ ፥
የተመረቅህ ፡ ትሆናለህ ፡ አለችው ።